

T.C.
BARTIN ÜNİVERSİTESİ
EĞİTİM BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR ÖĞRETİMİ ANABİLİM DALI
BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR EĞİTİMİ BİLİM DALI

BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR DERSLERİNDE KULLANILAN ÖĞRETİM
YÖNTEMLERİNİN BELİRLENMESİ

YÜKSEK LİSANS TEZİ

HAZIRLAYAN
Sevim Handan YILMAZ

DANIŞMAN
Doç. Dr. Murat KUL

BARTIN-2019

T.C.

BARTIN ÜNİVERSİTESİ

EĞİTİM BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR ÖĞRETİMİ ANABİLİM DALI

BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR EĞİTİMİ BİLİM DALI

**BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR DERSLERİNDE KULLANILAN ÖĞRETİM
YÖNTEMLERİNİN BELİRLENMESİ**

YÜKSEK LİSANS TEZİ

2008

HAZIRLAYAN

Sevim Handan YILMAZ

DANIŞMAN

Doç. Dr. Murat KUL

BARTIN-2019

KABUL VE ONAY

Sevin Hanedan YILMAZ tarafından hazırlanan "Beden Eğitimi ve Spor Derslerinde Kullanılan Öğretim Yöntemlerinin Belirlenmesi" başlıklı bu çalışma 30.05.2019 tarihinde yapılan savunma sınavı sonucunda oy birliği/oy çokluğu ile başarılı bulunarak jüriimiz tarafından Yüksek Lisans Tezi/Doktora tezi olarak kabul edilmiştir.

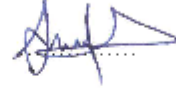
Başkan : Doç. Dr. Murat KUL

Üye : Doç. Dr. Murat TÜRKMEN

Üye : Dr. Öğr. Üyesi Hayri AKYÜZ

Bu tezin kabulü Eğitim Bilimleri Enstitüsü Yönetim Kurulunca .../.../... tarih vesayılı kararıyla onaylanmıştır.

Prof. Dr. Nuriye ŞİMŞERCI

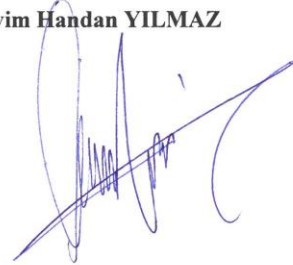
Enstitü Müdürü

BEYANNAME

Bartın Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü tez yazım kılavuzuna göre Doç Dr. Murat KUL danışmanlığında hazırlamış olduğum “Beden Eğitimi ve Spor Derslerinde Kullanılan Öğretim Yöntemlerinin Belirlenmesi” başlıklı yüksek lisans tezimin bilimsel etik değerlere ve kurallara uygun bir çalışma olduğunu, aksinin ispatlanması halinde her türlü yasal yaptırımını kabul edeceğimi beyan ederim

3005.2019

Sevim Handan YILMAZ

ÖN SÖZ

“Beden Eğitimi ve Spor Derslerinde Kullanılan Öğretim Yöntemlerinin Belirlenmesi” başlıklı yüksek lisans tez çalışmamda bilgi ve deneyimleriyle bana rehberlik eden, başta danışmanım Doç. Dr. Murat KUL’ a, tez süresince desteğini esirgemeyen Öğr. Gör. Gürkan ELÇİ’ ye, manevi desteğini her zaman hissettiren Öğr. Gör. Yılmaz ÜNLÜ’ ye teşekkürlerimi sunarım. Ayrıca yüksek lisans tez çalışmamın her aşamasında bilgi, görüş ve önerilerini esirgemeyen, Bartın İlinde görev yapan, saygıdeğer beden eğitimi ve spor öğretmenlerine de yürekten teşekkür ederim.

Sevim Handan YILMAZ

ÖZET

Yüksek Lisans Tezi

Beden Eğitimi ve Spor Derslerinde Kullanılan Öğretim Yöntemlerinin Belirlenmesi

Sevim Handan YILMAZ

Bartın Üniversitesi

Eğitim Bilimleri Enstitüsü

Beden Eğitimi ve Spor Öğretimi Anabilim Dalı

Beden Eğitimi ve Spor Eğitimi Bilim Dalı

Tez Danışmanı: Doç. Dr. Murat KUL

Bartın -2019, Sayfa: XVIII +182

Bu araştırmanın amacı; beden eğitimi ve spor derslerinde kullanılan öğretim yöntemlerinin belirlenmesi, demografik değişkenler açısından değerlendirilerek görüşme raporlarına göre yorumlanmasıdır. Araştırma genel tarama modeline uygun olarak tasarlanmıştır. Araştırmada yöntem olarak “nicel ve nitel araştırma yöntemlerinin” aynı çalışma içerisinde birlikte kullanıldığı “karma yöntem desenlerinden biri olan açıklayıcı karma yöntem kullanılmıştır”. Bu doğrultuda beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin derslerde kullandıkları öğretim yöntemlerinin belirlenmesi amacı ile yapılan bu çalışmanın nicel aşamasında genel tarama yönteminden faydalanılarak katılımcılara anket uygulaması yapılmış öğretmenlerin öğretim yöntemlerini kullanma sıklıkları belirlenerek, demografik değişkenler açısından farklılaşıp farklılaşmama durumuna bakılmıştır. İkinci aşamaya geçildiğinde ise konuyu derinlemesine inceleyebilmek amacı ile nitel yöntem kullanılarak, görüşme tekniğinden faydalanılmıştır. Araştırma; nicel ve nitel olmak üzere iki ana aşamadan oluştuğundan, her iki aşamaya ait farklı katılımcı gurubu bulunmaktadır. Bu doğrultuda çalışmanın nicel aşamasında evreni; 2018-2019 öğretim yılı içerisinde, Bartın ilinde görev yapan beden eğitimi ve spor öğretmenlerinden oluşmaktadır. Evrenin tamamına ulaşıldığı için örneklem alma yoluna gidilmemiştir. Araştırmanın nitel aşamasına geçildiğinde ise çalışma grubu kartopu örnekleme yöntemi ile seçilmiş olan 11’ i erkek, 4’ ü kadın olmak üzere 15 beden eğitimi ve spor öğretmeninden oluşmaktadır. Araştırmada; beden eğitimi ve spor öğretmenlerine ait demografik bilgileri belirleyebilmek amacı ile “kişisel bilgi formu” beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin derslerde kullandıkları öğretim yöntemlerini belirlemek amacı ile “öğretim yöntemi kullanma sıklığı anketi” ve elde edilen nicel sonuçları detaylandırabilmek amacı ile de “yarı yapılandırılmış görüşme formu” kullanılmıştır. Araştırmadan elde edilen, nicel verilerin analizi SPSS 23.0 versiyonu kullanılarak yapılmış değerlendirmelerinde betimsel analiz ile ki kare testinden faydalanılarak, nitel veriler ise içerik analizi yönteminden faydalanılarak çözümlenmiştir.

Bu araştırmanın amacı; beden eğitimi ve spor derslerinde kullanılan öğretim yöntemlerinin belirlenmesi, demografik değişkenler açısından değerlendirilerek görüşme raporlarına göre yorumlanmasıdır. Araştırma genel tarama modeline uygun olarak tasarlanmıştır. Araştırmada yöntem olarak “nicel ve nitel araştırma yöntemlerinin” aynı çalışma içerisinde birlikte kullanıldığı “karma yöntem desenlerinden biri olan açılımlı karma yöntem kullanılmıştır”. Bu doğrultuda beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin derslerde kullandıkları öğretim yöntemlerinin belirlenmesi amacı ile yapılan bu çalışmanın nicel aşamasında genel tarama yönteminden faydalanılarak katılımcılara anket uygulaması yapılmış öğretmenlerin öğretim yöntemlerini kullanma sıklıkları belirlenerek, demografik değişkenler açısından farklılaşıp farklılaşmama durumuna bakılmıştır. İkinci aşamaya geçildiğinde ise konuyu derinlemesine inceleyebilmek amacı ile nitel yöntem kullanılarak, görüşme tekniğinden faydalanılmıştır. Araştırmanın elde edilen sonuçlara göre; beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin diğer öğretim yöntemlerine göre en sık öğretmen merkezli öğretim yöntemlerinden olan “Gösterip Yaptırma, Komut, Eşli Çalışma, Katılım ve Alıştırma” yöntemlerini tercih ettikleri, en az tercih ettikleri yöntemlerin ise “Proje, Yönlendirilmiş Buluş, Kişisel Program, Öğrencinin Başlatması ve Kendi Kendine Öğrenme” yöntemleri olduğu tespit edilmiştir. Ayrıca; beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin en etkili olduğunu düşündükleri öğretim yöntemleri ile derslerde en çok tercih ettikleri öğretim yöntemlerinin aynı olduğu; beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin derslerde en etkili olduklarını düşündükleri öğretim yöntemlerini kullandıkları yöntem seçimi üzerinde; “Öğrencilerin Bireysel Farklılıkları, Öğrencilerin Hazırbulunuşlukları, Okulun Fiziki Koşulları ve Donanımı, Ders Süresi, Öğrencilerin İlgi ve İstekleri, Öğrenci Merkezli Yöntem Seçimi, Konunun İçeriği” gibi faktörlerin ve karşılaştıkları sorunlardan olan “Ders Süresinin Az Olması, Okulun Fiziki Şartlarının Yetersiz Olması, Araç Gereç Eksikliği, Sınıf Mevcudunun Fazlalığı” gibi sorunların da etkili olduğu, en çok kullanılan ve en az kullanılan yöntemlerin tercih edilmesinde tüm bu faktörlerin doğrudan etki ettiği tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Beden eğitimi, Spor, Öğretim yöntemi

ABSTRACT

Master Thesis

Determination of Teaching Methods Used in Physical Education and Sport Courses

Sevim Handan YILMAZ

BartınUniversity

Institute of EducationalSciences

PhysicalEducationandSportTeaching

PhysicalEducationandSportEducation

Thesis Advisor: Lecturer. Member Murat KUL

Bartın -2019, Pp:XVIII+ 182

The purpose of this research; The aim of this course is to determine the teaching methods used in physical education and sports classes, to evaluate them in terms of demographic variables and to interpret them according to interview reports. There search was designed in accordance with the general survey model. In the research, exploratory mixed method, which is one of the mixed method patterns, was used in which “quantitative and qualitative research methods were used together in the same study. In this direction, in order to determine the teaching methods used by physical education and sports teachers in the quantitative stage of this study, the frequency of using questionnaires the participants by using general survey method was determined and whether or not they differ in terms of demographic variables. In the second stage, qualitative method was used to examine the subject in depth and interview technique was used. Research; As it consists of two main stages, quantitative and qualitative, there are different groups of participants belonging to both stages. In this direction, in the quantitative stage of the study; It consists of physical education and sports teachers working in Bartın province in 2018-2019 academic year. Since the entire universe was reached, sampling was not taken. When the qualitative phase of the study was started, the study group consisted of 15 physical education and sports teachers (11 male and 4 female) selected by snowball sampling method. In the study; "personal information form" used in order to determine demographic information of physical education and sports teachers, “questionnaire of using teaching methods frequency" to determine the teaching methods used by physical education and sports teachers and “semi-structured interview form" used in order to elaborate the quantitative results obtained. The analysis of the quantitative data obtained from the study was conducted using SPSS 23.0 version, descriptive analysis and chi-square test were used, and qualitative data were analyzed using content analysis method.

According to the results of the research; physical education and sports teachers preferred “Demonstration, Command, Paired Work, Participation and Exercise” methods which are the most common teacher-centered teaching methods compared to other teaching methods, and the least preferred methods were “Project, Directed Invention, Personal Program, Student Initiation and Autonomous Learning ”methods. Also; that physical education and sports teachers think that the most effective teaching methods and the most preferred teaching methods are the same; physical education and sports teachers' teaching methods that they think are most effective on the choice of methods they use such as ; Individual differences of students, students' readiness, the physical conditions and equipment of the school, the duration of the lesson, the students' interests and desires, student-centered method selection, the content of the factors" and It was found that problems such as “Less Course Time, Inadequate Physical Conditions of the School, Lack of Equipment, Excess of Class Size” were also effective and all these factors had a direct effect on the preference of the most used and least used methods.

Key Words: Physical education, Sport, Teaching method

İÇİNDEKİLER

KABUL VE ONAY	II
BEYANNAME.....	III
ÖN SÖZ.....	IV
ÖZET	V
ABSTRACT	VI
İÇİNDEKİLER.....	VII
TABLolar LİSTESİ	VIII
ŞEKİLLER LİSTESİ.....	IX
EKLER LİSTESİ.....	X

BİRİNCİ BÖLÜM: GİRİŞ	1
1.1.Problem.....	4
1.2.Araştırmanın Amacı.....	6
1.3.Araştırmanın Önemi	6
1.4.Sayıtlılar.....	7
1.5.Sınırlılıklar	7
1.6.Tanımlar.....	8

İKİNCİ BÖLÜM: LİTERATÜR İLE İLGİLİ ARAŞTIRMALAR	9
2.1. Eğitimle İlgili Genel Kavramlar	9
2.1.1. Eğitim.....	9
2.1.2. Öğretim	11
2.1.3. Öğretme.....	13
2.1.4. Öğrenme.....	14
2.1.5. Öğrenme Süreci Aşamaları	15
2.1.5.1 Uyarıcı Seçme.....	15
2.1.5.1 Uyarı Alma	15
2.1.5.1 Uyarıcıların Algılanması	15

2.1.5.1 Algılara Dayalı Olarak Hareket Etme.....	15
2.1.6. Öğretmen.....	16
2.1.7. Öğretmen Yeterlilikleri	17
2.1.7.1. Program Yönünden.....	17
2.1.7.2. Yeterlilik Yönünden	17
2.1.7.2.1. Teknik Yeterlilikler	17
2.1.7.2.2. Sosyal Yeterlilikler	17
2.1.7.3. Kişilik Özellikleri Yönünden.....	17
2.1.8. Öğretmenlik Mesleği Önemi	17
2.2. Beden Eğitimi ve Spor Öğretimi İle İlgili Genel Kavramlar	18
2.2.1. Beden Eğitimi	18
2.2.2. Spor	19
2.2.3. Beden Eğitimi Ve Spor Öğretmeni	20
2.2.4. Beden Eğitimi Ve Sporun Amaçları	21
2.2.5. Beden Eğitimi Ve Sporun Önemi	23
2.2.5.1. Sağlık Açısından.....	23
2.2.5.2. Estetik Açısından.....	23
2.2.5.3. Pedagojik Açından.....	23
2.3. Eğitim Programı Ve Öğeleri.....	24
2.3.1. Hedef	25
2.3.2. İçerik	25
2.3.3. Öğrenme Öğretme Süreci.....	25
2.4. Öğretimde Strateji, Yöntem, Teknik Kavramları	25
2.4.1. Strateji	25
2.4.2. Yöntem.....	27
2.4.3. Teknik	27
2.5. Yöntem Seçimini Etkileyen Faktörler	28
2.5.1. Öğretmenin Kişiliği Ve Yönteme Yatkınlığı	29
2.5.2. Öğrencinin Özellikleri.....	30
2.5.3. Öğrenci Grubunun Büyüklüğü.....	30
2.5.4. Konunun Özelliği	30
2.5.5. Zaman ve Fiziksel Olanaklar	30
2.5.6. Maliyet	31
2.5.7. Öğretim Sonunda Kazandırılmak İstenilen Davranışın Niteliği	31

2.6. Beden Eğitimi Ve Spor Öğretiminde Kullanılabilecek Öğretim Yöntemleri.....	31
2.6.1. Anlatma Yöntemi	32
2.6.1.1. Yöntemin Faydaları	33
2.6.1.2. Yöntemin Sınırlılıkları.....	34
2.6.2. Soru Cevap Yöntemi	35
2.6.2.1. Yöntemin Faydaları	36
2.6.2.2. Yöntemin Sınırlılıkları	37
2.6.3. Tartışma Yöntemi.....	37
2.6.3.1. Yöntemin Faydaları	38
2.6.3.2. Yöntemin Sınırlılıkları	39
2.6.4. . Problem Çözme Yöntemi.....	39
2.6.4.1. Yöntemin Faydaları	41
2.6.4.2. Yöntemin Sınırlılıkları	41
2.6.5. Örnek Olay Yöntemi	42
2.6.5.1. Yöntemin Faydaları	43
2.6.5.2. Yöntemin Sınırlılıkları.....	43
2.6.6. Proje Yöntemi	43
2.6.6.1. Yöntemin Faydaları	44
2.6.6.2. Yöntemin Sınırlılıkları	45
2.6.7. Gösterip Yaptırma Yöntemi.....	45
2.6.7.1. Yöntemin Faydaları	47
2.6.7.2. Yöntemin Sınırlılıkları	47
2.6.8. Komut Yöntemi	47
2.6.8.1. Komut Yönteminin Aşamaları	48
2.6.8.1.1. Hazırlık Aşaması	48
2.6.8.1.2. Uygulama Aşaması.....	48
2.6.8.1.3. Değerlendirme Aşaması	48
2.6.8.2. Yöntemin Faydaları	49
2.6.8.3. Yöntemin Sınırlılıkları.....	49
2.6.9. Alıştırma Yöntemi.....	50
2.6.9.1. Yöntemin Faydaları	52
2.6.9.2. Yöntemin Sınırlılıkları	52
2.6.10. (İşbirliğine Dayalı) Eşli Çalışma Yöntemi.....	53
2.6.10.1. Yöntemin Faydaları	54

2.6.11.2. Yöntemin Sınırlılıkları	54
2.6.11. Kendini Değerlendirme Yöntemi	55
2.6.11.1. Yöntemin Faydaları	56
2.6.11.2. Yöntemin Sınırlılıkları	56
2.6.12. Katılım Yöntemi	57
2.6.12.1. Yöntemin Faydaları	58
2.6.12.2. Yöntemin Sınırlılıkları	59
2.6.13. Yönlendirilmiş Buluş Yöntemi	59
2.6.9.1. Yöntemin Faydaları	61
2.6.9.2. Yöntemin Sınırlılıkları	61
2.6.14. Kişisel Program Yöntemi	61
2.6.14.1. Yöntemin Faydaları	62
2.6.14.2. Yöntemin Sınırlılıkları	62
2.6.15. Öğrencinin Başlatması Yöntemi	62
2.6.15.1. Yöntemin Faydaları	62
2.6.15.2. Yöntemin Sınırlılıkları	63
2.6.16. Kendi Kendine Öğrenme Yöntemi	63
2.6.16.1. Yöntemin Faydaları	63
2.6.16.2. Yöntemin Sınırlılıkları	63
2.6.17. Görevlendirme Yöntemi	64
2.6.17.1. Yöntemin Faydaları	63
2.6.17.2. Yöntemin Sınırlılıkları	64
2.6.18. Rol Oynama Yöntemi	64
2.6.18.1. Yöntemin Faydaları	66
2.6.18.2. Yöntemin Sınırlılıkları	66
2.6.19. Medya Yardımlı Öğretim Yöntemi	66
2.6.19.1. Yöntemin Faydaları	66
2.6.19.2. Yöntemin Sınırlılıkları	66
2.6.20. Mikro Öğretim Yöntemi	67
2.6.20.1. Mikro Öğretim Yöntemi Uygulama Aşamaları	68
2.6.20.1.1. Örnek Öğretim İzleme	68
2.6.20.1.2. Grubun Oluşturulması ve Çalışma Biçimi	68
2.6.20.1.3. Öğretim Becerilerinin Belirlenmesi	68
2.6.20.1.4. Becerilerin Analizi	68

2.6.20.1.5. Planlama	68
2.6.20.1.6. Dönüt	69
2.6.20.1.7. Değerlendirme	69
2.6.20.1.8. Becerinin Tekrarı	69
2.6.20.2. Yöntemin Faydaları	69
2.6.20.3. Yöntemin Sınırlılıkları	69
2.6.21. Oyunla Öğretim Yöntemi	69
2.6.21.1. Yöntemin Faydaları	70
2.6.21.2. Yöntemin Sınırlılıkları	71
2.7. İlgili Araştırmalar	71
2.7.1. Türkiye’de Yapılan Araştırmalar	72
ÜÇÜNCÜ BÖLÜM: YÖNTEM.....	75
3.1. Araştırma Modeli	75
3.2. Katılımcılar	76
3.3. Verilerin Toplanması	77
3.3.1. Kişisel Bilgi Formu	77
3.3.2. Öğretim Yöntemleri Kullanma Sıklığı Anketi	77
3.3.3. Yarı Yapılandırılmış Görüşme Formu.....	78
3.4. Verilerin Analizi	78
3.5. Katılımcıların Demografik Özellikleri.....	80
DÖRDÜNCÜ BÖLÜM: BULGULAR	85
4.1. Beden Eğitimi Ve Spor Öğretmenlerinin Derslerde Kullandıkları Öğretim Yöntemlerinin Belirlenmesine İlişkin Nicel Bulgular.....	85
4.2. Beden Eğitimi Ve Spor Öğretmenlerinin Derslerde Kullandıkları Öğretim Yöntemlerinin Belirlenmesine Yönelik Nitel Bulgular	134
4.3. Beden Eğitimi Ve Spor Öğretmenlerinin Derslerde Kullandıkları Öğretim Yöntemlerinin Belirlenmesine İlişkin Nicel Verilere Ait Bulguların, Nitel Verilere Ait Bulgular İle İlişkilendirilmesi Sonucu Elde Edilen Bulgular.....	142
BEŞİNCİ BÖLÜM: TARTIŞMA, SONUÇLAR VE ÖNERİLER.....	147
5.1. Tartışma	147
5.2. Sonuçlar	153

5.2.1. Araştırmanın Nicel Verilerinden Elde Edilen Sonuçlar	153
5.2.2. Araştırmanın Nitel Verilerinden Elde Edilen Sonuçlar	157
5.2.3. Nicel Veriler İle Nitel Verilerin İlişkilendirmesi Sonuçları	158
5.3. Öneriler	159
KAYNAKÇA	162
EKLER	179
ÖZGEÇMİŞ	185

TABLolar LİSTESİ

Şekil	Sayfa
No	No
4.1. Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenlerinin Öğretim Yöntemlerini Kullanım Sıklığı Dağılımı.....	85
4.2.Katılımcıların Cinsiyet Değişkenine Göre Öğretim Yöntemleri Kullanım Sıklıkları Frekans ve Yüzde Dağılımları.....	87
4.3.Katılımcıların Yaş Değişkenine Göre Öğretim Yöntemleri Kullanım Sıklıkları Frekans Ve Yüzde Dağılımları.....	92
4.4.Katılımcıların Hizmet Yılı Değişkenine Göre Öğretim Yöntemleri Kullanım Sıklıkları Frekans ve Yüzde Dağılımları.....	100
4.5.Katılımcıların Görev Yaptığı Öğretim Kademesi Değişkenine Göre Öğretim Yöntemleri Kullanım Sıklıkları Frekans ve Yüzde Dağılımları.....	107
4.6.Katılımcıların Düzenli Spor Yapma Değişkenine Göre Öğretim Yöntemleri Kullanım Sıklıkları Frekans ve Yüzde Dağılımları.....	113
4.7.Katılımcıların Medeni Durum Değişkenine Göre Öğretim Yöntemleri Kullanım Sıklıkları Frekans ve Yüzde Dağılımları.....	118
4.8.Katılımcıların Görev Yeri Değişkenine Göre Öğretim Yöntemleri Kullanım Sıklıkları Frekans ve Yüzde Dağılımları.....	123
4.9.Katılımcıların Çocuk Sahibi Olma Değişkenine Göre Öğretim Yöntemleri Kullanım Sıklıkları Frekans ve Yüzde Dağılımları.....	129

ŞEKİLLER LİSTESİ

Şekil	Sayfa
No	No
1.1. İyi Bir Öğretmende Bulunması Gereken Özellikler	2
2.1. Öğretim ve Eğitimin Hedefleri.....	11
2.2.Öğrenme Süreci Aşamaları.....	14
2.3. Öğrenmeyi Etkileyen Faktörler.....	15
2.4. Beden Eğitimi ve Sporun Amaçlarının Temel Dayanağı.	22
2.5. Eğitim Programı Öğeleri Demirel.....	24
2.6. Öğrenme Stratejileri	26
2.7. Öğretim Stratejileri	26
2.8. Strateji Yöntem ve Teknik Kavramları.....	27
2.9. Problem Çözme Süreci.....	40
2.10. Öğret-Yeniden Öğret Döngüsü	67
4.1. Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenlerinin Derslerde Kullandıkları Öğretim Yöntemlerinin Belirlenmesine Yönelik Nitel Bulgular.....	134
4.2.Anket Dışında Tercih Edilen Yöntem Temasına Yönelik Bulgular.....	135
4.3.En Etkili Yöntem Temasına Yönelik Bulgular.....	136
4.4.Yöntem Seçimine Etki Eden Faktörler Temasına Yönelik Bulgular.....	137
4.5.Öğrencilerin İstedığı Yöntemler Temasına Yönelik Bulgular.....	139
4.6.Karşılaşılan Sorunlar ve Öneriler Temasına Yönelik Bulgular.....	140

GRAFİKLER LİSTESİ

Şekil	Sayfa
No	No
3.1. Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenlerinin Cinsiyete Göre Dağılımları.....	80
3.2. Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenlerinin Yaşa Göre Dağılımları.....	80
3.3. Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenlerinin Medeni Durum Değişkenine Göre Dağılımları.....	81
3.4. Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenlerinin Görev Yaptığı Öğretim Kademesine Göre Dağılımları.....	81
3.5. Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenlerinin Hizmet Yılı Değişkenine Göre Dağılımları.....	82
3.6. Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenlerinin Görev Yeri Değişkenine Göre Dağılımları.....	82
3.7. Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenlerinin Çocuk Sahibi Olma Durumu Değişkenine Göre Dağılımları.....	83
3.8. Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenlerinin Düzenli Spor Yapma Durumu Değişkenine Göre Dağılımları.....	83

EKLER LİSTESİ

EK	SAYFA
No	No
1.Kişisel Bilgi Formu.....	179
2.Öğretim Yöntemleri Kullanım Sıklığı Belirleme Anketi.....	180
3.Anket Kullanım İzni.....	181
4.Milli Eğitim Onayı.....	182
5 .Etik Kurul Onayı.....	183

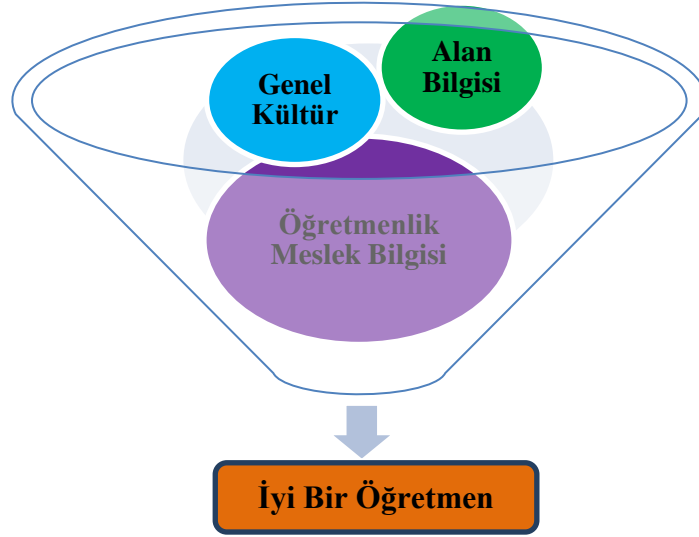
BÖLÜM I

GİRİŞ

İnsanoğlunun yaşantısı süresince devam eden değişime ayak uydurması, çağın gerektirdiği şartlara uyum sağlaması, istenilen davranışları kazanabilmesi ancak eğitimle mümkün olabilmektedir. Toplumların geleceği bireylerin geleceğine bağlıdır ve bu amaçla her toplum içinde barındırdığı bireylerin eğitim ihtiyaçlarını karşılamakla yükümlüdür. Bir milletin refah düzeyinin artması o milletin iyi eğitim alması ve bu eğitimin sonucunda edindiği bilgi ve becerilerle ülke ekonomisine katkıda bulunması ile doğru orantılıdır (Çakmak, 2008) nitelikli bireylerin ve dolayısı ile nitelikli insan gücünün yetişmesi, ancak eğitim ile mümkün olabilmektedir (Şimşek, Hırça, Coşkun, 2012).

Eğitimin temel hedefi bireyleri hayata hazırlamak (Özsoy,2003) kültürel açıdan donanımlı ve sağlıklı bireyler yetiştirmektir (Çakmak,2008). Eğitilen bireylerden oluşan bir toplumda ekonomik verimliliğin, kültürel anlamda zenginliğin beraberinde nitelikli insan gücünün var olması kaçınılmazdır. Nitelikli insan gücü, bedenen sağlıklı olmayı ve bunun yanında ruhen de sağlıklı olmayı gerektirmektedir ve bireylerin bedensel, zihinsel açıdan iyi halde olmalarını sağlamak modern eğitimin ilkelerindedir (Dalaman,2010). Bu doğrultuda, toplumun eğitimde beklenen hedefe verimli şekilde ulaşabilmesi, istenen insan profilinin yetiştirilebilmesi sürecinin en temel taşı öğretmenlerdir.

Öğretmen öğrencinin gelişimine katkı sağlarken, aynı zamanda var olması gereken nitelikleri de kazandırmaktadır. Öğretmenler; belirlenmiş hedefleri öğrenciye öğreten bunun yanı sıra sergilediği davranışlarla rol model olan (Bilen, 2006) bilgi ve becerilerini aktararak hem bireyin hem de toplumun hayatına nitelik kazandıracak değişimlere rehberlik eden kişilerdir (Şahin, 2003). Eğitim sisteminin en önemli ögesi konumundadır, bir ülkenin geleceğinin mimarıdır, insan karakterine biçim veren sanatkarlardır ve bireylerin toplumsal hayata kazandırılmalarında başrol oynamaktadırlar. İyi bir öğretmen nasıl olmalı sorusunun yanıtı üç ana başlıkta kategorize edilmiştir “genel kültür, alan bilgisi ve öğretmenlik meslek bilgisi” ne sahip olmaktır (Çelikten, Şanal, Yeni, 2005).

Şekil 1.1: İyi Bir Öğretmede Bulunması Gereken Özellikler

Öğretmenlik meslek bilgisi içerisinde kişilik ve görünüş öğrenci ile kurulan ilişkiler, dersin işlenme süreci ölçme ve değerlendirmeyi barındırmaktadır. Öğretmenler sorumlu oldukları sınıfın derslerini öğretim planlamasında bulunmakta olan usul ve esaslara göre planlamak uygulamak, kanun ve yönetmeliklerle belirlenmiş yükümlülükleri yerine getirmek ile görevlendirilmişlerdir (Dalaman,2010). Friedman'ın (1983) yaptığı araştırmalardan elde ettiği sonuçlar değerlendirildiğinde; öğrencilerin iyi bir öğretmen tanımında var olmasını istedikleri üç önemli özelliğin; öğretmenin mesleki bilgi ve becerilerde donanımlı olması, öğrencileri ile iletişim kurabilmesi ve öğrenme aşamasında dersi ilgi çekici hale getirebilmesi olduğu tespit edilmiştir.

Öğretmenlerin bahsi geçen modern eğitim anlayışa uygun, donanımlı ve nitelikli bireyler yetişebilmesi, zihinsel eğitim ile birlikte fiziksel eğitimle mümkün olabilmektedir. Beden eğitimi ve eğitim birbirini tamamlayan iki parçadır (Gökmen,1988) ve bu yüzden beden eğitimi ve spor derslerinin de eğitim faaliyetleri içerisinde oldukça önemli bir yere sahip olduğu düşünülmektedir (Hekim,2016). Önceki zamanlarda beden eğitimi ve spor derslerinde sadece bireyin fizyolojik gelişimi esas alınırken bugün sadece fizyolojik olarak değil, aynı zamanda insan vücudu “bilişsel, duyuşsal ve psikomotor açıdan” bütün olarak ele alınmaktadır. Beden eğitimi ve spor yolu ile bedensel olarak güçlü, dayanıklı, sağlıklı, iş verimi yüksek aynı zamanda ruhsal açıdan da sağlıklı ve üretken bireyler yetiştirilebilmek mümkündür (Demirhan,2006).

Bir beden eğitimi spor öğretmeni öncelikle iyi bir öğretmende bulunması gereken niteliklerin tümüne sahip olabilmeli, öğrencilerinin gelişimine katkıda bulunabilmeli ve rehberlik edebilmeli öğrencinin vücudunu tanımasını sağlayabilmeli çevreye uyumlu olabilmesi açısından destekler nitelikte olabilmelidir. Beden eğitimi ve spor derslerinde öğretim aktivitelerinin tümünden sorumlu olan beden eğitimi öğretmenleri yalnızca alan bilgisine ve iyi derecede fiziksel beceriye sahip olan değil, aynı zamanda öğrencilerine de bunları iyi öğretebilen kişilerdir (Ünlü ve Aydos, 2007).Beden eğitimi ve spor dersi öğrenciler için son derece önemli bir derstir; düzenli beden eğitimi, sağlıklı yaşam alışkanlıkları, spor branşlarına ait bilgi ve beceriler okullarda bu ders ile kazandırılabilir (Dalaman,2010).

Farklı beceri ve alışkanlıklarını kazandırmasının yanında, beden eğitimi ve spor dersi öğrencilerin hareket ihtiyacını gidermesi sağlıklı ve mutlu bireyler olarak yetişmesi başarma duygusunu tatması ve yeteneklerini keşfetmeleri açısından da önem taşımaktadır (Keşke,2007). Bu ders sonunda beklenen hedeflerin gerçekleşebilmesi için, beden eğitimi derslerinin amaçlarının beden eğitimi ve spor öğretmenleri aracılığı ile etkin ve doğru bir şekilde aktararak, öğrencilere kazandırılması gerekir. Nitelikli öğretmen denildiğinde akla gelen, öğrencilerin birkaçını değil hepsini öğretim sürecine katabilen ve öğretim faaliyetlerini, doğru ve etkili yöntemleri kullanarak gerçekleştirmeyi başarabilen öğretmendir. Bu nedenle sınıfta ki her öğrencinin teşvik edilerek aktif olarak derse katılımı sağlanabilmelidir (Ayan,2007). Eğitimin hedeflerine uygun olarak tasarlanmış olan içeriği öğretim yoluyla öğrenciye kazandırılır, öğretim programlarının hedeflerine etkin biçimde ulaşmasını sağlayacak en önemli etkenlerden biriside derslerde kullanılmakta olan öğretim yöntemleridir (Saraç ve Muştı,2013).

Beden eğitimi ve spor öğretmenleri öğrencilere bilgi birikimlerini, dersin hedef ve içerikleri aktarırken öğretim yöntemlerinden bire bir faydalanır (Ünlü,2005). Yöntem denildiğinde karşımıza davranışların kazandırılma şekli çıkmaktadır ve belirlenen hedeflere öğrenciler öğretim yöntemleri sayesinde ulaşır (Yıldız,2012). Öğretim yöntemi eğitim durumları planlanması içerisinde belirlenmesi gereken, oldukça önemli bir öğedir. Öğretim yöntemlerinin seçimi konunun içeriğine, öğrenci grubunun özelliklerine kullanılacak araç ve gereçlere, zamana, öğretmenin bilgi ve tecrübesine göre çeşitlilik gösterebilmektedir (Bostancı,2018). Beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin yalnızca alanında üst düzey beceriye sahip olması yetmeyip aynı zamanda bunları öğrencilere iyi

aktarabilen, yani öğrenmelerini sağlayabilen nitelikte olması gerekmektedir ve bu da ancak iyi bir yöntem seçimi ve seçilen yöntemin iyi uygulanabilmesi mümkün olabilecektir (Büyükkaragöz ve Çivi,1999). Beden eğitimi ve spor dersinde kullanılacak en iyi öğretim yöntemi ise; öğrencilerin ve öğretilecek konunun özelliklerine uygun olarak belirlenmiş olan ve öğrencilerin tümünün etkinliklere aktif katılımını sağlayacak olan yöntemdir (Turner, Selery, Smith, 1971). Tüm bu bilgilerden yola çıkılarak beden eğitimi dersinin hedeflerine ulaşabilmesi ve öğrencilerin modern eğitim anlayışına uygun şekilde eğitilebilmesi, gelişme sağlaması fiziksel ve ruhsal açıdan donanımlı bireyler haline gelip ve topluma hizmet edebilmesi için öğretmenin niteliklerini, en verimli şekilde öğrencilerine aktarması gerektiği ve bununda ancak, amaca ve şartlara uygun yöntemin seçilebilmesi ve uygulanabilmesiyle mümkün olabileceği düşünülmektedir.

Yöntemsiz etkinlikler tesadüfi sonuçlar ortaya çıkarmaktadır uygun yöntemin seçilmesi ile hedefe daha kısa sürede ulaşılmaktadır (Büyükkaragöz, Çivi, 1997) ve bu doğrultuda yöntemin amaca ulaşmak için seçilen en bilinçli yol olduğu, öğrenme sürecinin etkinliğinin yöntem seçimi ile doğru orantılı olduğu düşünülmektedir (Yaman, 1998). Bunların dışında öğrenme öğretme süreci içerisinde yöntem hedeflere kısa sürede ve verimli ulaşmanın yanı sıra öğrenme ortamına zenginlik katarak kalıcı öğrenmeyi arttıran en önemli faktör olması açısından da oldukça önemlidir. Kullanılacak yöntemin iyi seçilmiş olması öğretimde verimi de arttıracaktır (Temelli ve Kurt, 2011) iyi bir öğretim ortamının oluşturulabilmesi için de kullanılan yöntemlerin gözden geçirilmesinin faydalı olabileceği düşünülmektedir.

1. 1. Problem

Beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin derslerde kullandıkları yöntemler nelerdir?

Araştırma problemine bağlı olarak araştırmada yanıtı aranan alt problemler şunlardır;

1-Beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin öğretim yöntemleri kullanma sıklıkları nedir?

2- Beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin öğretim yöntemleri kullanma sıklıkları cinsiyet değişkenine göre farklılık göstermekte midir?

3- Beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin öğretim yöntemleri kullanma sıklıkları yaş değişkenine göre farklılık göstermekte midir?

4- Beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin öğretim yöntemleri kullanma sıklıkları hizmet yılı değişkenine göre farklılık göstermekte midir?

5- Beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin öğretim yöntemleri kullanma sıklıkları görev yapmış olduğu öğretim kademesi değişkenine göre farklılık göstermekte midir?

6- Beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin öğretim yöntemleri kullanma sıklıkları düzenli spor yapıp yapmama durumuna göre farklılık göstermekte midir?

7- Beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin öğretim yöntemleri kullanma sıklıkları medeni durum değişkenine göre farklılık göstermekte midir?

8- Beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin öğretim yöntemleri kullanma sıklıkları görev yeri değişkenine göre farklılık göstermekte midir?

9- Beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin öğretim yöntemleri kullanma sıklıkları çocuk sahibi olup olmama durumuna göre farklılık göstermekte midir?

10- Beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin kullandıkları öğretim yöntemlerinin seçimin etki eden faktörler nelerdir?

11- Beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin ölçme aracında belirtilen yöntemlerin dışında kullanmış olduğu farklı yöntemler var mıdır?

12- Beden eğitimi ve spor öğretmenleri için en önemli öğretim yöntemi hangisidir?

13- Öğrenciler beden eğitimi ve spor dersinde öğretmenin en çok kullanılması istedikleri öğretim yöntemi hangisidir?

14- Beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin yöntem seçimi ile ilgili karşılaştıkları sorunlar ve önerileri nelerdir?

1.2. Araştırmanın Amacı

Bu araştırmanın amacı; çeşitli değişkenler açısından, beden eğitimi ve spor derslerinde kullanılan öğretim yöntemlerinin belirlenmesi ve görüşme raporlarından elde edilen sonuçlar açısından yorumlanmasıdır.

1.3 Araştırmanın Önemi

Öğretim yöntemi denince akla gelen; yeni davranışların öğrenciye “nasıl” kazandırılacağı sorusudur (Yıldız ve Kangalgil, 2014) beden eğitimi ve spor dersinin

hedeflerine ulaşması ancak etkili bir öğretimle mümkün olabilmektedir. Konuların öğrenciye öğretilmesinde nasıl aktarılacağı ve hangi yöntemin kullanılacağı oldukça önemlidir. Öğrencinin konuyu tam olarak öğrenebilmesi için doğru yöntem kullanılması şarttır (Keşke, 2007). Çünkü gerçek bir öğretmen, yöntemi bilen aynı zamanda uygulayabilen öğretmendir (Kemertaş, 1999). Öğretmenlerin en önemli rolü öğrenmeyi sağlamaktır (Sünbül, 1996). Öğrenme etkinliklerinin yürütülmesinden sorumludurlar, bu nedenle hem alan bilgisine hâkim olmalı, hem de öğrenmeyi sağlayabilmek için, bunları öğrencilerine aktarmakta başarılı olmalıdırlar(Ünlü ve Aydos, 2007). Öğrenme hedeflerini gerçekleştirebilme becerisi sergileyebilmiş, istenilen amaca ulaşabilmiş öğretmen etkili öğretmen olarak tanımlanmaktadır (Arslantaş, 2011) bu nedenle öğretme sürecinde öğretmen, dersin içeriği ile öğrencilerinin ilgi ve bireysel farklılıkları doğrultusunda uygun olan yöntemi bilerek faydalanmalı, ders süresince öğrencinin ilgisini canlı tutarak katılımı arttıran yöntemlere yer verilmelidir. Şunu bilmeliyiz ki; her ders için uygulanabilecek olan tek yöntem yoktur; dersin hedefleri mevcut koşullar öğrenciler ve öğretmen değiştikçe öğretim yöntemi de değişecektir; bu değişimi göz önünde bulundurmayan öğretim yöntemlerinin süreç içerisinde başarısız olacaktır (Yıldız, Kangalgil, 2014).

Beden eğitimi ve spor dersleri uygulama ağırlıklı bir ders olması sebebi ile kullanılan yöntemlerin temelde ortak olmasına rağmen, hedefler doğrultusunda farklılıklar gösterdiği görülmektedir (Tunçel, 2006). Bu araştırma ise; beden eğitimi ve spor derslerinde hangi öğretim yönteminin ne sıklıkla kullanıldığının ortaya konulması, demografik değişkenler açısından irdelenmesi ve görüşme raporları doğrultusunda değerlendirilip yorumlanması bakımından önem taşımaktadır. Ayrıca ülkemizde farklı alanlarda bu konu ile ilgili çalışmaların sayısının, beden eğitimi ve spor alanında yapılan çalışmaların sayısına göre daha fazla olduğu göz önünde bulundurulduğunda, araştırma sonuçlarının literatüre katkıda bulunabileceği, yapılacak farklı çalışmalara ışık tutabileceği, beden eğitimi ve spor öğretmenlerine fayda sağlayabileceği düşünülmektedir.

1.4. Sayıtlar

1- Veri toplama aracının araştırma için gerekli verileri sağlayacak nitelikte olduğu varsayılmıştır.

2- Katılımcıların, öğretim yöntemi kullanma sıklığı belirleme anketi sorularına doğru cevap verdiği varsayılmıştır.

3-Beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin, görüşme sorularını içtenlikle cevapladıkları varsayılmıştır.

4-Araştırmada seçilen istatistiksel teknikler ve kullanılan kaynakların araştırmanın amacına uygun olduğu varsayılmıştır.

5- Veri toplama sürecinde katılımcılar için koşulların “iç ve dış” tüm koşulların aynı olduğu varsayılmıştır.

6- Araştırma için seçilen yöntemin araştırma konusu için uygun olduğu varsayılmıştır.

1.5. Sınırlılıklar

1-Bartın ilinde görev yapan beden eğitimi ve spor öğretmenleri ile sınırlıdır.

2-2018- 2019 eğitim öğretim yılı ile sınırlıdır.

3-Bartın ilinde bulunan ortaokul ve liselerde görev yapan beden eğitimi ve spor öğretmenleri ile sınırlıdır.

4- Araştırmadan elde edilen sonuçlar öğretim sıklığı belirleme anketi ve yarı yapılandırılmış görüşme formundaki sorular ile sınırlıdır.

5-Beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin verdikleri cevaplar ile sınırlıdır.

1.6. Tanımlar

Eğitim

Bireyin yaşamını sürdürmek için gerekli davranışları edindiği ve bu davranışları edinme sürecinde faal olarak rol aldığı hayat boyu devam etmekte olan (Taşpınar,2014) kültür aktarma sürecidir (Yılmaz, 2012).

Öğretim

Bireyin istenilen amaçlar doğrultusunda öğrenmesini sağlayabilmek için düzenlenmiş eylemlerin tümü ya da sistemli olarak önceden seçilmiş bir ortamda öğretici kılavuzluğunda öğrenme faaliyetlerinin gerçekleştirilmesi olarak tanımlanmaktadır (Demir, 2015).

Öğrenme

Kişinin bulunduğu çevre ile etkileşiminden meydana gelen “kalıcı davranış değişimidir” (Mirzeoğlu, 2013).

Öğretim Yöntemi

Öğretim aktivitelerinin yapılanmasında seçilen yol (Duman, 2011) öğrenmenin sağlanabilmesi amacıyla yapılan uygulamalardır (Taşpınar, 2014).

Beden Eğitimi

Kas etkinlikleri vasıtası ile bedensel ve ruhsal yönden olumlu davranışlar edinme sürecidir (Mirzeoğlu, 2013).

Spor

Kişi ya da bir grupların sağlıklı olmak ve eğlenmek için yaptıkları kurallı fiziksel aktivitelerden oluşan planlanmış etkinliklerdir (Güneş, 2015).

Beden Eğitimi ve Spor Öğretmeni

Beden eğitimi ve spor alanında ki bilgi ve deneyimlerini aktarmak ve bu alanda yapılan aktiviteleri düzenlemek ile sorumlu kişilerdir (Başer, 2009).

BÖLÜM II

LİTERATÜR İLE İLGİLİ ARAŞTIRMALAR

Araştırmanın bu bölümünde öncelikle eğitim ile ilgili genel kavramlar ile beden eğitimi ve spor kavramı ardından, beden eğitimi ve sporda kullanılan öğretim yöntemleri bu yöntemlerin faydaları ve sınırlılıkları açıklanmış ve konu ile ilgili daha önce yapılmış olan çalışmalara yer verilmiştir.

2.1. Eğitimle İlgili Genel Kavramlar

2.1.1. Eğitim

Eğitim bireyin en önemli ihtiyaçlarından biridir. Aynı toplumda bir arada yaşayan insanlar ihtiyaç gidermek, paylaşımında bulunmak, bilgi ve deneyim kazanmak için toplumun diğer fertleriyle iletişim halinde olmak durumundadır bu sebepten, çevreye uyum sağlama ve sosyalleşme sürecinde eğitimin önemi oldukça büyüktür (Ünlü, 2005).

Eğitim yolu ile birey ve bireyler vasıtası ile toplum şekillenmektedir. Eğitim aile ile başlayarak hayatın her alanında devam etmektedir. Eğitim sürecinden sonra bireyin davranışları ile bilgi ve becerileri değişmekte olumlu yönde gelişme göstermektedir (Mirzeoğlu, 2013). Bu nedenle bireyi geliştirmesinin yanı sıra, toplumun geleceğine yön verme adına da önemli bir faktördür (Yılmaz, 2012). Nitekim ülkelerin gelişmişlik düzeyleri ile eğitime verdikleri önem arasında paralel bir ilişki bulunduğu bilinen bir gerçektir (Aksakal, 2018). Çünkü günümüz yaşam koşullarına çağın gerekliliklerine ayak uydurabilmek ancak bizden sonraki nesillerin donanımlı olarak yetiştirmekle ve eğitmekle mümkün olabilmektedir (Gül,2017). Toplumun gelişmesinde önemli rolü olan eğitimde değişen koşullara uyum sağlayamamak, o ülkenin Dünya ülkelerinden geri kalma sebebi olabilir (Yaman ve Yaman, 2008).

Bilim ve teknolojik gelişmelerle birlikte değişen ülkeler, hem ekonomi hem de siyasi açıdan değişime uğramış ve bu değişim, eğitim alanında da bir rekabet ortamı doğmasına sebep olmuştur. Yeni oluşumlar ve teknolojik sistemler eğitimi de etkilemiştir. Eğitimde meydana gelen tüm gelişmeler toplumun da ilgi alanına girmektedir, çünkü toplum gelişmeleri takip etmek ve uyum sağlamak durumundadır (Çakmak, 2008). Durumun böyle olması eğitimi üzerinde durulan bir konu haline getirmiştir. Kelime anlamı olarak “talim terbiye” anlamı taşıyan eğitimin (Karslı, 2005) alan yazında birden çok tanımı olduğu görülmektedir. Demirel’e (1998) göre eğitim bireyin yaşantısı aracılığı ile

davranışları istenilen yönde değiştirme sürecidir. Birey eğitim sürecinden sonra davranışları bakımından değişim göstermiş sonucunda elde ettiği ürünü yaşamına yansıtmıştır (Taşpınar,2014). Fidan (1985) benzer şekilde eğitimi bireyin toplum için faydalı duruma getirilmesi, Karlı(2003) ise bireyde aslında var olan “gizil güçlerin” ortaya çıkarılarak yetenek halini alması süreci olarak tanımlamıştır. Bu tanımlar dışında farklı bir bakış açısı ile Kemertaş (1997) eğitim tanımını; birey için gerekli olabilecek bilgi ve davranışları kazandırma, bireyin gelişimini sağlama, karakterini oluşturma, ilgi ve donanımları doğrultusunda mesleğe yönlendirme süreci olarak yapmıştır.

Eğitimle ilgili yapılan tanımların tümü incelendiğinde ortak olan özelliklerin; eğitimin değişim içeren bir süreç olması ve istenilen yönde davranış değiştirme amacı taşıması olduğu görülmektedir (Çelik, 2011). Eğitim tanımlarda belirtildiği üzere hayat boyu devam eden “kapsamlı bir süreçtir” (Küçükahmet, 1997) “sosyal, kültürel politik, teknik ve eğitsel” amaçları vardır (Yılmaz,2012) fakat en temel amacı bireyin çevresine uyumlu hale gelmesidir (Aykaç, 2011). Bu uyumun sağlanması için bireyin sahip olduğu yetenekler geliştirilir ve milli eğitimin temel hedefleri ve ilkeleri doğrultusunda davranışlarına yön verilir (Ünlü, 2005).

Milli eğitimin amaçları şöyledir;

- ✚ “Atatürk ilke ve inkılâplarına bağlı, Türk milletinin ahlaki, insani manevi ve kültürel değerlerini benimseyen” vatan ve millet sevgisi barındıran, ülkesine karşı sorumluluklarının bilincinde olan yurttaşlar yetiştirmek,
- ✚ Bedenen, zihnen ve ahlaken sağlıklı ve topluma faydalı bireyler yetiştirmek,
- ✚ Mesleki bilgisi kazandırmak ve bireyleri hayata hazırlamaktır.

Milli eğitimin ilkeleri ise şöyle sıralanmaktadır;

“Genellik ve eşitlik ilkesi, ferdin ve toplumun ihtiyaçları ilkesi, yöneltme ilkesi, eğitim hakkı ilkesi, fırsat ve imkân eşitliği ilkesi, süreklilik ilkesi, Atatürk ilke ve inkılâpları ve Atatürk milliyetçiliği ilkesi, demokrasi ilkesi, laiklik ilkesi, bilimsellik ilkesi, planlılık ilkesi, karma eğitim ilkesi, okul ve ailenin işbirliği ilkesi, her yerde eğitim ilkesi” olarak sıralanmıştır (Harmandar, 2004, 152).

Unutulmamalıdır ki; eğitim toplumların yatırım yapması gereken bir alandır, eğitime ayrılan bütçeler ise o toplum için harcama değil büyüme ve gelişme sağlayabilmek için oldukça karlı bir yatırımdır (Ünal, 1985).

2.1.2. Öğretim

Öğretimin de eğitim gibi farklı birçok tanımı bulunmaktadır. Sıklıkla karıştırılır birbirlerinin yerine kullanılırlar, fakat bu kavramlar birbirinden farklıdır. Bireyin hayatı süresince devam eden eğitiminin, plan ve program dâhilinde devam eden kısmı öğretimi oluşturmaktadır. Eğitim her ortamda olabilirken öğretim belirli ortamlarda sınırlıdır (Yılmaz,2012).Öğretim eğitimin hedeflerini gerçekleştirmede önemli bir araçtır, öğretimin amaçları eğitimin amaçları gibi toplumun ve çağın gereksinimlerine göre belirlenir (Çelik, 2011).

Şekil 2.1: Öğretim ve Eğitimin Hedefleri

Karslı (2003) öğretimi, bireyin yeteneklerini potansiyeli doğrultusunda geliştirme süreci Erden (2001) okullarda belirli bir plan doğrultusunda yapılan örgütlenmiş etkinlikler Demirel ve Ün (1987) öğrenmenin önceden belirlenmiş hedefe yönelik olarak uygulanması olarak tanımlamıştır. Harmandar (2004) öğretimi, öğrenmeyi en iyi şekilde gerçekleştirmek için öğretmen tarafından uygulanan düzenli etkinliklerin tümüdür ve öğrenmeyi sağlamak için bireye kazandırılmak istenen davranışlar önceden tasarlanmalı ve belirli bir program dâhilinde gerçekleştirilmelidir. Tamer ve Pulur'da (2001) öğretim tanımında benzer noktaları vurgulamıştır; bilgi ve becerinin öğretmen kılavuzluğunda yapılan amaçlı ve kontrollü öğretme faaliyetleri ile bireye kazandırıldığını, öğretimin de bu amaç doğrultusunda yapılan uygulamaların tümünü kapsadığını belirtmişlerdir. Öğretimi kalıcı hale getirmek için etkinlikleri bireyin özelliklerine göre düzenlemeli bazı hususlara dikkat edilmelidir.

Bu hususlar şöyledir;

- ✚ Öğrencinin anlama kapasitesi gözlemlenmeli,
- ✚ Çalışma alışkanlıkları göz önünde bulundurulmalı,
- ✚ İlgi ve yeteneklerinin farkına varılmalı,
- ✚ Ders içerisinde başarı düzeylerine göre seviye grupları oluşturulmalı,
- ✚ Öğrencilerin problemleri dikkate alınmalı öğretimi engellemesinin önüne geçilmeli,
- ✚ Öğrencilerin derse aktif katılımı sağlanmalı,
- ✚ Öğretim faaliyetleri birkaç duyu organına hitap etmelidir (Önder,1987).

Öğretim etkinliklerinden sorumlu öğretmen, tüm bu hususlara dikkat ederek önceden belirlenen hedefler doğrultusunda, öğrenme-öğretme süreci ve öğrencilerinin mevcut durumlarını göz önünde bulundurarak dışsal olayları, planlama, düzenleme, uygulamakla yükümlüdür (Senemoğlu, 2011) çünkü öğretim; öğrenme kavramını da içine alan yönlendirmeyi gerektiren bir kavram olup (Özkılıç, 2011) öğrenmeyi kılavuzlama işidir (Ertürk, 1984). Öğretimde öğretmene düşen görevler şöyledir;

- ✚ Öğretim için gereken hazırlıkları yapmak,
- ✚ Öğrencilerin kolay öğrenmeleri için gerekli ortamı hazırlamak,
- ✚ Öğrencileri heyecanlandırarak konuları ilgi çekici hale getirmek,
- ✚ Öğrencilerin derse aktif katılımını sağlamak,
- ✚ Öğrencilerinin çalışmalarını objektif değerlendirmek,
- ✚ Öğrencilerine geri dönütler vermek (Harmandar, 2004).

Kocaçınar (1969) kılavuzlama işi olarak da tanımlanan öğretiminin, “hedef, konu, öğrenci amaç ve yöntem” olmak üzere beş ögesi bulunduğunu belirterek, öğretimin başarısına etki eden faktörleri şöyle sıralamıştır;

- ✚ Bireyin yetenekleri,
- ✚ Bireyin öğrenme etkinlikleri sırasında ki tutumu,
- ✚ Bireyin olgunlaşma durumu, motivasyonu,
- ✚ Çevresi; fiziki şartlar, öğretim sırasında kullanılan “yöntem, teknik” ve materyaller,
- ✚ Öğretmenin öğrencilere olan tutum ve davranışlarıdır.

Bahsedildiği üzere öğretim önceden belirlenmiş bir hedefe ulaşmak için yapılır. Bu hedefler; öğrenciye kazandırılmak istenen davranışları, bu davranışların kazandırılma sürecini ve değerlendirilme ölçütlerini kapsar ve iyi bir öğretim ancak “öğrenci öğretmen, amaç, konu, yöntem ve çevre” öğelerinin işbirliği ile mümkün olabilir (Harmandar, 2004).

2.1.3.Öğretme

Öğretme kavram olarak öğretmen ve öğrenci arasındaki etkileşimden oluşmaktadır. Bu etkileşimin sonucunda belirlenen amaca ulaşılır. Öğretme ve öğrenme davranışı ile hedefler birbirine bağlı kavramlardır (Demirci,2013). Genel hatlarıyla “öğrenmeyi kılavuzlama faaliyeti” planlanmış etkinliklerin gerçekleştirilmesidir (Mirzeoğlu, 2013) öğrenmenin sağlanması için yapılan faaliyetlerdir. Eğitim sürecinde ki öğrenme durumu

öğretme faaliyetleri ile oluşmaktadır. Öğrenmeler öğretme süreci ile oluştuğu için “öğrenme-öğretme süreci” olarak adlandırılmaktadır. Bu süreç amaca ulaşmak için gereken içeriğin planlanmasını kullanılacak olan “strateji, yöntem ve tekniklerin” belirlenmesini, ardından uygulama sırasında kullanılacak olan materyallerin seçimini, öğretimin niteliğini arttıran “ipucu pekiştireç, dönüt, düzeltme” öğelerinin kullanma şekillerinin belirlenmesini kapsamaktadır (Mirzeoğlu, 2013).

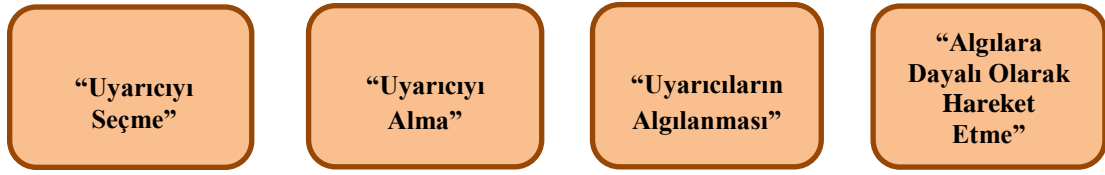
Öğretme faaliyetleri bireyin davranışlarını geliştirmek amacı ile “kişi yada grup” vasıtası ile gerçekleştirileceği gibi çeşitli materyaller ile de gerçekleştirilebilir (Ünlü,2007). Bireyin öğrenmesini sağlayabilecek olan birçok “kişi ve araç” vardır. Ebeveynler, arkadaşlar ve iletişim araçları, öğrenmeyi sağlayan faaliyetlerde bulunurlar, bireyler çevreden ya da kitle iletişim araçlarından gelen mesajları alarak yeni davranışlar edinir fakat bu tür öğrenme ile istenilen davranışların yanında istenilmeyen davranışlarda elde edilebilir (Fidan,1996). İşte bu nedenle öğretmen aracılığı ile bilgi ve becerilerin öğrencilere aktarılması öğretme ortamında kılavuzluk yapması doğru kabul edilen bir görüştür (Mirzeoğlu, 2013). Çünkü öğretmen bu süreçte, öğrenciye yol gösterme ve rehberlik etmede, öğrenmenin gerçekleşeceği çevreyi düzenlemede, öğrenciyi öğrenme işine aktif olarak katarak öğrenmeyi sağlama ve öğrenme sonuçlarını izlemede en önemli kişidir (Fidan, 1986).

2.1.4. Öğrenme

İnsan dünyaya geldiğinde “beslenme, giyinme, yürüme, kendini koruma, problem çözme birlikte yaşama” gibi bilgilere sahip değildir tüm bunlar öğrenmenin ürünüdür. (Harmandar, 2004). Tıpkı eğitim ve öğretim gibi öğrenme de farklı şekillerde tanımlanmıştır. Öğrenme Taşpınar’a (2014) göre bireyin eğitilmiş birey olarak kabul görebilmesi için gereken hayat boyu bulunduğu ortamlarda edinebileceği zihinsel, duyuşsal ve psikomotor davranışların temelini oluşturan kazanımlardır. Kazanımların niteliği o bireyin eğitim düzeyini belirler. Nasıl ki her bireyin parmak izi kendine özgü ise, öğrenmede öyledir (Özden, 1999). Her bireyin kendine has özellikleri vardır bu nedenle, öğrenme bireye has bir süreçtir bu durum ise öğrenciler arası başarı farkına neden olmaktadır (Erden ve Akman, 2001). Bireyin çevre ile etkileşiminden doğan davranış değişimi olarak tanımlanan öğrenmenin oluşabilmesi için; öğrenme sürecinde yapılan etkinliklerin önceden belirlenmiş olması gerekmektedir. Çünkü ancak önceden düzenlenen etkinlikler neticesinde davranışların istenilen yönde gelişimi sağlanır (Mirzeoğlu, 2013).

Senemoğlu'na (1997) göre davranışta meydana gelen değişimlerin sürekli ve gözlemlenebilir olması, değişimlerin “yorgunluk, hastalık” gibi fiziksel etmenler sonucunda meydana gelmemesi, kalıcı olması gerekmektedir. nd (2004) ise Senemoğlu'nu destekler nitelikte öğrenme kavramını hayat boyu devam eden, daha önce yapılamayan bir şeyi yapabilmek ve daha sonra ki süreçte hatırlayarak tekrar yapabilmek olarak tanımlamaktadır. ğrenme süreci dört aşamadan oluşmaktadır;

ğrenme Süreci Aşamaları

şekil2.2: ğrenme Süreci Aşamaları

2.1.5. ğrenme Süreci Aşamaları

2.1.5.1. Uyarıcıyı Seçme

Duyu organlarımızı etkileyen iletiler uyarıcı olarak tanımlanmaktadır. Öğretmenin seçtiği herhangi bir soru, fotoğraf ya da herhangi bir şey olabilir. Seçilen uyarıcı ğretmen tarafından öğrencilere tanıtılmalıdır.

2.1.5.2. Uyarıcıyı Alma

Öğretmen uyarıcıları öğrencilerin algılayacağı şekilde sunmalıdır ve ğrenci uyarıcıların farkına vararak bizzat denemelidir.

2.1.5.3. Uyarıcıların Algılanması

Uyarıcıların anlamlandırılması işidir. ğrenme ortamı ğrenci için uygun düzenlenmelidir çünkü bu durum algılamayı kolaylaştırmaktadır.

2.1.5.4. Alılara Dayalı Olarak Hareket Etme

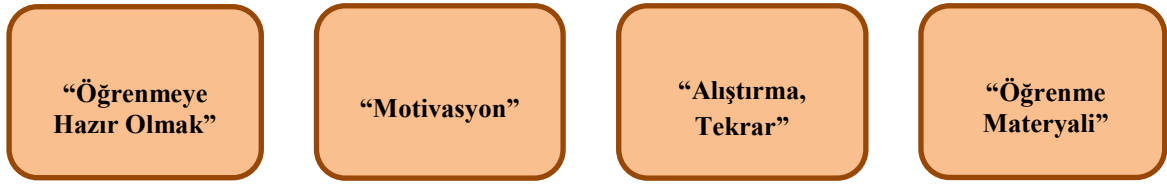
Öğrenci uyarıyı anlamlandırmış ve istenilen şekilde algılamış ise öğretmende öğrenciye tekrar etme ve uygulama imkânı sağlamış ise öğrenmenin gerçekleştiği söylenebilir

(Çöndü, 2004). Öğrenmenin verimli olabilmesi için öğrenme süreci aşamalarının yanında öğrenme ilkeleri de dikkate alınmalıdır öğrenme ilkeleri şöyle sıralanmaktadır;

- ✚ Öğrenme motivasyona dayanan bir süreçtir,
- ✚ Öğrenme bireyin kapasitesi ile yakından ilgilidir,
- ✚ Öğrenin aktif katılımı öğrenmede etkilidir,
- ✚ Öğrenme sürecinde geri bildirim rolü büyüktür,
- ✚ Yenilik, öğrenme etkinliklerinin çeşitliliği öğrenmeyi artırır (Özdemir ve Yalın, 1998).

Her ne kadar öğrenme ilkeleri dikkate alınsa da her öğrencinin öğrenme kabiliyeti farklıdır. Bazı bireyler kolay öğreniyor iken, bazıları daha zor öğrenebilirler. Öğrenmeyi etkileyen faktörler ise şöyledir “öğrenmeye hazır olmak, motivasyon, alıştırma-tekrar, öğrenme materyali” (Harmandar, 2004).

Öğrenmeyi Etkileyen Faktörler

Şekil 2.3: Öğrenmeyi Etkileyen Faktörler

Öğrenmenin nasıl gerçekleşebildiği hakkında pek çok farklı görüş olmasına rağmen, iki başlık altında toplamak mümkündür. “Davranışçı öğrenme ve bilişsel öğrenme” yaklaşımı olarak kategorize edilen öğrenme yaklaşımları, arasında ki önemli fark davranışçı yaklaşımın bireyin gözlenen davranışları üzerindeki değişimler ve bu değişimlerin nedenlerini dikkate alırken, bilişsel yaklaşımın bilgedeki değişim ve bu değişimin nedenleri üzerinde durmasıdır. Davranışçı yaklaşım öğrenmenin sonucunu doğrudan gözlerken bilişsel yaklaşımda dolaylı olarak davranışların yorumlanması yolu ile belirlenir (Çöndü, 2004).

2.1.5. Öğretmen

Öğretmenlik “1739 sayılı Milli Eğitim Temel Kanununun 43. Maddesine göre” devletin eğitimle ilgili faaliyetleri ve öğretimin gerçekleştirilmesinden sorumlu özel bir meslektir (Mirzeoğlu, 2013). Öğretmenler araştırmalar neticesinde geliştirilen, devletin

tasarladığı eğitim politikalarını uygulayan, bu açıdan toplum için önemli kişilerdir (Yılman,2011).

Öğretmenlik mesleği Ünal (1985) tarafından, asıl amacı eğitmek olan, özel alan bilgisini esas alan, formasyon eğitimi gerektiren bir meslek olarak tanımlanırken, öğretmen Kuran (2002) tarafından toplumun her meslek için ihtiyacı olan bireyleri yetiştiren ve bu sayede o toplumun geleceğine yön veren kişi olarak tanımlanmıştır. Bilen 'e (2006) göre ise öğretmen önceden belirlenen konuları, bir yada birden fazla kişiye öğretme, davranışları ile öğrencileri için rol model olan bireydir.

Harmandar (2004) benzer şekilde öğretmeni, eğitim kurumlarında bireylerin eğitim ve öğrenme etkinliklerinden sorumlu, öğrenmelerini sağlamada kılavuzluk etme görevini üstlenmiş kişiler olarak tanımlamış ve öğretmenlerin asli görevlerinin öğrenmek için gerekli tüm hazırlıkları tamamlayarak, öğrenciyi yönlendirmeyi sağlamak öğrenmesine yardımcı olmak olduğunu belirtmiştir. Bireyi öğrenme sürecinde yönlendirebilmek için, öğretmenlerin alan bilgisine sahip olmalarının yanı sıra, öğrenciyi tanıma, öğretimi planlama, düzenleme ve materyal geliştirme, öğretim etkinliklerini yönetebilme, başarıyı ölçüp değerlendirebilme, yetilerine sahip olmaları gerekmektedir (Mirzeoğlu, 2013). Harmandar (2004) öğretmen yeterliliklerini; program yönünden, yeterlilik yönünden, teknik ve sosyal yönden, kişilik özellikleri yönünden yeterlilikler olmak üzere beş başlık altında açıklamıştır.

2.1.7. Öğretmen Yeterlilikleri

2.1.7.1. Program Yönünden

Öğretmenin bir örgün öğretim programından geçmiş olup “genel kültür, alan bilgisi ve meslek formasyonu” derslerini almış olması gerekmektedir.

2.1.7.2. Yeterlilik Yönünden

Öğretmenin teknik yeterliklere ve sosyal yeterliklere sahip olması gerekmektedir

2.1.7.2.1. Teknik Yeterlilikler

Öğrenme hedeflerinin planlanması, öğrencilerin gelişim seviyelerinin kontrol edilmesi, çalışma seviyelerinin belirlenmesi, sınıf içindeki çalışma düzeni, öğrencilerin

güdülenmesi, olumlu öğrenme ortamı oluşturma, öğrencilerin ilerlemelerini değerlendirme yeterliliklerine sahip olmalıdır.

2.1.7.2.2. Sosyal Yeterlilikler

Toplum içerisinde rol model olma, diğer meslektaşları ile olumlu ilişki kurma, vatan sevgisi, kötü alışkanlıklardan kaçınma yeterliliklerine sahip olmalıdır.

2.1.7.3. Kişilik Özellikleri Yönünden

Dürüstlük, hoşgörü, güzel ahlak, sabır ve adalet öğretmenin sahip olması gereken yeterliliklerdir. Öğretme sürecini eksiksiz gerçekleştirebilmek ve belirlenen hedefe ulaşabilmek için öğretmenin bu yeterliliklere sahip olmasının yanı sıra yanı zamanda kendi kişisel özellikleri ile harmanlayarak kullanması gerekmektedir. Çünkü öğretmenlik mesleği insan üzerinde çalışmayı gerektiren bir sanattır, bu nedenle insana özgü nitelikler olan ve kişiden kişiye değişen “beklentiler, tutum ve davranışlar” karşısında mesleki bilgi ile birlikte deneyimlerinden de destek alır. Bu sayede öğretmenler, bireylerin iyi eğitim almalarını hayatlarına yön vermelerini, meslek edinebilmelerini sağlayarak toplumların geleceğini şekillendirir işte bu nedenle öğretmenlik mesleği hem birey hem de toplum için oldukça önemlidir (Dönmez, 2018).

2.1.8. Öğretmenlik Mesleğinin Önemi

Öğretmenler öğrencilerin etkili öğrenmesini sağlamak için “eğitim ve öğretim” faaliyetlerini düzenleyen, öğrencilerinin bireysel farklılıklarının bilincinde olan, öğrenme sürecinde rehberlik eden eğitimin kişilerdir ve bu nedenle “öğretim lideri” olarak nitelendirilmektedirler (Taşpınar, 2014). Çünkü öğretim programı kusursuzda olsa eğitim süreci içerisinde iyi uygulanmazsa bir sonuç elde edilemez, işte bu noktada eğitim sisteminde öğretmenin yeri ve önemi yadsınamaz (Tekbıyık ve Akdeniz, 2008). “Öğretmen bir ülkenin geleceğinin mimarıdır” topluma hizmet veren her kesimden bireyleri yetiştirenler, mesleki yeterlilik kazanmalarını sağlayanlar, toplumun kalkınmasını sağlayanlar öğretmenlerdir (Özden, 1999). Bu nedenle öğretmenlik mesleği her toplum için önemli olmuştur. Toplumun ekonomik olarak kalkınmasında, ekonomik idealin korunmasında, tüm kültürel öğelerin yeni kuşaklara aktarılmasında ve toplumun fertlerinin bilgili ve donanımlı bireyler olarak yetişmesinde öğretmenin rolü büyüktür (Eskicumalı,

2002) ve yeni kuşakların niteliği onları yetiştiren öğretmenlerin niteliği ile doğru orantılıdır. Unutulmamalıdır ki “iyi eğitimi iyi öğretmenler, nitelikli eğitimi de nitelikli öğretmenler yapar”. Bu sebepler her dönemde öğretmenlik mesleği hak ettiği değeri görmelidir (Çelikten vd.,2005).

2.2. Beden Eğitimi ve Spor ile İlgili Genel Kavramlar

2.2.1. Beden Eğitimi

Beden eğitiminin kelime olarak var oluşunun çok eski tarihlere dayandığı, Yunan eğitim felsefesi “kalokagathia” da bulunan “jimmastik” kavramına değin uzanmakta olduğu bilinmektedir (Demirci, 2008). Geçmişte okullarımıza jimnastik olarak giren beden eğitiminin, bu isim ile müfredata girişi Cumhuriyet döneminde gerçekleşmiştir. (Çöndü, 2004). Beden eğitiminin eğitim programına dâhil edilmesini, birey üzerinde ki faydalarının araştırmalar ile kanıtlanmasıyla sağlanmıştır (Özmen, 1999). Sağlıklı nesiller nitelikli toplumlar yetiştirebilmek için beden eğitimi ve eğitim ayrılmaz bir bütün olarak görülmelidir(Yıldız, 2012) çünkü bireylerin sağlıklı gelişmeleri, nitelikli eğitim almalarına bağlıdır. Çağdaş eğitim anlayışı da, bu duruma paralel olarak, eğitimde amaçların gerçekleştirilmesi için, zihinsel eğitim ile birlikte fiziksel eğitim alınmasını da öngörmüştür.

Beden eğitimi de bu doğrultuda bireyin “zihin ve beden” gelişimini bir bütün olarak ele alır (Güneş, 2004). Beden eğitimi; bireyin “beden ve ruh sağlığını” geliştirme amacı taşıyan kurallara dayanan etkinlikleri kapsamaktadır(Arııcı, 2006). Genel hatları ile beden eğitimi bireyin fiziksel ve zihinsel olarak sağlıklı olmasına olanak tanıyan, karakter oluşumuna destek olan, aynı zamanda da bireyin, toplum ile iyi ilişkiler içinde olarak barış ve kaynaşma ortamı oluşturabilmesine aracı olan, fiziksel aktivitelerin tümü olarak tanımlanmaktadır (Demirci, 2013). Çoban ve Ünveren (2007) ise beden eğitimi bireyin beden, ruh ve zihin açısından kendini geliştirebilmesi amacı ile eğitimi aldığı hareketler bütünü olarak nitelendirmiştir. Harmandar (2004) beden eğitiminin eğitici aktivitelerden oluşan bir kavram olduğunu, bu aktiviteler aracılığı ile eğitimin gerçekleştiğini belirtmiştir. Birey beden eğitimi yolu ile öğrenirken aynı zamanda hareket ihtiyacını da karşılayacak (Dönmez, 2018) aynı zamanda eğitici etkinliklerle hareket kapasitesini artırma imkânı bulacaktır (Çöndü, 1999).

Tüm bu açıklamalardan yola çıkarak; beden eğitiminin bireyin yaşamını sağlıklı bir biçimde idame ettirebilmesi için oldukça önemli bir kavram olduğunu (Dönmez, 2018) ayrıca öğrenmeyi de kolaylaştırdığını bu nedenle, eğitim sistemi içinde de önemli bir yerinin bulunduğunu söyleyebiliriz (Demirci, 2013).

2.2.2. Spor

Sporun insanlık tarihinden bu yana var olduğu söylenebilir (Demirhan, 2006). Spor eski zamanlardan bu yana başta savunma, rekabet ve çeşitli amaçlarla, insan hayatının her döneminde var olmuş ve önemini gün geçtikçe artırmıştır (Mirzeoğlu, 2013). Kavram olarak katılanların yarışma ve kazanma amacı güttüğü, fiziksel çaba sarf ettiği diğer bilim dallarıyla ilişkili olan bir olgudur aynı zamanda belli kurallar dâhilinde, bir hedefe ulaşmak amacı ile bireysel ya da grup halinde yapılan aktiviteler olarak da tanımlanabilir (Çoban ve Ünveren,2007). Aracı'ya (2006) göre spor; beden eğitimi etkinliklerini daha özelliikli hale getirilerek belirli branşlarda somutlaştırarak yapılan rekabete dayalı etkinliklerdir. Spor kazanma amacı güder, spor yapan bireyler yada gruplar rekabet içinde olurlar. Beden eğitimi daha çok bireyin sağlığının gelişmesi amacını taşıırken spor bu amacın dışında belirlenen kurallar çerçevesinde üstünlük sağlama amacını taşır (Aracı, 2006). Bireyi spor yapmaya teşvik eden nedenler Atalay (1998) tarafından “eğlence, haz, sağlık deneyim kazanma, sosyal ilişki kurma, özsaygının artırılması” olarak ifade edilmiştir. Spor bir diğer tanıma göre çaba gerektiren, rekabet barındıran, kazananların ödüllendirildiği bir uğraştır (Erkal, 1982) çeşitli amaçlar ile farklı kişi sayısı ile yapılabilen, bir araç yardımı ile yada araçsız yapılabilen, sistematik çalışmayı ve kurallara sadık kalmayı gerektiren, rekabet duygusunu da içinde bulunduğu faaliyetler bütünü olarak da ifade edilmiştir (Hergüner, Bar, Yaman, 2016).

Beden eğitimi ve spor kavramları incelendiğinde ortak bir amaç taşıdıklarını, fakat aralarında farklılıklar bulunduğunu söyleyebiliriz (Şentürk, 2012). Harmandar'da (2004) beden eğitimi ve sporu “amacı ve uygulanma şekli” ile birbirinden ayırmanın mümkün olabileceğini söylemektedir. Beden eğitimi ve spor arasındaki farklara değindiğimizde; beden eğitiminin bireyin sağlığını koruma, becerilerini geliştirme amacı taşıyan geniş kapsamlı etkinlikler olarak tanımlanırken, sporun, rekabet duygusunu tatmak için bireylerin yarıştığı, bireysel ya da grup olarak yapılan faaliyetlerin tümü olarak tanımlandığını görebilmekteyiz (Şentürk, 2012) ve yine sporun beden eğitiminden farklı

olarak “rekabet, mücadele, üstün gelme” duygularını barındırdığını söyleyebiliriz (Aracı, 2001).

2.2.3. Beden Eğitimi ve Spor Öğretmeni

Eğitim sisteminin ana ögesi öğretmenlerdir. Toplumun ihtiyacı olan insan gücünün yetiştirilebilmesinde, bireylerin topluma uyum sağlayacak duruma gelmelerinde, kültürel öğelerin, gerekli bilgi ve becerilerin bireye aktarılmasında en önemli öznedir (Özden, 1999). Çünkü eğitim programı ne kadar iyi olsa da, iyi uygulanmadığında verimli olamaz bu hususta öğretmenlere büyük görev düşmektedir (Tekbıyık ve Akdeniz, 2008). Öğretmenin sahip olduğu özellikler bu noktada önem taşımaktadır. Öğretmenin verimli olabilmesi, kendini geliştirmesi mesleğini sevmesi ile doğru orantılıdır (Çal, 2016). Beden eğitimi ve sporun sevdirmesinde okullar önemli bir yer tutar. Bunu da ancak alanında uzman beden eğitimi ve spor öğretmenleri aracılığı ile sağlamaktadırlar (Bilge, 1989). Beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin okullarda ki görevi; alan ile ilgili bilgi ve becerileri öğrencilere aktarmak öğrenme etkinliklerinde kılavuzluk etmek, sportif faaliyetleri eksiksiz yürütmek “ders uygulamaları, spor kolu faaliyetleri, izcilik faaliyetleri, okul dışı faaliyetleri” yürütmek ve dersin işleneceği alanlarının bakımını sağlamaktır (Harmandar, 2004). Özbek (2008) beden eğitimi ve spor öğretmenliğini öğretmenliğini, beden eğitimi ve spor ders programını uygulamaya koyabilen, mesleki bilgi ve donanıma sahip, genel kültür bilgisi olan “Türk Milli Eğitiminin ilkelerine bağlı” meslek türü olarak tanımlamıştır. Beden eğitimi ve spor öğretmenleri almış oldukları eğitim doğrultusunda öğrencilerin beden eğitimi ve spora özgü bilgi ve becerileri öğrenip sergilemelerine rehberlik ederler.

Öğrenme öğretme etkinliklerinin verimli olmasında öğrenci ile kurulan iletişim, dersin işlenişi oldukça önemlidir (Gülay, 2006). Beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin öğrencilerine kılavuzluk etmesi ve örnek olması bakımından “fiziksel, zihinsel ve ruhsal” olarak iyi özelliklere sahip olması gerekmektedir (Nebioğlu, 2004). Bilgiç’ e (2005) göre beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin verimliliği alanında yeterince bilgi sahibi olmasına bağlıdır. Demirhan (2006) ise beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin öğrenme-öğretme sürecinde verimli olabilmesi için sahip olması gereken nitelikleri; mesleki bilgi ve donanıma sahip olma, güçlü iletişim kurabilme yetisine sahip olma, öğrenme ve öğretme

sürecini düzenleyebilme olarak sıralamıştır. Nebioğlu (2004) Bu niteliklerin yanı sıra beden eğitimi ve spor öğretmeninin spor müsabakalarında sakın tavrı sergilemeleri, ılımlı, eleştiriye açık, ön yargısız ve aynı zamanda objektif olmaları gerektiğine değinmiştir.

2.2.4 Beden Eğitimi ve Sporun Amaçları

Eğitimin amacına ulaşmasında en önemli noktalardan biri beden eğitimi ve spordur. Bireyler “beden ve zihin” olarak gelişmek için beden eğitimi ve spora ihtiyaç duyarlar (Tamer ve Pulur, 2001). Bu sayede pek çok “bilgi, beceri, tavır, davranış” ve deneyim kazanırlar (Çöndü, 2004). Beden eğitimi ve spor sağlıklı bireyler yetiştirmeyi sağlayarak, hareket ve düşünce kapasitesini en üst düzeye çıkarmaya, bireylerin “zihinsel, sosyal ve fiziksel yönden birçok değer kazanmalarına” yardımcı olur. Bu sebeptendir ki eğitim ile beden eğitimi ve spor bir bütündür (Çöndü, 2004). Başaran’ da (1991) bireyin bedensel gelişimi ile davranışları birbiriyle ilişkili olduğu, bireyin bedensel gelişiminde meydana gelen olumsuzlukların davranışlarını da doğrudan etkilediği söylemektedir.

Çünkü bireyin eğitimin sorumluluklarını yerine getirebilmeleri beden ve ruhen kendilerini iyi hissetmeleri ile doğru orantılıdır (Dönmez, 2018). Bu nedenle beden eğitimi ve spor eğitim sistemi içinde oldukça önemlidir. Aracı’ ya (1999) göre beden eğitimi ve sporun asıl amacı “Atatürk ilke ve inkılâpları ve milli eğitimin temel amaçları doğrultusunda” öğrencilerin bireysel farklılıkları göz önünde bulundurularak, onların daha sağlıklı, daha ahlaklı, daha mutlu bireyler olarak yetiştirmektir.

Bu amaçlar şöyle oluşturulmuştur;

"Her Türk çocuğuna iyi bir insan ve iyi bir vatandaş olabilmeleri için bilgi ve donanım kazandırmak"

"Her Türk çocuğunu' sahip olduğu yetiler doğrultusunda yetiştirmek ve hayata hazırlamaktır"

Şekil 2.4: Beden Eğitimi ve Sporun Amaçlarının Temel Dayanağı Aracı (1999)

Beden eğitimi ve spor dersinin amaçları da genel amaçlar doğrultusunda düzenlenmiştir, öğretmenlerin de belirlenen bu amaçların gerçekleştirilmesi için çaba sarf etmeleri gerekmektedir (Çöndü, 2004).

Bu amaçlar şöyle sıralanmaktadır;

- ✚ “Sağlık ve ilk yardım” konuları ile ilgili bilgi edinme,
- ✚ “Sinir, kas, eklem” koordinasyonu sağlama,
- ✚ Beden eğitimi ve spor hakkında bilgi sahibi olabilme ve öğrendiklerini uygulayabilme,
- ✚ Boş zaman değerlendirme alışkanlıkları edinme,
- ✚ “Yürüme, koşma, atlama gibi temel becerileri” edinebilme,
- ✚ Başkalarına saygı duymayı öğrenebilme,
- ✚ Sosyalleşebilme ve çevreye uyum sağlayabilme davranışlarını kazanma,
- ✚ Çevreyi ve araç gereçleri düzgün kullanabilme alışkanlığı edinme,
- ✚ Dostça yarışma, tebrik etme, haksızlığa karşı koyabilme becerisi kazanmasıdır (Güneş, 2004).

2.2.5. Beden Eğitimi ve Sporun Önemi

Eğitimin tamamlayıcısı olarak kabul gören beden eğitimi ve spor, aynı zamanda bireyin kişiliğinin de eğitilmesidir. Bireylerin topluma faydalı olarak yetişmeleri için önemli bir araçtır (Harmandar, 2004). Çöndü (2004) beden eğitimi ve sporun önemini üç başlıkta ele almıştır; sağlık açısından estetik açıdan ve pedagojik açıdan.

2.2.5.1. Sağlık Açısından;

Günümüzde hareketsizlik oldukça büyük bir sorundur. Hareketsizliğin getirdiği sağlık sorunları günümüz insanını arayı içine itmiştir. Bu nedenle beden eğitimi ve spor aktiviteleri, egzersiz yapma alışkanlığı bireyin hayatının vazgeçilmez parçası olmalıdır.

2.2.5.2. Estetik Açıdan;

Her bireyin sağlıklı, oranlı vücut görünüşüne ihtiyacı vardır. Bu görünüşe sahip olabilmek için, bireyin beden eğitimi ve spor aktivitelerine ihtiyacı olabilmektedir.

2.2.5.3. Pedagojik Açıdan;

Bireyin toplumsallaşması, topluma faydalı bir fert olabilmesi için “ruhsal, bedensel ve zihinsel” çalışmaların birbirinden ayrı düşünülmemesi gereklidir. Başaran’ın (1991) konu ile ilgili düşünceleri ise şöyledir; beden eğitimi ve spor etkinliklerinin, bireyin sağlığı üzerinde pozitif etkileri olmasının dışında, sosyal gelişimi üzerinde de oldukça önemli bir yeri vardır ve yine bu etkinlikler bireyin; liderlik vasıflarını mücadele duygusunu, azmini, saygı ve anlayış özelliklerini geliştirmektedir (Başaran, 1991).

Güneş (2004) ise beden eğitimi ve sporun bireyin hareket etme ve sportif etkinliklere katılma hakkını koruduğunu, yeteneklerini geliştirmelerine fırsat tanıdığını bu nedenle genel eğitim içerisinde oldukça önemli olduğunu vurgulamaktadır. Dönmez’de (2008) benzer şekilde beden eğitimi ve sporun bireye hareket olanağı sağlayarak “ruhsal ve sosyal rahatlama” meydana getirdiğini vurgulamıştır. Çoban ve Ünveren (2007) beden eğitimi ve sporun fayda ve önemini şöyle belirtmiştir;

- ✚ Bedenin sağlıklı olmasını ve gelişmesini sağlar,
- ✚ Ruhsal gelişimi destekler,
- ✚ Birey beden eğitimi ve spor etkinlikleri ile kendini tanıma fırsat bulur, güçlü ve zayıf yönlerinin farkına varır,
- ✚ Vücudu hakkında bilgi sahibi olur,
- ✚ Beceri kazanır,
- ✚ “Fiziksel uygunluğu gelişir”.

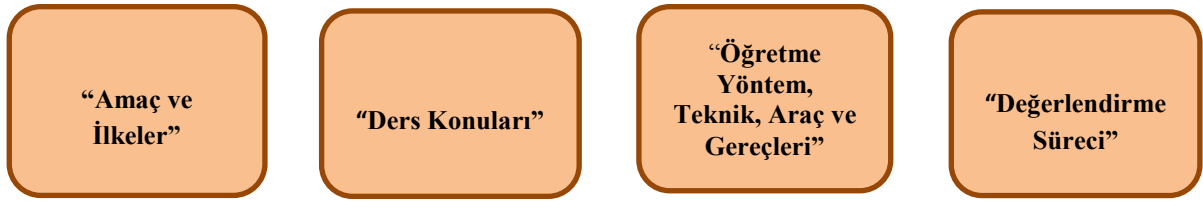
Tüm bu bilgilerden yola çıkıldığında görüyoruz ki; beden eğitimi ve sporun günümüzde birey ve toplum için oldukça önemlidir. Gülay ve Hergüner ‘de (2006) günümüzde teknolojik gelişmelerin artmasıyla birlikte, beden eğitimi ve sporun öneminin artmakta olduğunu eğitimin amaçlarının bireye kazandırılması noktasında önemli bir aracı haline geldiğini vurgulamışlardır.

2.3. Eğitim Programı ve Öğeleri

Kavram olarak çok eskilere dayanan eğitim programını konu alan pek çok çalışma bulunmaktadır. Literatürde eğitim programı kavramına bakıldığında pek çok tanımının olduğu görülmektedir (Dönmez, 2018). Eğitim programı Demirel (1999) tarafından önceden planlanan etkinlikler aracılığı ile birey için düzenlenen “öğrenme yaşantıları

düzeneği” olarak tanımlanmıştır. Varış (1994) ise eğitim programını eğitim kurumunun bireyler için sağladığı eğitimin amaçlarının gerçekleştirilmesine yönelik, etkinliklerin tümü olarak nitelendirmiştir ve eğitim programlarının “hedef, içerik, öğrenme ve öğretme süreci, değerlendirme” den oluşundan dört ana ögesi bulunmaktadır. Demirel’e (2017) göre eğitim programı, bireye istenen davranışların kazandırılabilmesi amacıyla tasarlanan “eylem planı”dır. Başaran (1992) eğitim programını; öğrencilerin önceden planlanmış eğitim hedeflerini gerçekleştirebilmeleri amacı ile yaptığı etkinliklerin tümü olarak tanımlamıştır. Harmandar’ a (2004) göre “eğitim programı” öğrencilerin yaşantı şekillerini düzenleme olarak tanımlanmaktadır. Eğitim programı aynı zamanda öğretim programını da içinde barındırmaktadır. Öğretim programı ise; eğitim programının hedeflerine paralel olarak bilgi ve becerilerin “ders kümeleri” olarak düzenlenmesidir. Eğitim programına bireyin“toplumsal, duygusal ve bedensel” gereksinimleri de girmektedir. Eğitim programı şu öğelerden oluşmaktadır.

Eğitim Programının Öğeleri

Şekil 2.5: Eğitim Programı Öğeleri Demirel (2017)

Varış (1988) eğitim programının eğitimde istenilen hedefe ulaşmak için, öğretim sürecinde gerçekleştirilen etkinliklerin tümünü kapsadığını vurgulamıştır. Demirel (2010) eğitim programını bireye önceden tasarlanmış etkinlikler aracılığı ile sunulan “öğrenme yaşantıları” olarak tanımlamış eğitim programının “hedef, içerik, öğrenme öğretme süreci ve değerlendirme süreci” olmak üzere dört öğeden oluştuğunu belirtmiştir.

2.3.1. Hedef

Bireye kazandırılmak istenen iyi davranışlardır (Demirel, 2008). Bireye eğitim yolu ile kazandırılır (Bilen, 2006). Temelinde “niçin öğreneceğiz” sorusu yatmaktadır (Çelenk, 2016).

2.3.2. İçerik

Eğitim programının belirlenen hedefleri göz önünde bulundurularak seçilen konular bütünüdür (Demirel, 2008). Amacın bireye ulaştırılmasında önemli bir faktördür (Sönmez, 2015). Temelde “ne ile öğreneceğiz” sorusu yatmaktadır (Çelenk, 2016).

2.3.3. Öğrenme Öğretme Süreci

Eğitimin amacına ulaşması için kullanılan “strateji, yöntem, teknik, araç ve gereçlerdir” (Demirel, 2008). Eğitim programının en önemli ögesidir (Demirel, 2017). Temelinde “nasıl öğreneceğiz” sorusu yatar (Çelenk, 2016).

2.3.4. Değerlendirme

Eğitim programının amacına ulaşma derecesini belirlenmesidir. Sonuçların belirlenmesi ve geri dönüt verebilmek amacını taşımaktadır (Dirik, 2013). Ölçme değerlendirme olarak da adlandırılmaktadır (Demirel, 2017). “Davranışların ne derecede kazanıldığıının ölçülmesidir” ve değerlendirme olmadan eğitim programını sonlandırmak mümkün değildir (Bilen, 2006). Temelinde “ne oldu” sorusu yatmaktadır (Çelenk, 2016).

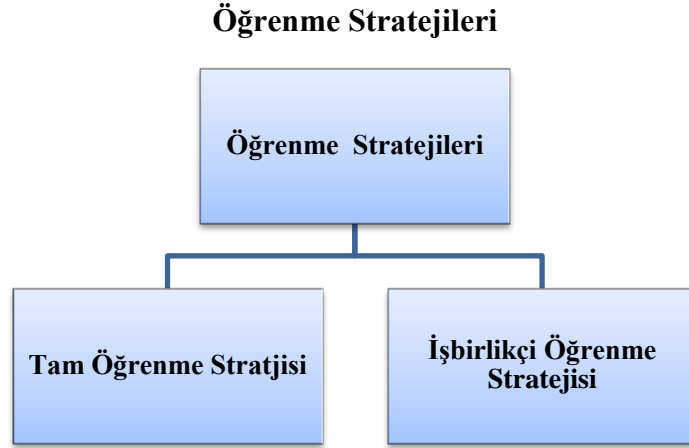
2.4. Öğretimde Strateji, Yöntem, Teknik Kavramları

2.4.1.Strateji

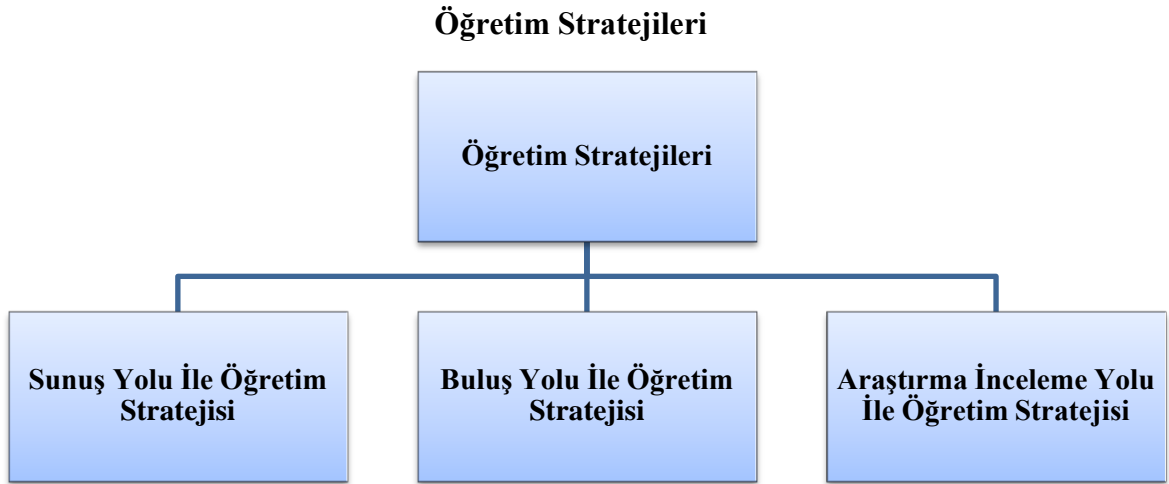
Genel anlamda dersin hedeflerine ulaşmasına olanak sağlayan geniş bir çerçevedir, “öğretim yaklaşımı” da denilmektedir (Taşpınar, 2014). Strateji, yöntem ve teknik kavramı bazı zamanlarda yanlış olarak kullanılabilir. Strateji, yöntem ve teknik kavramlarını da içine alan daha genel bir yapıdır (Karakoç, 2013) farklı sınıflama şekilleri bulunmaktadır. Büyükkaragöz ve Çivi (1999) stratejiyi, dersin önceden belirlenen amacına ulaşabilmeyi sağlayan, yöntem seçimini yönlendiren bir yaklaşım olarak, Dirik (2015) stratejiyi, öğretim sürecindeki etkinliklerin hedefine ulaşmasını sağlayan yolların birleşimi olarak, (Kemertaş, 1999)tanımlamaktadır.

Öğretmenler; öğretim aktivitelerini uygularken, öğrenmeyi gerçekleştirebilmek, için öğrenme stratejilerine ihtiyaç duymaktadırlar. Öğretmenin strateji seçimindeki temel amacı daha fazla öğrencinin aktif olarak derse katılımını sağlamak olmalıdır. Strateji seçiminde “dersin içeriği ve hedefleri, öğretmenin özellikleri, öğrencinin özellikleri ve

öğrenme çevresi” göz önünde bulundurulmalıdır (Serin, 2008). Strateji öğrenme ve öğretme yaklaşımı olarak iki başlıkta kategorize edilmiştir (Tosuntaş,2013). Öğrenme yaklaşımı, öğrencilerin bağımsız halde “öğrenme görevlerini gerçekleştirmelerini sağlayan” alışkanlıkların tümüdür (Sünbül, 2011).

Şekil 2.6: Öğrenme Stratejileri Tosuntaş (2013)

Şekil 2.7: Öğretim Stratejileri Tosuntaş (2013)

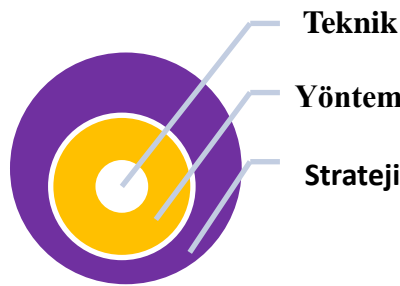
2.4.2. Yöntem

“Eğitim-öğretim etkinliklerinde” hedefe varmamızı sağlayan yoldur (Dirik, 2013). Yaman (1998) yöntemi “öğrenme-öğretme sürecinde kullanılan” öğrenmeyi etkileyen, amaca ulaşmada seçilen en bilinçli yol olarak tanımlamış ve öğrenme sürecinin etkin tamamlanmasının yolunun uygun yöntem seçiminden geçtiğini belirtmiştir. Clark ve Starr’

a (1968) göre yöntem, eğitimin önceden belirlenen hedeflerine ulaşması amacıyla, teknik, konu ve araç gereçlerin birbirini tamamlayacak şekilde düzenlenmesinden oluşan, öğretme yoludur. Demirel (1998) ise yöntemi, var olan bir sorunu çözmek ya da deneyi sonlandırmak, hedefe ulaşmak ve konuyu öğrenmek amacı ile seçilen yol olarak tanımlamıştır. Eğitimin hedeflerinin gerçekleşmesi ancak uygun yöntem seçimiyle mümkündür, bu sebepten bütün dersler için tek bir yöntemden ziyade farklı yöntemler kullanılmalıdır (Demirel,2000). Yöntem aracılığı ile belirlenen teknikler ve araç gereçler kullanılarak öğretmenin ve öğrencilerin aktivitelerinin planlanması amaçlanır (Fidan, 1996). Yöntemi olmayan çalışma sonuca varamaz amacından sapar, fakat yöntemli çalışıldığı takdirde hem zaman tasarrufu sağlanır hem de daha verimli bir sonuç elde edilir (Ünlü,2005). Eğitimde amaca ulaşmak ancak uygun yöntem seçimi ile mümkün olabilir ve birden fazla yöntemin kullanılması öğrenmeyi sağlamada faydalı olacaktır (Demirel, 2008).

2.4.3. Teknik

Öğretim yöntemlerinin uygulamaya konma şekilleri teknik olarak adlandırılır (Kaptan, 1999). Öğretim yöntemleri ile öğretim teknikleri iç içe geçmiş kavramlardır ve belirli bir sınır çizilemez, yöntemler teknikleri de kapsar. Yöntem öğretimin gerçekleştirilme yolu iken, teknik ise yöntemin uygulanma şeklidir (Büyükkaragöz, 1999). Teknik yöneme göre daha özellikli bir kavramdır. Seçilen yöntemlerin uygulanmasında öğretmenlerin sergiledikleri tutumlardır (Taşpınar, 2014).

Şekil. 2.8: Strateji Yöntem ve Teknik Kavramları (Taşpınar, 2014)

Teknik seçilen öğretim yönteminin uygulanması için yapılan işlemlerin tümü olarak adlandırılabilir “yöntem hedefe ulaşma sürecinin planlanması, teknik ise planlanan düşüncenin uygulanmasında izlenen yoldur” (Demirel, 2008). Demirel’e (2017) göre ise yöntemin uygulanma biçimidir. Öğretim aktivitelerinin düzenlenmesinde, süreç içinde kullanılacak materyallerin belirlenmesinde teknikten yararlanılmaktadır (Ünlü, 2005).

Seçilen yöntem kullanılırken tekniklerden faydalanmak, öğrenme sürecinin başarıyla tamamlanmasına olanak tanıyabilir. Fakat; tekniğin seçilen yönteme uygun olması gerektiğinden, önce uygun yöntem ardından yönteme uygun teknik seçilmelidir (Dönmez, 2018).

2.5. Yöntem Seçimine Etki Eden Faktörler

Öğretim yöntemi öğrenmeyi sağlamada bir araç niteliğindedir. Aracın başarısı onu kullanma becerisi ile doğru orantılıdır, bunu sağlayacak olanlar ise öğretmenlerdir (Özden, 1997). Her yöntem her zaman uygun olmayabilir, farklı durumlar farklı yöntemlerin kullanımını gerektirebilir (Demirel, 2005). Peki ne zaman hangi yöntem kullanılır, yöntem seçimine hangi faktörler etki etmektedir.

Harmandar (2004) yöntem seçimini etkileyen faktörleri şöyle sıralamıştır;

- ✚ Öğretmenin yönteme yatkınlık durumu,
- ✚ Zaman,
- ✚ Fiziksel imkânlar,
- ✚ Maliyet,
- ✚ Öğrenci grubunun büyüklüğü,
- ✚ Konunun içeriği ve öğrencide geliştirilecek olan nitelikler,
- ✚ Öğretmenin karakteri,

Aydın'ın (1998) görüşlerine göre yöntem seçimine etki eden pek çok faktör vardır ve bunların önemli olanlarını şöyle sıralamıştır;

- ✚ Öğretmenin yöntem hakkında ki bilgisi ve seçtiği yöntemi kullanmaya olan yatkınlığı,
- ✚ Okulun olanakları, fiziki şartları ve donanımı,
- ✚ Öğrencilerin hazırbulunuşluk düzeyleri,
- ✚ Öğretim sonunda kazandırılmak istenen davranışın niteliği,
- ✚ Konunun özelliği,
- ✚ Sınıfta bulunan öğrenci sayısı,
- ✚ “Zaman ve maliyet”

Demirel (1987) benzer şekilde yöntem seçimini etkileyen faktörleri şöyle sıralamıştır;

- ✚ Ulaşılması istenen hedefler,
- ✚ Öğretmenin seçtiği yöntem ile ilgili donanımı,
- ✚ Konunun içeriği,

- ✚ Maliyet,
- ✚ Öğrenci sayısı,
- ✚ Okulun fiziki şartları,
- ✚ Öğrencinin derse hazır olup olmama durumlarıdır.

Küçükahmet (2004) ise yöntem seçimini etkileyen faktörleri şöyle belirtmiştir;

- ✚ Öğretmenin yönetime yatkın olma durumu,
- ✚ Zaman ve fiziksel olanaklar,
- ✚ Maliyet,
- ✚ Öğrenci sayısı,
- ✚ Konunun içeriği,
- ✚ Kazandırılmak istenilen davranışın niteliğidir.

2.5.1. Öğretmenin kişiliği ve yönetime yatkınlığı

Öğretmen her yöntem hakkında bilgi sahibi olmalı ve öğretme sürecinde tüm yöntemlerden faydalanmalıdır (Yavaş ve İlhan, 1996). Öğretmenler zaman zaman alıştıkları yöntemleri kullanmak istese de etkili öğrenmeyi sağlamak için farklı yöntemleri kullanmaları gerekmektedir (Taşpınar, 2014). Küçükahmet' de (1997) benzer şekilde öğretimde farklı yöntem kullanmanın önemli olduğunu, yöntem bilgisinin yanında, öğretmenin kişiliğinin de öğretimde oldukça önemli bir yeri olduğunu belirtmiş sebebini şöyle açıklamıştır; öğretmen yöntem bilgisine sahip olsa bile alışmış olduğu yöntemin dışına çıkmak istemeyebilir, fakat iyi bir öğrenme ortamı oluşturabilmek için öğretmenlerin değişime açık olmaları gerekmektedir.

2.5.2. Öğrencinin özellikleri

Öğrencilerin hazırbulunuşluk düzeyleri yöntem seçimini etkilemektedir (Aydın, 1998). Bu faktörün dışında öğretmen kullanacağı öğretim yöntemini seçerken öğrencilerinin bireysel farklılıklarını göz önünde bulundurmalıdır. Öğrencinin psikolojik özellikleri, sosyal özellikleri, ders içerisindeki durumu, öğrenme durumu ve sayısı dikkate alınmalıdır (Okudan, 1997).

2.5.3 Öğrenci grubunun büyüklüğü

Hangi yöntemin kullanılacağını belirlenmesi sınıf mevcudunun az ya da çok olması ile ilişkilidir. Bazı yöntemler sınıf mevcudunun fazla olduğu durumlar için uygun değildir (Yavaş ve İlhan, 1996). Yöntemlerin o sınıf için uygun olup olmama durumu öğrenci sayısına göre değişebilir (Küçükahmet, 1997).

Küçük gruplar farklı yöntemleri denemek için elverişlidir (Taşpınar, 2014). Örneğin modern öğretim yöntemleri sınıf mevcudunun az olduğu durumlarda kullanılırsa daha iyi sonuç verebilir (Küçükahmet, 1997).

2.5.4. Konunun özelliği

Yöntemlerin asıl amacı; konular içinde belirlenen davranışların öğrencilere kazandırılmasıdır, yani konunun öğretilmesi için yöntem oldukça önemlidir, öyleyse konu ile yöntem birbirine paraleldir diyebiliriz. Öğretmen karar verme aşamasında öğrenci konuyu nasıl en iyi öğrenir düşüncesinden yola çıkmalıdır, her farklı durum için, uygun yöntem kullanımına başvurmalıdır (Taşpınar, 2014). Her yöntem her konu için uygun olmayabilir. Konunun içeriği yöntem seçimini doğrudan etkilemektedir. Örneğin; 19 Mayıs gösterileri için, komut yöntemini kullanmak diğer yöntemlerden daha çok etkili olabilir (Yavaş ve İlhan, 1996).

2.5.5. Zaman ve fiziksel olanaklar

Yöntem seçiminde zaman en önemli faktörlerden biridir. Zamanı kısıtlı olan bir öğretmen yöntem seçiminde zorlanacaktır, bu nedenle var olan zamanını dikkatli kullanması gerekmektedir (Okudan, 1997). Sürenin kısıtlı olduğu koşullarda öğretmenler genellikle klasik yöntemleri tercih etmektedir, fakat modern yöntemler daha zaman alıcıdır ve kısıtlı zamanlarda uygulanması zordur (Taşpınar, 2014). Zaman dışında okulun fiziksel şartları ve araç gereçlerin yeterliliği yöntem seçiminde etkili olacaktır (Okudan, 1997). Modern yöntemlerden faydalanabilmek için zaman dışında, fiziksel koşullar da uygun olmalıdır. Örneğin; tartışma yönteminin uygulanacağı bir sınıfta, sandalyeler sabit olmamalıdır (Taşpınar, 2014).

2.5.6. Maliyet

Bazı yöntemler için ek bir bütçe gerekebilirken, bazı yöntemler için gerekmez ancak bazıları için ek bütçe gerekebilir (Yavaş ve İlhan, 1996). Örneğin anlatım yönteminin ekonomik maliyeti yok iken, gezi gözlem yönteminde ek bir bütçeye gerek olacağından oldukça maliyetli olabilir ve yine proje yönteminde çeşitli araç gereçlere ihtiyaç olduğundan yöntem ekonomik olmayabilir (Taşpınar, 2014). Seçilen yöntem uygun bile olsa eğer kullanılabilir değilse geçerliliği kalmaz bu sebepten yöntem seçilirken ekonomik şartlar göz önünde bulundurulmalıdır (Yavaş ve İlhan, 1996).

2.5.7. Öğretim sonunda kazandırılmak istenilen davranışın niteliği

Ders sonunda kazandırılmak istenen davranış ne ise seçilecek yöntem ona göre belirlenmelidir. Örneğin; beceri gelişiminin hedeflendiği derslerde “yaparak öğrenmeye yönelik” yöntemler seçilmelidir (Yavaş ve İlhan, 1996). Öğretim yöntemi seçilirken en belirleyici faktör “öğrenme ünitesinin hedefleri” ve öğrenme ortamının mevcut şartlarıdır (Fidan, 1996).

2.6. Beden Eğitimi ve Spor Öğretiminde Kullanılabilecek Öğretim Yöntemleri

Öğretim yöntemleri; beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin bilmesi gereken konuların başında gelir. Çünkü diğer alanlarda olduğu gibi; beden eğitimi ve spor öğretiminde de yöntem ve tekniklerden yararlanır. Öğretme sürecinde yöntem seçiminin temelini “nasıl öğreteceğim sorusu” oluşturmaktadır ve öğretmen, öğretim yöntemleri konusunda ne kadar çok bilgi sahibi ise amaca ulaşması o kadar kolay olacaktır. Beden eğitimi ve spor dersinde yöntem seçerken öğrencilerin “yaş, cinsiyet, fiziksel özellikleri, sağlık durumları” ve konu göz önünde bulundurulmalıdır (Çöndü, 1999).

Beden eğitimi ve spor dersinde yöntem seçilirken şu hususlar dikkate alınmalıdır;

- ✚ Öğrencilerin bireysel farklılıkları dikkate alınmalıdır ve öğretmen her öğrenciye ulaşmalıdır (Küçükahmet, 1997).
- ✚ Hareketler kolaydan zora doğru öğretilmeli, öğrencilerin gelişim özelliklerine uygun faaliyetler seçilmelidir.
- ✚ Öğrencilerin derse ilgilerini çekecek aktivitelere yer vermeli ve aktif katılmaları sağlanmalıdır (Çöndü, 1999).

2.6.1. Anlatım Yöntemi

Öğretmenler tarafından en çok kullanılan ve en eski yöntemlerden biridir, çünkü her derste konuşarak bilgi aktarmak için bu yöntemden faydalanılmaktadır (Taşpınar, 2014). En genel tanımı ile bilginin sözlü halde sunulmasıdır (Nebioğlu, 2006). Okan'a (1993) göre anlatım yöntemi; öğretmenin öğrencilere aktarmak istediği bir konuyu açıklamasıdır ve bilgi verirken dersi özetlerken, soru çözümünde, önemli noktaların vurgulanmasında, diğer yöntemlerin kullanılması için uygun şartlar bulunmadığında kullanılır. Klasik yöntem olarak da adlandırılan bu yöntem temelde; öğretmen bilgiyi hazır hale getirerek öğrencilere aktarır. Öğretmenin rolü bilgiyi aktarmak, öğrencinin rolü ise bilgiyi anlamaktır (Ünlü, 2005). Öğretmen bu rolde kaynak görevini görür ve kazandırmak istediği hedef davranışları sözel yolla öğrencilerine aktarır (Dirik, 2015).

Gözütok' da (2006) benzer şekilde anlatım yönteminde öğretmeni aktif biçimde konuyu aktaran bir kaynak öğrenciyi de anlatılanları pasif konumda dinleyen alıcı olarak nitelendirmiştir Bilen (1999) anlatım yönteminin “teorik derslerde” kullanılmasının daha faydalı olacağını belirtmiştir. Bu yöntem öğrencilere konuşma ve düşünme fırsatı vermemektedir fakat yine de onların güdülenmesi ve anlatılacak konuyu açıklayabilmesi adına kullanılması gereken bir yöntemdir. Öğretmenin bu yöntemde ki başarısı; bilgisine, anlatma süresini ayarlayabilmesine, ses tonu ve mimiklerine, öğrencilerle kurulan iletişime bağlıdır (Harmandar, 2004).

Anlatılacak konu ilgi çekecek hale getirilmeli, anlatım açık ve anlaşılır olmalı, öğretmen tüm öğrenciler tarafından görülebilmeli, tüm öğrenciler tarafından duyulmalıdır (Nebioğlu, 2006). Bilişsel alanda, bilgi basamağı davranışlarının kazandırılmasında kullanılmaktadır (Taşpınar, 2014). Beden eğitimi ve sporda bilişsel özelliği olan kavramlar, kurallar ve kuramsal bilgilerin öğrencilere aktarılmasında kullanılır (Nebioğlu, 2006). Bunların dışında anlatım yöntemi ile öğrencilere duyuşsal alanda alma ve tepki verme, devinişsel alanda ise uyarılma basamağında bulunan davranışlar kazandırılabilir. Bu yöntem verimli şekilde uygulanabildiğinde istenilen davranışların öğrencilere kazandırılması kolaylaşacaktır (Sönmez, 2011). Anlatım yöntemi; öğrencilerin pasif, öğretmen aktif konumda olması sebebiyle geleneksel bir yöntem olarak nitelendirilir (Küçükahmet, 2004).

Bu yöntemin kullanıldığı derslerde eğer öğretmen-öğrenci iletişim zayıfsa, geri bildirim alınmaz ve dersin kontrolü zayıflayabilir (Varol, 2007). Nebioğlu (2006) yöntemin verimli kullanılabilmesi için, öğretmenin ders esnasında, herkes tarafından görülebilir ve duyulabilir konumda olması gerektiğini vurgulamıştır. Sönmez (2011) de bu görüşü destekler nitelikte; yöntemin ancak verimli uygulandığında öğrencilerde istendik yönde davranış değişikliği oluşturacağını belirtmiştir.

Öğretimde farklı yöntemler kullanılsa da tüm yöntemlerin içerisinde, güdüleme, dikkat çekme, özetleme, konu geçişleri ve özetlemede anlatım yönteminden yararlanılmaktadır (Sünbül, 2011). Başka bir ifadeyle anlatım yöntemi kullanılmadan, başka bir yöntemle ders işlemek mümkün değildir (Çöndü, 2004). Yanlış kullanımından kaynaklı olarak en etkisiz öğretim olduğu düşünülmektedir (Küçükahmet, 2001). Ayrıca bu yöntemin sınıf içerisinde etkileşimi en aza indirdiği için çoğu zaman eleştirilmektedir, fakat kısa zamanda daha çok bilgi aktarılmasında olanak tanıdığı için öğretmenler tarafından eski dönemlerden günümüze sıklıkla kullanılmaktadır (Kaptan, 1999).

2.6.1.1. Anlatım Yönteminin Faydaları

- ✚ Bilginin kalabalık gruplara aktarılması bakımından faydalıdır,
- ✚ Kısa sürede daha fazla bilgi sunulabilir,
- ✚ Öğretmen merkezli bir yöntem olduğundan, ders sırasında öğretmen konu dışından bir bilgi ile karşı karşıya kalmayacağı için kendine güveni daha fazla olur,
- ✚ Kolay uygulanabilir bir yöntemdir,
- ✚ Kullanılacak araç gereç az olduğundan ekonomiktir (Taşpınar, 2014),
- ✚ Farklı yöntemler ile bir arada kullanılabilir,
- ✚ Öğrenciler bu yöntem sayesinde dinlemeyi, not almayı öğrenirler,
- ✚ Sınıfın kontrolü farklı yöntemlere nazaran daha kolay sağlanır (Çöndü, 2004),
- ✚ Zamandan tasarruf sağlar (Küçükahmet, 2004),
- ✚ Esnek bir yöntem olması sebebi ile, tüm dinleyici gruplarında uygulanabilir (Varol, 2007),
- ✚ Öğrencileri güdülemede, konuları özetlemede, öğrencilere bulmakta zorlanacağı bilgilerin aktarılmasında oldukça faydalıdır (Ün ve Açıkgöz, 1998),

- ✚ Konular belirli bir düzen içerisinde sunulacağından, sınıf ortamında düzenin sağlanması bu yöntem ile daha kolay olur (Tamer ve Pullur, 2001).

2.6.1.2. Anlatım Yönteminin Sınırlılıkları

- ✚ Dinleyiciler pasif konumdadır,
- ✚ Dinleyenlerin ihtiyaçlarına hitap edilip edilmediğini belirlemek güçtür,
- ✚ Düşünmeye sevk etmez,
- ✚ Uzun ve birbirini tekrar eden konuşmalar dersi sıkıcı hale getirebilir (Taşpınar, 2014),
- ✚ Bu yöntem sadece işitmeye yönelik olduğundan öğrenmeyi geciktirir,
- ✚ Psikomotor davranışların öğretimi bu yöntemle oldukça zordur,
- ✚ Öğretmen jest ve mimikleri, ses tonu ile derse ilgiyi arttıramaz ise öğrenciler çabuk sıkılabilir,
- ✚ Bu yöntem daha çok kitabi bilgileri aktarmayı içerdiğinden, öğrencileri ezberciliğe yöneltir, araştırma ve inceleme yapmaktan alıkoyar,
- ✚ Öğretmen ders süresince öğrenciler ile iletişime geçmediğinden, dersin ne derece anlaşıldığı hakkında fikir edinemez (Çöndü, 2004),
- ✚ Öğrencilerin ders içinde soru sormaları mümkün olmadığı için, iletişimin eksik olmasına sebebiyet verir,
- ✚ Dinleyenleri tanımak zor hale gelir,
- ✚ Öğrencilerin ders içerisinde pasif konumda olmaları, onların üst düzey bilişsel öğrenme sağlamalarına engel olur (Küçükahmet, 2004),
- ✚ Ders içerisinde etkileşim az olacağı için öğrencilerin dikkati başka tarafa kayacaktır,
- ✚ Öğrencilerin tümü aynı düzeyde anlayamayabilir (Tamer ve Pullur, 2001),
- ✚ Sınıfın çok kalabalık olduğu durumlarda öğretmenin yüksek ses tonu kullanmasına sebep olacaktır,
- ✚ Öğretmenin sürekli aynı yerde durması dikkati daha da fazla dağıtacağından, sık sık yer değiştirmesi gerekecektir (Ünlü, 2005).

2.6.2. Soru Cevap Yöntemi

İletişimi sağlamanın temel şartlarından biri soru sormaktır, bu nedenle soru sormanın incelikleri öğretmenler tarafından iyi bilinmelidir. Eğitimde sorunun olmadığı bir ortam düşünülemez (Sönmez, 2003). Soru öğrenmenin başlangıcıdır. Soru cevap yöntemi anlatma yönteminin tek düzeliğini gidermek, öğrencileri daha aktif bir konuma getirmek amacı ile geliştirilmiş bir yöntemdir. Bu yöntemin temeli konu ile ilgili öğretmenin sorduğu sorular ve sorular karşısında aldığı cevaplara eleştirilere dayanır (Harmandar, 2004). Çilenti'ye (1988) göre soru cevap yöntemi konunun öğretmen tarafından sorular yöneltilip, öğrenciler tarafından cevaplandırılmasına dayanan bir yöntemdir. Bilen (1999) bu yöntemi soru cevap yolu ile yürütülen bir tartışma ortamı olarak tanımlamıştır. Okudan' a (1997) göre ise soru cevap yöntemi önceden düzenlenmiş olan soruların, öğrenci tarafından cevaplanarak, dersin işlenmesine dayalı bir öğretim yöntemidir. Soru cevap yöntemi derste etkili iletişim ortamı oluşmasını sağlayan en etkili yöntemlerden biridir. Öğretmenin niteliği ile sorduğu sorular arasında bir ilişki bulunmaktadır. Öğrencilerin daha fazla düşünmeye sevk edilmesi için sorular üst düzey nitelikte olmalıdır (Taşpınar, 2014). Hangi sorunun ne zaman sorulması gerektiğini bilmelidir ve sorular yalnızca hatırlayıp cevap verme amacı değil aynı zamanda düşünme, zihni çalıştırma amacı da taşımalıdır (Küçükahmet, 2004). Çünkü bu yöntemin temeli Sokrates' in zihinde var olan doğruların ortaya çıkması düşüncesine dayanır, bu sebepten bazı kaynaklarda Sokrates yöntemi olarak da adlandırılır. Bacanlı' da (1998) bu görüşü destekler nitelikte, sorulan soruların basit olarak hatırlama amacı taşımasının yanı sıra aynı zamanda “soruların faydalı olması ve bilgiyi uygulama, birleştirme” amacı da taşıması gerektiğini belirtmiştir.

Düşünmeyi sağlayan bir yöntem olmasından dolayı, yaygın kullanımı olan yöntemlerden biridir (Demirel, 2008). Asıl amacı uyarıcılar kullanarak öğrencinin dikkatini konu üzerine çekmektir (Beydoğan, 1999). Beden eğitimi ve spor aktivitelerinde de bu amaçla ve bilgi vermek amacı ile oldukça sık kullanılmaktadır. Yöntemin iyi işleyebilmesi için öğretmenin muhakkak soru sorma konusunda bilinçli olmaları gerekir. Bu yöntem ders başlangıcında bilgi vermek amacı ile kullanıldığı gibi aynı zamanda ders bitiminde analiz ve sentez içinde kullanılabilir. Beden eğitimi ve spor aktiviteler hakkında bilgi edinmeleri “bilişsel süreçlerin uyarılması” sağlanabilmektedir (Tamer ve Pullur, 2004).

2.6.2.1. Soru Cevap Yönteminin Faydaları

- ✚ Öğrencinin aktif olarak derse katılımını sağlar,
- ✚ Öğrenciyi düşündürür,

- ✚ Derse odaklanmasını sağlar,
- ✚ Öğretmene “geri bildirim” fırsatı sunar,
- ✚ Eğitimin değerlendirilmesine yardımcı olur,
- ✚ Öğrencinin kendini ifade edebilmesine olanak tanır,
- ✚ Öğrencilerin yeni fikirler oluşturmalarına kılavuzluk eder (Taşpınar, 2014),
- ✚ Ezberciliğin önüne geçer, konuların önemli yerlerine vurgu yapabilmeyi sağlar,
- ✚ Öğrenciyi güdüler ve yorum yapma fırsatı verir,
- ✚ Öğrenci her an bir soru ile karşı karşıya kalabileceği düşüncesiyle ilgisini derse verir,
- ✚ Diğer öğretim yöntemlerini tamamlamaya destek olur (Harmandar, 2004),
- ✚ “Analitik düşüncüyü uyarır”,
- ✚ Öğrencilerin düşüncelerine yön verir ve onları cesaretlendirir (Küçükahmet, 2004),
- ✚ Öğrencilerin derse hazır olup olmama durumlarının belirlenmesini sağlar,
- ✚ Öğretmene öğrencilerin yeteneklerini tanıma fırsatı verir (Ün, Açıkgöz, 1998),
- ✚ Öğrenciler, birbirlerinin soru ve cevaplarını dinlerken saygı ve anlayışı öğrenirler bu sayede bu yöntem ile bilişsel anlamda gelişmenin yanı sıra duyuşsal alanda da gelişme sağlanır (Ünlü, 2005).

2.6.2.2. Soru Cevap Yönteminin Sınırlılıkları

- ✚ Soruyu soranın öğretmen olması öğrencilerin düşünce özgürlüklerine engel olacaktır,
- ✚ Ders süresince sürekli olarak soru-cevap ortamı oluşması öğrencilerin sıkılmalarına sebebiyet verebilir,
- ✚ Bilgi verme bakımından, anlatım yöntemine göre daha fazla zaman gerektirir,
- ✚ Öğrencilerin cevaplarda fazla hata yapmaları durumunda öğretmen öğretimin kötü olduğunu düşünebilir,
- ✚ Öğrenciler sürekli yanlış cevaplar verdiklerinde kendilerine olan güvenlerinde azalma olabilir,
- ✚ Diğer yöntemlerle birlikte kullanılmaz ise, öğrenciler konuyu anlamakta güçlük çekebilirler (Taşpınar, 2014),
- ✚ Soruları cevaplandıran öğrenci sayısı azaldığında, diğer öğrenciler pasif konumda kalabilir,

- ✚ Öğrencilerin çoğunluğunun soruları cevaplandırmadığı durumlarda öğretim ortamı bozulabilir (Harmandar, 2004).
- ✚ Sorular anlaşılmaz olur ise öğrencilerin düşünme yetisi azalabilir,
- ✚ Bu yöntem bazı durumlarda konunun uzamasına sebep olabilir (Balcı, 1995),
- ✚ Ders öncesinde soru hazırlamak öğretmenin fazla zamanını alabilir (Ünlü, 2005).

2.6.3. Tartışma Yöntemi

Tartışma birden fazla kişi ile, herhangi bir konuyu, konuşarak, eleştirerek incelemeye dayanan bir yöntemdir. Sıklıkla kullanılmasına rağmen sınıf mevcudunun az olduğu durumlarda kullanılmasının daha faydalı olabileceği düşünülmektedir. Demokratik bir ortam sağlanması, öğrencilerin karşı tarafa ılımlı bir şekilde düşüncelerini aktarması açısından önemlidir (Harmandar, 2004). Tartışma yönteminde öğretmen lider konumundadır, tartışmayı yönetmekten sorumludur (Güneş, 2015).

Yöntem bireylerin herhangi bir konu üzerinde konuşarak, tartışma ortamı oluşturulmasına dayanır. Etkinliklere tüm sınıfın katılması, önceden hazırlıklı olunması, tartışma konusunun açık ve net olması bu yöntemin verimli uygulanabilmesi açısından önemlidir (Küçükahmet, 2004). Büyükkaragöz ve Çivi (1994) tartışmaya bir grubun, başka bir liderin sorumluluğunda, planlı ve düzenli olarak, belli bir amaca yönelik yapılan karşılıklı konuşmalar olarak tanımlamıştır. Bu yöntem öğrenciyi merkeze alan, kendilerini rahatça ifade edebilmelerine, eleştiri yapabilmelerine olanak tanıyan, iletişim becerilerinin gelişmesini sağlayan bir öğretim yöntemidir.

Öğrenmenin kalıcılığını artırır, çünkü bireyler bu yöntem ile öğrendiklerini konuşarak uygulama fırsatı yakalarlar (Taşpınar, 2014). Etkili bir tartışma ortamının oluşturulabilmesi için, iyi bir planlama yapılması gerekmektedir (Bilen, 2002). Öğretmenin bu yöntemdeki görevi tartışmayı belli bir çizgide tutmak, kontrol etmek, amacına ulaşmasını sağlamak ve tartışmayı yönetmektir (Hesapçioğlu, 1992). Öğretmen eğer tartışma konusunu önceden planlamaz ve sınıfın kontrolünü sağlayamaz ise, eski davranışların dışında bireyler farklı bir şey öğrenemeyecektir (Kemertaş, 1997).

Ayrıca tartışmada oturma düzenine dikkat edilmeli, çok kalabalık sınıflarda uygulanmamalıdır (Açıkgöz, 1996). Bu yöntemin soru cevaptan ayıran farklı yönü; soru cevap yönteminde yalnızca öğretmen ile öğrenci arasında iletişim varken, en, tartışma yönteminde soru cevaptan farklı olarak öğrenciler arasında da iletişim olmasıdır (Büyükkaragöz ve Çivi, 1996). Öğretim sürecinde oldukça sık kullanılmakta olan bu yöntemin verimli bir şekilde uygulanabilmesi için, tartışma süresi iyi ayarlanmalı ve öğrenci grubunun bireysel özellikleri iyi bilinmelidir (Erciyeş, 2007). Bilen (2002) ise tartışma yönteminin verimli olabilmesi için; tartışmanın bir amaca bağlı olmasının ve önceden planlanmasının, öğrencilerin hazırbulunuşluk düzeylerinin bilinmesinin tartışılacak sürenin belirlenmesinin, belirli kurallar çerçevesinde yapılmasının söz hakkının herkese eşit verilmesinin, tartışma konusu ile ilgili herkesin eşit derecede bilgi sahibi olmasının, görüş ve önerilere saygılı olunmasının önemli olduğunu vurgulamıştır. Tartışma beden eğitimi ve spor öğretiminde “münazara, sempozyum, panel, zıt panel, forum, açık oturum, beyin fırtınası” gibi çeşitli tekniklerde kullanılabilir (Harmandar, 2004).

2.6.3.1. Tartışma Yönteminin Faydaları

- ✚ Öğretmen tartışma yöntemi ile öğrencilerini tanıma fırsatı bulur,
- ✚ Bu yöntem derse hareketlilik katar,
- ✚ Demokratik tartışma ortamı oluşturur ve bu sayede seviyeli tartışma alışkanlığı kazandırır,
- ✚ Bireylere kırılcılıktan uzak, nazik ve saygılı davranmayı aşılar,
- ✚ Öğrenciye yorumlama yeteneği kazandırır,
- ✚ Öğrencilere bildiklerini ifade etme fırsatı tanır (Harmandar, 2004),
- ✚ Öğrenciler tartışırken aynı zamanda öğrenirler,
- ✚ Öğrenciler soru sorma ve cevap verme yeteneği kazanırlar,
- ✚ Gruba aidiyet duyguları gelişir ve iyi ilişkiler kurmayı öğrenirler,
- ✚ Öğretmenler öğrencilerin grup içindeki davranışlarını gözlemleyerek, öğrencileri hakkında fikir sahibi olur (Küçükahmet, 2004).

2.6.3.2. Tartışma Yönteminin Sınırlılıkları

- ✚ Bu yöntem fazla zaman alabilir,
- ✚ Tartışma zaman zaman amacından sapabilir,

- ✚ Tartışma uzadığı takdirde öğretmen sınıfın kontrolünü kaybedebilir,
- ✚ Tartışmanın uzun sürmesi dinleyicileri sıkabilir,
- ✚ Ön hazırlık yapılmaz ise istenmeyen sonuçlar ortaya çıkabilir (Bilen, 2002),
- ✚ Tartışma içeren etkinliklere katılmak istemeyen öğrenciler olabilir,
- ✚ Tartışmaları sonlandırmak zor olabilir,
- ✚ Gruba liderlik etmek oldukça güçtür,
- ✚ Öğrencilerin kontrolü sağlanamayabilir, öfke kontrolü yaşayan öğrenciler için uygun bir yöntem değildir,
- ✚ Tartışma ilerledikçe sınıfın sessizliğini korumak zor olabilir,
- ✚ Kalabalık sınıflarda uygulanması her zaman zordur (Küçükahmet, 2004).

2.6.4. Problem Çözme Yöntemi

Problemi Bilen (2002) öncesinde öğrenilmiş kurallar aracılığı ile çözülmek istenen soru olarak tanımlamıştır. Harmandar' a (2004) göre bireylerin başarıya ulaşabilmeleri için çözmesi gereken zorluklar olarak tanımlamıştır. Bireyler hayat boyu süregelen problem döngüsü yaşarlar, üretirler ve çözerler.

Bu sebepten problemlerini çözebilme yetisi kazanmaları bireyler için son derece önemlidir (Taşpınar, 2014). Bu durumu dikkate alan eğitimciler, okullarda problem çözme yetisini geliştirecek bir yönteme yer verme gereksinimi duydular çünkü eğitimin bir görevi de bireyleri hayata hazırlamaktır (Harmandar, 2004). Problem çözme yönteminde, öğrencilere yaşadığı ortamdan bir problem verilir ve yöntem bu problemi çözebilme için yapılan çalışmaların tümünü kapsar. Öğretmenin bu noktada ki görevi öğrencilerine birden fazla çözüm yolu olan problemi verebilmektir, öğrenciler bu sayede problemin çözüm yollarının farkına vararak, konuya odaklanır ve aktif olarak çalışma sürecine girerler. Bu nedenle problemler seçilirken öğrenci seviyeleri göz önünde bulundurulmalıdır. Örnek verilecek olur ise çok iyi bir voleybolcuya, voleybol hakkında basit bir problem sunmak doğru bir seçim olmayacaktır, bu sebeple hem uygun problem seçilmeli hem de seçilen problem öğretilecek konu ile uyumlu olmalıdır (Çöndü, 2004). Bu yöntem “üst düzey zihinsel etkinliklerin” kazanımında etkilidir. Birey kavram ve kuralları ve kuralların sentezini yaparak problem çözümüne ulaşır. Bu süreçte “bilişsel, devinişsel ve duygusal gelişim” en üst seviyededir (Bilen, 1993). Problem çözme yöntemi uygulanırken,

problemler mevcut konulara uygun olarak seçilmeli ve problem çözme basamakları göz önünde bulundurularak öğretilmelidir (Varol, 2007).

Problem Çözmenin Özünü “Bilişsel Uyumsuzluk, Araştırma ve Buluş” Oluşturur.

Şekil 2.9: Problem Çözme Süreci (Mosston ve Ashworth, 1986)

Problem çözümünün belirli aşamaları vardır Bilen'e (1993) göre şöyle sıralanmaktadır;

- ✚ Problemin farkına varılması,
- ✚ Problemin tanımlanması,
- ✚ Problemin çözümüne yönelik bilgi toplama,
- ✚ Denencelerin kurulması,
- ✚ Denencelerin sınanması,
- ✚ Çözüme varma,
- ✚ Çözüme varılmadığı takdirde tekrar ilgili basamağa dönmedir.

Küçükhanmet (1997) problem çözmenin basamaklarını benzer şekilde şöyle sıralamıştır;

- ✚ Problemi belirlemek,
- ✚ Problem hakkında bilgi toplamak,
- ✚ Problemin çözüm yollarını belirlemek,
- ✚ Belirlenen çözüm yollarını uygulamaya koymak,
- ✚ Sonuçları belirlemek,
- ✚ Bir sonuca varmak.

2.6.4.1. Problem Çözme Yönteminin Faydaları

- ✚ Öğrencilerin çok yönlü düşünme alışkanlığı kazanmasını sağlar,
- ✚ Sorumluluk duygularını geliştirir,
- ✚ Öğrencilerin aktif olmalarını sağlar,
- ✚ Konuya olan ilgilerini artırır,
- ✚ Çok sayıda kaynak kullanımını gerektireceğinden, öğrencilere, araştırma ve inceleme alışkanlığı kazandırır (Taşpınar, 2014),

- ✚ Öğrencilere düşünmeyi, karar vermeyi öğretir,
- ✚ Öz güven, sorumluluk alma, planlı ve düzenli olma, alışkanlığı kazandırır (Harmandar, 2004),
- ✚ Öğrencilerin konuyu daha iyi akıllarında tutmalarını sağlar,
- ✚ Bağımsız düşünmeyi öğretir,
- ✚ Bilişsel ve duyuşsal alanda öğrenme gerçekleşir (Küçükahmet, 2004),
- ✚ Öğrencilerin yeteneklerini keşfetmesine yardımcı olur (Tok, 2005),
- ✚ Öğrencileri öğrencileri bilgileri paylaşmaya teşvik eder (Açıkgöz ve Ün, 2003).

2.6.4.2. Problem Çözme Yönteminin Sınırlılıkları

- ✚ Öğrenciler her zaman problemi doğru olarak algılayamayabilirler (Harmandar, 2004),
- ✚ Yöntemin uygulanmasında diğer yöntemlerden daha çok zaman ihtiyaç vardır,
- ✚ Öğrenciler problem çözme aşamaları hakkında yeterli bilgi sahibi değil ise problemi çözmek güçleşecektir,
- ✚ Öğretmen kılavuzluk açısından yeterli donanıma sahip değil ise problemin çözümü zorlaşır (Taşpınar, 2014),
- ✚ Çözümü olmayan problemler daha fazla zaman ve çaba gerektirir (Pullur ve Tamer, 2001),
- ✚ Öğrenciler problemi çözmek amacıyla kullanacakları materyalleri bulmakta zorlanabilirler,
- ✚ Problemleri idrak etme olgunluğuna gelememiş öğrencilerde bu yöntemin kullanılması zordur,
- ✚ Öğretmen sınıf hâkimiyetini sağlayacak niteliklere sahip olmalıdır,
- ✚ Bu yöntemde öğretmeni değerlendirebilmek oldukça zordur (Küçükahmet, 2004).

2.6.5. Örnek Olay Yöntemi

Gerçekleşmiş ya da gerçekleşebilecek bir olayın öğrenciye sunulması, olay içerisindeki problem dâhilinde sorular sorarak tartışma atmosferi oluşturulmasına dayanan bir öğretim yöntemidir (Taşpınar, 2014). Bilen (1993) bu yöntemi, bir olayı inceleyip nedenini saptamak ve çözüm yolları üretmek için uygulanan yöntem olarak tanımlamıştır.

Bu yöntemin kullanılma amacı öğrencilerin beceri ve yeterlilik kazanmaları aynı zamanda kazandıkları yeterlilikleri uygulama fırsatı yakalamalarıdır. Olaylar yazılı ya da görsel farklı kaynaklardan tasarlanabilir. Örneğin öğretmen spor müsabakasında gerçekleşen bir kavgayı çeşitli teknikler kullanarak sınıf ortamına getirebilir ve ardından tartışıp olayı irdeleyebilirler (Harmandar, 2004). Bilen'e (1993) göre örnek olay yöntemi uygulanırken şu sıralaman izlenir;

- ✚ Örnek olay sınıfa sunulur,
- ✚ Örnek olayı incelemek için yeterli zaman ayrılır,
- ✚ Olay incelenir, tartışılır, çözüm yolları üretilir,
- ✚ Ortaya çıkan öneriler değerlendirilir,
- ✚ Sonuç belirlenir,
- ✚ Yapılan çalışma özetlenir.

Örnek olay yöntemi ağırlıklı olarak var olan sorunların, olumsuzlukların çözümü için kullanılır (Savaş, 2008). Örnek olay yönteminde önemli olan konunun nihai bir sonuca varması problemin çözülmesi değil, olayın olumlu yönlerinin ve olumsuz yönlerinin belirlenmesidir (Bilen, 2002). Bu yöntem kullanılırken tüm olaylar ve sorular önceden belirlenmelidir (Aydın, 2010). Olay öğrencilerin seviyesine uygun olarak seçilmeli ve kısa bir biçimde açıklanmalıdır. Bu yöntem sınıfın bir kısmının ya da tamamının katılımıyla yapılabilmektedir (Aykaç, 2016). Bu yöntemin bireye katkıları oldukça fazladır ve bu durum dikkate alındığında örgün eğitimde kullanılması son derece faydalı olacaktır (Gözütok, 2006). Ayrıca bu yöntem, bireylerin yakın ilişkiler kurmasına imkân tanınması, sınıf ortamının kaynaşmasını sağlaması sebebi ile de oldukça önemlidir (Dönmez, 2018).

2.6.5.1. Örnek Olay Yönteminin Faydaları

- ✚ Öğrenciler olay üzerinde düşünme, düşündüklerini uygulama fırsatı yakalar,
- ✚ Öğrenciler bağımsız düşünebilme özelliği kazanır,
- ✚ Fikir üretebilir ve fikirlerini rahatça dile getirebilirler,
- ✚ Öğrenciler sorunlarını tartışarak çözebilme yetisi kazanır,
- ✚ Günlük yaşamdan olaylar seçilerek, eğitim daha kaliteli hale getirilebilir (Harmandar, 2004).

2.6.5.2. Örnek Olay Yönteminin Sınırlılıkları

- ✚ Sınıf mevcudunun fazla olduğu durumlarda uygulanması güçtür,
- ✚ Örnek olay hazırlamak konulara göre zor olabilir,
- ✚ Öğrenciler yeterince ön bilgiye sahip olamazlar ise bu yöntem amacına ulaşamaz (Küçükahmet, 2001),
- ✚ İyi bir konu seçilmez ise sınıf atmosferini bozabilir,
- ✚ Öğrencilerin niteliklerine uygun konu seçilmediği takdirde sağlıklı tartışamazlar,
- ✚ Seçilen konu öğrencilerin ilgisini çekmediğinde durumlarda fikir üretmekte zorlanırlar,
- ✚ Seçilen olay ile ilgili öğrenciler yeterince bilgi sahibi değiller ise katılım az olur ve farklı fikirler üretilemez (Harmandar, 2004).

2.6.6. Proje Yöntemi

Proje kavram olarak somut ürünler ortaya koymak amacı ile gerçekleştirilen, bireysel ya da grup olarak yapılabilen çalışmalar olarak tanımlanmaktadır (Erciyeş, 2007). Hesapçıoğlu (2011) projeyi; eyleme dönüştürülmesi gereken düşünsel plan olarak tanımlamıştır. Proje yöntemi ise; öğrencilerin ilgileri ve beklentileri doğrultusunda, serbest çalışmaları neticesinde ortaya yararlı bir ürün yada eser koymaları sonucunda gerçekleşen bir öğretim yöntemidir (Kemertaş, 2001).

Proje yöntemi bir problemin, bir yada birkaç kişi tarafından ele alınıp, yaşama yönelik sonuç yada ürün ortaya çıkarmayı amaçlayan bir yöntemdir. Bireylerin okul ile gerçek hayat arasında bağ kurmaları açısından oldukça faydalı bir öğretim yöntemidir. Geleneksel yöntemlerde birbirinden kopuk olarak öğrenciye sunulan bilgiler proje yönteminde bir arada öğrenilir. Bu yöntemin kullanım alanı oldukça geniştir. “Araç-gereç yapımı projesi, öğrenme projesi, çalışma projeleri ve estetik niteliği olan projeler” dir. Proje yöntemi genellikle sınıf dışında yürütülen çalışmalarla sonuçlandırılır.

Yöntemin uygulanış aşamaları ise şöyledir;

- ✚ Proje seçimi,
- ✚ Projenin hazırlıkları,
- ✚ Projenin gerçekleştirilmesi,

✚ Projenin değerlendirilmesidir (Bilen, 2002).

Projenin seçimi öğretmen kontrolünde, dersin hedefleri gözetilerek yapılır, ardından planlama aşamasına geçilir, proje kapsamındaki tüm etkinlikler planlama dâhilinde yürütülür, proje yönteminin planlama ve uygulama aşamasında öğrenci aktif konumdadır (Taşpınar, 2014). Proje yönteminin asıl hedefi; öğrencilere sorumluluk kazandırmak, iş birliği yapmayı öğretmek, üretmelerini ve kendi ürünlerini ortaya koymalarını sağlamaktır (Ocak, 2014). Proje konuları ne kadar güncel seçilirse öğrenciler o denli istekli davranacaklar ve daha fazla üretken olacaklardır (Aykaç, 2016). Özellikle beden eğitimi ve spor alanında bu yöntem kapsamında, öğrencilerden istenen ödevler, maketler, oyun alanları, saha çizimleri materyal tasarımları öğrencilerin üretkenliklerini arttırabilme adına oldukça faydalı olacaktır (Dönmez, 2018).

2.6.6.1. Proje Yönteminin Faydaları

- ✚ Öğrencilerin bireysel öğrenme sorumluluğu kazanmasına yardımcı olur,
- ✚ Öğrenciler performanslarını kontrol edebilme yetisi kazanır,
- ✚ İş birliği içinde çalışmayı öğretir,
- ✚ Problem çözme becerisi kazandırır (Ocak, 2014),
- ✚ Öğrencileri üretmeye teşvik eder,
- ✚ Öğrenciler zaman yönetimi becerisi kazanır (Taşpınar, 2014).

2.6.6.2. Proje Yönteminin Sınırlılıkları

- ✚ Uygulamalar öğretmenin kontrolünden çıkabilir,
- ✚ Bazı durumlarda ekonomik değildir,
- ✚ Öğretmene düşen iş yükü artar,
- ✚ Öğretmen etkinlikleri yürütmekte zorluk çekebilir (Taşpınar, 2014).

2.6.7. Gösterip Yaptırma Yöntemi

Bu yöntem demonstrasyon olarak da adlandırılmaktadır. Bireye uygulama düzeyinde ki davranışları kazandırmaya yönelik yöntemlerden biridir. Kazandırılacak davranışın bütün basamaklarının, öğrenciye alıştırmalar yolu ile uygulatılması yolu ile

yapılır. Öğretmen gösterme, öğrenci yapma görevini üstlenir (Büyükkaragöz ve Çivi, 1996). Öğrenmede öğrencinin başarılı olması için duyma ve görme duyularına hitap etmesi oldukça önemlidir, bu duyulara aynı anda hitap eden, bir iş veya hareketin nasıl yapılabileceğini gösterebilmek amacı ile uygulama yapılan teknik gösterip yaptırma yöntemi olarak adlandırılmaktadır (Çöndü, 2004). Küçükahmet (2004) gösterip yaptırma yöntemini; öğretmenin öğrencilere hareketin yada işin nasıl yapılacağını göstermesi ve açıklaması yolu ile gerçekleştirilen, görsel ve işitsel duyulara hitap eden yöntem olarak tanımlamıştır.

Bilen (1999) bu yöntemi; bilgi aktarmak, ilgi uyandırmak için, öğrencilerin duymalarını ve görmelerini sağlayarak bir işin uygulanması bu sayede öğrenmenin sağlandığı bir yöntem olarak nitelendirmiştir. Bu yöntem“bilişsel alanın uygulama basamağı ile devinişsel alan davranışlarının” kazandırmasında oldukça etkili olan bir yöntemdir (Taşpınar, 2014). Nebioğlu (2006) bu yöntemde öğretmenin rolünü hareketi göstermek, öğrencinin rolünü ise alıcı olarak belirtmiş bu yöntemde şu hususlara dikkat edilmesi gerektiğini vurgulamıştır;

- ✚ Gösteri önceden planlanmalı,
- ✚ Bütün öğrencilerin duyup görebileceği şekilde organize edilmeli,
- ✚ Uygulanacak beceri analiz edilerek parçalara ayrılmalı, sonrasında bütün hali gösterilmelidir, ardından öğrencilerin gösteriye katılmaları sağlanmalıdır.

Gösteri esnasında davranışın yavaş bir şekilde yapılması, yapılışının açıklanması, öğrencilere sorular sorulması ve etkinlik sonunda tartışmaya zaman ayrılması gerekmektedir. Gösterinin temelinde gözlem yolu ile öğrenme vardır fakat gösterinin bitiminde öğrenciden muhakkak gözlemlediği beceriyi uygulaması istenmelidir. Gösterip yaptırma yönteminin eksiksiz uygulanabilmesi için;

- ✚ Gösteri işinden önce ayrıntıların belirlenmesi ve tüm planlamaların yapılması,
- ✚ Sınıfın ilgisinin konuya çekilmesi,
- ✚ Gösteri ile birlikte açıklamalarında eksiksiz yapılması,
- ✚ Herhangi bir tehlike durumu ile karşılaşmamak için gerekli güvenlik tedbirlerinin alınması,
- ✚ Gösteri sonlandığında neticelerinin yazılması gerekmektedir (Harmandar, 2004).

Çöndü' ye (2004) göre gösterip yaptırma yönteminde başarı elde edebilmek için dikkat edilecek hususlar şöyledir;

- ✚ Gösterilen hareketin öğrenciler tarafından tam olarak algılanması,
- ✚ Hareket açıklamalar ile birlikte gösterilmesi,
- ✚ Hareket gösterildikten sonra komutlar verilerek öğrenciler tarafından uygulanması,
- ✚ Sınıfın seviyesine göre hareketin seçilmesi,
- ✚ Fotoğraf, video gibi yardımcı kaynaklardan faydalanılması,
- ✚ Öğrenciler hareketi uygularken düzeltmeler ve pekiştirmelerin yapılması,
- ✚ Değerlendirme yapılırken sınıf seviyesinin dikkate alınması gerekmektedir.

Beden eğitimi ve spor öğretiminde bu yöntem sıklıkla kullanılmaktadır. Psikomotor davranışların sunulmasında oldukça önemlidir (Tamer ve Pulur, 2001). Çilenti (1988) bu yöntemin beceri öğreniminde kullanılan tek yöntem olduğunu ifade etmiştir. Bu yöntemle psikomotor davranışlar kazandırılırken öncelikle beceri bir ya da birden fazla kişi tarafından gösterilir aynı zamanda açıklanır, beceri gösterilirken diğer öğrenciler izleyici durumundadır (Pullur ve Tamer, 2001).

Ardından gözlem yolu ile hareketi kavrayan öğrencilerden beceriyi uygulamaları istenir. Böylece öğrenciler hem öğrenir hem de uygulayarak kalıcı öğrenme sağlamış olur (Harmandar, 2004). Beceri öğretiminde en etkin şekilde amaca hizmet etmesi sebebi ile gösterip yaptırma yöntemi tercih edilmektedir (Dönmez, 2018).

2.6.7.1. Gösterip Yaptırma Yönteminin Faydaları

- ✚ Hem göze hem de kulağa hitap etmesinden dolayı öğrenmeyi kolaylaştırmaktadır,
- ✚ Öğrencilerin dikkatini harekete çeker,
- ✚ Öğrencileri güdüler (Aracı, 2006),
- ✚ Sözcükler ile ifade edilmekte güçlük çekilen durumlarda oldukça faydalıdır,
- ✚ Yanlış öğrenmeye anında müdahale edilebilir,
- ✚ Beceri öğreniminde oldukça etkindir (Küçükahmet, 2004).
- ✚ Uygulamalara katılan öğrencilerin kendine güveni artar (Harmandar, 2004).

2.6.7.2. Gösterip Yaptırma Yönteminin Sınırlılıkları

- ✚ Fazla zaman alabilir,
- ✚ Önceden hazırlık yapılmaz ise faydalı olmayabilir,
- ✚ Kalabalık gruplarda uygulanması zor olabilir (Taşpınar, 2014),
- ✚ Gösteri belirli bir sıra dâhilinde yapılmaz ise öğrencide kafa karışıklığına neden olabilir (Aracı, 2006),
- ✚ Bilişsel ya da duyuşsal öğrenmeler için kullanımı uygun değildir,
- ✚ Öğretmen geri dönüt vermez ve gerekli düzeltmeleri yapmaz ise yalnızca uygulamalardan ibaret olup istenilen hedefe ulaşamaz (Küçükahmet, 2004).

2.6.8. Komut Yöntemi

Bu yöntem klasik yöntem olarak da adlandırılmaktadır. Etkinlikler süresince tüm kararları öğretmen verir öğrenci yalnızca kendinden istenenleri yapmakla yükümlüdür. Bir başka ifade ile öğrenciler öğretme tarafından verilen komut ile hareket eder (Çöndü, 2004). Komut; bir hareketin öğrenciler tarafından başarılı bir şekilde gerçekleştirilebilmesi amacıyla öğretmen tarafından verilen emir olarak tanımlanmaktadır (Harmandar, 2004). Komut yöntemi uygulanırken öğretmen önce hareketi gösterir ardından öğrencilere komutlar verir öğrenciler hareketi uygularken öğretmen onları gözler. Hareketin başlangıç ve bitiş zamanı, sayısı, hareketler arasında olması gereken sürenin belirlenmesi gibi tüm kararlar öğretmen tarafından verilir. (Çöndü, 2004). Öğrenciler ise öğretmeni izleyerek kendinden isteneni yapar. Bu nedenle komut verilmeden önce öğrencilerin tam olarak dinlediklerinden emin olmak gerekir. Yöntem uygulanırken şu hususlar dikkate alınmalıdır;

- ✚ Hareketin sıralaması ve süresi sınıfın seviyesine göre belirlenmelidir,
- ✚ Hareket görsel olarak gerçekleştirilmeli ve bu aşamada motive edici teknikler kullanılmalıdır (Aracı, 2006),
- ✚ Öğretmen yanlışları düzeltmeli, doğruları pekiştirmelidir (Çöndü, 2004),
- ✚ Öğretmen komutları herkes tarafından anlaşılacak şekilde vermelidir,
- ✚ Öğrencilerim ders boyunca sıkılmamaları için çeşitli etkinlikler ile renklendirilmelidir (Demirhan, 2006).

Öğretmen bu yöntemde; öğrencilerine benim hareketlerimi takip edin diyerek öğrencilerine onlardan yapmalarını istedikleri hareketi gösterir ve yap dediğimde gösterdiğim hareketi yapacaksınız ifadeleriyle telkinde bulunur (Nebioğlu, 2006). Mosston ve Asworth (2001) komut yönteminin aşamalarının “hazırlık, uygulama ve değerlendirme” olmak üzere üç aşamadan oluştuğunu belirtmiş ve bu aşamaları şu şekilde açıklamıştır;

2.6.8.1. Komut Yönteminin Aşamaları

2.6.8.1.1. Hazırlık evresi

Konunun belirlendiği evre olup seçilen konuya yönelik belirlenen hedeflerin ortaya konduğu aşamadır.

- ✚ Bu aşamada dersin sonunda ulaşılmak istenen nedir sorusunun cevabı olan hedefler ortaya konur,
- ✚ Hedefler doğrultusunda öğrencilerin uygulayacak oldukları etkinlikler belirlenir,
- ✚ Etkinliklerin uygulanacağı zaman dilimi belirlenir,
- ✚ Etkinlikler için gerekli olan araç ve gereçler belirlenir.

2.6.8.1.2. Uygulama Evresi

Hazırlık aşamasında alınan kararların gerçekleştirildiği aşamadır.

- ✚ Uygulamalar yapılır,
- ✚ Öğrenciler aktif katılım sağlamaya teşvik edilir,
- ✚ Konu açıklanır bilgi verilir.

2.6.8.1.3. Değerlendirme Evresi

Öğrencilere geri dönütün verildiği aşamadır.

- ✚ Öğrencilerin uygulama performansı takip edilir,
- ✚ Öğretmen performansa uygun bir karara varır.

Komut yöntemi öğretmen merkezli bir yöntemdir bu sebepten, beden eğitimi ve sporun hedeflerinin gerçekleştirilmesinde etkisinin az olduğu söylenebilir (Çöndü, 2004). Aynı zamanda sınıfın eş zamanlı harekete geçememesi, aynı hareketin sürekli tekrar edilmesi komutların rahatsız edici şekilde verilmesi, bazı öğrencilerin hareketi yapamamasından kaynaklı sürekli olarak tüm sınıfın durdurulması, öğretmenin ders

esnasında sabit bir noktada durması da komut yöntemini hedefe ulaşmada diğer yöntemlere nazaran etkisiz kılmaktadır (Demirhan, 2006). Fakat yöntem verimli bir şekilde uygulandığında emir- komuta gerektiren durumlarda; kalabalık grupların kontrolünde, resmi törenlerinin gerçekleştirilmesinde, hareketlerin tüm sınıf tarafından senkronize olarak yapılmasında oldukça faydalı olabilmektedir (Dönmez, 2018).

2.6.8.1.4. Komut Yönteminin Faydaları

- ✚ Öğrenci kurallı hareket etmeyi öğrenir,
- ✚ Kalabalık sınıflarda zamandan tasarruf sağlar,
- ✚ Sınıfın alan içinde yerleşmesi daha kolay olur,
- ✚ Sık tekrar edildiğinde konular pekişmiş olur (Aracı, 2006)
- ✚ Ders belli bir disiplin içinde işlenir,
- ✚ Zamandan tasarruf sağlanır (Harmandar,2004).

2.6.8.1.5. Komut Yönteminin Sınırlılıkları

- ✚ Aynı komutun sık tekrarlanması öğrenciyi sıkabilir,
- ✚ Öğretimin bireyselleştirilmesi için uygun bir yöntem değildir,
- ✚ Öğrencilerin bireysel farklılıkları göz ardı edilir (Çöndü, 2004),
- ✚ Etkili iletişim kurulamayabilir,
- ✚ İletişim olmadığı için paylaşma duygusu da ortadan kalkabilir,
- ✚ Bilişsel gelişim seviyesi düşük olabilir (Aracı, 2006),
- ✚ Öğrenciler söz sahibi değildir (Pulur ve Tamer, 2001),
- ✚ Her öğrencinin, yetenekleri, kapasitesi ve algılama düzeyinin farklı olmasından dolayı bazı öğrenciler sınıftan kopabilir, dersten soğuyabilir (Harmandar, 2004).

2.6.9. Alıştırma Yöntemi

Görevle öğretim yöntemi olarak da adlandırılmaktadır. Alıştırma yöntemi beden eğitimi ve spor öğretiminde en çok kullanılan yöntemlerden biridir (Nebioğlu, 2006) asıl

amacı öğrencilere bol alıştırmayı yapabilme fırsatı tanımaktır. Bu yöntem başta bireysel farklılıkların dikkate alınmaması ve pek çok benzer özelliğe sahip olması sebebi ile komut yöntemine benzemektedir, tıpkı komut yöntemi gibi öğretmen merkezlidir (Demirhan, 2006).

Tamer ve Pullur' da (2001) benzer şekilde; alıştırmayı öğretmenin oluşturması, öğrencinin ise seçilen alıştırmayı uygulayıcı rolde olması sebebi ile alıştırma yönteminin öğretmen merkezli bir yöntem olduğunu ifade etmiştir. Yöntemin komut yönteminden farkı ise; hareket öğrencilere bir defa aktarıldıktan sonra öğrencilerin başlama, bitirme ve uygulama süresini öğrencinin kendisinin belirlemesi (Demirhan, 2006) kontrolün öğrenciye bırakılmasıdır (Aracı, 20006). Yöntem temelde öğretmenin seçilen hareketin ya da işin yapılışını göstermesi, öğrencinin de bu hareketi ya da işi belli bir zaman süresince yapması olarak tanımlanır (Demirci, 2008). Öğretmenin rolü bu yöntemde; etkinliğe karar vermek, kontrolü sağlamaktır (Nebioğlu,2006). Etkinlik seçiminde; öğrencilerin ilgi ve ihtiyaçları, yetenekleri, kapasiteleri göz önünde bulundurulmalıdır (Çöndü, 2004). Öğrenci ise bu yöntemde yetenekleri doğrultusunda aldığı bilgileri uygulamaya çalışır (Harmandar, 2004).

Alıştırma yönteminde öğrencilerin rolü Nebioğlu (2006) tarafından şöyle sıralanmıştır;

- ✚ Etkinlik sırasındaki duruşu,
- ✚ Seçilen alıştırmaların sırası,
- ✚ Alıştırmanın başlama zamanı,
- ✚ Alıştırmanın yapılış hızı,
- ✚ Alıştırmanın bitiş zamanı,
- ✚ Alıştırmalar arasında verilen ara,
- ✚ Kılık kıyafet, konu sırasında sorulan sorular.

Uygulama aşamasında öğrencilerden önce belirli bir düzen dâhilinde yerleşmeleri istenir. Kararın hangi noktalarda öğrenciye bırakıldığı açıkça belirtilmelidir. Bu sayede öğrenciler kendi düşündükleri ile öğretmenin istekleri arasında bir bağ kurabilir. Ardından öğretmen seçtiği hareketi öğrencilere göstermeli aynı zamanda gerekli açıklamaları yapmalı, ardından alıştırmalara geçilmelidir. Alıştırma esnasında ise şu hususlara dikkat edilmelidir;

- ✚ Hareket gösterildiği şekillerde uygulanmalı,
- ✚ Hareket mümkün mertebe aslına uygun yapılmalı,
- ✚ İyi sonuç elde etmek için sık tekrar yapmak gerektiği unutulmamalı,

- ✚ Dönüler dikkate alınmalıdır (Demirhan, 2006).

Alıştırma yöntemi kullanılırken öğretmenin dikkat etmesi gereken hususlar Çöndü (2004) tarafından ise şöyle ifade edilmiştir;

- ✚ Öncelikle dersin hedefleri belirlenmeli alışırmalar hedeflere göre belirlenmelidir,
- ✚ Hareketin sırası, süresi ve öğrencinin seviyesi göz önünde bulundurulmalıdır,
- ✚ Alışırmalar sırasında hem esnek hem de disiplinli olunmalıdır,
- ✚ Her öğrenciyi izlemek için zaman ayrılmalıdır,
- ✚ Yapılacak hareketler net olarak açıklanmalıdır,
- ✚ Alışırmalar sırasında dönüt ve pekiştirmeler yer verilmelidir,
- ✚ Değerlendirmede öğrencilerin bireysel farklılıkları dikkate alınmalıdır.

Alıştırma yöntemi beden eğitimi ve spor öğretiminde becerilerin tekrar edilmesinde sıklıkla kullanılan bir yöntemdir (Tamer ve Pulur, 2001).

Özellikle becerinin pekiştirilmesinde bu yöntemin kullanımının faydalı olabileceği düşünülmektedir (Dönmez, 2018). Becerinin pekişmesi ve öğrenmenin gerçekleşebilmesi için alıştırmaların öğretmen tarafından önceden düzenlenmesi ve öğrencilerin ilgisini çekecek şekilde planlanması gerekmektedir (Tamer ve Pulur, 2001). Yöntemin başarısına etki eden faktörlerden birde öğretmenin geri dönütüdür. Öğrencinin performansı hakkında bilgi vermek amacı ile yapılan geri dönütün, sesli ve sessiz iki şekli bulunmaktadır.

Seslide öğretmen beceri hakkındaki görüş ve önerini sözel yolla ifade ederken, sessiz geri dönütte ifade etmek için jest ve mimiklerinden yararlanır (Tamer ve Pulur, 2001). Yöntemden verim elde edebilmek için ise geri dönütler uygun zamanda ve yapıcı bir dille yapılmalı ve kişiye özel olmalıdır (Ünlü, 2005).

2.6.9.1. Alıştırma Yönteminin Faydaları

- ✚ Birden çok hareket barındırdığı için öğrencinin ilgisini canlı tutar,
- ✚ Yerleşme esnasında öğrenciler özgür oldukları için herhangi bir sorun yaşanmaz,
- ✚ Öğrencilerin sorumluluk duygusunu artırır,
- ✚ Öğrencilerin karar verme yetisini geliştirir,
- ✚ Öğrencide motivasyon artışına sebep olur,
- ✚ Öğrencilerin performans gelişimini olumlu yönde etkiler (Aracı, 2006),

- ✚ Öğrenciye bol alıştırma yapma imkânı tanır (Nebioğlu, 2006),
- ✚ Geri bildirim ve düzeltmelerin alıştırma esnasında yapılması beceri öğrenimini olumlu etkiler,
- ✚ Öğrencilerin eşit miktarda alıştırma yapmasını sağlar (Tamer ve Pulur, 2001).

2.6.9.2. Alıştırma Yönteminin Sınırlılıkları

- ✚ Alıştırmalarda seviyenin düşmesi öğrencileri sıkabilir,
- ✚ Alıştırmaların süresi ve şiddeti doğru belirlenmezse performans düşüklüğüne sebep olabilir,
- ✚ Alıştırma esnasında fazla gürültü olabilir,
- ✚ Alıştırma yapılırken dağınık bir görüntü ortaya çıkabilir (Aracı, 2006),
- ✚ Öğretmenin sürekli gözlem yapmasını gerektirir, buda öğretmen için özellikle kalabalık sınıflarda yorucu olabilir (Tamer ve Pulur, 2001).

2.6.10. Eşli Çalışma Yöntemi

Bu yöntem iş birliğine dayalı öğretim yöntemi olarak da adlandırılmaktadır. Çünkü bu yöntemde esas olan öğrencilerin işbirliği yaparak çalışmalarınıdır. Eşli çalışma yöntemi ile öğrencilerin birbirleri ile etkili iletişim kurmaları ve hoşgörü kazanmaları hedeflenir. Çalışma süresince her eşin belirlenmiş bir görevi vardır. Eşlerin biri hareketi diğeri ise gözlemi yapar gözlem sonucunda, öğretmenin belirlediği ölçütler doğrultusunda eşinin performansı konusunda bilgi verir, bu aşamada “performans ölçüt tablosu” kullanılır (Harmandar, 2004). Uygulama süresince eşlerin görevleri sıra ile değişir. Bu yöntemde kontrol öğretmenden öğrenciye aktarılmıştır. Öğretmen yalnızca gözlemi yapan öğrenciyi izler ve gerektiğinde düzeltme yapılması için müdahale eder (Çöndü, 2004).

Yöntemin hedefi öğrenciye “bilişsel, duyuşsal ve psikomotor alanda” bağımsız öğrenme deneyimleri sunmaktır. Öğrenci değerlendirme yaparken bilişsel alanda, eşi ile iletişim kurarken duyuşsal alanda, hareketi gerçekleştirirken psikomotor alanda gelişme sağlar (Tamer ve Pulur, 2001). Etkinlikler sırasında öğrencilerin anında geri dönüt almaları performanslarını olumlu etkiler. Bu sebepten uygun olan her öğrenci ile ayrı bir öğretmenin ilgilenmesidir (Ünlü, 2005). Öğretmenin öğrencilerin her hareketini kontrol etmesi ve düzeltmesi zor olacağından bu gibi durumlarda eşli çalışma yönteminden

faaydalanılmaktadır (Harmandar, 2004). Bu yöntemin başarısı öğrencilerin kendilerine verilen görevi tam olarak gerçekleştirmelerine bağılıdır (Harmandar, 2004). Öğrenciye verilen sorumluluk diğere alanlara kıyasla eşli çalışma yönteminde daha fazladır (Tamer ve Pulur,2001).

Yöntemin uygulanış aşamasında; öğretmen eşleştirmeleri bireysel özelliklerinin birbirine yakın düzeyde olmasına dikkat eder, ders öncesinde öğretilecek konu ile ilgili gerekli araştırmaları yapar, sınıfın düzeyine karar verir gözlem kartlarını ve araç gereçleri hazırlar. Ardından alıştırmayı sunar ve öğrencilere görev dağılımlarını yaparak, etkinlik süresince onları kontrol eder. Bu yöntem üçer dörder kişilik gruplar olarak da yapılabilir. Bu şekilde uygulandığında ise öğrenciler “uygulayıcı, gözlemci, kayıt edici” gibi çeşitli görevler üstlenebilir (Aracı, 2006). Öğretmen, bu görevleri üstlenen öğrenciler ile etkinlik süresince etkileşim içinde olarak öğrencilere sorular sormalı, öğrencilerin birbirini incitecek sözler söylemekten alıkoymalı, yanlış dönütlerin kontrolünü sağlamalı, gerektiğinde uyarılarda bulunmalıdır (Demirhan, 2006).

Öğrenciler eşleri ve öğretmenlerinden gelen geri dönümler ile performansları hakkında anında bilgi sahibi olabilir ve bu sayede daha nitelikli performans sergileyebilirler (Nebioğlu, 2006). Hataların etkinlik esnasında düzeltilebilmesi yanlış öğrenmeye engel olacağından, yöntemin beden eğitimi ve spor öğretiminde kullanımı oldukça faydalı olacaktır (Çöndü, 2004).

2.6.10.1. Eşli Çalışma Yönteminin Faydaları

- ✚ Araç- gereç yetersizliği olan sınıflar için kullanıma uygun bir öğretim yöntemidir,
- ✚ Kalabalık sınıfların kullanımı için elverişlidir,
- ✚ Eş değişimlerinde yorulan öğrenciler dinlenebilir,
- ✚ Hataların uygulama esnasında düzeltilmesi yanlış öğrenmeyi engeller,
- ✚ Öğrenciler ders içinde daima aktif haldedir,
- ✚ Öğrenciler arasında etkileşim oldukça kuvvetlidir,
- ✚ Hoşgörü, sabır, dinleme ve saygı duyma alışkanlığı kazandırır (Harmandar, 2004),
- ✚ Etkinlik sırasında verilen geri dönüt performansın niteliğini artırır,

- ✚ Öğrencilerin yaptığı gözlemler neticesinde bilgi verme yetileri gelişir (Çöndü, 2006),
- ✚ Yardımlaşma alışkanlığı kazanırlar (Nebioğlu, 2006),
- ✚ Öğrencilerin sosyal becerilerini de geliştirir (Tunçel, 2006).

2.6.10.2. Eşli Çalışma Yönteminin Sınırlılıkları

- ✚ Öğretmen öğrencilere güvenmek zorundadır,
- ✚ Uygulamayı yapan öğrenci öğretmenle bire bir iletişim kuramaz,
- ✚ Öğrencilerin görevlerini tam olarak algılayamadıkları durumlarda zaman kaybı yaşanabilir,
- ✚ Öğrenciler birbirlerinin eleştirilerine incinebilir,
- ✚ Düzeltmeler öğrenciler tarafından yapılacağı için zaman zaman eksiklikler olabilir (Harmandar, 2004),
- ✚ Öğrenciler eleştiri yapmaktan çekinebilir,
- ✚ Öğretmenin değerlendirme yapan tüm öğrencileri dinlemesi zor olabilir (Tamer ve Pulur, 2001).

2.6.11. Kendini Değerlendirme Yöntemi

Bu yöntem kontrol yöntemi olarak da adlandırılmaktadır. Yöntem; öğretmenin belirlediği ölçütler doğrultusunda, öğrencilerin kendi hareketlerini değerlendirmesi yolu ile uygulanır. Öğrenciler bu sayede kendi performansları hakkında karara varma imkânı bulur. Yöntem esnasında öğretmen değerlendirme yapma işini öğrenciye bırakır, öğretmene düşen görev öğrencilere sorular sorarak, hareketlerini doğru şekilde değerlendirmelerini sağlamaktır (Çöndü, 2004).

Önemli olan noktada budur; öğrencilerin değerlendirme konusunda öğretmende bağımsız olmalarını sağlamaktır. Aslında, bu yöntem hareketin yapılmasından ziyade, hareketin bitiminde ortaya çıkan sonucun değerlendirilmesi için kullanılır (Nebioğlu, 2006). Yöntemin temel hedefi; öğrencilerin ders içinde kendini denetleyerek deneyim kazanmasıdır (Ünlü, 2005). Bu yöntem kullanılarak öğrencinin sergilediği performans ile belirlenen performans arasındaki fark öğrenilebilir. Fakat bu yöntem her düzeydeki öğrenci için kullanıma uygun değildir. Beden eğitimi ve spor öğretimi için oldukça kullanışlı bir

yöntemdir özellikle dart ve benzeri hedef oyunları, ip atlama ve benzeri eğlence oyunları için oldukça kullanışlı bir yöntemdir (Demirhan, 2006).

Bu yöntem değerlendirilirken tıpkı iş birliğine dayalı yöntemde olduğu gibi ölçüt çizelgelerinden faydalanılır (Tamer ve Pulur, 2001). Fakat test araçlarının seçimine dikkat edilmeli “bilişsel, duyuşsal ve psikomotor alan” başarısını ölçebilecek içeriğe sahip olmalıdır (Ünlü, 2005). Serbest çalışma ve değerlendirme yapma imkânı bulan öğrenciler, kendini değerlendirme yönteminin kullanılması ile duygusal gelişimleri bakımından en üst seviyeye ulaşabilirler (Tamer ve Pullur, 2001).Yöntem iş birliğine dayalı yöntem benzer fakat öğretimin gerçekleştirilme şekli farklıdır. Bu yöntemin iş birliğine dayalı yöntemden farkı, öğrenci kendi performansının denetlemesi öğretmenin ise bu aşamada, soru sorarak öğrencinin kendi performansının farkına varmasını sağlamasıdır (Demirhan, 2006). Öğretmenin bu yöntemde soru sormak dışında yapacaklarını şöyle sıralayabiliriz;

- ✚ Konuyu seçer, konuya uygun şekilde etkinlik programı hazırlar,
- ✚ Hazırlamış olduğu programı açıklar,
- ✚ Öğrencileri gözlemler ve gerekli düzeltmeleri yapar,
- ✚ Yapılacak hareketleri belirler, program oluşturur,
- ✚ Öğrenciler bağımsız olarak programı uygular,
- ✚ Hareketi yapmak istemeyen öğrencileri teşvik eder,
- ✚ Öğrencilere değerlendirme esnasında yardımcı olur,
- ✚ Öğrenciler kendini değerlendirir,
- ✚ Öğretmen hangi durumlarda öğrencilere yardımcı olacağını önceden belirler (Çöndü,2004).

2.6.11.1. Kendini Değerlendirme Yönteminin Faydaları

- ✚ Öğrenci bağımsız olarak çalışabilir,
- ✚ Öğrenciler başarılarının yada başarısızlıklarının farkına varabilmeyi öğrenir, kendini denetleme becerileri gelişir (Mosston ve Ashworth, 1986),
- ✚ Kendini denetleyen öğrencilerin sorumluluk duyguları gelişir,
- ✚ Öğrenciler etkinlik süresince aktiftir,
- ✚ Öğrencilerin duyuşsal gelişimini olumlu etkiler,
- ✚ Öğrenciler rahat hareket etme fırsatı,

- ✚ Öğretmen öğrencilerinin performansını yakından takip etme imkânı bulur (Tamer ve Pulur, 2001),
- ✚ Öğretmen öğrencilerin gelişimi hakkında daha detaylı bilgi edinebilir,
- ✚ Öğrenciler kendi gelişimlerini takip edebilir (Ünlü, 2005).

2.6.11.2. Kendini Değerlendirme Yönteminin Sınırlılıkları

- ✚ Sınıfın kalabalık olduğu durumlarda değerlendirme yapabilmek amacı ile çok sayıda değerlendirme çizelgesi hazırlamak gerekebilir buda öğretmenin fazla zamanını alabilir,
- ✚ Öğrenciler bireysel çalıştığı için sınıf içi etkileşim azalabilir (Tamer ve Pulur, 2001),
- ✚ Öğretmen bireysel değerlendirme yaptığı için, sınıfın hakimiyeti kaybolabilir buda ortamın gürültülü olmasına sebebiyet verir (Mosston ve Ashworth, 1986).
- ✚ Öğrenciler kendilerini değerlendirirken gerçekçi davranmayabilir (Nebioğlu,2006).

2.6.12. Katılım Yöntemi

Etkinliklere katılımları noktasında özgür olma imkânı tanıdığından ve bağlı olacakları bir ölçüte dayanmadığından, öğrenciler açısından oldukça ilgi çekici (Çöndü, 2004) ve heyecan verici bir öğretim yöntemidir (Nebioğlu, 2004). Bu nedenle öğrenciler yapılan etkinliklere katılmaktan kaçınmaz. Yöntemde esas olan etkinliklere tüm öğrencilerin katılımını sağlamaktır, başarıya ulaşma noktasında her öğrenciye eşit olanak tanınır ve bunun neticesinde performanslarda ortaya çıkan farklılıklar önemsenmez (Nebioğlu, 2006). Uygulama aşamasında hareketler önce öğrencilere gösterilir, ardından her öğrenci yetenekleri doğrultusunda katılım sağlar (Harmandar, 2004). Öğrenci etkinliklere katılım sağlama noktasında ki kararını kendi vereceği için, ilgisi üst düzeyde olur (Dönmez, 2018).

Öğretmen etkinlikler esnasında öğrenciyi izleyebilir, öğrenci de öğretmenle istediğinde rahatlıkla iletişim kurabilir (Harmandar, 2004). Bu yöntem öğrenciyi bireyselleştirir ve fiziksel gelişimini olumlu etkiler. Aynı zamanda çalışma anında özgür olması bireyde özgüveni arttırarak duyuşsal anlamda da gelişmesini, etkinlikler sırasında kendi ölçütlerine göre hareket etmeleri ve karar verme mekanizmalarının kendi iradelerine bağlı olması da öğrencilerin bilişsel gelişimini destekler (Ünlü, 2005).

Yöntem; öğretmenin öğrencilerin bireysel farklılıklarına göre farklı zorluktaki hareketleri hazırlaması, ardından hareketleri öğrencilere göstermesi ve gösterdiği hareketlerden istediklerini seçmek ve uygulamakta özgür olduklarını öğrencilere ifade etmesi ile başlar. Bu aşamadan sonra öğrenci kendine uygun olduğunu düşündüğü hareketi seçer ve uygulamaya başlar. Öğrenci bu yöntemde hareketin hangi düzeyinde daha iyi olduğunu kararına varabilmeyi öğrenir, öğretmende bu doğrultuda gözlem ve dönüt verme yolu ile öğrencilere rehberlik eder (Tunçel, 2006), çalışma esnasında öğrencilerin performansları hakkında ki sorularını yanıtlar ve belirli aralıklar ile “çalışmanız nasıl gidiyor” ve benzeri sorular yöneltir. Bu sayede öğrenciler; gerçek kapasitelerini görebilir ve kapasitelerine uygun hedefler belirleyebilir (Çöndü, 2004).Katılım yöntemi bireysel farklılıklar göz önünde bulundurularak programlandığı için katılım farklı düzeylerde gerçekleşebilir, Aracı (2006) öğrencilerin katılımını sağlamak için öğretmenin şu yolu izlemesi gerektiğini belirtmiştir;

- ✚ Etkinlikler öğrencinin seviyesine uygun seçilmeli,
- ✚ Etkinlik seçiminde başarısız öğrenciler de göz önünde bulundurularak, onları motive edebilecek şekilde uygulanmalı,
- ✚ Öğrenciler etkinlik süresince bağımsız hareket edeceğinden disiplin sınıf ortamına göre ayarlanmalı,
- ✚ Yapılacak etkinlikler açıklanmalı fakat başlama süresi öğrencilere bırakılmalı,
- ✚ Geri bildirim verilmeli, öğrenci ile iletişim kurulmalıdır.

Çöndü (2004) benzer şekilde katılım yönteminden faydalanan bir öğretmenin şu yolları izlemesi gerektiğini belirtmiştir,

- ✚ Çalışmaların tümü öğrencilerin seviyesine uygun olarak belirlenmeli,
- ✚ Çalışmanın organizasyonu öğrencilere bırakılmalı,
- ✚ Öğrencinin görevi açıklandıktan sonra başlama zamanında özgür bırakılmalı,
- ✚ Etkinlikler gözlemlenmeli ve geri dönütler verilmeli,

- ✚ Öğrenciler kendilerini değerlendireceklerinden öğretmen öğrencilerden daha farklı şekillerde de değerlendirme ölçütler hazırlayabilmelidir.

Mosston ve Ashworth (1986) ise katılımın sağlanabilmesi için şu hususlara dikkat edilmesi gerektiğini belirtmiştir;

- ✚ Öğrencilerin hazırbulunuşluk durumları saptanmalı,
- ✚ Öğrenme ortamı çevre şartlarına uygun bir şekilde hazırlanmalı,
- ✚ Programda, öğrenmekte güçlük çeken öğrencilerin cesaretlenmesine yönelik etkinliklerle yer vermeli,
- ✚ Öğrencilere cezalandırılmamalı,
- ✚ Öğrencilerin motivasyonunu arttırabilecek etkinliklere yer verilmeli,
- ✚ Öğrencilerin soruları yanıtlanmalıdır.

2.6.12.1. Katılım Yönteminin Faydaları

- ✚ Öğretmen öğrencileri daha fazla izleyebilir,
- ✚ Katılım daha fazla olur,
- ✚ Öğrenciler etkinlik seçimlerinde özgür oldukları için motivasyon düzeyleri artar (Aracı, 2006),
- ✚ Öğrenciler kendilerini özgür hissettiklerinden özgüveni arttırırken, hissedilen kaygıyı azaltır,
- ✚ Etkinlik seçimine kendi karar veren öğrencilerin zihinsel gelişimini de olumlu yönde etkiler,
- ✚ Kendi seçtiği etkinliklere aktif katılan öğrencilerin psikomotor gelişimleri de bu durumdan olumlu yönde etkilenir (Ünlü, 2005).

2.6.12.2. Katılım Yönteminin Sınırlılıkları

- ✚ Etkinliklerin hiç birine katılmak istemeyen öğrenciler çıkabilir,
- ✚ Öğretmen bireysel farklılıklardan kaynaklı görev dağılımlarında zorlanabilir,
- ✚ Öğrenciler ile yetileri ölçüsünde ilgilenmeleri zor olabilir (Aracı, 2006).

2.6.13. Yönlendirilmiş Buluş Yöntemi

Bu yöntem öğrencilere çevrelerini keşfetme, problemlerini çözme, değişen koşullara ayak uydurma imkânı tanır. Bu yöntem beden eğitimi ve spor öğretiminde de kullanılabilecek oldukça etkili bir yöntemdir. Diğer yöntemlerden farklı olarak öğretmenin verdiği komutların yerini, sorduğu sorular alır (Nebioğlu, 2006). Öğrenciler bu yöntemle “problem çözme, analiz, sentez ve değerlendirme” gibi zihinsel etkinliklerde bulunabilir. Fakat bunun için merak ve güdülenme gerekmektedir, işte bu noktada öğretmen öğrencilere sorular sorarak öğrencileri çözüme doğru yönlendirmelidir, izlenen bu yol yönlendirilmiş buluş yöntemi olarak adlandırılır. Bu yöntemin temeli buluş yolu ile öğrenme stratejisine dayanmaktadır. Buluş yolu ile öğrenme stratejisinin temelinde öğrencinin merak duygusunu uyandırabilmek için zihninde belirsizlik oluşturmak vardır (Fidan, 1986). Bu sebeple öğretmen yöntemin uygulanması esnasında öğrencilere soru sorar belirsizlik oluşturur, ardından ipucu verip, öğrencinin cevabı bulmasını bekler. Önemli olan esas nokta sorulan soruların, belirlenen hedefler doğrultusunda, öğrencilerin motor gelişim dönemlerine uygun, öğrencinin düzeyine göre seçilmesidir (Çöndü, 2004).

Aracı' ya (2006) göre yönlendirilmiş buluş yöntemi uygulanırken şu yol izlenmelidir;

- ✚ Öğretmen soruları önceden düzenlemelidir,
- ✚ Soruların yol gösterici olmasına dikkat edilmelidir,
- ✚ Cevaplar esnasında geri bildirim verilmelidir,
- ✚ Verilen yanlış cevapları ılımlı karşılayarak öğrencileri yeniden yönlendirmelidir,
- ✚ Verilen doğru cevapları ise olumlu cümlelerle pekiştirmelidir.

Çöndü' ye (2004) göre ise yönlendirilmiş buluş yönteminde öğretmenin izlemesi gereken yol şöyledir;

- ✚ Öğretmen merak uyandıracığı konu ile ilgili soruları belirler,
- ✚ Sorular belirlenirken öğrenme basamakları dikkate alınır,
- ✚ Hazırlanan sorular öğrencinin düzeyine uygun olmalıdır,
- ✚ Öğrencilere ipuçları ve geri bildirimler verilerek doğru cevabı bulmak için yönlendirilmelidir,
- ✚ Öğrencilerden gelen yanlış cevapları olumlu karşılayarak tekrar yönlendirmelidir,
- ✚ Her sorunun değerlendirmesini yapmalıdır.

Yöntem uygulanırken öğrenciler sorulan sorulardan kaynaklı olarak baskı hissedebilir fakat çözümü bulduğunda mutlu olurlar, bu da öğrencinin motivasyonunu artırır, ortamı heyecanlı hale getirerek öğrenmeye teşvik eder (Demirhan, 2006). Bu yöntem tam anlamıyla öğrenci merkezlidir; yöntemin amacı ise, öğrencileri düşünmeye sevk etmek, öğrencileri problem çözmeye yönlendirmek ve çözümü kendilerinin keşfetmelerini sağlamaktır (Tamer ve Pulur, 2001). Mosston ve Asworth (2001) ise yöntemin amacını; öğrenciyi buluş sürecine yönlendirmek kendi cevabı ile öğretmenin geri dönüşü arasında bağ kurabilmesini sağlamak, buluş becerilerinin gelişmesine olanak tanımak, öğretmenin ve öğrencinin çözüm aşamasında gereken sabrı kazanmasını sağlamaktır. Öğrencinin sorulara vereceği her cevap bir sonraki adımın temelini oluşturacağından sabır göstermek burada en önemli noktalardan biridir. Her soru değerlendirilip bir sonraki sorunun yeri saptanmalı “uyarıcı, uzlaşma ve yanıt” ilişkisine dikkat edilmelidir (Tunçel, 2006).

2.6.13.1. Yönlendirilmiş Buluş Yönteminin Faydaları

- ✚ Kullanılacağı alana göre hareketi ya da kavramı öğrenci kendi keşfedebileceğinden öğrenci istekli olur,
- ✚ Öğrenci kendini değerlendirebilme imkânı bulur,
- ✚ Zihinsel gelişim üzerinde olumlu etkisi bulunmaktadır,
- ✚ “Öğrencilerin bireysel gelişimleri” göz önünde bulundurulmuş olur,
- ✚ Yanlış cevapları öğretmen hemen düzeltme yapacağından hatalı pekişme olmayacaktır (Aracı, 2006),
- ✚ Her soru yanıt bulduğu için değerlendirme sağlıklı olur (Harmandar, 2004).

2.6.13.2. Yönlendirilmiş Buluş Yönteminin Sınırlılıkları

- ✚ Kalabalık sınıflarda verimli olmayabilir,
- ✚ Zaman kaybına neden olabilir,
- ✚ Sorulan sorular öğrencinin düzeyine uygun değilse motivasyonun düşmesine neden olabilir (Aracı, 2006).

2.6.14. Kişisel Program Yöntemi

Bu yöntem, öğrencinin tasarımı ya da bireysel programlama olarak da adlandırılmaktadır. Öğrencinin kendini keşfetmesi ve sınırlarının farkına varabilmesi açısından uygun bir öğretim yöntemidir (Dönmez, 2018).

Bu yöntemde, öğretmen yalnızca konunun genelini ve konu geneli çerçevesinde başlıkları belirler. Öğrenci ise belirlenen bu başlıklar doğrultusunda, sorular ve çözümler belirler düzenlemeler yapar. İşte bu noktada öğrencinin kişisel programı ortaya çıkar (Demirhan, 2006).

Yöntemin temel amacı; öğrencinin ilgi ve yeteneklerine, kapasitesine göre kendi programını geliştirebilmesine fırsat vermektir. Yöntem süresince öğrencinin ve öğretmenin, düşünme ve uygulamaları için zaman oldukça önemlidir çünkü öğretmen öğrenciyi gözlemler ve zaman zaman görüşmeler yapar. Bu yöntem öğrenciye oldukça özgürlük sunmaktadır fakat öğrenci başarılı olabilmek için öğretmeni ve görevlerini iyi algılamalıdır (Mosston ve Ashworth, 2009). Yöntem öğrencilerin bilişsel, duyuşsal ve psikomotor açıdan gelişimini olumlu yönde etkiler (Demirhan, 2006).

2.6.14.1. Kişisel Program Yönteminin Faydaları

- ✚ Öğrencinin düzeyini belirlemek için oldukça faydalıdır,
- ✚ Bir düşünceyi araştırmak için elverişli bir yöntemdir (Mosston ve Ashworth, 2009).
- ✚ Heyecan verici, ilgi uyandırıcı bir yöntemdir,
- ✚ Öğrencilere bireysel özgürlük fırsatı verir,
- ✚ Öğrenci disiplinli çalışmasını sağlar,
- ✚ Öğrenci kendini fark eder, planlama alışkanlığı kazanır (Demirhan, 2006).

2.6.14.2. Kişisel Program Yönteminin Sınırlılıkları

- ✚ Öğretmenin öğrencileri dinlemesi zaman alıcı olabilir,
- ✚ Sabır gerektiren bir yöntemdir,
- ✚ Kalabalık sınıflarda uygulanması zor olabilir (Mosston ve Ashworth, 2009).

2.6.15. Öğrencinin Başlatması Yöntemi

Öğrencinin etkinlikleri başlattığı bir öğretim yöntemidir. Öğrenci bu yöntemde kendi düzeyini, kendine uygun olan stilleri bilir. Bu doğrultuda öğretmen ile iletişime geçerek istekli olduğunu belirtir. Bu doğrultuda kazandığı beceri ve cesaret birey için çok önemlidir sorumluluk alma becerisi kazandırır. Bu yöntem bireyse bir stildir, öğrencinin isteği ile başladığı için sınıf içerisinde her öğrenci aynı noktaya varamaz (Yıldız, 2012). Bu yöntemde öğrenci gerekli kararları aldıktan sonra, etkinliğe hazır olduğunu öğretmene belli eder bu aşamadan sonra öğretmen öğrenciyi dinlemek, sorular sormak, öğrenciyi gerektiğinde uyarmak ve desteklemekte, yöntem neticesinde ise öğrencinin sunduğu programı izleyerek ve gerektiği durumlarda geri dönüt vermekle yükümlüdür (Mosston ve Ashworth, 2009). Bu yöntem öğrencinin, üst düzeyde karar vermeye hazır bulunduğu bir yöntemdir (Dönmez, 2018).

2.6.15.1. Öğrencinin Başlatması Yönteminin Faydaları

- ✚ Öğretmen bu yöntemde öğrenciyi değerlendirmez (Demirhan, 2006),
- ✚ Öğrenciyi sorumluluk alma becerisi kazandırır,
- ✚ Öğrencinin derse ilgisi artar (Mosston ve Ashworth, 2009).

2.6.15.2. Öğrencinin Başlatması Yönteminin Sınırlılıkları

- ✚ Yöntem öğrencinin başlama isteğine tabi olduğundan tüm sınıf aynı anda hedefe ulaşamayabilir,
- ✚ Kalabalık sınıflarda uygulanması zordur (Mosston ve Ashworth, 2009).

2.6.16. Kendi Kendine Öğrenme Yöntemi

Bu yöntem öğrencinin herhangi bir konuyu kendi öğrenmek istediğinde ortaya çıkar. Öğrenci “yaparak yaşayarak öğrenir.” Yöntemde öğrenciyeye düşen görev konuyu seçmek ve öğrenmektir. Buradan da anlaşılacağı üzere yöntem öğrenci merkezlidir ve ancak belirli düzeye ulaşmış öğrencilerin uygulaması için uygundur (Demirel, 2004). Sınıf ortamının dışında gerçekleşen öğrenmeleri kapsar (Mosston ve Ashworth, 2001). Bu yöntem aslında bireyin kendi ile ilgili karar verme yeteneğine sahip olduğu düşüncesinden ortaya çıkmıştır. Kararlar öğretmenden öğrenciyeye devrolmuştur. Birey bu yöntem süresince öğrenci ve öğretmen konumuna aynı anda girer (Yıldız, 2012). Öğrenci bu yöntemde

öğretmenin daha önce belirlemiş olduğu ölçütler çerçevesinde kendini değerlendirir performansı hakkında bilgi sahibi olur, bu sayede de sorumluluk bilinci gelişmiş olur (Demirhan, 2006). Öğrenci hazırlık aşaması, uygulama aşaması ve sonuç aşamasında kararlarını kendi verir ve öğretmenden bağımsız çalışır. Bireyin kendini eğitmek istediği durumlarda bu yöntem kullanıma uygundur (Nebioğlu, 2006).

2.6.16.1. Kendi Kendine Öğrenme Yönteminin Faydaları

- ✚ Her ortamda, her durumda kullanılabilir,
- ✚ Bireyin öğrenme kapasitesini arttırmak için sınırlarını zorlamasına yardımcı olur (Mosston ve Ashworth, 1986),
- ✚ Öğrenci öğrenmesinden kendi sorumludur,
- ✚ Özel olarak ilgi duyduğu konuları öğrenme şansı yakalar (Tamer ve Pulur, 2001),
- ✚ Seyirci yada gözlemciye gerek yoktur,
- ✚ Yöntem her zaman kullanıma uygundur (Mosston ve Ashworth, 2009).

2.6.16.2. Kendi Kendine Öğrenme Yönteminin Sınırlılıkları

- ✚ Öğrenci geri dönüt alamayacağı için zorlanabilir,
- ✚ Öğrencinin bu yöntemde ki sorumluluğu oldukça fazladır (Mosston ve Ashworth, 2009).

2.6.17. Görevlendirme Yolu ile Öğretim Yöntemi

Bu yöntem bireysel yaklaşım yöntemi ya da ödev olarak da adlandırılmaktadır. Bu yöntem öğrenci merkezlidir ve temel amacı; öğrenciler için bağımsız bir öğrenme ortamının oluşturulmasıdır. Bu yöntemde öğretmenin görevi öğrencinin uygulayacağı etkinlikleri planlamak, öğrencinin görevi ise bu etkinlikleri uygulamaktır (Pulur ve Tamer, 2011). Yöntem, beceri öğrenimi, kavram keşfi veya problem çözümü için öğrencilere bağımsız öğrenme imkânı tanır.

Öğrenci yöntemin uygulandığı süreçte, belirlenen hedeflere ulaşabilmek amacı ile, yalnız yada grup halinde kendisine verilmiş görevi başarı ile yerine getirmeye çalışır. Görevler iki şekilde gruplandırılır“performans gösterme” ve “bilgi edinme artı performans gösterme” dir (Nebioğlu, 2006).

2.6.17.1. Görevlendirme Yolu İle Öğretim Yönteminin Faydaları

- ✚ “Öğrenciler için bağımsız öğrenme ortamı” sunar,
- ✚ Öğrenciler kapasitelerine göre ve istedikleri hızda ilerleyebilir gelişme gösterebilir (Tamer ve Pulur, 2001),
- ✚ Yöntem öğrencilere bireysel öğrenme alışkanlığı kazandırır (Nebioğlu, 2006).

2.6.17.2 Görevlendirme Yolu İle Öğretim Yönteminin Sınırlılıkları

- ✚ Öğretmenin öğrencinin görevlendirme paketlerini, bireysel özellikleri ilgi ve yeteneklerine göre hazırlaması gerekir,
- ✚ Öğrencilerin kontrolünü sağlamak amacı ile “kendini değerlendirme testleri” dışında farklı yöntemlerinde kullanılması gerekmektedir (Tamer ve Pulur, 2001).

2.6.18. Rol Oynama Yöntemi

Rol oynama temelde öğrencinin farklı bir kişiliğe bürünerek, duygularını ve düşüncelerini de katarak rol yapmasıdır. Farklı bir ifade ile gerçek hayattaki bir durumun, bireysel ya da grup olarak canlandırılmasıdır. Günlük yaşamdaki çoğu problem bu yöneme konu olabilir (Taşpınar, 2014). Yöntem bazı kaynaklarda dramatisasyon olarak da adlandırılmaktadır. Dramatisasyon ise kelime anlamı olarak, oyunlaştırma olarak tanımlanmaktadır.

Bu yöntemin kullanıldığı etkinliklerde öğrenci sınıfta kendi duygularını inanılır şekilde ortaya koyar ve diğer öğrencilerle etkileşim halinde olur (Üstündağ, 1993). Küçükahmet (2001) bu yöntemi; bir durumun grup önünde canlandırılmasıdır, olarak tanımlamış, grup üyelerinin canlandırmayı izleyip, konunun ayrıntısına inerek analiz ettiği bir yöntem olarak nitelendirmiştir. Sünbül ‘e (2011) göre yöntemin uygulama aşamaları şu sıralamaya göre olmalıdır;

- ✚ Grup ısınmalı,
- ✚ Katılacak bireylerin seçimi yapılmalı,
- ✚ Sahne kurulmalı,
- ✚ Gözlemciler belirlenmeli,

- ✚ Canlandırma gerçekleştirilmeli,
- ✚ Canlandırmanın bitiminde konu ile ilgili tartışma yapılmalı,
- ✚ Öğrencilerin canlandırma ile ilgili değerlendirme yapmaları sağlanmalı,
- ✚ Öğrenciler konu ile ilgili bir genellemeye yapmaya yönlendirilmelidir.

Kemertaş (1997) yöntemin uygulanma basamaklarını benzer şekilde şöyle sıralamıştır;

- ✚ Konunun belirlenmesi,
- ✚ Uygulayıcıların belirlenmesi,
- ✚ Sahnenin hazır duruma getirilmesi,
- ✚ Canlandırma,
- ✚ Değerlendirmedir.

Yöntem öğretim yöntemleri içinde önemli bir yere sahiptir. Çünkü bu yöntemde öğrenciler başka bir kişiliğe dönüşür, başkalarının ne düşündüğünü, nasıl hissettiğini anlama fırsatı bulur (Küçükahmet,2004). Öğrencilere başkalarının duygularını anlama fırsatı vermesi, hem eğlenme hem öğrenme fırsatı sunması bakımından oldukça faydalıdır (Sönmez, 1994).

2.6.18.1. Rol Oynama Yönteminin Faydaları

- ✚ Öğrencilere empati kurma alışkanlığı kazandırır,
- ✚ Kendilerini başkalarının yerine koyabilirler,
- ✚ Düşüncelerini rahatlıkla ifade edebilirler (Küçükahmet, 2001),
- ✚ Sosyal beceri gelişimini destekler,
- ✚ İletişim kurabilmelerine yardımcı olur (Sünbül, 2011).

2.6.18.2. Rol Oynama Yönteminin Sınırlılıkları

- ✚ Kalabalık sınıflarda uygulanması zordur,
- ✚ Fazla zaman gerektirebilir,
- ✚ Önceden planlanması gerekmektedir (Küçükahmet, 2001).

2.6.19. Medya Yardımlı Öğretim Yöntemi

Bu yöntemde öğrenme ortamına araç gereçlerle, katkıda bulunmaya çalışılır. Yöntemde öğretmen düzenleyici, öğrenci ise dinleyici ve gözlemleyici rolünü üstlenir. Temelde öğretmen merkezli bir yöntemdir. Kullanılacak araç gereçler ile öğrencilerin ilgi ve motivasyonlarını olumlu yönde etkilemektedir. Bu yöntem beden eğitimi ve spor öğretiminde de oldukça sık kullanılmaktadır. Fakat seçilecek araç gereçler belirlenen konuya ve öğrencilerin seviyesine uygun olmalıdır (Tamer ve Pulur, 2001). Öğretmen bu yöntemde araçları kullanarak öğrenme sürecine katılım sağlar. Diğer yöntemler ile derse motive edilemeyen öğrencilerin bu yöntem ile derse motive olmaları sağlanabilir (Nebioğlu, 2006).

2.6.19.1. Medya Yardımlı Öğretim Yönteminin Faydaları

- ✚ Öğrenci kavramları ve uygulamaları daha iyi anlayabilir,
- ✚ Özellikle beden eğitimi ve sporda ve diğer alanlarda geçmişe dair bilgi aktarımı için oldukça faydalıdır (Tamer ve Pulur, 2001),
- ✚ Öğrencilerin ilgi ve motivasyonunu artırır (Nebioğlu, 2006).

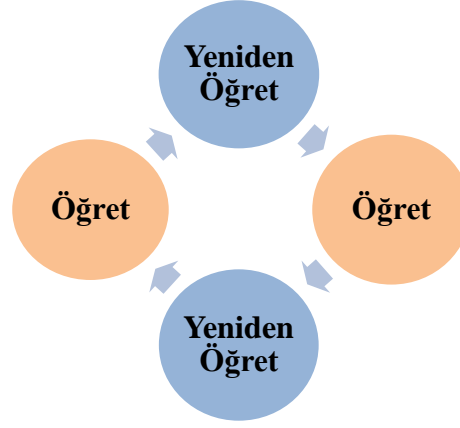
2.6.19.2. Medya Yardımlı Öğretim Yönteminin Sınırlılıkları

- ✚ Kullanılacak araç gereçlerin pahalı olması,
- ✚ Sınıf içi etkileşimin az olması,
- ✚ Öğretmen zamanla derslerde kullandığı bu araç gereçlere bağımlı hale gelebilir (Tamer ve Pulur, 2001).

2.6.20. Mikro Öğretim Yöntemi

Önceden belirlenen öğretim becerilerinin, kontrollü bir şekilde öğretmen adaylarına kazandırmayı hedefleyen bir yöntemdir (Külahçı, 1995). Demirel (2008) mikro öğretimi öğretmen adaylarının yetiştirilmesi amacı ile kullanılan “öğrenci sayısı, konu, beceri ve süre” açısından mikro düzeye indirilmiş bir öğretim yöntemi olarak tanımlamıştır.

Demirel (2008) tarafından bu yöntem “öğret-yeniden öğret döngüsü” olarak adlandırılan “deneme-yanılma” etkinliği olarak ifade edilmektedir.

Şekil 2.10: Öğret-Yeniden Öğret Döngüsü Demirel (2008)

Yöntem temelde öğretim sürecinde ki karmaşıklığı basitleştirmeyi hedefler. Çünkü öğretmen adayları için uygulama yapmak oldukça önemlidir ve bu yöntem ile öğrencilere deneyim imkânı sağlanır (Keser, 1998). Yöntemde adaylar, özellikle sınıf mevcudunun çok olduğu ortamlarda karmaşıklık ile karşılaşmadan, öğretmenlik için gerekli bilgileri parçalara ayırıp ardından basit bir hale getirerek öğrenebilirler (Çakır, 2000).

Öğretim ortamının basit hale getirilmesinden kasıt; öğrenci sayısının sınırlandırılması, sürenin uygun hale getirilmesidir. Bu açıklamaya göre beceriler sınıf içerisinde ki 5-10 kişiye sunulur, tüm sınıfa sunum gerçekleştirilmez. Sınıfta bulunan diğer öğrenciler ya izleyici, ya da değerlendirici roledir. Özellikle, dersi başlatma, bir kavramın öğretilmesi, araç gereç kullanımı gibi konular genel sunu konuları olarak tercih edilebilir (Taşpınar, 2014). Yöntemin uygulama aşamasında; öğretmen adayları 5-20 dakika arası olarak sınırlandırılan sürede bir öğretim becerisini uygulayabilir ve bu sırada dersin video kamera ile kaydı yapılarak daha sonra öğrenciye izletilebilir. Bu geri bildirimler sayesinde öğrenci becerilerini geliştirme fırsatı bulur (Keser, 1998). Özellikle öğretmenlik uygulamasında yöntemin son derece faydalı olduğu düşünülmektedir (Erciyeş, 2007). Mikro öğretimin uygulama aşamaları Külahçı (1995) tarafından şöyle sıralanmaktadır;

2.6.20.1. Mikro Öğretim Uygulama Aşamaları

2.6.20.1.1. Örnek Öğretim İzleme

Yöntemin uygulanma sürecine, öğretim becerilerinden oluşan bir video yada öğrenciler tarafından yapılacak olan bir sunu ile başlanabilir.

2.6.20.1.2. Grubun Oluşturulması ve alışma Biçimi

Grup alışması olarak planlanır. 5 ile 10 kişilik grup oluşturulur. Graplardan biri sunum yaparken, diğer grup değerlendirme yapar.

2.6.20.1.3. Öğretim Becerilerinin Belirlenmesi

Uygulama sũresi gũz nũnde bulundurulur, derste uygulanacak olan ğretim becerileri planlanır.

2.6.20.1.4. Becerilerin Analizi

Seçilmiş olan becerilerin analizi yapılır ve ardından, becerinin uygulanması esnasında hangi aşamalardan geçileceği ortaya konur.

2.6.20.1.5. Planlama

Öğretmen adayı, uygulayacağı her beceri için planlama yapar. Planın iyi hazırlanması, ğretmen adayının başarısını pozitif etkiler.

2.6.20.1.6. Sunu

Öğretmen adayı yapmış olduğu planlamaya paralel olarak, becerileri dener. Tũm beceriler denendikten sonra genel sunu yapılır ve yapılan sunular kamera ile kayıt altına alınır.

2.6.20.1.7. Dũnũt

Sunuların bitiminin ardından, beceri üzerine analiz, değerlendirme, tartışma yapılır ve performans gũzlem formları üzerinde değerlendirilir.

2.6.20.1.8. Değerlendirme

Sunuların sonucu not ile değerlendirilir.

2.6.20.1.9. Becerinin Tekrarı

Yapılan değerlendirmeler neticesinde başarısız bulunan becerilerin tekrar denenmesine izin verilir.

2.6.20.2. Mikro Öğretim Yönteminin Faydaları

- ✚ Olumsuz eleştirilere karşı hoşgörü becerisi kazandırır,
- ✚ Bireyin kendine güvenini artırır,
- ✚ Birey eleştirilme korkusunu yener,
- ✚ Eleştirileri uygun bir dille ifade edebilme alışkanlığı kazanır (Taşpınar, 2014).

2.6.20.3 Mikro Öğretim Yönteminin Sınırlılıkları

- ✚ Öğretmenin sınıfın disiplinini sağlaması zorlaşabilir (Demirel, 2008),
- ✚ Daha fazla zaman gerektirebilir (Külahçı, 1995),
- ✚ Bazı öğretim becerilerinin kazandırılması için uygun değildir (Keser, 1998).

2.6.2.1. Oyunla Öğretim Yöntemi

Oyun kavram olarak “fiziksel, zihinsel yeteneklerinin” gelişmesini sağlayan “beceri gelişimini” destekleyen eğlenceli etkinler olarak tanımlanmaktadır (Bilen, 2002). Özellikle çocukların hayatında oyun oldukça önemli bir yere sahiptir, bu sebepten eğitimde oyuna yer verilmesi, eğitimin amaçlarına ulaşması noktasında kolaylık sağlar (Çiftçi, 2005). Açıkgöz’de (2003) oyunun çocukların hayatlarında önemli bir yeri olduğunu, bu gerekçe ile “öğrenme-öğretme süreçlerinde” dersleri ilgi çekici hale getirmek ve öğrencileri güdülemek için oyunlara yer vermek gerektiğini vurgulamıştır. Eğitimciler göre oyun oynayan bireyler yalnızca hareket etmekle kalmaz aynı zamanda oyun içerisinde üstlendiği görevleri gerçekleştirmeye çalışır, oyunu istediği gibi oynar ve yeri geldiğinde istekleri doğrultusunda şekillendirir (Dewey, 2004).

Bu sayede öğrenciler deneyim kazanır, yaparak ve yaşayarak öğrenir. Etkili etkileşim kurmada da oyun, en önemli yollardan biridir (Kirazoğlu, 2000). Oyunla öğretim

yöntemi kullanılarak, bireylerin hem eğlenmesi hem de öğrenmesi sağlanır, bu durum da akademik başarının da artması açısından önem taşımaktadır (Hanbaba ve Bektaş, 2007). Saban (2004) öğrenmenin kalıcı olması için, bireyin bilgiyi ham halde alması yerine bilgiyi zihninde kendisinin yapılandıracağı şekliyle gerçekleştirmesi gerekmektedir. Bir yöntem olarak oyunla öğretim; özellikle çocukların meyilli olduğu oyundan öğretim sürecinde faydalanmak olarak ifade edilebilir (Çiftçi, 2005).

Beden eğitimi ve spor derslerinde de oyun sınıflamasında yarışma grubunda yer alan eğitsel oyunlardan sıklıkla faydalanılmaktadır. Geleneksel oyunlar önceden belirlenmiş kurallar doğrultusunda hedefe ulaşmayı, üstünlük sağlamayı esas alır. Geleneksel oyunların eğitimde kullanılmasının iki amacı bulunur ilki bireye oyun içerisinde “kazanma, üstün gelme, kaygı ve sevinç” gibi duyguları öğretmek, ikincisi ise bireye çeşitli becerilerin kazandırılmasıdır. Bu özelliklerinden kaynaklı eğitsel oyunlardan her yaş grubunda sıklıkla faydalanılmaktadır (Hazar, 1996). Kirazoğlu (2000) “oyunla öğretim yöntemi” uygularken dikkat edilecek hususları şöyle sıralamıştır;

- ✚ Oyunlar ve kurallar, kısa ve net olarak açıklanmalı, ardından beklemeden uygulamaya geçilmelidir,
- ✚ Oyun süresince katılımı arttıracak olan konuşmalar yapılmalıdır,
- ✚ Tüm katılımcıların aktif olarak oyuna katılmaları sağlanmalıdır,
- ✚ Katılımcıların dikkati dağıldığında oyun değiştirilmelidir,
- ✚ Katılımcıları yoran oyunların süresi kısa tutulmalıdır,
- ✚ Oyunlar önceden belirlenmeli ve düzenlenmeli,
- ✚ Oyun süresince gerekli olabilecek araç gereçler önceden temin edilmelidir.

2.6.21.1. Oyunla Öğretim Yönteminin Faydaları

- ✚ Bu yöntemle öğrencilerin derse olan ilgileri artar (Bilen, 2002),
- ✚ Öğrenciler bu yöntemle derse aktif katılım sağlar (Akandere, 2003),
- ✚ Bu yöntem ile katılımcılar kazanma ve kaybetme duygusunu tadar ve heyecanını kontrol edebilmeyi öğrenir,
- ✚ Zihinsel ve fiziksel gelişimi destekler,
- ✚ Öğrenciler iş birliği yapmayı öğrenir (Kirazoğlu, 2000),
- ✚ Eğlenerek öğrenmeyi sağlar (Altun, 2002).

2.6.21.2. Oyunla Öğretim Yönteminin Sınırlılıkları

- ✚ Oyun kurallarının net olarak açıklanmadığı durumlarda sınıf içerisinde istenmeyen durumlar ortaya çıkabilir,
- ✚ Bu yöntem her konunun öğretilmesi için uygun değildir,
- ✚ Oyunlar için gerekli olabilecek malzemeler her zaman ekonomik olmayabilir (Altun, 2002).

2.7. İlgili Araştırmalar

Araştırmanın bu bölümünde alan yazında var olan benzer çalışmalara yer verilmiştir.

Dönmez (2018) tarafından yapılan “beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin kullandıkları öğretim yöntemleri ve kişilik özelliklerinin belirlenmesi” başlıklı yüksek lisans tez çalışması; öğretmenlerin kullandıkları öğretim yöntemlerini ve kişilik özelliklerini belirlemek amacı ile yapılmıştır. Araştırma neticesinde; öğretmenlerin öğretim yöntemleri içinden, en fazla kullandıkları yöntemlerin “komut, alıştırma, katılım ve eşli çalışma” en az kullandıklarının ise “proje, kişisel program, öğrencinin tasarımı, tartışma, kendi kendine öğrenme yöntemi ve öğrencinin başlatması yöntemi” olduğu, beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin öğretmeni merkeze alan öğretim yöntemleri kullanma durumları ile “ dışa dönüklük, öz disiplin ve deneyime açıklık” arasında pozitif yönlü düşük düzeyde ve anlamlı bir ilişkinin varlığı tespit edilirken, beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin öğrenciyi merkez alan yöntemlerini kullanma durumlarıyla, sahip oldukları kişilik özellikleri arasında anlamlı bir ilişkiye rastlanmamıştır.

Keske (2007) tarafından yapılan “ilköğretim okullarında görev yapan beden eğitimi öğretmenlerinin kullandıkları öğretim yöntemleri ve karşılaştıkları sorunlar” başlıklı yüksek lisans tez çalışması; ilköğretim okullarında görev yapan öğretmenlerin derslerde kullanmayı tercih ettikleri yöntemleri belirlemek ve bu aşamada karşılaşılan sorunları tespit etmek amacı ile yapılmıştır. Araştırma neticesinde; en çok kullanılan öğretim yönteminin gösteri en az kullanılan öğretim yönteminin ise medya yardımcı yöntem olduğu tespit edilmiştir. Öğretmenler derslerde en iyi neticeyi, gösteri yöntemini kullandıkları süreçte aldıklarını, en kötü neticeyi ise medya yardımcı öğretim yöntemini kullandıklarında aldıklarını belirtmişlerdir. Öğretmenlerin kıdem durumlarına göre kullandıkları yöntemler arasında en az ya da en çok kullandıkları öğretim yöntemi tercihlerinde herhangi bir ilişki olmadığı belirlenmiştir. Fakat öğretmenlerin, en iyi neticeyi aldıkları öğretim yöntemi

konusunda kıdem yılına göre farklı düşünceleri bulunmaktadır. Kıdem dereceleri 6 ile 10 yıl arasında olan öğretmenler en iyi yöntemi yönlendirilmiş buluş yöntemi olarak ifade ederken, kıdem dereceleri 11 ile 15 yıl arasında olan öğretmenler en iyi yöntemi değerlendirme yöntemi olarak ifade etmişlerdir.

Ünlü (2005) tarafından yapılan “beden eğitimi öğretmenlerinin kullandıkları öğretim yöntemleri” başlıklı yüksek lisans tez çalışması; beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin kullanmayı tercih ettikleri yöntemleri belirlemek ve uygulama sürecinde ne gibi sorunlarla karşılaştığını tespit edebilmek amacı ile yapılmıştır. Araştırma neticesinde beden eğitimi öğretmenlerinin en çok, gösteri yöntemi, anlatım yöntemi ve alıştırma yöntemini kullandıkları, en az ise, ödev yöntemi, değerlendirme yöntemi ve medya yardımlı öğretim yöntemini kullandıkları tespit edilmiştir. En çok verim aldıkları yöntemlerin; gösteri yöntemi, alıştırma yöntemi ve anlatım yöntemi olduğu, en az verim aldıkları öğretim yöntemlerinin ise problem çözme yöntemi, değerlendirme yöntemi ve medya yardımlı öğretim yöntemi olduğu tespit edilmiştir. Öğrencilerin sıklıkla tercih ettikleri öğretim yöntemlerinin “gösteri, anlatım ve eşli çalışma” yöntemi olduğu, en az tercih ettiklerinin ise değerlendirme yöntemi olduğu tespit edilmiştir.

Yıldız (2012) tarafından yapılan “ilk ve ortaöğretimde görev yapan, beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin beden eğitimi ve spor derslerinde kullandıkları öğretim yöntemleri ve karşılaştıkları sorunların incelenmesi” başlıklı yüksek lisans tez çalışması; ilkökul ve ortaokulda görev yapmakta olan beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin derslerde hangi öğretim yöntemlerini kullandıklarını belirlemek ve uygulamalarda karşılaştıkları sorunları tespit etmek amacıyla yapılmıştır. Araştırma neticesinde; en çok kullanılan yöntemlerinin “eşli çalışma, komut ve alıştırma yöntemi” iken en az kullanılan yöntemlerin “öğrencinin tasarımı, yönlendirilmiş buluş ve kendi kendine öğrenme yöntemi” olduğu tespit edilmiştir. Öğretmenler; en yararlı buldukları yöntemlerin“alıştırma, kendini denetleme yöntemi” olduğunu, en kolay uygulanabilir yöntemlerin“komut, alıştırma ve eşli çalışma yöntemi” olduğunu, öğrencilerin en çok kullanılmasını istedikleri yöntemlerin ise “komut, alıştırma ve eşli çalışma yöntemi” olduğu tespit edilmiştir.

Kulinna ve Cothran (2003) tarafından yapılan Türkçe başlığı “beden eğitimi öğretmenlerinin farklı öğretim yöntemlerinin kullanımına ilişkin algıları” başlıklı çalışma; öğretmenlerin hangi öğretim yöntemlerini kullanma sıklıklarını tespit etmek amacı ile

yapılmıştır. Araştırma neticesinde; öğretmenlerin sınırlı sayıda yöntem kullandığı, en çok tercih ettikleri yöntemlerin “komut, alıştırma, kendini denetleme ve eşli çalışma yöntemi” olduğu tespit edilmiştir.

Ertan ve Çiçek (2003) tarafından yapılan “Türkiye’ de beden eğitimi derslerinde öğrenci başarısının değerlendirilmesine ilişkin yaklaşımlar” başlıklı çalışma; beden eğitimi ve spor dersinde not verme ile değerlendirme yaklaşımının, öğretmen ve öğrenci bakış açısıyla değerlendirilmesini amacıyla yapılmıştır. Araştırma neticesinde en çok kullanılan öğretim yöntemlerinin, komut yöntemi ile alıştırma yöntemi olduğu, devlet okullarında da benzer şekilde en sık kullanılan öğretim yönteminin komut yöntemi olduğu tespit edilmiştir.

Hünük ve İnce (2010) tarafından yapılan “eğitim reformu süresinde deneyimli beden eğitimi öğretmenlerinin kullandıkları öğretim stilleri ve stillere ilişkin algıları” başlıklı çalışma; öğretmenlerin, öğretim stillerini ne düzeyde kullandıklarını belirlemiş cinsiyet ve eğitim düzeyi gibi çeşitli değişkenler açısından incelemek amacıyla yapılmıştır. Araştırma neticesinde; öğretmenlerin en çok öğretmeni merkeze alan, öğretim yöntemleri kullandıkları tespit edilmiştir.

Demirhan, Coşkun, Altay, Şahin, Güvenç, Aslan, Açıkada (2003) tarafından yapılan “farklı öğretim yöntem ve tekniklerinin beden eğitimi derslerinde kullanım düzeylerine ilişkin görüşler” başlıklı çalışma; beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin, öğretim yöntemlerini kullanım düzeylerini belirlemek amacıyla yapılmıştır. Araştırma neticesinde; öğretmenlerin en sık kullandığı yöntemlerin “komut, katılım ve gösteri yöntemi” olduğu “yönlendirilmiş buluş, tartışma ve problem çözme” yöntemlerinin ise diğer öğretim yöntemlerine nazaran beden eğitimi ve spor öğretmenleri tarafından daha az kullanıldığı tespit edilmiştir.

Demirhan, Bulca, Altay, Şahin, Güvenç, Aslan, Güven, Kangalgil, Hünük, Koca Açıkada (2008) tarafından yapılan “beden eğitimi öğretim programlarının yürütülmesine ilişkin paydaş görüşlerinin karşılaştırılması” başlıklı çalışma “beden eğitimi ve spor öğretim programlarının” yürütülme sürecine ilişkin görüşlerin belirlenmesi amacıyla yapılmıştır. Araştırma neticesinde beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin en sık tercih ettikleri öğretim yöntemlerinin “komut, katılım yöntemi ve gösteri yöntemi” olduğu,

en az tercih ettikleri öğretim yöntemlerinin “yönlendirilmiş buluş, tartışma ve problem çözme yöntemi” olduğu tespit edilmiştir.

Cengiz ve Serbes (2014) tarafından yapılan “Türkiye’deki beden eğitimi öğretmen adaylarının tercih ettikleri öğretim stilleri ve stillere ilişkin değer algıları” başlıklı çalışmada; beden eğitimi ve spor öğretmenliği bölümünde okuyan, öğretmen adaylarının öğretim stilleri hakkındaki görüşleri çeşitli demografik değişkenler açısından incelenmek amacıyla yapılmıştır. Araştırma neticesinde; adayların en fazla tercih ettikleri öğretim yöntemlerinin; komut yöntemi ve eşli çalışma yöntemi olduğu, adayların öğretmen merkezli öğretim yöntemlerini kullanmaya daha yatkın olduğu tespit edilmiştir.

BÖLÜM III

YÖNTEM

Bu bölümde araştırma süresince faydalanılan yöntem ele alınmıştır. Bu kapsamda; araştırmanın modeli, evren ve örnekleme, veri toplama araçları, verilerin toplanma süreci ve verilerin çözümünde kullanılan istatistiksel analizler hakkında bilgiler verilmiştir.

3.1. Araştırma Modeli

Beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin derslerde kullandıkları öğretim yöntemlerinin belirlenmesi, demografik değişkenler açısından değerlendirilerek, görüşme raporlarına göre yorumlanması amacı taşıyan bu araştırma genel tarama modeline uygun olarak tasarlanmıştır.

Genel tarama modeli Karasar (2016) tarafından şöyle tanımlanmıştır; evren ile ilgili genelleme yapabilmek için evrenin bir bölümünde veya tamamında yapılan taramalardır. Bir diğer tanımında ise; geçmişte ya da şuan var olan bir durumu, var olan şekli ile, tespit etme amacı taşıyan bir araştırma modeli olarak ifade edilmiştir. Araştırmaya konu olan her ne ise, bulunduğu şartlar altında ve olduğu hali ile tanımlanmaya çalışılır. Var olan durum farklılaştırılmaya çalışılmaz. Bu modelde asıl önemli nokta; durumu uygun şekilde gözleyerek, belgelemektir.

Araştırmada yöntem olarak “nicel ve nitel araştırma yöntemlerinin” aynı çalışma içerisinde birlikte kullanıldığı “karma yöntem desenlerinden biri olan açıklayıcı karma yöntem kullanılmıştır.” Morgan (1998) açıklayıcı deseni şöyle tanımlamıştır; araştırmacı tarafından nicel yöntemden faydalanılarak başlanan ve özel neticeler elde edebilmek ve açıklama yapabilmek için nitel yöntemlerden faydalanılarak ikinci aşamaya geçilen bir “karma yöntem desendir.” İki aşamadan oluşan “açıklayıcı karma yöntem desenin” temel hedefi; belirlenen örneklem grubu üzerinden istatistiksel olarak nicel sonuçlar elde etmek ve ardından katılımcılardan bir kaçını ile elde edilen sonuçları detaylandırmaktır (Demir, 2016).

Bu doğrultuda beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin derslerde kullandıkları öğretim yöntemlerinin belirlenmesi amacı ile yapılan bu çalışmanın nicel aşamasında “genel tarama yönteminden” faydalanılarak katılımcılara anket uygulaması yapılmış öğretmenlerin öğretim yöntemlerini kullanma sıklıkları belirlenerek, demografik değişkenler açısından farklılaşıp farklılaşmadığı durumuna bakılmıştır. İkinci aşamaya geçildiğinde ise konuyu derinlemesine inceleyebilmek amacı ile nitel yöntem kullanılarak, görüşme tekniğinden faydalanılmıştır. Görüşme tekniği nitel araştırmalarda oldukça sık kullanılmaktadır, bireylerin ne hissettiklerini, ne düşündüklerini davranışlarını etkileyen sebepleri belirlemeyi yarayan bir tekniktir. Araştırma süresince; hem nicel hem de nitel yöntemden faydalanılmasının temel sebebi toplanan verilerden farklı bilgilerin elde edilecek olmasıdır (Ekiz, 2009).

3.2.Katılımcılar

Bir araştırmada evren; araştırmanın neticesinin genelleneceği öğelerin tümüdür. Canlı veya cansız öğelerden oluşabilir. Evreni tanımlamak her ne kadar kolay olsa da ulaşılması bir o kadar güçtür. Bu sebeple, araştırmada geçen evren terimi çalışma evreni olarak algılanmalıdır. Araştırmacı ya doğrudan gözlemler yada evrenden seçilen örnek üzerinde gözlem yaparak görüş bildirdiği evren, çalışma evreni olarak adlandırılmaktadır. Örneklem ise önceden belirlenmiş kurallar doğrultusunda seçilen ve evreni temsil ettiği kabul edilen küçük bir kümedir ve araştırmalarda maliyet güçlüğü, kontrol güçlüğü ve etik zorunluluklardan dolayı, örneklem grubu üzerinde çalışılması önerilmektedir (Karasar, 2016).

Bu araştırma; nicel ve nitel olmak üzere iki ana aşamadan oluştuğundan, her iki aşamaya ait farklı katılımcı grubu bulunmaktadır. Bu doğrultuda çalışmanın nicel aşamasında evreni; 2018-2019 öğretim yılı içerisinde, Bartın ilinde görev yapan beden eğitimi ve spor öğretmenlerinden oluşmaktadır. Evrenin tamamına ulaşıldığı için örneklem alma yoluna gidilmemiştir. Araştırmanın nitel aşamasına geçildiğinde ise çalışma grubu, kartopu örnekleme yöntemi ile seçilmiş olup 11’ i erkek, 4’ ü kadın olmak üzere 15 beden eğitimi ve spor öğretmeninden oluşmaktadır. Kartopu örnekleme yöntemi zincir örnekleme olarak da adlandırılmaktadır (Yıldırım, Şimşek, 2016).

Araştırmacının problemine yönelik “zengin bilgi kaynağı” olabileceği düşünülen bireylerin belirlenmesi hususunda oldukça etkilidir. Süreci başlatan çok basit bir sorudur

“bu konudan en çok kimler bilgi sahibi olabilir ve kimlerle görüşmemi önerirsiniz?” (Patton, 1987). Süreç devam ettikçe bu isimler bir kartopu gibi büyüüp devam edecektir (Yıldırım, Şimşek, 2016). Ayrıca katılımcılar çalışmanın içeriği ve verilerin gizliliği hakkında bilgilendirilip gönüllülük esası doğrultusunda katılım sağlamışlardır.

3.3. Verilerin Toplanması

Araştırmada; beden eğitimi ve spor öğretmenlerine ait demografik bilgileri belirleyebilmek amacı ile “kişisel bilgi formu” beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin derslerde kullandıkları öğretim yöntemlerini belirlemek amacı ile “öğretim yöntemi kullanma sıklığı anketi” ve elde edilen nicel sonuçları detaylandırabilmek amacı ile de “yarı yapılandırılmış görüşme formu” kullanılmıştır.

3.3.1. Kişisel Bilgi Formu

Araştırmada, beden eğitimi ve spor öğretmenlerine ait demografik bilgilerin tespit edilmesi amacı ile 8 maddeden oluşan kişisel bilgi formu kullanılmıştır. Kişisel bilgi formunda katılımcılara “yaş, cinsiyet, hizmet yılı, görev yaptığı eğitim kademesi, düzenli spor yapma durumu, medeni durum, görev yeri ve çocuk sahibi olma durumu” sorulmuştur. Veri toplama aşamasında öncelikle gerekli izinler alınmış ardından beden eğitimi ve spor öğretmenleri ile iletişime geçilerek çalışma hakkında bilgiler verilmiş ve verilerin yalnızca bilimsel amaçlı kullanılacağı, farklı kişiler ile paylaşılmayacağı açıklaması yapılarak katılımcıların soruları içtenlikle cevaplamaları sağlanmıştır.

3.3.2. Öğretim Yöntemleri Kullanma Sıklığı Anketi

Araştırmada, beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin derslerde kullandıkları öğretim yöntemlerini belirlemek için Dönmez (2018) tarafından geliştirilen “öğretim yöntemleri kullanma sıklığı anketi” kullanılmıştır. Anket, araştırmacı tarafından alan yazın derinlemesine incelenerek oluşturulmuştur. Araştırmacı anket oluşturma sürecinde öncelikle alan yazında beden eğitimi ve spor derslerinde kullanılan öğretim yöntemleri belirlenerek bir havuz oluşturulmuş ardından, 227 beden eğitimi ve spor öğretmenin görüşlerine başvurularak en çok kullanılan öğretim yöntemleri hakkında karara vararak, 15 öğretim yönteminden oluşan bir anket tasarlanmıştır. Anketin kontrolü sağlamak amacı ile

“bir eğitimde ölçme değerlendirme uzmanı, bir sporda ölçme değerlendirme uzmanı, 2 istatistik uzmanı, 2 alan uzmanı ve 7 beden eğitimi ve spor öğretmenin” görüşleri alınmış, ardından rastgele seçilen 30 beden eğitimi ve spor öğretmeni üzerinde pilot uygulama yapılmıştır. Anket “hiçbir zaman, nadiren, ara sıra, genellikle ve her zaman” olmak üzere 5 ifadeden oluşmaktadır.

3.3.3. Yarı Yapılandırılmış Görüşme Formu

Araştırmada kullanılan görüşme formu, beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin derslerde kullandıkları öğretim yöntemleri ilgili derinlemesine bilgi edinmek amacı ile oluşturulmuştur. Görüşme formu için, öncelikle konu ile ilgili alan yazın incelemesi yapılarak soru havuzu oluşturulmuş, uzman görüşlerine (beden eğitimi ve spor alanında görev yapan akademik personeller) de yer verilerek sorular belirlenmiş uygulanabilirliğine yönelik görüşleri alınmıştır. Görüşme formunun oluşturulması sürecinde, uzmanların araştırmanın amacına yönelik soruları puanlama ile değerlendirmeleri sonucunda kullanılabilirliği en uygun sorular belirlenmiştir. Belirlenen sorular ile beden eğitimi ve spor öğretmenlerine pilot bir uygulama yapılmış, soruların anlaşılabilirliği denenmiştir. Pilot uygulamanın sonuçlarına yönelik uzman görüşlerinin alınmasının ardından forma son hali verilmiştir.

Araştırmanın nitel aşaması için gerekli olan görüşmeler 15 katılımcı ile yüz yüze gerçekleştirilmiştir. Görüşme süreleri 5 ile 10 dakika arasında değişiklik göstermektedir. Görüşme öncesinde katılımcılara konu ile ilgili açıklamalar yapılarak güven ortamı oluşması sağlanmış ve görüşmeler katılımcıların izni dâhilinde ses kayıt cihazına kaydedilmiştir.

3.4. Verilerin Analizi

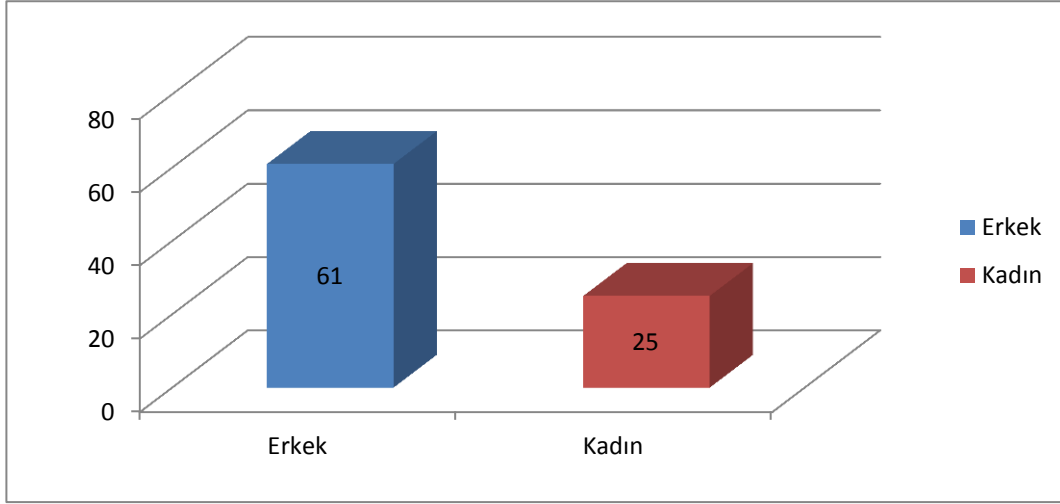
Verilerin analizi; temelde verilerin toplanıp değerlendirilmesi işlemidir. Analiz aşamasında geçilmeden önce veriler hatalardan arındırılarak, analiz için hazır duruma getirilir (Yazıcıoğlu, Erdoğan, 2004). Bu araştırmanın veri analizleri; karma yöntem desenlerinde izlenmesi gereken basamaklara uygun olarak yapılmıştır. Araştırmada, elde edilen, nicel verilerin analizi SPSS (Statistical Package for Social) 23.0 versiyonu kullanılarak yapılmış, bulgular tablolaştırılarak verilmiş ve değerlendirilmiştir.

Beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin kullandıkları öğretim yöntemlerinin belirlenmesinde betimsel analiz ve ki kare testiden faydalanılmıştır. Ki-kare testi, niteliksel (kesikli-kategorik) olarak tanımlanan değişkenlerde kullanılır. Ayrıca, ölçümle tanımlanan sürekli değişkenler de, belli bir değerden az veya çok olarak nitelendirilerek kesikli değişkene dönüştürülebilir ve dönüştürülen bu değişkene de ki-kare testi uygulanabilir (Dawson ve Trapp, 2001; Kılıç, 2016).

Araştırmada, elde edilen nitel veriler içerik analizi yönteminden faydalanılarak çözümlenmiştir. İçerik analizi benzerlik taşıyan temaların bir araya getirip, okuyucuların anlayacağı şekilde yorumlanması yolu ile gerçekleştirilir (Yıldırım ve Şimşek, 2006). Bu doğrultuda öncelikle verilerin saflaştırılması sürecine paralel olarak, bir ile beş dakika arasında değişen görüşme ses kayıtlarından elde edilen veriler yazıya dökülerek analize hazır hale getirilmiştir. Verilerin analizinde “verilerin düzenlenmesi, temaların oluşturulması ve kümelerin tespit edilmesi” amacı ile sosyal olguların sebeplerinin açıklanmasını temel alan “Miles ve Huberman Modeli” kullanılmıştır.

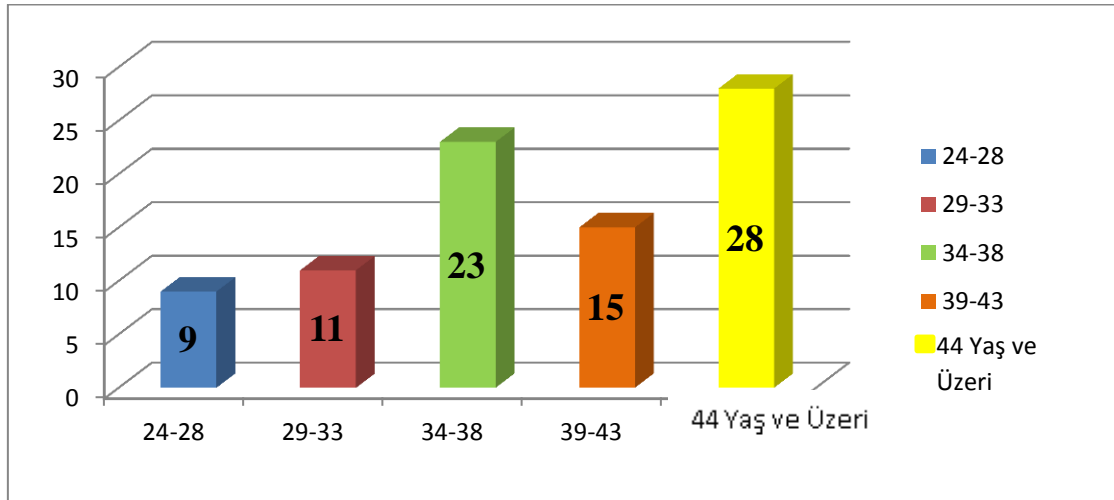
Bu model; sosyal olguları birbiriyle ilişkilendirmeyi, birleştirmeyi ve ilişki kurmayı sağlayabilir (Baltacı, 2017). Bu model doğrultusunda; verilerin çözümlenmesi amacı ile öncelikle azaltılarak hazır duruma getirilmiş, ardından veriler not alınarak ve kodlara ayrılmış ve ayrılan kodlar sayılarak belirli kategorilere ayrılmış ve temalar oluşturulmuştur. “Verilerden anlamlı bir bütün oluşturmak” ise verilerin çözümlenmesinin son aşamasıdır (Baltacı, 2017). Temalar arasında ki ilişkiler incelenmiş ve sonuçlar biçimlendirilmiştir. Verilerin çözümlenmesi doğrultusunda oluşturulan kodların “veri setini temsil düzeyini belirlemek” ve “bireysel etkilerden arındırmak” amacı ile aynı veri setinin, farklı kodlayıcı grubu tarafından kodlanması yolu ile “araştırmanın güvenilirliği tespit edilmiştir (Fidan ve Öztürk, 2015). İçsel tutarlılığın belirlenmesi amacı ile “Miles ve Huberman” modelinde kodlayıcı grubunun kendi aralarında ki görüş birliği “içsel tutarlık olarak adlandırılan $\Delta = C \div (C + \partial) \times 100$ formülü” esas alınarak hesaplanmış ve görüş birliği oranı %85 olarak kabul edilir bulunmuştur (Miles ve Huberman, 1994; Patton, 2002).

3.5. Katılımcıların Demografik Özellikleri

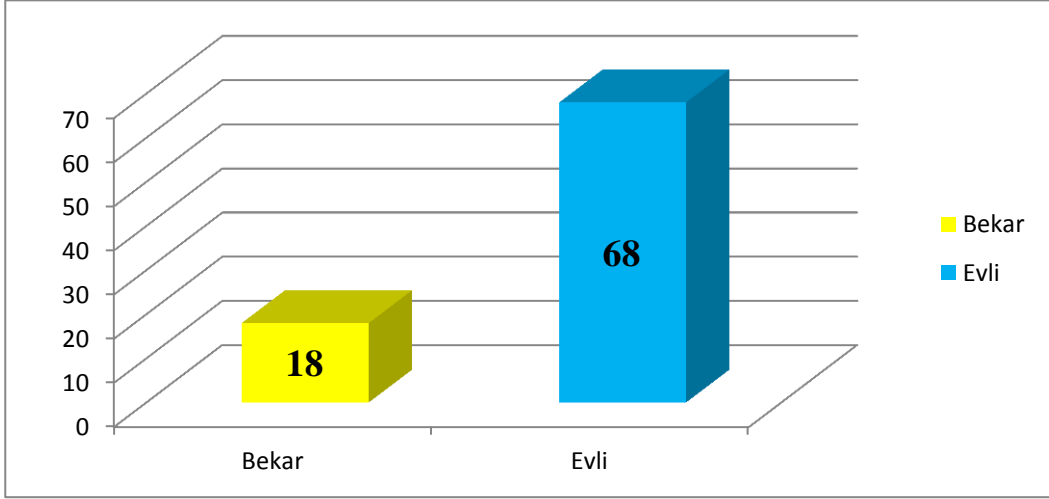
Grafik 3.1: Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenlerinin Cinsiyete Göre Dağılımları

Grafik1’ de beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin “Cinsiyet” değişkenine göre dağılımları verilmiştir. Grafik 1 incelendiğinde, beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin 61’ inin (%70,9) erkek, 25’ nin (% 29,1) kadın olduğu görülmektedir.

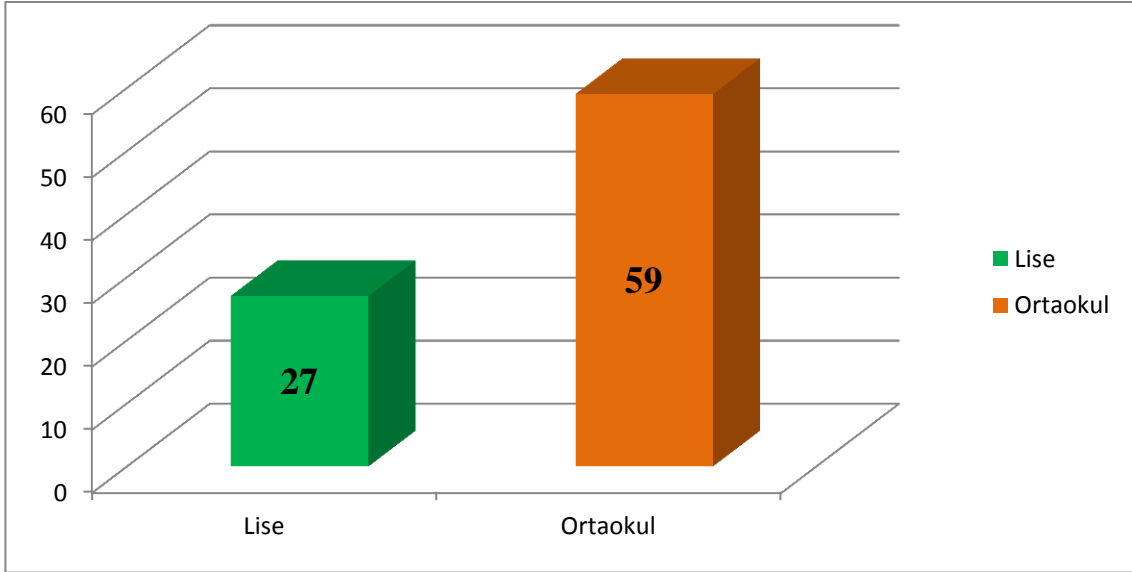
Grafik3.2: Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenlerinin Yaşa Göre Dağılımları

Grafik 2’ de beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin “Yaş” değişkenine göre dağılımları verilmiştir. Grafik 2 incelendiğinde beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin 9’ unun (% 10,5) 24-28 yaş aralığında, 11’ inin (%12,8) 29-33 yaş aralığında, 23’ ünün (% 26,7) 34-38 yaş aralığında, 15’ inin (% 17,4) 39-43 yaş aralığında, 28’ inin (32,6) 44 yaş ve üzeri aralığında olduğu görülmektedir.

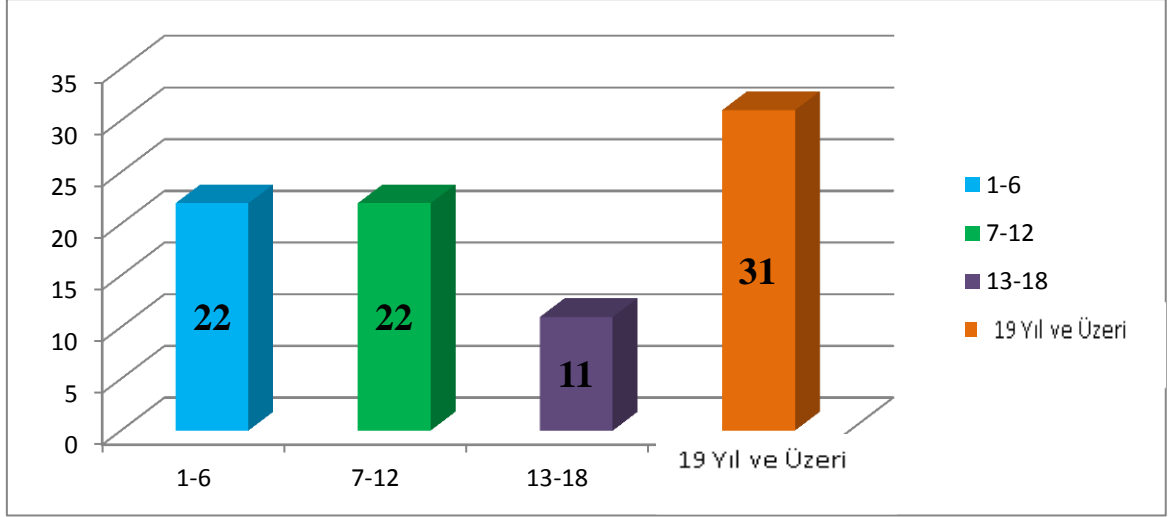
Grafik 3.3: Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenlerinin Medeni Durum Değişkenine Göre Dağılımları

Grafik 3’ te beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin “Medeni Durum” değişkenine göre dağılımları verilmiştir. Grafik 3 incelendiğinde beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin 18’ inin (%20,9) bekâr, 68’ inin(79,1) evli katılımcılardan oluştuğu görülmektedir.

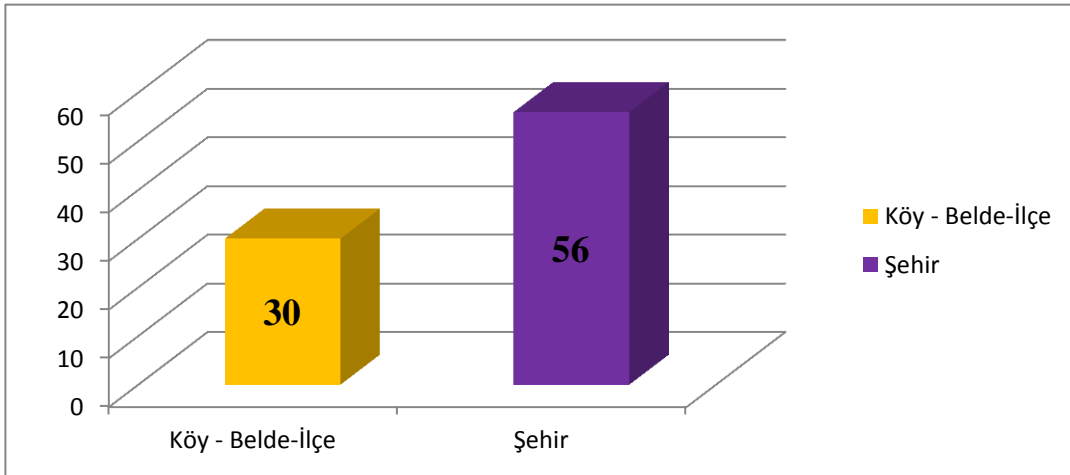
Grafik3.4: Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenlerinin Görev Yaptığı Öğretim Kademesine Göre Dağılımları

Grafik 4’ te beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin “Görev Yaptığı Öğretim Kademesine” göre dağılımları verilmiştir. Grafik 3 incelendiğinde beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin 27’ sinin (%31,4) lise, 59’ unun (% 68,6) ortaokulda görev yaptığı görülmektedir.

Grafik3.5: Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenlerinin Hizmet Yılı Değişkenine Göre Dağılımları

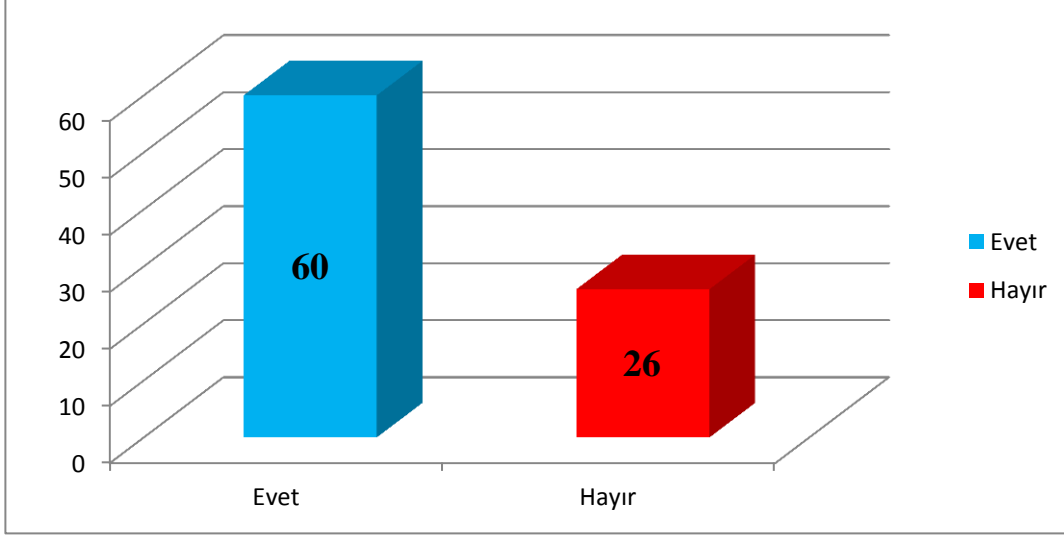
Grafik 5’ te beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin “Hizmet Yılı” değişkenine göre dağılımları verilmiştir. Grafik 4 incelendiğinde beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin 22’ sinin (% 25,6) hizmet yılının 1-6 yıl aralığında, 22’ sinin (%25,6) hizmet yılının 7-12 yıl aralığında, 11’ inin (%12,8) hizmet yılının 13-18 yıl aralığında, 31’ inin (%36) hizmet yılının 19 yıl ve üzeri aralığında olduğu görülmektedir.

Grafik3.6: Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenlerinin Görev Yeri Değişkenine Göre Dağılımları

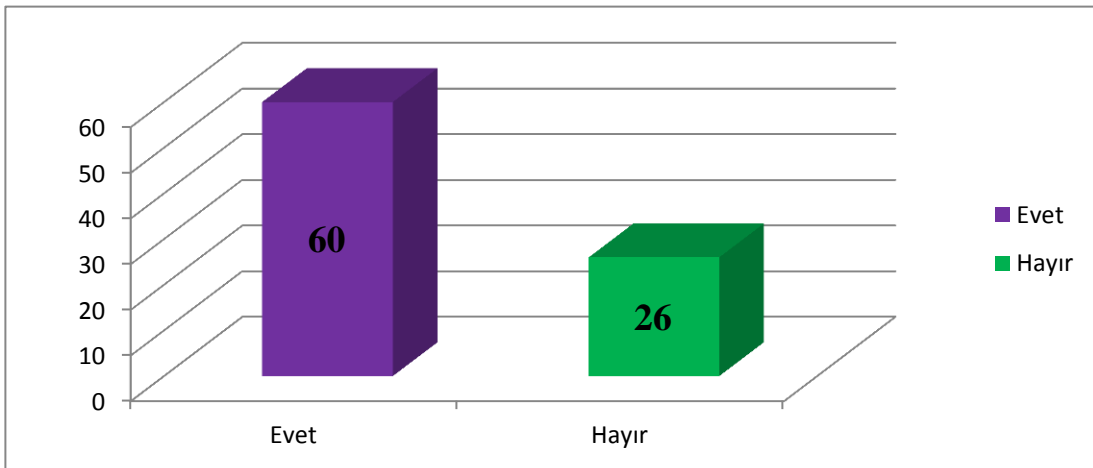
Grafik 6’ da beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin “Görev Yeri” değişkenine göre dağılımları verilmiştir.

Grafik 6 incelendiğinde beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin 30' unun (34,9) görev yerinin köy-belde-ilçe olduğu, 56' sının (%65,1) görev yerinin şehir olduğu görülmektedir

Grafik3.7:Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenlerinin Çocuk Sahibi Olma Durumu Değişkenine Göre Dağılımları

Grafik 7' de beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin “Çocuk Sahibi Olma” değişkenine göre dağılımları verilmiştir. Grafik 7 incelendiğinde beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin 60'ının (%69,8) çocuk sahibi olduğu, 26' sının (%30,2) çocuk sahibi olduğu görülmektedir.

Grafik3.8:Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenlerinin Düzenli Spor Yapma Durumu Değişkenine Göre Dağılımları

Grafik 8’ de beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin “Düzenli Spor Yapma Durumu” değişkenine göre dağılımları verilmiştir. Grafik 8 incelendiğinde beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin 60’ ının (%69,8) düzenli spor yaptığı, 26’ sının (% 30,2) düzenli spor yapmadığı görülmektedir.

BÖLÜM IV

BULGULAR

Araştırmanın bu bölümünde; araştırmanın nicel aşamasında kullanılan anketlerden elde edilen verilerinin, SPSS paket programı aracılığı ile tespit edilen edilen analiz sonuçları ve açıklamaları ile araştırmanın nitel aşamasında yapılan görüşmelerin betimsel analiz sonuç raporlarına, nicel verilerin sonuçlarının nitel veri sonuçları ile birlikte yorumlarına yer verilmiştir. İşaretlenmeyen seçeneklere tablolarda yer verilmemiştir.

4.1. Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenlerinin Derslerde Kullandıkları Öğretim Yöntemlerinin Belirlenmesine İlişkin Nicel Bulgular

Tablo 4.1: Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenlerinin Öğretim Yöntemlerini Kullanım Sıklığı Dağılımı

Yöntemler	Hiçbir Zaman		Nadiren		Ara Sıra		Genellikle		Her Zaman	
	n	%	n	%	n	%	n	%	n	%
Anlatım	–	–	6	7,0	12	14,0	35	40,7	33	38,4
Tartışma	1	1,2	14	16,3	45	52,3	19	22,1	7	8,1
Örnek Olay	3	3,5	8	9,3	23	26,7	40	46,5	12	14,0
Gösterip Yaptırma	–	–	–	–	2	2,3	23	26,7	61	70,9
Problem Çözme	1	1,2	10	11,6	43	50,0	28	32,6	4	4,7
Proje	6	7,0	25	29,1	39	45,3	12	14,0	4	4,7
Komut	1	1,2	2	2,3	7	8,1	41	47,7	35	40,7
Alıştırma	1	1,2	4	4,7	10	11,6	37	43,0	34	39,5
Eşli Çalışma	1	1,2	2	2,3	9	10,5	51	59,3	23	26,7
Kendini Denetleme	1	1,2	7	8,1	32	37,2	34	39,5	12	14,0
Katılım	1	1,2	1	1,2	11	12,8	41	47,7	32	37,2
Yönlendirilmiş Buluş	2	2,3	16	18,6	39	45,3	26	30,2	3	3,5
Kişisel Program	8	9,3	16	18,6	40	46,5	21	24,4	1	1,2
Öğrencinin Başlatması	7	8,1	16	18,6	27	31,4	31	36,0	5	5,8
Kendi Kendine Öğrenme	7	8,1	21	24,4	25	29,1	29	33,7	4	4,7

“Anlatım” yöntemini beden eğitimi ve spor öğretmenleri %40,7 ile ” Genellikle”, %38,4 ile “Her Zaman” kullandıkları, “Tartışma yöntemini %52,3 ile “Ara Sıra” kullandıklarını, “Örnek Olay” yöntemini %46,5 ile “Genellikle” kullandıklarını, “Gösterip Yaptırma” yöntemini %26,7 ile “Genellikle”, %70,9 ile “Her Zaman” kullandıklarını, “Problem Çözme” yöntemini %50 ile “Ara Sıra” , %32,6 ile “Genellikle” kullandıklarını, “Proje” yöntemini %45,3 ile “Ara Sıra” kullandıklarını, “Komut” yöntemini %47,7 “Genellikle”, %40,7 “Her Zaman” kullandıklarını, “Alıştırma” yöntemini %43,0 ile “Genellikle”, %39,5 ile “Her Zaman” kullandıklarını, “Eşli Çalışma” yöntemini %59,3 ile “Genellikle”, %26,7 ile “Her Zaman” kullandıklarını, “Kendini Denetleme” yöntemini %39,5 ile “Genellikle” kullandıklarını, “Katılım” yöntemini % 47,7 ile “Genellikle”, %37,2 “Her Zaman” kullandıklarını, “Yönlendirilmiş Buluş” yöntemini %45,3 ile “Ara Sıra” kullandıklarını, “Kişisel Program” yöntemini %46,5 ile “Ara Sıra” kullandıklarını, “Öğrencinin Başlatması” yöntemini %36 ile “Genellikle” kullandıklarını, “Kendi Kendine Öğrenme” yöntemini %33,7 ile “Ara Sıra” kullandıklarını belirten seçenekleri işaretlemişlerdir.

Katılımcılar ayrıca “Örnek Olay” yöntemini %3,5 ile “Hiçbir Zaman” kullanmadıklarını, %9,3 ile “Nadiren” kullandıklarını, “Proje” yöntemini %7 ile “Hiçbir Zaman” kullanmadıklarını, %29,1 ile “Nadiren” kullandıklarını, “Yönlendirilmiş Buluş” yöntemini %2,3 ile “Hiçbir Zaman” kullanmadıklarını, %18,6 ile “Nadiren” kullandıklarını, “Kişisel Program” yöntemini %9,3 ile “Hiçbir Zaman” kullanmadıklarını, %18,6 ile “Nadiren” kullandıklarını, “Öğrencinin Başlatması” yöntemini %8,1 ile “Hiçbir Zaman” kullanmadıklarını, %18,6 “Nadiren” kullandıklarını, “Kişisel Program” yöntemini %8,1 ile “Hiçbir Zaman” kullanmadıklarını, %24,4 “Nadiren” kullandıklarını, “Tartışma” yöntemini % 16,3 ile “Nadiren” kullandıklarını, “Problem Çözme” yöntemini %11,6 ile “Nadiren” kullandıklarını belirten seçenekleri işaretlemişlerdir.

Elde edilen bulgular incelendiğinde beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin diğer öğretim yöntemlerine göre en sık “Gösterip Yaptırma, Komut, Eşli Çalışma, Katılım ve Alıştırma” yöntemlerini tercih ettikleri, aynı zamanda en az “Proje, Yönlendirilmiş Buluş, Kişisel Program, Öğrencinin Başlatması ve Kendi Kendine Öğrenme” yöntemlerini tercih ettikleri tespit edilmiştir.

Tablo4.2: Katılımcıların Cinsiyet Değişkenine Göre Öğretim Yöntemleri Kullanım Sıklıkları Frekans ve Yüzde Dağılımları

		ERKEK		KADIN		
		n	%	n	%	
Anlatım	Nadiren	4	6,6	Nadiren	2	8,0
	Ara Sıra	9	14,8	Ara Sıra	3	12,0
	Genellikle	26	42,6	Genellikle	9	36,0
	Her Zaman	22	36,1	Her Zaman	11	44,0
Tartışma	Hiçbir Zaman	1	1,6			
	Nadiren	8	13,1	Nadiren	6	24,0
	Ara Sıra	33	54,1	Ara Sıra	12	48,0
	Genellikle	13	21,3	Genellikle	6	24,0
	Her Zaman	6	9,8	Her Zaman	1	4,0
Örnek Olay	Hiçbir Zaman	3	4,9	Nadiren	6	24,0
	Nadiren	2	3,3	Ara Sıra	6	24,0
	Ara Sıra	17	27,9	Genellikle	10	40,0
	Genellikle	30	49,2	Her Zaman	3	12,0
	Her Zaman	9	14,8			
Gösterip Yaptırma	Ara Sıra	1	1,6	Ara Sıra	1	4,0
	Genellikle	17	27,9	Genellikle	6	24,0
	Her Zaman	43	70,5	Her Zaman	18	72,0
Problem Çözme	Hiçbir Zaman	1	1,6			
	Nadiren	3	4,9	Nadiren	7	28,0
	Ara Sıra	31	50,8	Ara Sıra	12	48,0
	Genellikle	22	36,1	Genellikle	6	24,0
	Her Zaman	4	6,6			
Proje	Hiçbir Zaman	2	3,3	Hiçbir Zaman	4	16,0
	Nadiren	19	31,1	Nadiren	6	24,0
	Ara Sıra	30	49,2	Ara Sıra	9	36,0
	Genellikle	9	14,8	Genellikle	3	12,0
	Her Zaman	1	1,6	Her Zaman	3	12,0
Komut	Ara Sıra	6	9,8	Hiçbir Zaman	1	4,0
	Genellikle	32	52,5	Nadiren	2	8,0
	Her Zaman	23	37,7	Ara Sıra	1	4,0
				Genellikle	9	36,0
				Her Zaman	12	48,0
Alıştırma	Hiçbir Zaman	1	1,6	Nadiren	3	12,0
	Nadiren	1	1,6	Ara Sıra	3	12,0
	Genellikle	27	44,3	Genellikle	10	40,0
	Her Zaman	25	41,0	Her Zaman	9	36,0

Eşli Çalışma	Hiçbir Zaman	1	1,6			
	Nadiren	1	1,6	Nadiren	1	4,0
	Ara Sıra	7	11,5	Ara Sıra	2	8,0
	Genellikle	35	57,4	Genellikle	16	64,0
	Her Zaman	17	27,9	Her Zaman	6	24,0
Kendini Denetleme	Hiçbir Zaman	1	1,6	Nadiren	4	6,0
	Nadiren	3	4,9	Ara Sıra	7	28,0
	Ara Sıra	25	41,0	Genellikle	11	44,0
	Genellikle	23	37,7	Her Zaman	3	12,0
	Her Zaman	9	14,8			
Katılım	Hiçbir Zaman	1	1,6	Nadiren	1	4,0
	Ara Sıra	6	9,8	Ara Sıra	5	20,0
	Genellikle	34	55,7	Genellikle	7	28,0
	Her Zaman	20	32,8	Her Zaman	12	48,0
Yönlendirilmiş Buluş	Hiçbir Zaman	2	3,3			
	Nadiren	10	16,4	Nadiren	6	24,0
	Ara Sıra	26	42,6	Ara Sıra	13	52,0
	Genellikle	20	32,8	Genellikle	6	24,0
	Her Zaman	3	4,9			
Kişisel Program	Hiçbir Zaman	5	8,2	Hiçbir Zaman	3	12,0
	Nadiren	10	16,4	Nadiren	6	24,0
	Ara Sıra	30	49,2	Ara Sıra	10	40,0
	Genellikle	16	26,2	Genellikle	5	20,0
				Her Zaman	1	4,0
Öğrencinin Başlatması	Hiçbir Zaman	2	3,3	Hiçbir Zaman	5	20,0
	Nadiren	11	18,0	Nadiren	5	20,0
	Ara Sıra	22	36,1	Ara Sıra	5	20,0
	Genellikle	22	36,1	Genellikle	9	36,0
	Her Zaman	4	6,6	Her Zaman	1	4,0
Kendi Kendine Öğrenme	Hiçbir Zaman	4	6,6	Hiçbir Zaman	3	12,0
	Nadiren	15	24,6	Nadiren	6	24,0
	Ara Sıra	19	31,1	Ara Sıra	6	24,0
	Genellikle	20	32,8	Genellikle	9	36,0
	Her Zaman	3	4,9	Her Zaman	1	4,0

✚ “Anlatım” yöntemini erkek katılımcılar %42,6 ile “Genellikle” %36,1 ile “Her Zaman kullandıklarını, kadın katılımcılar ise %44 ile “Her Zaman” , %36,1 ile “Genellikle” kullandıklarını belirten seçenekleri işaretlemişlerdir. %95 güven düzeyinde erkek katılımcılar ile kadın katılımcılar arasında “Anlatım” yönteminin kullanım oranları bakımından farklılık istatistiksel olarak anlamlı değildir ($\chi^2=0,631$; $p>0.05$).

- ✚ “Tartışma” yöntemini erkek katılımcılar %54,1 ile “Ara Sıra” kullandıklarını, kadın katılımcılar ise %48 ile “Ara Sıra” kullandıklarını belirten seçenekleri işaretlemişlerdir. %95 güven düzeyinde erkek katılımcılar ile kadın katılımcılar arasında “Tartışma” yönteminin kullanım oranları bakımından farklılık istatistiksel olarak anlamlı değildir ($\chi^2=2,627$; $p>0.05$).
- ✚ “Örnek Olay” yöntemini erkek katılımcılar %49,2 ile “Genellikle” kullandıklarını, kadın katılımcılar ise %40 ile “Genellikle” kullandıklarını belirten seçenekleri işaretlemişlerdir. %95 güven düzeyinde erkek katılımcılar ile kadın katılımcılar arasında “Örnek Olay” yönteminin kullanım oranları bakımından farklılık istatistiksel olarak anlamlıdır ($\chi^2=9.951$; $p<0.05$). Erkeklerin, kadınlara göre “Örnek Olay” yöntemini daha sık tercih ettikleri gözlemlenmektedir.
- ✚ “Gösterip Yaptırma” yöntemini erkek katılımcılar %70,5 ile “Her Zaman” kullandıklarını kadın katılımcılar ise %72 ile “Her Zaman” kullandıklarını belirten seçenekleri işaretlemişlerdir. %95 güven düzeyinde erkek katılımcılar ile kadın katılımcılar arasında “Gösterip Yaptırma” yönteminin kullanım oranları bakımından farklılık istatistiksel olarak anlamlı değildir ($\chi^2=0,530$; $p>0.05$).
- ✚ “Problem Çözme” yöntemini erkek katılımcılar %50,8 ile “Ara Sıra” kullandıklarını kadın katılımcılar ise %48 ile “Ara Sıra” kullandıklarını belirten seçenekleri işaretlemişlerdir. %95 güven düzeyinde erkek katılımcılar ile kadın katılımcılar arasında “Problem Çözme” yönteminin kullanım oranları bakımından farklılık istatistiksel olarak anlamlıdır ($\chi^2=10.995$; $p<0.05$). Erkeklerin, kadınlara göre “Problem Çözme” yöntemini daha sık tercih ettikleri gözlemlenmektedir.
- ✚ “Proje” yöntemini erkek katılımcılar %49,2 ile “Ara Sıra” kullandıklarını, kadın katılımcılar ise %36 ile “Ara Sıra” kullandıklarını belirten seçenekleri işaretlemişlerdir. %95 güven düzeyinde erkek katılımcılar ile kadın katılımcılar arasında “Proje” yönteminin kullanım oranları bakımından farklılık istatistiksel olarak anlamlı değildir ($\chi^2=9,293$; $p>0.05$).

- ✚ “Komut” yöntemini erkek katılımcılar %52,5 ile “Genellikle” kullandıklarını, kadın katılımcılar ise %48 ile “Her Zaman” kullandıklarını belirten seçenekleri işaretlemişlerdir. %95 güven düzeyinde erkek katılımcılar ile kadın katılımcılar arasında “Komut” yönteminin kullanım oranları bakımından farklılık istatistiksel olarak anlamlı değildir ($\chi^2=9,531$; $p>0.05$).
- ✚ “Alıştırma” yöntemini erkek katılımcılar %44,3 ile “Genellikle” , %41 ile “Her Zaman” kullandıklarını, kadın katılımcılar ise %40 ile “Genellikle”, %36 ile “Her Zaman” kullandıklarını belirten seçenekleri işaretlemişlerdir. %95 güven düzeyinde erkek katılımcılar ile kadın katılımcılar arasında “Alıştırma” yönteminin kullanım oranları bakımından farklılık istatistiksel olarak anlamlı değildir ($\chi^2=4,693$; $p>0.05$).
- ✚ “Eşli Çalışma” yöntemini erkek katılımcılar %57,4 ile “Genellikle” kullandıklarını, kadın katılımcılar ise %64 ile “Genellikle” kullandıklarını belirten seçenekleri işaretlemişlerdir. %95 güven düzeyinde erkek katılımcılar ile kadın katılımcılar arasında “Eşli Çalışma” yönteminin kullanım oranları bakımından farklılık istatistiksel olarak anlamlı değildir ($\chi^2=1,270$; $p>0.05$).
- ✚ “Kendini Denetleme” yöntemini erkek katılımcılar %41 ile “Ara Sıra”, %37,7 ile “Genellikle” kullandıklarını, kadın katılımcılar ise %44 ile “Genellikle” kullandıklarını belirten seçenekleri işaretlemişlerdir. %95 güven düzeyinde erkek katılımcılar ile kadın katılımcılar arasında “Kendini Denetleme” yönteminin kullanım oranları bakımından farklılık istatistiksel olarak anlamlı değildir ($\chi^2=4,163$; $p>0.05$).
- ✚ “Katılım” yöntemini erkek katılımcılar %55,7 ile “Genellikle” kullandıklarını, kadın katılımcılar ise %48 ile “Her Zaman” kullandıklarını belirten seçenekleri işaretlemişlerdir. %95 güven düzeyinde erkek katılımcılar ile kadın katılımcılar arasında “Katılım” yönteminin kullanım oranları bakımından farklılık istatistiksel olarak anlamlı değildir ($\chi^2=8,247$; $p>0.05$).

- ✚ “Yönlendirilmiş Buluş” yöntemini erkek katılımcılar %42,6 ile “Ara Sıra” kullandıklarını, kadın katılımcılar ise %52 ile “Ara Sıra” kullandıklarını belirten seçenekleri işaretlemişlerdir. %95 güven düzeyinde erkek katılımcılar ile kadın katılımcılar arasında “Yönlendirilmiş Buluş” yönteminin kullanım oranları bakımından farklılık istatistiksel olarak anlamlı değildir ($\chi^2=3,397$; $p>0.05$).
- ✚ “Kişisel Program” yöntemini erkek katılımcılar %49,2 ile “Ara Sıra” kullandıklarını, kadın katılımcılar ise %40 ile “Ara Sıra” kullandıklarını belirten seçenekleri işaretlemişlerdir. %95 güven düzeyinde erkek katılımcılar ile kadın katılımcılar arasında “Kişisel Program” yönteminin kullanım oranları bakımından farklılık istatistiksel olarak anlamlı değildir ($\chi^2=3,870$; $p>0.05$).
- ✚ “Öğrencinin Başlatması” yöntemini erkek katılımcılar %36,1 ile “Genellikle” kullandıklarını, kadın katılımcılar ise %36 ile “Genellikle” kullandıklarını belirten seçenekleri işaretlemişlerdir. %95 güven düzeyinde erkek katılımcılar ile kadın katılımcılar arasında “Öğrencinin Başlatması” yönteminin kullanım oranları bakımından farklılık istatistiksel olarak anlamlı değildir ($\chi^2=7,786$; $p>0.05$).
- ✚ “Kendi Kendine Öğrenme” yöntemini erkek katılımcılar %32,8 ile “Genellikle” kullandıklarını, kadın katılımcılar ise %36 ile “Genellikle” kullandıklarını belirten seçenekleri işaretlemişlerdir. %95 güven düzeyinde erkek katılımcılar ile kadın katılımcılar arasında “Kendi Kendine Öğrenme” yönteminin kullanım oranları bakımından farklılık istatistiksel olarak anlamlı değildir ($\chi^2=1,046$; $p>0.05$).
- ✚ Elde edilen bulgular incelendiğinde; erkek katılımcıların, en sık “Gösterip Yaptırma, Eşli Çalışma ve Katılım” yöntemlerini tercih ettikleri, kadın katılımcıların ise en sık “Gösterip Yaptırma, Eşli Çalışma ve Yönlendirilmiş Buluş” yöntemlerini tercih ettikleri tespit edilmiştir.

Tablo4.3: Katılımcıların Yaş Değişkenine Göre Öğretim Yöntemleri Kullanım Sıklıkları Frekans ve Yüzde Dağılımları

	24-28 Yaş		29-33 Yaş		34-38 Yaş		39-43 Yaş		44 Yaş ve Üzeri	
	n	%	n	%	n	%	n	%	n	%
Anlatım	Ara Sıra	1 11,1	Nadiren	2 18,2	Nadiren	4 17,4				
	Genellikle	3 33,3	Ara Sıra	3 27,3	Ara Sıra	3 13,0	Ara Sıra	1 6,7	Ara Sıra	4 14,3
	Her Zaman	5 55,6	Genellikle	4 36,4	Genellikle	8 34,8	Genellikle	7 46,7	Genellikle	13 46,4
Tartışma			Her Zaman	2 18,2	Her Zaman	8 34,8	Her Zaman	7 46,7	Her Zaman	11 39,3
	Nadiren	2 22,2	Nadiren	2 18,2	Ara Sıra	8 34,8	Hiçbir Zaman	1 6,7	Nadiren	1 3,6
	Ara Sıra	7 77,8	Ara Sıra	4 36,4	Genellikle	8 34,8	Nadiren	2 13,3	Ara Sıra	20 71,4
Örnek Olay			Genellikle	4 36,4	Nadiren	7 30,4	Ara Sıra	6 40,0	Genellikle	3 10,7
	Hiçbir Zaman	2 22,2	Ara Sıra	3 27,3	Nadiren	5 21,7	Genellikle	4 26,7	Her Zaman	4 14,3
	Nadiren	2 22,2	Genellikle	7 63,6	Ara Sıra	8 34,8	Nadiren	1 6,7	Ara Sıra	9 32,1
Gösterip Yaptırma	Ara Sıra	1 11,1	Her Zaman	1 9,1	Genellikle	9 39,1	Ara Sıra	2 13,3	Her Zaman	6 21,4
	Genellikle	3 33,3			Her Zaman	1 4,3	Genellikle	8 53,3		
	Her Zaman	1 11,1					Her Zaman	3 20,0		
Problem Çözme	Genellikle	1 11,1	Genellikle	5 45,5	Ara Sıra	1 4,3	Genellikle	2 13,3	Ara Sıra	1 3,6
	Her Zaman	8 88,9	Her Zaman	6 54,5	Genellikle	7 30,4	Her Zaman	13 86,7	Genellikle	8 28,6
					Her Zaman	15 65,2			Her Zaman	19 67,9
Proje	Nadiren	2 22,2	Ara Sıra	8 72,7	Nadiren	4 17,4	Hiçbir Zaman	1 6,7	Ara Sıra	9 32,1
	Ara Sıra	4 44,4	Genellikle	2 18,2	Ara Sıra	14 60,9	Nadiren	4 26,7	Genellikle	17 60,7
	Genellikle	2 22,2	Her Zaman	1 9,1	Genellikle	5 21,7	Ara Sıra	8 53,3	Her Zaman	2 7,1
Konut	Her Zaman	1 11,1					Genellikle	2 13,3		
	Hiçbir Zaman	1 11,1	Hiçbir Zaman	1 9,1	Hiçbir Zaman	2 8,7	Hiçbir Zaman	2 13,3	Nadiren	6 21,4
	Nadiren	3 33,3	Nadiren	3 27,3	Nadiren	8 34,8	Nadiren	5 33,3	Ara Sıra	17 60,7
Akıllama	Ara Sıra	4 44,4	Ara Sıra	4 36,4	Ara Sıra	8 34,8	Ara Sıra	6 40,0	Genellikle	3 10,7
	Her Zaman	1 11,1	Genellikle	3 27,3	Genellikle	4 17,4	Genellikle	2 13,3	Her Zaman	2 7,1
					Her Zaman	1 4,3				
Eşli Çalışma	Genellikle	2 22,2	Genellikle	8 72,7	Hiçbir Zaman	1 4,3	Ara Sıra	1 6,7	Ara Sıra	4 14,3
	Her Zaman	7 77,8	Her Zaman	3 27,3	Nadiren	2 8,7	Genellikle	6 40,0	Genellikle	14 50,0
					Ara Sıra	2 8,7	Her Zaman	8 53,3	Her Zaman	10 35,7
Kendini Değerlendirme					Genellikle	11 47,8				
	Nadiren	1 11,1	Genellikle	5 45,5	Hiçbir Zaman	3 13,0	Hiçbir Zaman	3 6,7	Ara Sıra	4 14,3
	Genellikle	2 22,2	Her Zaman	6 54,5	Nadiren	3 13,0	Ara Sıra	7 20,0	Genellikle	12 42,9
Eğli Çalışma	Her Zaman	6 66,7			Ara Sıra	11 47,8	Genellikle	4 46,7	Her Zaman	12 42,9
					Genellikle	6 26,1	Her Zaman	1 26,7		
	Nadiren	1 11,1	Ara Sıra	3 27,3	Nadiren	1 4,3	Hiçbir Zaman	1 6,7	Ara Sıra	3 10,7
Kendini Değerlendirme	Genellikle	4 44,4	Genellikle	5 45,5	Genellikle	16 69,6	Ara Sıra	3 20,0	Genellikle	20 71,4
	Her Zaman	4 44,4	Her Zaman	3 27,3	Her Zaman	6 26,1	Genellikle	6 40,0	Her Zaman	5 17,9
							Her Zaman	5 33,3		
Kendini Değerlendirme	Nadiren	3 33,3	Nadiren	1 9,1	Nadiren	3 13,0	Hiçbir Zaman	1 6,7		
	Ara Sıra	3 33,3	Ara Sıra	5 45,5	Ara Sıra	10 43,5	Ara Sıra	4 26,7	Ara Sıra	10 35,7
	Genellikle	1 11,1	Genellikle	1 9,1	Genellikle	8 34,8	Genellikle	9 60,0	Genellikle	15 53,6
Kendini Değerlendirme	Her Zaman	2 22,2	Her Zaman	4 36,4	Her Zaman	2 8,7	Her Zaman	1 6,7	Her Zaman	3 10,7

Katılım	Ara Sıra	2	22,2	Ara Sıra	3	27,3	Nadiren	1	4,3	Hiçbir Zaman	1	6,7	Ara Sıra	1	3,6
	Genellikle	1	11,1	Genellikle	4	36,4	Genellikle	14	60,9	Genellikle	6	40,0	Genellikle	16	57,1
	Her Zaman	6	66,7	Her Zaman	4	36,4	Her Zaman	4	17,4	Her Zaman	7	46,7	Her Zaman	11	39,3
Yönlendirilmiş Buluş	Nadiren	3	33,3	Nadiren	4	36,4	Nadiren	7	30,4	Hiçbir Zaman	1	6,7	Nadiren	1	3,6
	Ara Sıra	3	33,3	Ara Sıra	4	36,4	Ara Sıra	10	43,5	Nadiren	1	6,7	Ara Sıra	12	42,9
	Genellikle	1	11,1	Genellikle	1	9,1	Genellikle	6	26,1	Ara Sıra	10	66,7	Genellikle	15	53,6
	Her Zaman	1	11,1	Her Zaman	2	18,2				Genellikle	3	20,0			
	Hiçbir Zaman	1	11,1												
Kişisel Program	Hiçbir Zaman	3	33,3	Hiçbir Zaman	1	9,1	Hiçbir Zaman	2	8,7	Hiçbir Zaman	1	6,7	Hiçbir Zaman	1	3,6
	Nadiren	1	11,1	Nadiren	2	18,2	Nadiren	7	30,4	Nadiren	4	26,7	Nadiren	2	7,1
	Ara Sıra	3	33,3	Ara Sıra	5	45,5	Ara Sıra	9	39,1	Ara Sıra	8	53,3	Ara Sıra	15	53,6
	Genellikle	2	22,2	Genellikle	3	27,3	Genellikle	5	21,7	Genellikle	2	13,3	Genellikle	9	32,1
													Her Zaman	1	3,2
Öğrencinin Başlatması	Hiçbir Zaman	1	11,1	Nadiren	5	45,5	Hiçbir Zaman	5	21,7	Hiçbir Zaman	1	6,7	Nadiren	9	7,1
	Nadiren	2	22,0	Ara Sıra	3	27,3	Nadiren	8	21,7	Nadiren	6	13,3	Ara Sıra	16	32,1
	Ara Sıra	4	44,24	Genellikle	2	18,2	Ara Sıra	5	21,7	Ara Sıra	4	40,0	Genellikle	1	57,1
	Genellikle	1	11,1	Her Zaman	1	9,1	Genellikle	5	34,8	Genellikle	2	26,7	Her Zaman	2	3,6
	Her Zaman	1	11,1							Her Zaman	2	13,3			
Kendi Kendine Öğrenme Yöntemi	Hiçbir Zaman	1	11,1	Hiçbir Zaman	1	9,1	Hiçbir Zaman	4	17,4	Hiçbir Zaman	1	6,7	Nadiren	7	25,0
	Nadiren	3	33,3	Nadiren	1	9,1	Nadiren	7	30,4	Nadiren	3	20,0	Ara Sıra	8	28,6
	Ara Sıra	1	11,1	Ara Sıra	7	63,6	Ara Sıra	4	17,4	Ara Sıra	5	33,3	Genellikle	12	42,9
	Genellikle	3	33,3	Genellikle	1	9,1	Genellikle	7	30,4	Genellikle	6	40,0	Her Zaman	1	3,6
	Her Zaman	1	11,1	Her Zaman	1	9,1	Her Zaman	1	4,3						

✚ “Anlatım” yöntemini 24-28 yaş aralığındaki katılımcılar %55,6 ile “Her Zaman” kullandıklarını, 29-33 yaş aralığındaki katılımcılar %36,4 ile “Genellikle”, %36,4 ile “Her Zaman” kullandıklarını, 34-38 yaş aralığındaki katılımcılar %34,8 ile “Her Zaman” kullandıklarını, 39-43 yaş aralığındaki katılımcılar %46,7 ile “Her Zaman” kullandıklarını, 44 ve üzeri yaş katılımcılar %46,4 ile “Genellikle”, %39,3 ile “Her Zaman” kullandıklarını belirten seçenekleri işaretlemişlerdir. %95 güven düzeyinde 24-28, 29-33, 34-38, 39-43, 44 ve üzeri yaş aralığında olan katılımcılar arasında “Anlatım” yönteminin kullanım oranları bakımından farklılık istatistiksel olarak anlamlı değildir ($\chi^2=14,160$; $p>0,05$).

✚ “Tartışma” yöntemini 24-28 yaş aralığındaki katılımcılar %77,8 ile “Ara Sıra” kullandıklarını, 29-33 yaş aralığındaki katılımcılar %36,4 ile “Genellikle”, %36,4 ile “Ara Sıra” kullandıklarını 34-38 yaş aralığındaki katılımcılar “Genellikle” kullandıklarını, 39-43 yaş aralığındaki katılımcılar %40 ile “Ara Sıra” kullandıklarını, 44 ve üzeri yaş katılımcılar %71,4 ile “Ara Sıra” kullandıklarını belirten seçenekleri işaretlemişlerdir. %95 güven düzeyinde 24-28, 29-33, 34-38, 39-43, 44 ve üzeri yaş aralığında olan katılımcılar arasında

“Tartışma” yönteminin kullanım oranları bakımından farklılık istatistiksel olarak anlamlıdır. ($\chi^2=26,908$; $p<0.05$). 24-28 yaş aralığında olan katılımcıların, 29-33 yaş, 34-38 yaş, 39-43 yaş, 44 ve üzeri yaş aralığında olan katılımcılara göre “Tartışma” yöntemini daha sık tercih ettikleri tespit edilmiştir.

✚ “Örnek Olay” yöntemini 24-28 yaş aralığındaki katılımcılar %33,3 ile “Genellikle” kullandıklarını, 29-33 yaş aralığındaki katılımcılar %63,6 ile “Genellikle” kullandıklarını 34-38 yaş aralığındaki katılımcılar %39,1 ile “Genellikle”, %34,8 ile “Ara Sıra” kullandıklarını, 39-43 yaş aralığındaki katılımcılar %53,3 ile “Genellikle” kullandıklarını, 44 ve üzeri yaş katılımcılar %46,4 ile “Genellikle” kullandıklarını belirten seçenekleri işaretlemişlerdir. %95 güven düzeyinde 24-28, 29-33, 34-38, 39-43, 44 ve üzeri yaş aralığında olan katılımcılar arasında “Örnek Olay” yönteminin kullanım oranları bakımından farklılık istatistiksel olarak anlamlıdır. ($\chi^2=28,247$; $p<0.05$). 29-33 yaş aralığında olan katılımcıların, 24-28 yaş, 34-38 yaş, 39-43 yaş, 44 ve üzeri yaş aralığında olan katılımcılara göre “Örnek Olay” yöntemini daha sık tercih ettikleri tespit edilmiştir.

✚ “Gösterip Yaptırma” yöntemini 24-28 yaş aralığında ki katılımcılar %88,9 ile “Her Zaman” kullandıklarını, 29-33 yaş aralığındaki katılımcılar %54,5 ile “Her Zaman” kullandıklarını 34-38 yaş aralığındaki katılımcılar %65,2 ile “Her Zaman” kullandıklarını, 39-43 yaş aralığındaki katılımcılar %86,7 ile “Her Zaman” kullandıklarını, 44 ve üzeri yaş katılımcılar %67,9 ile “Her Zaman” kullandıklarını belirten seçenekleri işaretlemişlerdir. %95 güven düzeyinde 24-28, 29-33, 34-38, 39-43, 44 ve üzeri yaş aralığında olan katılımcılar arasında “Gösterip Yaptırma” yönteminin kullanım oranları bakımından farklılık istatistiksel olarak anlamlı değildir ($\chi^2=6,321$; $p>0.05$).

✚ “Problem Çözme” yöntemini 24-28 yaş aralığında ki katılımcılar %44,4 ile “Ara Sıra” kullandıklarını, 29-33 yaş aralığındaki katılımcılar %72,7 ile “Ara Sıra” kullandıklarını 34-38 yaş aralığındaki katılımcılar %60,9 ile “Ara Sıra” kullandıklarını, 39-43 yaş aralığındaki katılımcılar %53,3 ile “Ara Sıra” kullandıklarını, 44 ve üzeri yaş katılımcılar %60,7 ile “Genellikle”

kullandıklarını belirten seçenekleri işaretlemişlerdir. %95 güven düzeyinde 24-28, 29-33, 34-38, 39-43, 44 ve üzeri yaş aralığında olan katılımcılar arasında “Problem Çözme” yönteminin kullanım oranları bakımından farklılık istatistiksel olarak anlamlıdır. ($\chi^2=31,022$; $p<0.05$).44 yaş ve üzeri aralığında olan katılımcıların, 24-28 yaş, 29-33 yaş, 34-38 yaş, 39-43 yaş aralığında olan katılımcılara göre “Problem Çözme” yöntemini daha sık tercih ettikleri gözlemlenmektedir.

✚ “Proje” yöntemini 24-28 yaş aralığındaki katılımcılar %44,4 ile “Ara Sıra” kullandıklarını, 29-33 yaş aralığındaki katılımcılar %36,4 ile “Ara Sıra” kullandıklarını 34-38 yaş aralığındaki katılımcılar %34,8 ile “Ara Sıra”, %34,8 ile “Nadiren” kullandıklarını 39-43 yaş aralığında ki katılımcılar %40 ile “Ara Sıra” kullandıklarını, 44 ve üzeri yaş katılımcılar %60,7 ile “Ara Sıra” kullandıklarını belirten seçenekleri işaretlemişlerdir. %95 güven düzeyinde 24-28, 29-33, 34-38, 39-43, 44 ve üzeri yaş aralığında olan katılımcılar arasında “Proje” yönteminin kullanım oranları bakımından farklılık istatistiksel olarak anlamlı değildir ($\chi^2=11,964$; $p>0.05$).

✚ “Komut” yöntemini 24-28 yaş aralığındaki katılımcılar %77,8 ile “Her Zaman” kullandıklarını, 29-33 yaş aralığındaki katılımcılar %72,7 ile “Genellikle” kullandıklarını 34-38 yaş aralığındaki katılımcılar %47,8 ile “Genellikle” kullandıklarını, 39-43 yaş aralığındaki katılımcılar %53,3 ile “Her Zaman”, %40,0 ile “Genellikle” kullandıklarını, 44 ve üzeri yaş katılımcılar %50 ile “Her Zaman” kullandıklarını belirten seçenekleri işaretlemişlerdir. %95 güven düzeyinde 24-28, 29-33, 34-38, 39-43, 44 ve üzeri yaş aralığında olan katılımcılar arasında “Komut” yönteminin kullanım oranları bakımından farklılık istatistiksel olarak anlamlı değildir ($\chi^2=18,964$; $p>0.05$).

✚ “Alıştırma” yöntemini 24-28 yaş aralığında ki katılımcılar %66,7 ile “Her Zaman” kullandıklarını, 29-33 yaş aralığındaki katılımcılar %54,5 ile “Her Zaman”, %45,5 ile “Genellikle” kullandıklarını 34-38 yaş aralığındaki katılımcılar %47,8 ile “Ara Sıra” kullandıklarını, 39-43 yaş aralığındaki katılımcılar %46,7 ile “Genellikle” kullandıklarını, 44 ve üzeri yaş katılımcılar ise %42,9 “Her Zaman”, %42,9 ile “Genellikle” kullandıklarını belirten

seçenekleri işaretlemişlerdir. %95 güven düzeyinde 24-28, 29-33, 34-38, 39-43, 44 ve üzeri yaş aralığında olan katılımcılar arasında “Alıştırma” yönteminin kullanım oranları bakımından farklılık istatistiksel olarak anlamlı değildir ($\chi^2=20,126$; $p>0.05$).

✚ “Eşli Çalışma” yöntemini 24-28 yaş aralığındaki katılımcılar %44,4 ile “Her Zaman”, %44,4 ile “Genellikle” kullandıklarını, 29-33 yaş aralığındaki katılımcılar %45,5 ile “Genellikle” kullandıklarını, 34-38 yaş aralığındaki katılımcılar %69,6 ile “Genellikle” kullandıklarını, 39-43 yaş aralığında ki katılımcılar %40 ile “Genellikle” kullandıklarını, 44 ve üzeri yaş katılımcılar %71,4 ile “Genellikle” kullandıklarını belirten seçenekleri işaretlemişlerdir. %95 güven düzeyinde 24-28, 29-33, 34-38, 39-43, 44 ve üzeri yaş aralığında olan katılımcılar arasında “Eşli Çalışma” yönteminin kullanım oranları bakımından farklılık istatistiksel olarak anlamlı değildir ($\chi^2=21,869$; $p>0.05$).

✚ “Kendini Denetleme” yöntemini 24-28 yaş aralığındaki katılımcılar %33,3 ile “Ara Sıra”, %33,3 ile “Nadiren” kullandıklarını, 29-33 yaş aralığındaki katılımcılar %45,5 ile “Ara Sıra”, %36,4 ile “Her Zaman” kullandıklarını, 34-38 yaş aralığındaki katılımcılar %43,5 ile “Ara Sıra”, %34,8 “Genellikle” kullandıklarını, 39-43 yaş aralığındaki katılımcılar %60 ile “Genellikle” kullandıklarını, 44 ve üzeri yaş katılımcılar %53,6 ile “Genellikle” kullandıklarını belirten seçenekleri işaretlemişlerdir. 39-43 yaş aralığındaki katılımcıların, 24-28 yaş, 29-33 yaş, 34-38 yaş, 44 yaş ve üzeri aralığındaki katılımcılara göre “Kendini Denetleme” yöntemini daha sık tercih ettikleri gözlemlenmektedir. %95 güven düzeyinde 24-28, 29-33, 34-38, 39-43, 44 ve üzeri yaş aralığında olan katılımcılar arasında “Kendini Denetleme” yönteminin kullanım oranları bakımından farklılık istatistiksel olarak anlamlıdır. ($\chi^2=30,059$; $p<0.05$). 39-43 yaş aralığında olan katılımcıların, 24-28 yaş, 29-33 yaş, 34-38 yaş, 44 ve üzeri yaş aralığında olan katılımcılara göre “Kendini Denetleme” yöntemini daha sık tercih ettikleri tespit edilmiştir.

✚ “Katılım” yöntemini 24-28 yaş aralığındaki katılımcılar %66,7 ile “Her Zaman” kullandıklarını, 29-33 yaş aralığında ki katılımcılar %36,4 ile “Her Zaman”, %36,4 ile “Genellikle” kullandıklarını, 34-38 yaş aralığındaki

katılımcılar %60,9 ile “Genellikle” kullandıklarını, 39-43 yaş aralığındaki katılımcılar %46,7 ile “Her Zaman”, %40 ile “Her Zaman” kullandıklarını, 44 ve üzeri yaş katılımcılar %57,1 ile “Genellikle” kullandıklarını belirten seçenekleri işaretlemişlerdir. %95 güven düzeyinde 24-28, 29-33, 34-38, 39-43, 44 ve üzeri yaş aralığında olan katılımcılar arasında “Katılım” yönteminin kullanım oranları bakımından farklılık istatistiksel olarak anlamlı değildir ($\chi^2=21,876$; $p>0.05$).

✚ “Yönlendirilmiş Buluş” yöntemini 24-28 yaş aralığında ki katılımcılar %33,3 ile “Ara Sıra”, %33,3 ile “Nadiren” kullandıklarını, 29-33 yaş aralığında ki katılımcılar %36,4 ile “Ara Sıra”, %36,4 ile “Nadiren” kullandıklarını, 34-38 yaş aralığında ki katılımcılar %43,5 ile “Ara Sıra” kullandıklarını, 39-43 yaş aralığında ki katılımcılar %66,5 ile “Ara Sıra” kullandıklarını, 44 ve üzeri yaş katılımcılar %53,6 ile “Genellikle” kullandıklarını belirten seçenekleri işaretlemişlerdir. 39-43 yaş aralığındaki katılımcıların, 24-28 yaş, 29-33 yaş, 34-38 yaş, 44 ve üzeri yaş aralığındaki katılımcılara göre “Yönlendirilmiş Buluş” yöntemini daha sık tercih ettikleri gözlemlenmektedir. %95 güven düzeyinde 24-28, 29-33, 34-38, 39-43, 44 ve üzeri yaş aralığında olan katılımcılar arasında “Yönlendirilmiş Buluş” yönteminin kullanım oranları bakımından farklılık istatistiksel olarak anlamlıdır. ($\chi^2=35,900$; $p<0.05$). 39-43 aralığında olan katılımcıların, 24-28 yaş, 29-33 yaş, 34-38 yaş, 39-43 yaş ve 44 ve üzeri yaş aralığında olan katılımcılara göre “Yönlendirilmiş Buluş” yöntemini daha sık tercih ettikleri gözlemlenmektedir.

✚ “Kişisel Program” yöntemini 24-28 yaş aralığındaki katılımcılar %33,3 ile “Ara Sıra”, % 33,3 ile “Hiçbir Zaman” kullandıklarını, 29-33 yaş aralığındaki katılımcılar %45,5 ile “Ara Sıra” kullandıklarını, 34-38 yaş aralığındaki katılımcılar %39,1 ile “Ara Sıra”, %30,4 ile “Nadiren” kullandıklarını, 39-43 yaş aralığındaki katılımcılar %53,3 ile “Ara Sıra” kullandıklarını, 44 ve üzeri yaş katılımcılar %53,6 ile “Ara Sıra” kullandıklarını belirten seçenekleri işaretlemişlerdir. %95 güven düzeyinde 24-28, 29-33, 34-38, 39-43, 44 ve üzeri yaş aralığında olan katılımcılar arasında “Kişisel Program” yönteminin kullanım oranları bakımından farklılık istatistiksel olarak anlamlı değildir ($\chi^2=15,892$; $p>0.05$).

✚ “Öğrencinin Başlatması” yöntemini 24-28 yaş aralığındaki %44,4 ile “Ara Sıra” kullandıklarını, 29-33 yaş aralığındaki katılımcılar %45,5 ile “Nadiren” kullandıklarını, 34-38 yaş aralığındaki katılımcılar %34,8 ile “Genellikle” kullandıklarını, 39-43 yaş aralığındaki katılımcılar %40 ile “Ara Sıra” kullandıklarını, 44 ve üzeri yaş katılımcılar %57,1 ile “Genellikle” kullandıklarını belirten seçenekleri işaretlemişlerdir. 44 yaş ve üzeri katılımcıların, 24-28 yaş, 29-33 yaş, 34-38 yaş 39-43 yaş, aralığındaki katılımcılara göre “Öğrencinin Başlatması” yöntemini daha sık tercih ettikleri gözlemlenmektedir. %95 güven düzeyinde 24-28, 29-33, 34-38, 39-43, 44 ve üzeri yaş aralığında olan katılımcılar arasında “Öğrencinin Başlatması” yönteminin kullanım oranları bakımından farklılık istatistiksel olarak anlamlıdır. ($\chi^2=26,811$; $p<0.05$). 44 ve üzeri yaş aralığında olan katılımcıların, 24-28 yaş, 29-33 yaş, 34-38 yaş, 39-43 yaş aralığında olan katılımcılara göre “Öğrencinin Başlatması” yöntemini daha sık tercih ettikleri gözlemlenmektedir.

✚ “Kendi Kendine Öğrenme” yöntemini 24-28 yaş aralığındaki katılımcılar %33,3 ile “Genellikle”, %33,3 ile “Hiçbir Zaman” kullandıklarını, 29-33 yaş aralığındaki katılımcılar %63,6 ile “Ara Sıra” kullandıklarını 34-38 yaş aralığındaki katılımcılar %30,4 ile “Genellikle”, %30,4 ile “Nadiren” kullandıklarını, 39-43 yaş aralığındaki katılımcılar %40 ile “Genellikle” kullandıklarını, 44 ve üzeri yaş katılımcılar %42,9 ile “Genellikle” kullandıklarını belirten seçenekleri işaretlemişlerdir. %95 güven düzeyinde 24-28, 29-33, 34-38, 39-43, 44 ve üzeri yaş aralığında olan katılımcılar arasında “Kendi Kendine Öğrenme” yönteminin kullanım oranları bakımından farklılık istatistiksel olarak anlamlı değildir. ($\chi^2=18,326$; $p>0.05$).

✚ Elde edilen bulgular incelendiğinde; 24-28 yaş aralığındaki katılımcıların, “Gösterip Yaptırma, Komut ve Tartışma” yöntemlerini, 29-33 aralığındaki katılımcıların “Problem Çözme, Komut, Örnek Olay ve Kendi Kendine Öğrenme” yöntemlerini, 34-38 yaş aralığındaki katılımcıların, “Eşli Çalışma, Gösterip Yaptırma, Problem Çözme ve Katılım” yöntemlerini, 39-43 yaş aralığındaki katılımcıların, “Gösterip Yaptırma, Yönlendirilmiş Buluş ve

Kendini Denetleme” yöntemlerini, 44 ve üzeri yaş katılımcıların ise “Tartışma, Eşli Çalışma ve Gösterip Yaptırma” yöntemlerini en sık kullandıkları tespit edilmiştir.

Tablo4.4:Katılımcıların Hizmet Yılı Değişkenine Göre Öğretim Yöntemleri Kullanım Sıklıkları Frekans Ve Yüzde Dağılımları

	1-6 Yıl		7-12 Yıl		13-18 Yıl		19 Yıl ve Üzeri		
	n	%	n	%	n	%	n	%	
Anlatım	Nadiren	2	9,1	Nadiren	2	9,1	Nadiren	2	18,2
	Ara Sıra	4	18,2	Ara Sıra	4	18,2	Ara Sıra	1	9,1
	Genellikle	8	36,4	Genellikle	8	36,4	Genellikle	5	45,5
	Her Zaman	8	36,4	Her Zaman	8	36,4	Her Zaman	3	27,3
Tartışma	Nadiren	6	27,3	Nadiren	5	22,7	Hiçbir Zaman	1	9,1
	Ara Sıra	11	50,0	Ara Sıra	9	40,9	Nadiren	2	18,2
	Genellikle	5	22,7	Genellikle	7	31,8	Ara Sıra	4	36,4
	Her Zaman			Her Zaman	1	4,5	Genellikle	3	27,3
Örnek Olay	Hiçbir Zaman	2	9,1	Nadiren	4	18,2	Hiçbir Zaman	1	9,1
	Nadiren	3	13,6	Ara Sıra	8	36,4	Nadiren	1	9,1
	Ara Sıra	4	18,2	Genellikle	8	36,4	Ara Sıra	1	9,1
	Genellikle	11	50,0	Her Zaman	2	9,1	Genellikle	7	63,6
Gösterip Yaptırma	Her Zaman	2	9,1	Her Zaman	1	4,5	Her Zaman	1	9,1
	Genellikle	7	31,8	Ara Sıra	1	4,5	Genellikle	2	18,2
	Her Zaman	15	68,2	Genellikle	5	22,7	Her Zaman	9	81,8
			Her Zaman	16	72,7			Her Zaman	21
Problem Çözme	Nadiren	4	18,2	Nadiren	3	13,6	Hiçbir Zaman	1	9,1
	Ara Sıra	13	59,1	Ara Sıra	13	59,1	Nadiren	1	9,1
	Genellikle	4	18,2	Genellikle	5	22,7	Ara Sıra	7	63,6
	Her Zaman	1	4,5	Her Zaman	1	4,5	Genellikle	2	18,2
Proje	Hiçbir Zaman	2	9,1	Hiçbir Zaman	3	13,6	Hiçbir Zaman	1	9,1
	Nadiren	7	31,8	Nadiren	6	27,3	Nadiren	4	36,4
	Ara Sıra	7	31,8	Ara Sıra	9	40,9	Ara Sıra	5	45,5
	Genellikle	4	18,2	Genellikle	4	18,2	Genellikle	1	9,1
Proje	Hiçbir Zaman	2	9,1	Hiçbir Zaman	3	13,6	Hiçbir Zaman	1	9,1
	Nadiren	7	31,8	Nadiren	6	27,3	Nadiren	4	36,4
	Ara Sıra	7	31,8	Ara Sıra	9	40,9	Ara Sıra	5	45,5
	Genellikle	4	18,2	Genellikle	4	18,2	Genellikle	1	9,1
Komut	Her Zaman	2	9,1	Her Zaman	2	9,1	Her Zaman	2	18,2
	Genellikle	10	45,5	Hiçbir Zaman	1	4,5	Ara Sıra	1	9,1
	Her Zaman	12	54,5	Nadiren	2	9,1	Genellikle	6	54,5
			Ara Sıra	1	4,5	Her Zaman	4	36,4	
Ahıştırma	Her Zaman			Genellikle	11	50	Her Zaman	12	38,7
	Nadiren	1	4,5	Nadiren	2	9,1	Hiçbir Zaman	1	9,1
	Ara Sıra	1	4,5	Ara Sıra	3	13,6	Nadiren	1	9,1
	Genellikle	9	40,9	Genellikle	8	36,4	Ara Sıra	2	18,2
Eşli Çalışma	Her Zaman	11	50,0	Her Zaman	9	40,9	Genellikle	6	54,5
				Her Zaman	7	31,8	Her Zaman	1	9,1
	Nadiren	1	4,5	Genellikle	13	59,1	Hiçbir Zaman	1	9,1
	Ara Sıra	3	13,6	Her Zaman	9	40,9	Nadiren	1	9,1
Kendini Denetleme	Genellikle	12	54,5			Ara Sıra	3	27,3	
	Her Zaman	6	27,3			Genellikle	4	36,4	
						Her Zaman	2	18,2	
	Nadiren	4	18,2	Nadiren	2	9,1	Hiçbir Zaman	1	9,1
Kendini Denetleme	Ara Sıra	9	40,9	Ara Sıra	9	40,9	Nadiren	1	9,1
	Genellikle	5	22,7	Genellikle	6	27,3	Ara Sıra	2	18,2
	Her Zaman	4	18,2	Her Zaman	5	22,7	Genellikle	7	63,6
						Her Zaman	3	27,3	

Katılım	Ara Sıra	7	31,8	Ara Sıra	2	9,1	Ara Sıra	1	9,1	Ara Sıra	1	3,2
	Genellikle	5	22,7	Nadiren	1	4,5	Hiçbir Zaman	1	9,1	Genellikle	17	54,8
	Her Zaman	10,	45,5	Genellikle	12	54,5	Genellikle	7	63,6	Her Zaman	13	41,9
Yönlendirilmiş Buluş	Hiçbir Zaman	1	4,5	Nadiren	4	18,2	Hiçbir Zaman	1	9,1	Nadiren	1	3,2
	Nadiren	9	40,9	Ara Sıra	10	45,5	Nadiren	2	18,2	Ara Sıra	16	51,6
	Ara Sıra	7	31,8	Genellikle	6	27,3	Ara Sıra	6	54,5	Genellikle	14	45,2
	Genellikle	4	18,2	Her Zaman	2	9,1	Genellikle	2	18,2			
	Her Zaman	1	4,5									
Kişisel Program	Hiçbir Zaman	5	22,7	Ara Sıra	10	45,5	Hiçbir Zaman	2	18,2	Hiçbir Zaman	1	3,2
	Nadiren	4	18,2	Genellikle	5	22,7	Nadiren	3	27,3	Nadiren	2	6,5
	Ara Sıra	7	31,8	Nadiren	7	31,8	Ara Sıra	4	36,4	Ara Sıra	19	61,3
	Genellikle	6	27,3				Genellikle	2	18,2	Genellikle	8	25,8
Öğrencinin Başlatması	Hiçbir Zaman	2	9,1	Hiçbir Zaman	4	18,2	Hiçbir Zaman	1	9,1	Nadiren	2	6,5
	Nadiren	6	27,3	Nadiren	4	18,2	Nadiren	4	36,4	Ara Sıra	11	35,5
	Ara Sıra	8	36,4	Ara Sıra	4	18,2	Ara Sıra	4	36,4	Genellikle	16	51,6
	Genellikle	5	22,7	Genellikle	8	36,4	Genellikle	2	18,2	Her Zaman	2	6,5
	Her Zaman	1	4,5	Her Zaman	2	9,1						
Kendi Kendine Öğrenme	Hiçbir Zaman	3	13,6	Hiçbir Zaman	3	13,6	Hiçbir Zaman	1	9,1	Nadiren	7	22,6
	Nadiren	5	22,7	Nadiren	4	18,2	Nadiren	5	45,5	Ara Sıra	9	29,0
	Ara Sıra	6	27,3	Ara Sıra	7	31,8	Ara Sıra	3	27,3	Genellikle	14	45,2
	Genellikle	7	31,8	Genellikle	6	27,3	Genellikle	2	18,2	Her Zaman	1	3,2
	Her Zaman	1	4,5	Her Zaman	2	9,1						

✚ “Anlatım” yöntemini hizmet süresi 1-6 yıl aralığında olan katılımcılar %36,4 ile “Her Zaman”, %36,4 ile “Genellikle” 7-12yıl aralığında olan katılımcılar %36,4 ile “Her Zaman”, %36,4 ile “Genellikle” kullandıklarını, 13-18 yıl aralığında olan katılımcılar %45,5 ile “Genellikle” kullandıklarını, 19 yıl ve üzeri katılımcılar % 45,2 “Her Zaman”, %45,2 “Genellikle”kullandıklarını belirten seçenekleri işaretlemişlerdir. %95 güven düzeyinde hizmet süresi 1-6, 7-12, 13-18, 19-24 yıl aralığında olan katılımcılar arasında “Anlatım” yönteminin kullanım oranları bakımından farklılık istatistiksel olarak anlamlı değildir ($\chi^2=2,627$; $p>0.05$).

✚ “Tartışma” yöntemini hizmet süresi 1-6 yıl aralığında olan katılımcılar %50 ile “Ara Sıra” kullandıklarını, 7-12 yıl aralığında olan katılımcılar %40,9 ile “Ara Sıra”, %31,8 ile “Genellikle” kullandıklarını, 13-18 yıl aralığında olan katılımcılar %36,4 ile “Ara Sıra” kullandıklarını, 19 yıl ve üzeri katılımcılar %67,7 ile “Ara Sıra” kullandıklarını belirten seçenekleri işaretlemişlerdir. Hizmet süresi 19 yıl ve üzeri aralığında olan katılımcıların, hizmet süresi 1-6, 7-12, 13-18, 19-24 yıl, aralığında olan katılımcılara göre“Tartışma” yöntemini

daha sık tercih ettikleri gözlemlenmektedir. %95 güven düzeyinde hizmet süresi 1-6, 7-12, 13-18, 19-24 yıl, aralığında olan katılımcılar arasında “Tartışma” yönteminin kullanım oranları bakımından farklılık istatistiksel olarak anlamlıdır ($\chi^2=21,644$; $p<0.05$). Hizmet süresi 19-24 yıl aralığında olan katılımcıların, hizmet süresi 1-6 yıl, 7-12 yıl yaş 13-18 yıl aralığında olan katılımcılara göre “Tartışma” yöntemini daha sık tercih ettikleri gözlemlenmektedir.

✚ “Örnek Olay” yöntemini hizmet süresi 1-6 yıl aralığında olan katılımcılar %50 ile “Genellikle” kullandıklarını, 7-12 yıl aralığında olan katılımcılar %36,4 ile “Genellikle”, %36,4 ile “Ara Sıra” kullandıklarını, 13-18 yıl aralığında olan katılımcılar %63,6 ile “Genellikle” kullandıklarını, 19 yıl ve üzeri katılımcılar % 45,2 ile “Genellikle” kullandıklarını belirten seçenekleri işaretlemişlerdir. %95 güven düzeyinde hizmet süresi 1-6, 7-12, 13-18, 19-24 yıl aralığında olan katılımcılar arasında “Örnek Olay” yönteminin kullanım oranları bakımından farklılık istatistiksel olarak anlamlı değildir ($\chi^2=16,846$; $p>0.05$).

✚ “Gösterip Yaptırma” yöntemini hizmet süresi 1-6 yıl aralığında olan katılımcılar %68,2 ile “Her Zaman” kullandıklarını, 7-12 yıl aralığında olan katılımcılar %72,7 ile “Her Zaman” kullandıklarını, 13-18 yıl aralığında olan katılımcılar %81,8 ile “Her Zaman” kullandıklarını, 19 yıl ve üzeri katılımcılar %67,7 ile “Her Zaman” kullandıklarını belirten seçenekleri işaretlemişlerdir. %95 güven düzeyinde hizmet süresi 1-6, 7-12, 13-18, 19-24 yıl aralığında olan katılımcılar arasında “Gösterip Yaptırma” yönteminin kullanım oranları bakımından farklılık istatistiksel olarak anlamlı değildir ($\chi^2=2,310$; $p>0.05$).

✚ “Problem Çözme” yöntemini hizmet süresi 1-6 yıl aralığında olan katılımcılar %59,1 ile “Ara Sıra” kullandıklarını, 7-12 yıl aralığında olan katılımcılar %59,1 ile “Ara Sıra” kullandıklarını, 13-18 yıl aralığında olan katılımcılar %63,6 ile “Ara Sıra” kullandıklarını, 19 yıl ve üzeri katılımcılar %54,8 ile “Genellikle” kullandıklarını belirten seçenekleri işaretlemişlerdir. %95 güven düzeyinde hizmet süresi 1-6, 7-12, 13-18, 19-24 yıl aralığında olan katılımcılar arasında “Problem Çözme” yönteminin kullanım oranları bakımından farklılık istatistiksel olarak anlamlı değildir ($\chi^2=19,774$; $p>0.05$).

- ✚ “Proje” yöntemini hizmet süresi 1-6 yıl aralığında olan katılımcılar %31,8 ile “Ara Sıra”, %31,8 ile “Nadiren” kullandıklarını, 7-12 yıl aralığında olan katılımcılar %40,9 ile “Ara Sıra” kullandıklarını, 13-18 yıl aralığında olan katılımcılar %45,5 ile “Ara Sıra”,%36,4 ile “Nadiren” kullandıklarını, 19 yıl ve üzeri katılımcılar %58,1 ile “Ara Sıra” kullandıklarını belirten seçenekleri işaretlemişlerdir. %95 güven düzeyinde hizmet süresi 1-6, 7-12, 13-18, 19-24 yıl aralığında olan katılımcılar arasında “Proje” yönteminin kullanım oranları bakımından farklılık istatistiksel olarak anlamlı değildir ($\chi^2=10,098$; $p>0.05$).
- ✚ “Komut” yöntemini hizmet süresi 1-6 yıl aralığında olan katılımcılar %54,5 ile “Her Zaman”, %45,5 ile “Her Zaman” kullandıklarını, 7-12 yıl aralığında olan katılımcılar %31,8 ile “Her Zaman” kullandıklarını, 13-18 yıl aralığında olan katılımcılar %54,5 ile “Genellikle” kullandıklarını, 19 yıl ve üzeri katılımcılar %45,2 ile “Genellikle”, %38,7 ile “Her Zaman” kullandıklarını belirten seçenekleri işaretlemişlerdir. %95 güven düzeyinde hizmet süresi 1-6, 7-12, 13-18, 19-24 yıl aralığında olan katılımcılar arasında “Komut” yönteminin kullanım oranları bakımından farklılık istatistiksel olarak anlamlı değildir ($\chi^2=15,052$; $p>0.05$).
- ✚ “Alıştırma” yöntemini hizmet süresi 1-6 yıl aralığında olan katılımcılar %50 ile “Her Zaman”, %40,9 ile “Genellikle” kullandıklarını, 7-12 yıl aralığında olan katılımcılar %40,9 ile “Her Zaman”, %36,4 ile “Genellikle” kullandıklarını, 13-18 yıl aralığında olan katılımcılar %54,5 ile “Genellikle” kullandıklarını, 19 yıl ve üzeri katılımcılar %45,2 ile “Genellikle”, %41,9 ile “Her Zaman” kullandıklarını belirten seçenekleri işaretlemişlerdir. %95 güven düzeyinde hizmet süresi 1-6, 7-12, 13-18, 19-24 yıl aralığında olan katılımcılar arasında “Alıştırma” yönteminin kullanım oranları bakımından farklılık istatistiksel olarak anlamlı değildir ($\chi^2=15,000$; $p>0.05$).
- ✚ “Eşli Çalışma” yöntemini hizmet süresi 1-6 yıl aralığında olan katılımcılar %54,5 ile “Genellikle” kullandıklarını, 7-12 yıl aralığında olan katılımcılar %59,1 ile “Genellikle”, %40,9 ile “Her Zaman” kullandıklarını, 13-18 yıl aralığında olan katılımcılar %36,4 ile “Genellikle”, %27,3 “Ara Sıra” kullandıklarını, 19 yıl ve üzeri katılımcılar %71 ile “Genellikle”

kullandıklarını belirten seçenekleri işaretlemişlerdir. %95 güven düzeyinde hizmet süresi 1-6, 7-12, 13-18, 19-24 yıl aralığında olan katılımcılar arasında “Eşli Çalışma” yönteminin kullanım oranları bakımından farklılık istatistiksel olarak anlamlı değildir ($\chi^2=20,542$; $p>0.05$).

✚ “Kendini Denetleme” yöntemini hizmet süresi 1-6 yıl aralığında olan katılımcılar %40,9 ile “Ara Sıra” kullandıklarını, 7-12 yıl aralığında olan katılımcılar %40,9 ile “Ara Sıra” kullandıklarını, 13-18 yıl aralığında olan katılımcılar %63,6 ile “Genellikle” kullandıklarını, 19 yıl ve üzeri katılımcılar %51,6 ile “Genellikle” kullandıklarını belirten seçenekleri işaretlemişlerdir. Hizmet süresi 13-18 yıl aralığında olan katılımcıların, hizmet süresi 1-6 yıl, 7-12 yıl, 19 yıl ve üzeri aralığında olan katılımcılara göre “Kendini Denetleme” yöntemini daha sık tercih ettikleri gözlemlenmektedir. %95 güven düzeyinde hizmet süresi 1-6, 7-12, 13-18, 19-24 yıl, aralığında olan katılımcılar arasında “Kendini Denetleme” yönteminin kullanım oranları bakımından farklılık istatistiksel olarak anlamlıdır ($\chi^2=21,960$; $p<0.05$). Hizmet süresi 13-18 yıl aralığında olan katılımcıların, hizmet süresi 1-6 yıl, 7-12 yıl yaş, 19-24 yıl aralığında olan katılımcılara göre “Kendini Denetleme” yöntemini daha sık tercih ettikleri gözlemlenmektedir.

✚ “Katılım” yöntemini hizmet süresi 1-6 yıl aralığında olan katılımcılar %45,5 ile “Her Zaman” kullandıklarını, 7-12 yıl aralığında olan katılımcılar %54,5 ile “Genellikle” kullandıklarını, 13-18 yıl aralığında olan katılımcılar %54,8 ile “Genellikle” kullandıklarını, 19 yıl ve üzeri katılımcılar % 51,6 ile “Genellikle” kullandıklarını belirten seçenekleri işaretlemişlerdir. Hizmet süresi 13-18 yıl aralığında olan katılımcıların, hizmet süresi 1-6 yıl, 7-12 yıl, 19 yıl ve üzeri aralığında olan katılımcılara göre “Katılım” yöntemini daha sık tercih ettikleri gözlemlenmektedir. %95 güven düzeyinde hizmet süresi 1-6, 7-12, 13-18, 19-24 yıl, aralığında olan katılımcılar arasında “Katılım” yönteminin kullanım oranları bakımından farklılık istatistiksel olarak anlamlıdır ($\chi^2=24,367$; $p<0.05$). Hizmet süresi 13-18 yıl aralığında olan katılımcıların, hizmet süresi 1-6 yıl, 7-12 yıl yaş, 19-24 yıl aralığında olan katılımcılara göre “Katılım” yöntemini daha sık tercih ettikleri gözlemlenmiştir.

✚ “Yönlendirilmiş Buluş” yöntemini hizmet süresi 1-6 yıl aralığında olan katılımcılar %40,9 ile “Nadiren” kullandıklarını, 7-12 yıl aralığında olan katılımcılar %45,5 ile “Ara Sıra” kullandıklarını, 13-18 yıl aralığında olan katılımcılar %54,5 ile “Ara Sıra” kullandıklarını, 19 yıl ve üzeri katılımcılar %51,6 ile “Ara Sıra”, %45,2 ile “Genellikle” kullandıklarını belirten seçenekleri işaretlemişlerdir. Hizmet süresi 13-18 yıl aralığında olan katılımcıların, hizmet süresi 1-6 yıl, 7-12 yıl, 19 yıl ve üzeri aralığında olan katılımcılara göre “Yönlendirilmiş Buluş” yöntemini daha sık tercih ettikleri gözlemlenmektedir. %95 güven düzeyinde hizmet süresi 1-6, 7-12, 13-18, 19-24 yıl aralığında olan katılımcılar arasında “Yönlendirilmiş Buluş” yönteminin kullanım oranları bakımından farklılık istatistiksel olarak anlamlıdır ($\chi^2=22,501$; $p<0.05$). Hizmet süresi 13-18 yıl aralığında olan katılımcıların hizmet süresi, 1-6 yıl, 7-12 yıl yaş, 19-24 yıl aralığında olan katılımcılara göre “Yönlendirilmiş Buluş” yöntemini daha sık tercih ettikleri gözlemlenmiştir.

✚ “Kişisel Program” yöntemini hizmet süresi 1-6 yıl aralığında olan katılımcılar %31,8 ile “Ara Sıra” kullandıklarını, 7-12 yıl aralığında olan katılımcılar %45,5 ile “Ara Sıra” kullandıklarını, 13-18 yıl aralığında olan katılımcılar %36,4 ile “Ara Sıra” kullandıklarını, 19 yıl ve üzeri katılımcılar % 61,3 ile “Ara Sıra” kullandıklarını belirten seçenekleri işaretlemişlerdir. %95 güven düzeyinde hizmet süresi 1-6, 7-12, 13-18, 19-24 yıl aralığında olan katılımcılar arasında “Kişisel Program” yönteminin kullanım oranları bakımından farklılık istatistiksel olarak anlamlı değildir ($\chi^2=18,242$; $p>0.05$).

✚ “Öğrencinin Başlatması” yöntemini hizmet süresi 1-6 yıl aralığında olan katılımcılar %36,4 ile “Ara Sıra” kullandıklarını, 7-12 yıl aralığında olan katılımcılar %36,4 ile “Genellikle” kullandıklarını, 13-18 yıl aralığında olan katılımcılar %36,4 ile “Ara Sıra”, %36,4 ile “Nadiren” kullandıklarını, 19 yıl ve üzeri katılımcılar %51,6 ile “Genellikle” kullandıklarını belirten seçenekleri işaretlemişlerdir. %95 güven düzeyinde hizmet süresi 1-6, 7-12, 13-18, 19-24 yıl aralığında olan katılımcılar arasında “Öğrencinin Başlatması” yönteminin kullanım oranları bakımından farklılık istatistiksel olarak anlamlı değildir ($\chi^2=17,420$; $p>0.05$).

✚ “Kendi Kendine Öğrenme” yöntemini hizmet süresi 1-6 yıl aralığında olan katılımcılar %31,8 ile “Genellikle” kullandıklarını, 7-12 yıl aralığında olan katılımcılar %31,8 ile “Ara Sıra”, %27,3 ile “Genellikle” kullandıklarını, 13-18 yıl aralığında olan katılımcılar %45,5 ile “Nadiren” kullandıklarını, 19 yıl ve üzeri katılımcılar %45,2 ile “Genellikle” kullandıklarını belirten seçenekleri işaretlemişlerdir. %95 güven düzeyinde hizmet süresi 1-6, 7-12, 13-18, 19-24 yıl aralığında olan katılımcılar arasında “Kendi Kendine Öğrenme” yönteminin kullanım oranları bakımından farklılık istatistiksel olarak anlamlı değildir ($\chi^2=10,541$; $p>0.05$).

✚ Elde edilen bulgular incelendiğinde; hizmet süresi 1-6yıl aralığında olan katılımcıların, “Gösterip Yaptırma, Problem Çözme, Eşli Çalışma, Komut” yöntemlerini, 7-12 yıl aralığında olan katılımcıların “Gösterip Yaptırma, Problem Çözme, Eşli Çalışma ve Katılım” yöntemlerini, 13-18 yıl aralığında olan katılımcıların, “Gösterip Yaptırma, Örnek Olay, Problem Çözme ve Katılım, Kendini Denetleme” yöntemlerini, 19 yıl ve üzeri aralığında olan katılımcıların, “Eşli Çalışma, Gösterip Yaptırma, Tartışma ve Kişisel Program” yöntemlerini en sık kullandıkları tespit edilmiştir.

Tablo4.5:Katılımcıların Görev Yaptığı Öğretim Kademesi Değişkenine Göre Öğretim Yöntemleri Kullanım Sıklıkları Frekans Ve Yüzde Dağılımları

	Lise		Orta Okul			
	n	%	n	%		
Anlatım	Nadiren	5	18,5	Nadiren	1	1,7
	Ara Sıra	5	18,5	Ara Sıra	7	11,9
	Genellikle	8	29,6	Genellikle	27	45,8
	Her Zaman	9	33,3	Her Zaman	24	40,7
Tartışma	Hiçbir Zaman	1	3,7	Nadiren	11	18,6
	Nadiren	3	11,1	Ara Sıra	32	54,2
	Ara Sıra	13	48,1	Genellikle	12	20,3
	Genellikle	7	25,9	Her Zaman	4	6,8
	Her Zaman	3	11,1			
Örnek Olay	Hiçbir Zaman	1	3,7	Hiçbir Zaman	2	3,4
	Nadiren	2	7,4	Nadiren	6	10,2
	Ara Sıra	5	18,5	Ara Sıra	18	30,5
	Genellikle	14	51,9	Genellikle	26	44,1
	Her Zaman	5	18,5	Her Zaman	7	11,9

Gösterip Yaptırma	Ara Sıra	1	3,7	Ara Sıra	1	1,7
	Genellikle	9	33,3	Genellikle	14	23,7
	Her Zaman	17	63,0	Her Zaman	44	74,6
Problem Çözme	Hiçbir Zaman	1	3,7	Nadiren	7	11,9
	Nadiren	3	11,1	Ara Sıra	32	54,2
	Ara Sıra	11	40,7	Genellikle	18	30,5
	Genellikle	10	37,0	Her Zaman	2	3,4
	Her Zaman	2	7,4			
Proje	Hiçbir Zaman	3	11,1	Hiçbir Zaman	3	5,1
	Nadiren	11	40,7	Nadiren	14	23,7
	Ara Sıra	10	37,0	Ara Sıra	29	49,2
	Genellikle	3	11,1	Genellikle	9	15,3
				Her Zaman	4	6,8
Komut	Hiçbir Zaman	1	3,7	Ara Sıra	4	6,8
	Nadiren	2	7,4	Genellikle	28	47,5
	Ara Sıra	3	11,1	Her Zaman	27	45,8
	Genellikle	13	48,1			
	Her Zaman	8	29,6			
Alıştırma	Hiçbir Zaman	1	3,7	Nadiren	2	3,4
	Nadiren	2	7,4	Ara Sıra	6	10,2
	Ara Sıra	4	14,8	Genellikle	26	44,1
	Genellikle	11	40,7	Her Zaman	25	42,4
	Her Zaman	9	33,3			
Eşli Çalışma	Hiçbir Zaman	1	3,7			
	Nadiren	1	3,7	Nadiren	1	1,7
	Ara Sıra	4	14,8	Ara Sıra	5	8,5
	Genellikle	14	51,9	Genellikle	37	62,7
	Her Zaman	7	25,9	Her Zaman	16	27,1
Kendini Denetleme	Hiçbir Zaman	1	3,7			
	Nadiren	2	7,4	Nadiren	5	8,5
	Ara Sıra	8	29,6	Ara Sıra	24	40,7
	Genellikle	12	44,4	Genellikle	22	37,3
	Her Zaman	4	14,8	Her Zaman	8	13,6
Katılım	Hiçbir Zaman	1	3,7	Nadiren	1	1,7
	Ara Sıra	4	14,8	Ara Sıra	7	11,9
	Genellikle	14	51,9	Genellikle	27	45,8
	Her Zaman	8	29,6	Her Zaman	24	40,7
Yönlendirilmiş Buluş	Hiçbir Zaman	1	3,7	Hiçbir Zaman	1	1,7
	Nadiren	3	11,1	Nadiren	13	22,0
	Ara Sıra	12	44,4	Ara Sıra	27	45,8
	Genellikle	11	40,7	Genellikle	15	25,4
				Her Zaman	3	5,1

Kişisel Program	Hiçbir Zaman	2	7,4	Hiçbir Zaman	6	10,2
	Nadiren	8	29,6	Nadiren	8	13,6
	Ara Sıra	9	33,3	Ara Sıra	31	52,5
	Genellikle	7	25,9	Genellikle	14	23,7
	Her Zaman	1	3,7			
Öğrencinin Başlatması	Hiçbir Zaman	4	14,8	Hiçbir Zaman	3	5,1
	Nadiren	7	25,9	Nadiren	9	15,3
	Ara Sıra	6	22,2	Ara Sıra	21	35,6
	Genellikle	9	33,3	Genellikle	22	37,3
	Her Zaman	1	3,7	Her Zaman	4	6,8
Kendi Kendine Öğrenme	Hiçbir Zaman	3	11,1	Hiçbir Zaman	4	6,8
	Nadiren	8	29,6	Nadiren	13	22,0
	Ara Sıra	8	29,6	Ara Sıra	17	28,8
	Genellikle	8	29,6	Genellikle	21	35,6
			Her Zaman	4	6,8	

“Anlatım” yöntemini görev yaptığı öğretim kademesi lise olan katılımcılar %33,3 ile “Her Zaman”, %29,6 ile “Genellikle” kullandıklarını, görev yaptığı öğretim kademesi ortaokul olan katılımcılar ise %45,8 ile “Genellikle”, %40,8 ile “Her Zaman” kullandıklarını belirten seçenekleri işaretlemişlerdir. Görev yaptığı öğretim kademesi ortaokul olan katılımcıların, görev yaptığı öğretim kademesi lise olan katılımcılara göre “Anlatım” yöntemini daha sık tercih ettikleri gözlemlenmektedir.. %95 güven düzeyinde görev yaptığı öğretim kademesi lise olan katılımcılar ile ortaokul olan katılımcılar arasında “Anlatım” yönteminin kullanım oranları bakımından farklılık istatistiksel olarak anlamlıdır. ($\chi^2=9,547;p<0.05$). Öğretim kademesi ortaokul olan katılımcıların, öğretim kademesi lise olan katılımcılara göre “Anlatım” yöntemini daha sık tercih ettikleri gözlemlenmiştir.

“Tartışma” yöntemini görev yaptığı öğretim kademesi lise olan katılımcılar %48,1 ile “Ara Sıra” kullandıklarını, görev yaptığı öğretim kademesi ortaokul olan katılımcılar ise %54,2 ile “Ara Sıra” kullandıklarını belirten seçenekleri işaretlemişlerdir. %95 güven düzeyinde görev yaptığı öğretim kademesi lise olan katılımcılar ile ortaokul olan katılımcılar arasında “Tartışma” yönteminin kullanım oranları bakımından farklılık istatistiksel olarak anlamlı değildir ($\chi^2=10,541; p>0.05$).

- ✚ “Örnek Olay” yöntemini görev yaptığı öğretim kademesi lise olan katılımcılar %51,9 ile “Genellikle” kullandıklarını, görev yaptığı öğretim kademesi ortaokul olan katılımcılar ise %44,1 ile “Genellikle” kullandıklarını belirten seçenekleri işaretlemişlerdir. %95 güven düzeyinde görev yaptığı öğretim kademesi lise olan katılımcılar ile ortaokul olan katılımcılar arasında “Örnek Olay” yönteminin kullanım oranları bakımından farklılık istatistiksel olarak anlamlı değildir ($\chi^2=1,982$; $p>0.05$).
- ✚ “Gösterip Yaptırma” yöntemini görev yaptığı öğretim kademesi lise olan katılımcılar %63,3 ile “Her Zaman” kullandıklarını, görev yaptığı öğretim kademesi ortaokul olan katılımcılar ise %74,6 ile “Her Zaman” kullandıklarını belirten seçenekleri işaretlemişlerdir. %95 güven düzeyinde görev yaptığı öğretim kademesi lise olan katılımcılar ile ortaokul olan katılımcılar arasında “Gösterip Yaptırma” yönteminin kullanım oranları bakımından farklılık istatistiksel olarak anlamlı değildir ($\chi^2=1,313$; $p>0.05$).
- ✚ “Problem Çözme” yöntemini görev yaptığı öğretim kademesi lise olan katılımcılar %40,7 ile “Ara Sıra”, %37,0 “Genellikle” kullandıklarını, görev yaptığı öğretim kademesi ortaokul olan katılımcılar ise %54,2 ile “Ara Sıra” kullandıklarını belirten seçenekleri işaretlemişlerdir. %95 güven düzeyinde görev yaptığı öğretim kademesi lise olan katılımcılar ile ortaokul olan katılımcılar arasında “Problem Çözme” yönteminin kullanım oranları bakımından farklılık istatistiksel olarak anlamlı değildir ($\chi^2=3,754$; $p>0.05$).
- ✚ “Proje” yöntemini görev yaptığı öğretim kademesi lise olan katılımcılar %40,7 ile “Nadiren” kullandıklarını, görev yaptığı öğretim kademesi ortaokul olan katılımcılar ise %49,2 ile “Ara Sıra” kullandıklarını belirten seçenekleri işaretlemişlerdir. %95 güven düzeyinde görev yaptığı öğretim kademesi lise olan katılımcılar ile ortaokul olan katılımcılar arasında “Proje” yönteminin kullanım oranları bakımından farklılık istatistiksel olarak anlamlı değildir ($\chi^2=5,466$; $p>0.05$).

- ✚ “Komut” yöntemini görev yaptığı öğretim kademesi lise olan katılımcılar %48,1 ile “Genellikle” kullandıklarını, görev yaptığı öğretim kademesi ortaokul olan katılımcılar ise %47,5 ile “Genellikle”, %45,8 ile “Her Zaman” kullandıklarını belirten seçenekleri işaretlemişlerdir. %95 güven düzeyinde görev yaptığı öğretim kademesi lise olan katılımcılar ile ortaokul olan katılımcılar arasında “Komut” yönteminin kullanım oranları bakımından farklılık istatistiksel olarak anlamlı değildir ($\chi^2=8,169$; $p>0.05$).
- ✚ “Alıştırma” yöntemini görev yaptığı öğretim kademesi lise olan katılımcılar %40,7 ile “Genellikle” kullandıklarını, görev yaptığı öğretim kademesi ortaokul olan katılımcılar ise %44,1 ile “Genellikle”, %42,4 ile “Her Zaman” kullandıklarını belirten seçenekleri işaretlemişlerdir. %95 güven düzeyinde görev yaptığı öğretim kademesi lise olan katılımcılar ile ortaokul olan katılımcılar arasında “Alıştırma” yönteminin kullanım oranları bakımından farklılık istatistiksel olarak anlamlı değildir ($\chi^2=3,602$; $p>0.05$).
- ✚ “Eşli Çalışma” yöntemini görev yaptığı öğretim kademesi lise olan katılımcılar %51,9 ile “Genellikle” kullandıklarını, görev yaptığı öğretim kademesi ortaokul olan katılımcılar ise %62,7 ile “Genellikle” kullandıklarını belirten seçenekleri işaretlemişlerdir. %95 güven düzeyinde görev yaptığı öğretim kademesi lise olan katılımcılar ile ortaokul olan katılımcılar arasında “Eşli Çalışma” yönteminin kullanım oranları bakımından farklılık istatistiksel olarak anlamlı değildir ($\chi^2=3,596$; $p>0.05$).
- ✚ “Kendini Denetleme” yöntemini görev yaptığı öğretim kademesi lise olan katılımcılar %44,4 ile “Genellikle” kullandıklarını, görev yaptığı öğretim kademesi ortaokul olan katılımcılar ise %40,7 ile “Ara Sıra”, %37,3 ile “Genellikle” kullandıklarını belirten seçenekleri işaretlemişlerdir. %95 güven düzeyinde görev yaptığı öğretim kademesi lise olan katılımcılar ile ortaokul olan katılımcılar arasında “Kendini Denetleme” yönteminin kullanım oranları bakımından farklılık istatistiksel olarak anlamlı değildir ($\chi^2=3,080$; $p>0.05$).

- ✚ “Katılım” yöntemini görev yaptığı öğretim kademesi lise olan katılımcılar %51,9 ile “Genellikle” kullandıklarını, görev yaptığı öğretim kademesi ortaokul olan katılımcılar ise %45,8 ile “Genellikle”, %40,7 ile “Her Zaman” kullandıklarını belirten seçenekleri işaretlemişlerdir. %95 güven düzeyinde görev yaptığı öğretim kademesi lise olan katılımcılar ile ortaokul olan katılımcılar arasında “Katılım” yönteminin kullanım oranları bakımından farklılık istatistiksel olarak anlamlı değildir ($\chi^2=3,541$; $p>0.05$).
- ✚ “Yönlendirilmiş Buluş” yöntemini görev yaptığı öğretim kademesi lise olan katılımcılar %44,4 ile “Ara Sıra”, %40,7 ile “Genellikle” kullandıklarını, görev yaptığı öğretim kademesi ortaokul olan katılımcılar ise %45,8 ile “Ara Sıra” kullandıklarını belirten seçenekleri işaretlemişlerdir. %95 güven düzeyinde görev yaptığı öğretim kademesi lise olan katılımcılar ile ortaokul olan katılımcılar arasında “Yönlendirilmiş Buluş” yönteminin kullanım oranları bakımından farklılık istatistiksel olarak anlamlı değildir ($\chi^2=4,327$; $p>0.05$).
- ✚ “Kişisel Program” yöntemini görev yaptığı öğretim kademesi lise olan katılımcılar %33,3 ile “Ara Sıra”, %29,6 ile “Nadiren” kullandıklarını, görev yaptığı öğretim kademesi ortaokul olan katılımcılar ise %54,5 ile “Ara Sıra” kullandıklarını belirten seçenekleri işaretlemişlerdir. %95 güven düzeyinde görev yaptığı öğretim kademesi lise olan katılımcılar ile ortaokul olan katılımcılar arasında “Kişisel Program” yönteminin kullanım oranları bakımından farklılık istatistiksel olarak anlamlı değildir ($\chi^2=6,414$; $p>0.05$).
- ✚ “Öğrencinin Başlatması” yöntemini görev yaptığı öğretim kademesi lise olan katılımcılar %33,3 ile “Genellikle”, %25,9 ile “Nadiren” kullandıklarını, görev yaptığı öğretim kademesi ortaokul olan katılımcılar ise %37,3 ile “Genellikle”, %35,6 ile “Ara Sıra” kullandıklarını belirten seçenekleri işaretlemişlerdir. %95 güven düzeyinde görev yaptığı öğretim kademesi lise olan katılımcılar ile ortaokul olan katılımcılar arasında “Öğrencinin Başlatması” yönteminin kullanım oranları bakımından farklılık istatistiksel olarak anlamlı değildir ($\chi^2=4,725$; $p>0.05$).

✚ “Kendi Kendine Öğrenme” yöntemini görev yaptığı öğretim kademesi lise olan katılımcılar %29,6 ile “Genellikle” kullandıklarını, görev yaptığı öğretim kademesi ortaokul olan katılımcılar ise %35,6 ile “Genellikle”, %28,8 ile “Ara Sıra” kullandıklarını belirten seçenekleri işaretlemişlerdir. %95 güven düzeyinde görev yaptığı öğretim kademesi lise olan katılımcılar ile ortaokul olan katılımcılar arasında “Kendi Kendine Öğrenme” yönteminin kullanım oranları bakımından farklılık istatistiksel olarak anlamlı değildir ($\chi^2=10,541$; $p>0.05$).

✚ Elde edilen bulgular incelendiğinde; görev yaptığı öğretim kademesi lise olan katılımcıların, en sık “Gösterip Yaptırma, Örnek Olay, Eşli Çalışma ve Katılım” yöntemlerini tercih ettikleri, görev yaptıkları öğretim kademesi ortaokul katılımcıların ise en sık “Gösterip Yaptırma, Eşli Çalışma, Problem Çözme ve Tartışma” yöntemlerini tercih ettikleri tespit edilmiştir.

Tablo4.6:Katılımcıların Düzenli Spor Yapma Değişkenine Göre Öğretim Yöntemleri Kullanım Sıklıkları Frekans Ve Yüzde Dağılımları

	Evet	Hayır				
		n	%	n	%	
Anlatım	Nadiren	4	6,7	Nadiren	2	7,7
	Ara Sıra	9	15,0	Ara Sıra	3	11,5
	Genellikle	21	35,0	Genellikle	14	53,8
	Her Zaman	26	43,3	Her Zaman	7	26,9
Tartışma	Nadiren	9	15,0	Hiçbir Zaman	1	3,8
	Ara Sıra	31	51,7	Nadiren	5	19,2
	Genellikle	14	23,3	Ara Sıra	14	53,8
	Her Zaman	6	10,0	Genellikle	5	19,2
Örnek Olay	Hiçbir Zaman	2	3,3	Hiçbir Zaman	1	3,8
	Nadiren	5	8,3	Nadiren	3	11,5
	Ara Sıra	18	30,0	Ara Sıra	5	19,2
	Genellikle	26	43,3	Genellikle	14	53,8
	Her Zaman	9	15,0	Her Zaman	3	11,5
Gösterip Yaptırma	Ara Sıra	1	1,7	Ara Sıra	1	3,8
	Genellikle	15	25,0	Genellikle	8	30,8
	Her Zaman	44	73,3	Her Zaman	17	65,4

Problem Çözme	Nadiren	8	13,3	Hiçbir Zaman	1	3,8
	Ara Sıra	32	53,3	Nadiren	2	7,7
	Genellikle	16	26,7	Ara Sıra	11	42,3
	Her Zaman	4	6,7	Genellikle	12	46,2
Proje	Hiçbir Zaman	2	3,3	Hiçbir Zaman	4	15,4
	Nadiren	15	25,0	Nadiren	10	38,5
	Ara Sıra	31	51,7	Ara Sıra	8	30,8
	Genellikle	9	15,0	Genellikle	3	11,5
	Her Zaman	3	5,0	Her Zaman	1	3,8
Komut	Hiçbir Zaman	1	1,7	Ara Sıra	2	7,7
	Nadiren	2	3,3	Genellikle	14	53,8
	Ara Sıra	5	8,3	Her Zaman	10	38,5
	Genellikle	27	45,0			
	Her Zaman	25	41,7			
Alıştırma	Nadiren	3	5,0	Hiçbir Zaman	1	3,8
	Ara Sıra	9	15,0	Nadiren	1	3,8
	Genellikle	24	40,0	Ara Sıra	1	3,8
	Her Zaman	24	40,0	Genellikle	13	50,0
				Her Zaman	10	38,5
Eşli Çalışma	Nadiren	1	1,7	Hiçbir Zaman	1	3,8
	Ara Sıra	7	11,7	Nadiren	1	3,8
	Genellikle	36	60,0	Ara Sıra	2	7,7
	Her Zaman	16	26,7	Genellikle	15	57,7
				Her Zaman	7	26,9
Kendini Denetleme	Nadiren	4	6,7	Hiçbir Zaman	1	3,8
	Ara Sıra	25	41,7	Nadiren	3	11,5
	Genellikle	22	36,7	Ara Sıra	7	26,9
	Her Zaman	9	15,0	Genellikle	12	46,2
				Her Zaman	3	11,5
Katılım	Nadiren	1	1,7	Hiçbir Zaman	1	1,7
	Ara Sıra	9	15,0	Ara Sıra	2	7,7
	Genellikle	26	43,3	Genellikle	15	57,7
	Her Zaman	24	40,0	Her Zaman	8	30,8
Yönlendirilmiş Buluş	Hiçbir Zaman	1	1,7	Hiçbir Zaman	1	3,8
	Nadiren	10	16,7	Nadiren	6	23,1
	Ara Sıra	30	50	Ara Sıra	9	34,6
	Genellikle	17	28,3	Genellikle	9	34,6
	Her Zaman	2	3,3	Her Zaman	1	3,8
Kişisel Program	Hiçbir Zaman	3	5,0	Hiçbir Zaman	5	19,2
	Nadiren	14	23,3	Nadiren	2	7,7
	Ara Sıra	28	46,7	Ara Sıra	12	46,2
	Genellikle	15	25,0	Genellikle	6	23,1
				Her Zaman	1	3,8
Öğrencinin Başlatması	Hiçbir Zaman	6	10,0	Hiçbir Zaman	1	3,8
	Nadiren	9	15,0	Nadiren	7	26,9
	Ara Sıra	20	33,3	Ara Sıra	7	26,9
	Genellikle	21	35,0	Genellikle	10	38,5
	Her Zaman	4	6,7	Her Zaman	1	3,8

	Hiçbir Zaman	4	6,7	Hiçbir Zaman	3	11,5
	Nadiren	12	20,0	Nadiren	9	34,6
Kendi Kendine	Ara Sıra	19	31,7	Ara Sıra	6	23,1
Öğrenme	Genellikle	23	38,3	Genellikle	6	23,1
	Her Zaman	2	3,3	Her Zaman	2	7,7

✚ “Anlatım” yöntemini düzenli spor yapan katılımcılar %43,3 ile “Her Zaman”, %35,0 ile “Genellikle” kullandıklarını, düzenli spor yapmayan katılımcılar ise %53,8 ile “Genellikle” kullandıklarını belirten seçenekleri işaretlemişlerdir. %95 güven düzeyinde düzenli spor yapan katılımcılar ile düzenli spor yapmayan katılımcılar arasında “Anlatım” yönteminin kullanım oranları bakımından farklılık istatistiksel olarak anlamlı değildir ($\chi^2=3,039$; $p>0.05$).

✚ “Tartışma” yöntemini düzenli spor yapan katılımcılar %51,7 ile “Ara Sıra” kullandıklarını, düzenli spor yapmayan katılımcılar ise %53,8 ile “Ara Sıra” kullandıklarını belirten seçenekleri işaretlemişlerdir. %95 güven düzeyinde düzenli spor yapan katılımcılar ile düzenli spor yapmayan katılımcılar arasında “Tartışma” yönteminin kullanım oranları bakımından farklılık istatistiksel olarak anlamlı değildir ($\chi^2=3,506$; $p>0.05$).

✚ “Örnek Olay” yöntemini düzenli spor yapan katılımcılar %43,3 ile “Genellikle” kullandıklarını, düzenli spor yapmayan katılımcılar ise %53,8 ile “Genellikle” kullandıklarını belirten seçenekleri işaretlemişlerdir. %95 güven düzeyinde düzenli spor yapan katılımcılar ile düzenli spor yapmayan katılımcılar arasında “Örnek Olay” yönteminin kullanım oranları bakımından farklılık istatistiksel olarak anlamlı değildir ($\chi^2=1,587$; $p>0.05$).

✚ “Gösterip Yaptırma” yöntemini düzenli spor yapan katılımcılar %73,3 ile “Her Zaman” kullandıklarını, düzenli spor yapmayan katılımcılar ise %65,4 ile “Her Zaman” kullandıklarını belirten seçenekleri işaretlemişlerdir. %95 güven düzeyinde düzenli spor yapan katılımcılar ile düzenli spor yapmayan katılımcılar arasında “Gösterip Yaptırma” yönteminin kullanım oranları bakımından farklılık istatistiksel olarak anlamlı değildir ($\chi^2=0,758$; $p>0.05$).

✚ “Problem Çözme” yöntemini düzenli spor yapan katılımcılar %53,3 ile “Ara Sıra” kullandıklarını, düzenli spor yapmayan katılımcılar ise %46,2 ile “Genellikle”, %42,3 ile “Ara Sıra” kullandıklarını belirten seçenekleri işaretlemişlerdir. %95 güven düzeyinde düzenli spor yapan katılımcılar ile düzenli spor yapmayan katılımcılar arasında “Problem Çözme” yönteminin kullanım oranları bakımından farklılık istatistiksel olarak anlamlı değildir ($\chi^2=7,094$; $p>0.05$).

✚ “Proje” yöntemini düzenli spor yapan katılımcılar %51,7 ile “Ara Sıra” kullandıklarını, düzenli spor yapmayan katılımcılar ise %38,5 ile “Nadiren”, %30,8 ile “Ara Sıra” kullandıklarını belirten seçenekleri işaretlemişlerdir. %95 güven düzeyinde düzenli spor yapan katılımcılar ile düzenli spor yapmayan katılımcılar arasında “Proje” yönteminin kullanım oranları bakımından farklılık istatistiksel olarak anlamlı değildir ($\chi^2=6,861$; $p>0.05$).

✚ “Komut” yöntemini düzenli spor yapan katılımcılar %45 ile “Genellikle”, %41,7 ile “Her Zaman” kullandıklarını, düzenli spor yapmayan katılımcılar ise %53,8 ile “Genellikle” kullandıklarını belirten seçenekleri işaretlemişlerdir. %95 güven düzeyinde düzenli spor yapan katılımcılar ile düzenli spor yapmayan katılımcılar arasında “Komut” yönteminin kullanım oranları bakımından farklılık istatistiksel olarak anlamlı değildir ($\chi^2=1,653$; $p>0.05$).

✚ “Alıştırma” yöntemini düzenli spor yapan katılımcılar %40 ile “Her Zaman”, %40 ile “Genellikle” kullandıklarını, düzenli spor yapmayan katılımcılar ise %50 ile “Genellikle” kullandıklarını belirten seçenekleri işaretlemişlerdir. %95 güven düzeyinde düzenli spor yapan katılımcılar ile düzenli spor yapmayan katılımcılar arasında “Alıştırma yönteminin kullanım oranları bakımından farklılık istatistiksel olarak anlamlı değildir ($\chi^2=4,733$; $p>0.05$).

✚ “Eşli Çalışma” yöntemini düzenli spor yapan katılımcılar %60 ile “Genellikle”, düzenli spor yapmayan katılımcılar ise %57,7 ile “Genellikle” kullandıklarını belirten seçenekleri işaretlemişlerdir. %95 güven düzeyinde

düzenli spor yapan katılımcılar ile düzenli spor yapmayan katılımcılar arasında “Eşli Çalışma” yönteminin kullanım oranları bakımından farklılık istatistiksel olarak anlamlı değildir ($\chi^2=2,969$; $p>0.05$).

✚ “Kendini Denetleme” yöntemini düzenli spor yapan katılımcılar %41,7 ile “Ara Sıra”, %36,7 ile “Genellikle” düzenli spor yapmayan katılımcılar ise %46,2 ile “Genellikle” kullandıklarını belirten seçenekleri işaretlemişlerdir. %95 güven düzeyinde düzenli spor yapan katılımcılar ile düzenli spor yapmayan katılımcılar arasında “Kendini Denetleme” yönteminin kullanım oranları bakımından farklılık istatistiksel olarak anlamlı değildir ($\chi^2=1,806$; $p>0.05$).

✚ “Katılım” yöntemini düzenli spor yapan katılımcılar %43,3 ile “Genellikle”, %40 “Her Zaman” düzenli spor yapmayan katılımcılar ise %57,7 ile “Genellikle” kullandıklarını belirten seçenekleri işaretlemişlerdir. %95 güven düzeyinde düzenli spor yapan katılımcılar ile düzenli spor yapmayan katılımcılar arasında “Katılım” yönteminin kullanım oranları bakımından farklılık istatistiksel olarak anlamlı değildir ($\chi^2=3,621$; $p>0.05$).

✚ “Yönlendirilmiş Buluş” yöntemini düzenli spor yapan katılımcılar %50 ile “Ara Sıra”, düzenli spor yapmayan katılımcılar ise %34,6 ile “Genellikle”, %34,6 ile “Ara Sıra” kullandıklarını belirten seçenekleri işaretlemişlerdir. %95 güven düzeyinde düzenli spor yapan katılımcılar ile düzenli spor yapmayan katılımcılar arasında “Yönlendirilmiş Buluş” yönteminin kullanım oranları bakımından farklılık istatistiksel olarak anlamlı değildir ($\chi^2=1,968$; $p>0.05$).

✚ “Kişisel Program” yöntemini düzenli spor yapan katılımcılar %46,7 ile “Ara Sıra”, düzenli spor yapmayan katılımcılar ise %46,2 ile “Ara Sıra” kullandıklarını belirten seçenekleri işaretlemişlerdir. %95 güven düzeyinde düzenli spor yapan katılımcılar ile düzenli spor yapmayan katılımcılar arasında “Kişisel Program” yönteminin kullanım oranları bakımından farklılık istatistiksel olarak anlamlı değildir ($\chi^2=8,670$; $p>0.05$).

✚ “Öğrencinin Başlatması” yöntemini düzenli spor yapan katılımcılar %35 ile “Genellikle”, %33,3 ile “Ara Sıra” düzenli spor yapmayan katılımcılar ise

%38,5 ile “Genellikle” kullandıklarını belirten seçenekleri işaretlemişlerdir. %95 güven düzeyinde düzenli spor yapan katılımcılar ile düzenli spor yapmayan katılımcılar arasında “Öğrencinin Başlatması” yönteminin kullanım oranları bakımından farklılık istatistiksel olarak anlamlı değildir ($\chi^2=2,776$; $p>0.05$).

✚ “Kendi Kendine Öğrenme” yöntemini düzenli spor yapan katılımcılar %38,3 ile “Genellikle”, %31,7 ile “Ara Sıra” düzenli spor yapmayan katılımcılar ise %34,6 ile “Nadiren” kullandıklarını belirten seçenekleri işaretlemişlerdir. %95 güven düzeyinde düzenli spor yapan katılımcılar ile düzenli spor yapmayan katılımcılar arasında “Kendi Kendine Öğrenme” yönteminin kullanım oranları bakımından farklılık istatistiksel olarak anlamlı değildir ($\chi^2=4,659$; $p>0.05$).

✚ Elde edilen bulgular incelendiğinde; düzenli spor yapan katılımcıların, en sık “Gösterip Yaptırma, Eşli Çalışma ve Problem Çözme” yöntemlerini tercih ettikleri, düzenli spor yapmayan katılımcıların ise en sık “Gösterip Yaptırma, Eşli Çalışma, Katılım, ardından eşit yüzde ile Anlatım, Tartışma, Örnek Olay ve Komut” yöntemlerini tercih ettikleri tespit edilmiştir.

Tablo4.7: Katılımcıların Medeni Durum Değişkenine Göre Öğretim Yöntemleri Kullanım Sıklıkları Frekans ve Yüzde Dağılımları

		Bekâr		Evli		
		n	%	n	%	
Anlatım	Nadiren	2	11,1	Nadiren	4	5,9
	Ara Sıra	1	5,6	Ara Sıra	11	16,2
	Genellikle	6	33,3	Genellikle	29	42,6
	Her Zaman	9	50,0	Her Zaman	24	35,3
Tartışma	Nadiren	1	5,6	Hiçbir Zaman	1	1,5
	Ara Sıra	9	50,0	Nadiren	13	19,1
	Genellikle	7	38,9	Ara Sıra	36	52,9
	Her Zaman	1	5,6	Genellikle	12	17,6
				Her Zaman	6	8,8
Örnek Olay	Nadiren	1	5,6	Hiçbir Zaman	3	4,4
	Ara Sıra	6	33,3	Nadiren	7	10,3
	Genellikle	8	44,4	Ara Sıra	17	25,0
	Her Zaman	3	16,7	Genellikle	32	47,1
				Her Zaman	9	13,2
Gösterip Yaptırma	Genellikle	6	33,3	Ara Sıra	2	2,9
	Her Zaman	12	66,7	Genellikle	17	25,0
				Her Zaman	49	72,1
Problem Çözme	Nadiren	2	11,1	Hiçbir Zaman	1	1,5
	Ara Sıra	8	44,4	Nadiren	8	11,8
	Genellikle	8	44,4	Ara Sıra	35	51,5
				Genellikle	20	29,4
				Her Zaman	4	5,9
Proje	Nadiren	4	22,2	Hiçbir Zaman	6	8,8
	Ara Sıra	12	66,7	Nadiren	21	30,9
	Genellikle	1	5,6	Ara Sıra	27	39,7
	Her Zaman	1	5,6	Genellikle	11	16,2
				Her Zaman	3	4,4
Komut	Ara Sıra	1	5,6	Hiçbir Zaman	1	1,5
	Genellikle	10	55,6	Nadiren	2	2,9
	Her Zaman	7	38,9	Ara Sıra	6	8,8
				Genellikle	31	45,6
				Her Zaman	28	41,2
Alıştırma	Genellikle	9	50,0	Hiçbir Zaman	1	1,5
	Her Zaman	9	50,0	Nadiren	4	5,9
				Ara Sıra	10	14,7
				Genellikle	28	41,2
				Her Zaman	25	36,8

Eşli Çalışma	Nadiren	1	5,6	Hiçbir Zaman	1	1,5
	Ara Sıra	2	11,1	Nadiren	1	1,5
	Genellikle	10	55,6	Ara Sıra	7	10,3
	Her Zaman	5	27,8	Genellikle	41	60,3
				Her Zaman	18	26,5
Kendini Denetleme	Nadiren	1	5,6	Hiçbir Zaman	1	1,5
	Ara Sıra	9	50,0	Nadiren	6	8,8
	Genellikle	6	33,3	Ara Sıra	23	33,8
	Her Zaman	2	11,1	Genellikle	28	41,2
				Her Zaman	10	14,7
Katılım	Ara Sıra	2	11,1	Ara Sıra	9	13,2
	Genellikle	6	33,3	Genellikle	35	51,5
	Her Zaman	10	55,6	Her Zaman	22	32,4
				Hiçbir Zaman	1	1,5
				Nadiren	1	1,5
Yönlendirilmiş Buluş	Nadiren	2	11,1	Hiçbir Zaman	2	2,9
	Ara Sıra	8	44,4	Nadiren	14	20,6
	Genellikle	7	38,9	Ara Sıra	31	45,6
	Her Zaman	1	5,6	Genellikle	19	27,9
				Her Zaman	2	2,9
Kişisel Program	Hiçbir Zaman	1	5,6	Hiçbir Zaman	7	10,3
	Nadiren	2	11,1	Nadiren	14	20,6
	Ara Sıra	6	33,3	Ara Sıra	34	50,0
	Genellikle	8	44,4	Genellikle	13	19,1
	Her Zaman	1	5,6			
Öğrencinin Başlatması	Nadiren	2	11,1	Hiçbir Zaman	7	10,3
	Ara Sıra	8	44,4	Nadiren	14	20,6
	Genellikle	8	44,4	Ara Sıra	19	27,9
				Genellikle	23	33,8
				Her Zaman	5	7,4
Kendi Kendine Öğrenme	Nadiren	3	16,7	Hiçbir Zaman	7	10,3
	Ara Sıra	6	33,3	Nadiren	18	26,5
	Genellikle	9	50,0	Ara Sıra	19	27,9
				Genellikle	20	29,4
				Her Zaman	4	5,9

✚ “Anlatım” yöntemini bekâr katılımcılar %50 ile “Her Zaman” kullandıklarını, evli katılımcılar ise %42,6 ile “Genellikle”, %35,3 ile “Her Zaman” kullandıklarını belirten seçenekleri işaretlemişlerdir. %95 güven düzeyinde düzenli bekâr katılımcılar ile evli katılımcılar arasında “Anlatım” yönteminin

kullanım oranları bakımından farklılık istatistiksel olarak anlamlı değildir ($\chi^2=2,814$; $p>0.05$).

✚ “Tartışma” yöntemini bekâr katılımcılar %50 ile “Ara Sıra” kullandıklarını, evli katılımcılar ise %52,9 ile “Ara Sıra” kullandıklarını belirten seçenekleri işaretlemişlerdir. %95 güven düzeyinde düzenli bekâr katılımcılar ile evli katılımcılar arasında “Tartışma” yönteminin kullanım oranları bakımından farklılık istatistiksel olarak anlamlı değildir ($\chi^2=4,990$; $p>0.05$).

✚ “Örnek Olay” yöntemini bekâr katılımcılar %44,4 ile “Genellikle” kullandıklarını, evli katılımcılar ise %47,1 ile “Genellikle” kullandıklarını belirten seçenekleri işaretlemişlerdir. %95 güven düzeyinde düzenli bekâr katılımcılar ile evli katılımcılar arasında “Örnek Olay” yönteminin kullanım oranları bakımından farklılık istatistiksel olarak anlamlı değildir ($\chi^2=1,648$; $p>0.05$).

✚ “Gösterip Yaptırma” yöntemini bekâr katılımcılar %66,7 ile “Her Zaman” kullandıklarını, evli katılımcılar ise %72,1 ile “Her Zaman” kullandıklarını belirten seçenekleri işaretlemişlerdir. %95 güven düzeyinde düzenli bekâr katılımcılar ile evli katılımcılar arasında “Gösteri Yaptırma” yönteminin kullanım oranları bakımından farklılık istatistiksel olarak anlamlı değildir ($\chi^2=0,957$; $p>0.05$).

✚ “Problem Çözme” yöntemini bekâr katılımcılar %44,4 ile “Genellikle”, %44,4 ile “Ara Sıra” kullandıklarını, evli katılımcılar ise %51,5 ile “Ara Sıra” kullandıklarını belirten seçenekleri işaretlemişlerdir. %95 güven düzeyinde düzenli bekâr katılımcılar ile evli katılımcılar arasında “Problem Çözme” yönteminin kullanım oranları bakımından farklılık istatistiksel olarak anlamlı değildir ($\chi^2=2,457$; $p>0.05$).

✚ “Proje” yöntemini bekâr katılımcılar %66,7 ile “Ara Sıra” kullandıklarını, evli katılımcılar ise %39,7 ile “Ara Sıra”, %30,9 ile “Nadiren” kullandıklarını belirten seçenekleri işaretlemişlerdir. %95 güven düzeyinde düzenli bekâr

katılımcılar ile evli katılımcılar arasında “Proje” yönteminin kullanım oranları bakımından farklılık istatistiksel olarak anlamlı değildir ($\chi^2=5,427$; $p>0.05$).

✚ “Komut” yöntemini bekâr katılımcılar %55,6 ile “Her Zaman” kullandıklarını, evli katılımcılar ise %45,6 ile “Her Zaman”, %41,2 ile “Genellikle” kullandıklarını belirten seçenekleri işaretlemişlerdir. %95 güven düzeyinde düzenli bekâr katılımcılar ile evli katılımcılar arasında “Komut” yönteminin kullanım oranları bakımından farklılık istatistiksel olarak anlamlı değildir ($\chi^2=1,296$; $p>0.05$).

✚ “Alıştırma” yöntemini bekâr katılımcılar %50 ile “Her Zaman”, %50 ile “Genellikle” kullandıklarını, evli katılımcılar ise %41,2 ile “Genellikle”, %36,8 “Her Zaman” kullandıklarını belirten seçenekleri işaretlemişlerdir. Bekâr katılımcıların, evli katılımcılara göre “Alıştırma” yöntemini daha sık tercih ettikleri gözlemlenmektedir ($\chi^2=4,859$; $p>0.05$).

✚ “Eşli Çalışma” yöntemini bekâr katılımcılar %55,6 “Genellikle” evli katılımcılar ise %60,3 ile “Genellikle” kullandıklarını belirten seçenekleri işaretlemişlerdir. %95 güven düzeyinde düzenli bekâr katılımcılar ile evli katılımcılar arasında “Eşli Çalışma” yönteminin kullanım oranları bakımından farklılık istatistiksel olarak anlamlı değildir ($\chi^2=1,358$; $p>0.05$).

✚ “Kendini Denetleme” yöntemini bekâr katılımcılar %50 ile “Ara Sıra” kullandıklarını, evli katılımcılar ise %41,2 ile “Genellikle”, %33,3 “Ara Sıra” kullandıklarını belirten seçenekleri işaretlemişlerdir. %95 güven düzeyinde düzenli bekâr katılımcılar ile evli katılımcılar arasında “Kendini Denetleme” yönteminin kullanım oranları bakımından farklılık istatistiksel olarak anlamlı değildir ($\chi^2=3,080$; $p>0.05$).

✚ “Katılım” yöntemini bekâr katılımcılar %55,6 ile “Her Zaman” kullandıklarını, evli katılımcılar ise %51,5 ile “Genellikle” kullandıklarını belirten seçenekleri işaretlemişlerdir. %95 güven düzeyinde düzenli bekâr katılımcılar ile evli

katılımcılar arasında “Katılım” yönteminin kullanım oranları bakımından farklılık istatistiksel olarak anlamlı değildir ($\chi^2=3,541$; $p>0.05$).

- ✚ “Yönlendirilmiş Buluş” yöntemini bekâr katılımcılar %44,4 “Ara Sıra”, %38,9 “Genellikle” evli katılımcılar ise %45,6 ile “Ara Sıra” kullandıklarını belirten seçenekleri işaretlemişlerdir. %95 güven düzeyinde düzenli bekâr katılımcılar ile evli katılımcılar arasında “Yönlendirilmiş Buluş” yönteminin kullanım oranları bakımından farklılık istatistiksel olarak anlamlı değildir ($\chi^2=2,064$; $p>0.05$).
- ✚ “Kişisel Program” yöntemini bekâr katılımcılar %44,4 “Genellikle” evli katılımcılar ise %50 ile “Ara Sıra” kullandıklarını belirten seçenekleri işaretlemişlerdir. %95 güven düzeyinde düzenli bekâr katılımcılar ile evli katılımcılar arasında “Kişisel Program” yönteminin kullanım oranları bakımından farklılık istatistiksel olarak anlamlı değildir ($\chi^2=9,397$; $p>0.05$).
- ✚ “Öğrencinin Başlatması” yöntemini bekâr katılımcılar %44,4 ile “Her Zaman”, %44,4 ile “Ara Sıra” kullandıklarını, evli katılımcılar ise %33,8 ile “Genellikle” kullandıklarını belirten seçenekleri işaretlemişlerdir. %95 güven düzeyinde düzenli bekâr katılımcılar ile evli katılımcılar arasında “Öğrencinin Başlatması” yönteminin kullanım oranları bakımından farklılık istatistiksel olarak anlamlı değildir ($\chi^2=5,544$; $p>0.05$).
- ✚ “Kendi Kendine Öğrenme” yöntemini bekâr katılımcılar %50 “Genellikle” evli katılımcılar ise %29,4 ile “Genellikle”, %27,9 “Ara Sıra” kullandıklarını belirten seçenekleri işaretlemişlerdir. %95 güven düzeyinde düzenli bekâr katılımcılar ile evli katılımcılar arasında “Kendi Kendine Öğrenme” yönteminin kullanım oranları bakımından farklılık istatistiksel olarak anlamlı değildir ($\chi^2=5,403$; $p>0.05$).
- ✚ Elde edilen bulgular incelendiğinde; bekâr katılımcıların, en sık “Gösterip Yaptırma, Proje, Katılım, Komut ve Eşli Çalışma” yöntemlerini tercih ettikleri,

evli katılımcıların ise en sık “Gösterip Yaptırma, Eşli Çalışma ve Tartışma” yöntemlerini tercih ettikleri tespit edilmiştir.

Tablo4.8:Katılımcıların Görev Yeri Değişkenine Göre Öğretim Yöntemleri Kullanım Sıklıkları Frekans Ve Yüzde Dağılımları

		Köy-Bel-ilçe		Şehir		
		n	%	n	%	
Anlatım	Nadiren	4	13,3	Nadiren	2	3,6
	Ara Sıra	5	16,7	Ara Sıra	7	12,5
	Genellikle	12	40,0	Genellikle	23	41,1
	Her Zaman	9	30,0	Her Zaman	24	42,9
Tartışma	Nadiren	4	13,3	Hiçbir Zaman	1	1,8
	Ara Sıra	12	40,0	Nadiren	10	17,9
	Genellikle	11	36,7	Ara Sıra	33	58,9
	Her Zaman	3	10,0	Genellikle	8	14,3
				Her Zaman	4	7,1
Örnek Olay	Nadiren	2	6,7	Hiçbir Zaman	3	5,4
	Ara Sıra	13	43,3	Nadiren	6	10,7
	Genellikle	13	43,3	Ara Sıra	10	17,9
	Her Zaman	2	6,7	Genellikle	27	48,2
				Her Zaman	10	17,9
Gösterip Yaptırma	Genellikle	8	26,7	Ara Sıra	2	3,6
	Her Zaman	22	73,3	Genellikle	15	26,8
				Her Zaman	39	69,6
Problem Çözme	Nadiren	3	10,0	Hiçbir Zaman	1	1,8
	Ara Sıra	16	53,3	Nadiren	7	12,5
	Genellikle	10	33,3	Ara Sıra	27	48,2
	Her Zaman	1	3,3	Genellikle	18	32,1
				Her Zaman	3	5,4
Proje	Nadiren	9	30,0	Hiçbir Zaman	6	10,7
	Ara Sıra	17	56,7	Nadiren	16	28,6
	Genellikle	4	13,3	Ara Sıra	22	39,3
				Genellikle	8	14,3
				Her Zaman	4	7,1
Komut	Ara Sıra	2	6,7	Hiçbir Zaman	1	1,8
	Genellikle	19	63,3	Nadiren	2	3,6
	Her Zaman	9	30,0	Ara Sıra	5	8,9
				Genellikle	22	39,3
				Her Zaman	26	46,4

Alıştırma	Nadiren	1	3,3	Hiçbir Zaman	1	1,8
	Ara Sıra	4	13,3	Nadiren	3	5,4
	Genellikle	17	56,7	Ara Sıra	6	10,7
	Her Zaman	8	26,7	Genellikle	20	35,7
				Her Zaman	26	46,4
Eşli Çalışma	Nadiren	2	6,7	Hiçbir Zaman	1	1,8
	Ara Sıra	4	13,3	Ara Sıra	5	8,9
	Genellikle	17	56,7	Genellikle	34	60,7
	Her Zaman	7	23,3	Her Zaman	16	28,6
Kendini Denetleme	Nadiren	2	6,7	Hiçbir Zaman	1	1,8
	Ara Sıra	13	43,3	Nadiren	5	8,9
	Genellikle	10	33,3	Ara Sıra	19	33,9
	Her Zaman	5	16,7	Genellikle	24	42,9
				Her Zaman	7	12,5
Katılım				Hiçbir Zaman	1	1,8
	Ara Sıra	3	10,0	Nadiren	1	1,8
	Genellikle	16	53,3	Ara Sıra	8	14,3
	Her Zaman	11	36,7	Genellikle	25	44,6
				Her Zaman	21	37,5
Yönlendirilmiş Buluş	Nadiren	5	16,7	Hiçbir Zaman	2	3,6
	Ara Sıra	16	53,3	Nadiren	11	19,6
	Genellikle	7	23,3	Ara Sıra	23	41,1
	Her Zaman	2	6,7	Genellikle	19	33,9
				Her Zaman	1	1,8
Kişisel Program	Hiçbir Zaman	1	3,3	Hiçbir Zaman	7	12,5
	Nadiren	5	16,7	Nadiren	11	19,6
	Ara Sıra	16	53,3	Ara Sıra	24	42,9
	Genellikle	8	26,7	Genellikle	13	23,2
				Her Zaman	1	1,8
Öğrencinin Başlatması	Nadiren	8	26,7	Hiçbir Zaman	7	12,5
	Ara Sıra	10	33,3	Nadiren	8	14,3
	Genellikle	11	36,7	Ara Sıra	17	30,4
	Her Zaman	1	3,3	Genellikle	20	35,7
				Her Zaman	4	7,1
Kendi Kendine Öğrenme				Hiçbir Zaman	7	12,5
	Nadiren	9	30,0	Nadiren	12	21,4
	Ara Sıra	11	36,7	Ara Sıra	14	25,0
	Genellikle	9	30,0	Genellikle	20	35,7
				Her Zaman	3	5,4

- ✚ “Anlatım” yöntemini görev yeri köy, belde ya da ilçe olan katılımcılar %40 ile “Genellikle”, %30 ile “Her Zaman” kullandıklarını, görev yeri şehir olan katılımcılar ise %42,9 ile “Her Zaman”, %41,1 “Genellikle” kullandıklarını belirten seçenekleri işaretlemişlerdir. %95 güven düzeyinde düzenli görev yeri köy, belde ya da ilçe olan katılımcılar ile şehir olan katılımcılar arasında “Anlatım” yönteminin kullanım oranları bakımından farklılık istatistiksel olarak anlamlı değildir ($\chi^2=6,534$; $p>0.05$).
- ✚ “Tartışma” yöntemini görev yeri köy, belde ya da ilçe olan katılımcılar %40 ile “Ara Sıra”, %36,7 ile “Genellikle” kullandıklarını, görev yeri şehir olan katılımcılar ise %58,9 ile “Ara Sıra” kullandıklarını belirten seçenekleri işaretlemişlerdir. %95 güven düzeyinde düzenli görev yeri köy, belde ya da ilçe olan katılımcılar ile şehir olan katılımcılar arasında “Tartışma” yönteminin kullanım oranları bakımından farklılık istatistiksel olarak anlamlı değildir ($\chi^2=12,777$; $p>0.05$).
- ✚ “Örnek Olay” yöntemini görev yeri köy, belde ya da ilçe olan katılımcılar %43,3 ile “Genellikle”, %43,3 “Ara Sıra” kullandıklarını, görev yeri şehir olan katılımcılar ise %48,2 ile “Genellikle” kullandıklarını belirten seçenekleri işaretlemişlerdir. %95 güven düzeyinde düzenli görev yeri köy, belde ya da ilçe olan katılımcılar ile şehir olan katılımcılar arasında “Örnek Olay” yönteminin kullanım oranları bakımından farklılık istatistiksel olarak anlamlı değildir ($\chi^2=11,502$; $p>0.05$).
- ✚ “Gösterip Yaptırma” yöntemini görev yeri köy, belde ya da ilçe olan katılımcılar %73,3 ile “Her Zaman” kullandıklarını görev yeri şehir olan katılımcılar ise %69,6 ile “Her Zaman” kullandıklarını belirten seçenekleri işaretlemişlerdir. %95 güven düzeyinde düzenli görev yeri köy, belde ya da ilçe olan katılımcılar ile şehir olan katılımcılar arasında “Gösterip Yaptırma” yönteminin kullanım oranları bakımından farklılık istatistiksel olarak anlamlı değildir ($\chi^2=2,341$; $p>0.05$).

- ✚ “Problem Çözme” yöntemini görev yeri köy, belde ya da ilçe olan katılımcılar %53,3 ile “Ara Sıra” kullandıklarını görev yeri şehir olan katılımcılar ise %48,2 ile “Ara Sıra” kullandıklarını belirten seçenekleri işaretlemişlerdir. %95 güven düzeyinde düzenli görev yeri köy, belde ya da ilçe olan katılımcılar ile şehir olan katılımcılar arasında “Problem Çözme” yönteminin kullanım oranları bakımından farklılık istatistiksel olarak anlamlı değildir ($\chi^2=4,114$; $p>0.05$).
- ✚ “Proje” yöntemini görev yeri köy, belde ya da ilçe olan katılımcılar %56,7 ile “Ara Sıra” kullandıklarını görev yeri şehir olan katılımcılar ise %39,3 ile “Ara Sıra” kullandıklarını belirten seçenekleri işaretlemişlerdir. %95 güven düzeyinde düzenli görev yeri köy, belde ya da ilçe olan katılımcılar ile şehir olan katılımcılar arasında “Proje” yönteminin kullanım oranları bakımından farklılık istatistiksel olarak anlamlı değildir ($\chi^2=6,698$; $p>0.05$).
- ✚ “Komut” yöntemini görev yeri köy, belde ya da ilçe olan katılımcılar %63,3 ile “Genellikle” kullandıklarını görev yeri şehir olan katılımcılar ise %46,4 ile “Her Zaman”, %39,3 “Genellikle” kullandıklarını belirten seçenekleri işaretlemişlerdir. %95 güven düzeyinde düzenli görev yeri köy, belde ya da ilçe olan katılımcılar ile şehir olan katılımcılar arasında “Komut” yönteminin kullanım oranları bakımından farklılık istatistiksel olarak anlamlı değildir ($\chi^2=8,349$; $p>0.05$).
- ✚ “Alıştırma” yöntemini görev yeri köy, belde ya da ilçe olan katılımcılar %56,7 ile “Genellikle” kullandıklarını görev yeri şehir olan katılımcılar ise %46,4 ile “Her Zaman” kullandıklarını belirten seçenekleri işaretlemişlerdir. %95 güven düzeyinde düzenli görev yeri köy, belde ya da ilçe olan katılımcılar ile şehir olan katılımcılar arasında “Alıştırma” yönteminin kullanım oranları bakımından farklılık istatistiksel olarak anlamlı değildir ($\chi^2=6,831$; $p>0.05$).
- ✚ “Eşli Çalışma” yöntemini görev yeri köy, belde ya da ilçe olan katılımcılar %56,7 ile “Genellikle” kullandıklarını, görev yeri şehir olan katılımcılar ise %60,79 ile “Genellikle” kullandıklarını belirten seçenekleri işaretlemişlerdir.

%95 güven düzeyinde düzenli görev yeri köy, belde ya da ilçe olan katılımcılar ile şehir olan katılımcılar arasında “Eşli Çalışma” yönteminin kullanım oranları bakımından farklılık istatistiksel olarak anlamlı değildir ($\chi^2=7,452$; $p>0.05$).

✚ “Kendini Denetleme” yöntemini görev yeri köy, belde ya da ilçe olan katılımcılar %43,3 ile “Ara Sıra”, %33,3 ile “Genellikle” kullandıklarını görev yeri şehir olan katılımcılar ise %42,9 ile “Ara Sıra”, %33,9 “Genellikle” kullandıklarını belirten seçenekleri işaretlemişlerdir. %95 güven düzeyinde düzenli görev yeri köy, belde ya da ilçe olan katılımcılar ile şehir olan katılımcılar arasında “Kendini Denetleme” yönteminin kullanım oranları bakımından farklılık istatistiksel olarak anlamlı değildir ($\chi^2=10,462$; $p>0.05$).

✚ “Katılım” yöntemini görev yeri köy, belde ya da ilçe olan katılımcılar %53,3 ile “Genellikle” kullandıklarını görev yeri şehir olan katılımcılar ise %44,6 ile “Genellikle”, %37,5 “Her Zaman” kullandıklarını belirten seçenekleri işaretlemişlerdir. %95 güven düzeyinde düzenli görev yeri köy, belde ya da ilçe olan katılımcılar ile şehir olan katılımcılar arasında “Katılım” yönteminin kullanım oranları bakımından farklılık istatistiksel olarak anlamlı değildir ($\chi^2=3,999$; $p>0.05$).

✚ “Yönlendirilmiş Buluş” yöntemini görev yeri köy, belde ya da ilçe olan katılımcılar %53,3 ile “Ara Sıra” kullandıklarını görev yeri şehir olan katılımcılar ise %41,1 ile “Ara Sıra” kullandıklarını belirten seçenekleri işaretlemişlerdir. %95 güven düzeyinde düzenli görev yeri köy, belde ya da ilçe olan katılımcılar ile şehir olan katılımcılar arasında “Yönlendirilmiş Buluş” yönteminin kullanım oranları bakımından farklılık istatistiksel olarak anlamlı değildir ($\chi^2=5,175$; $p>0.05$).

✚ “Kişisel Program” yöntemini görev yeri köy, belde ya da ilçe olan katılımcılar %53,3 ile “Ara Sıra” kullandıklarını görev yeri şehir olan katılımcılar ise %42,9 ile “Ara Sıra” kullandıklarını belirten seçenekleri işaretlemişlerdir. %95 güven düzeyinde düzenli görev yeri köy, belde ya da ilçe olan katılımcılar ile şehir olan katılımcılar arasında “Kişisel Program” yönteminin kullanım oranları bakımından farklılık istatistiksel olarak anlamlı değildir ($\chi^2=6,339$; $p>0.05$).

✚ “Öğrencinin Başlatması” yöntemini görev yeri köy, belde ya da ilçe olan katılımcılar %36,7 ile “Genellikle”, %33,3 “Ara Sıra” kullandıklarını görev yeri şehir olan katılımcılar ise %35,7 ile “Genellikle”, %30,4 “Ara Sıra” kullandıklarını belirten seçenekleri işaretlemişlerdir. %95 güven düzeyinde düzenli görev yeri köy, belde ya da ilçe olan katılımcılar ile şehir olan katılımcılar arasında “Öğrencinin Başlatması” yönteminin kullanım oranları bakımından farklılık istatistiksel olarak anlamlı değildir ($\chi^2=11,661$; $p>0.05$).

✚ “Kendi Kendine Öğrenme” yöntemini görev yeri köy, belde ya da ilçe olan katılımcılar %36,7 ile “Ara Sıra” kullandıklarını, görev yeri şehir olan katılımcılar ise %35,7 ile “Genellikle” kullandıklarını belirten seçenekleri işaretlemişlerdir. %95 güven düzeyinde düzenli görev yeri köy, belde ya da ilçe olan katılımcılar ile şehir olan katılımcılar arasında “Kendini Denetleme” yönteminin kullanım oranları bakımından farklılık istatistiksel olarak anlamlı değildir ($\chi^2=6,661$; $p>0.05$).

✚ Elde edilen bulgular incelendiğinde; görev yeri köy, belde ya da ilçe olan katılımcıların, en sık “Gösterip Yaptırma, Komut, Proje, Alıştırma ve Eşli Çalışma” yöntemlerini tercih ettikleri, görev yeri şehir olan katılımcıların ise en sık “Gösterip Yaptırma, Eşli Çalışma ve Tartışma” yöntemlerini tercih ettikleri tespit edilmiştir

Tablo4.9:Katılımcıların Çocuk Sahibi Olma Değişkenine Göre Öğretim Yöntemleri Kullanım Sıklıkları Frekans Ve Yüzde Dağılımları

	Evet		Hayır			
	n	%	n	%		
Anlatım	Nadiren	3	5,0	Nadiren	3	11,5
	Ara Sıra	8	13,3	Ara Sıra	4	15,4
	Genellikle	28	46,7	Genellikle	7	26,9
	Her Zaman	21	35,0	Her Zaman	12	46,2
Tartışma	Hiçbir Zaman	1	1,7	Nadiren	6	23,1
	Nadiren	8	13,3	Ara Sıra	12	46,2
	Ara Sıra	33	55,0	Genellikle	7	26,9
	Genellikle	12	20,0	Her Zaman	1	3,8
	Her Zaman	6	10,0			
Örnek Olay	Hiçbir Zaman	1	1,7	Hiçbir Zaman	2	7,7
	Nadiren	5	8,3	Nadiren	3	11,5
	Ara Sıra	15	25,0	Ara Sıra	8	30,8
	Genellikle	31	51,7	Genellikle	9	34,6
	Her Zaman	8	13,3	Her Zaman	4	15,4
Gösterip Yaptırma	Ara Sıra	1	1,7	Ara Sıra	1	3,8
	Genellikle	16	26,7	Genellikle	7	26,9
	Her Zaman	43	71,7	Her Zaman	18	69,2
Problem Çözme	Hiçbir Zaman	1	1,7	Nadiren	4	15,4
	Nadiren	6	10,0	Ara Sıra	11	42,3
	Ara Sıra	32	53,3	Genellikle	10	38,5
	Genellikle	18	30,0	Her Zaman	1	3,8
	Her Zaman	3	5,0			
Proje	Hiçbir Zaman	5	8,3	Hiçbir Zaman	1	3,8
	Nadiren	18	30,0	Nadiren	7	26,9
	Ara Sıra	25	41,7	Ara Sıra	14	53,8
	Genellikle	10	16,7	Genellikle	2	7,7
	Her Zaman	2	3,3	Her Zaman	2	7,7
Komut	Hiçbir Zaman	1	1,7	Ara Sıra	1	3,8
	Nadiren	2	3,3	Genellikle	11	42,3
	Ara Sıra	6	10,0	Her Zaman	14	53,8
	Genellikle	30	50,0			
	Her Zaman	21	35,0			
Alıştırma	Hiçbir Zaman	1	1,7	Nadiren	1	3,8
	Nadiren	3	5,0	Genellikle	10	38,5
	Ara Sıra	10	16,7	Her Zaman	15	57,7
	Genellikle	27	45,0			
	Her Zaman	19	31,7			

Eşli Çalışma	Hiçbir Zaman	1	1,7	Nadiren	1	3,8
	Nadiren	1	1,7	Ara Sıra	3	11,5
	Ara Sıra	6	10,0	Genellikle	15	57,7
	Genellikle	36	60,0	Her Zaman	7	26,9
	Her Zaman	16	26,7			
Kendini Denetleme	Hiçbir Zaman	1	1,7	Nadiren	4	15,4
	Nadiren	3	5,0	Ara Sıra	9	34,6
	Ara Sıra	23	38,3	Genellikle	7	26,9
	Genellikle	27	45,0	Her Zaman	6	23,1
	Her Zaman	6	10,0			
Katılım	Hiçbir Zaman	1	1,7	Nadiren	1	3,8
	Ara Sıra	5	8,3	Ara Sıra	6	23,1
	Genellikle	35	58,3	Genellikle	6	23,1
	Her Zaman	19	31,7	Her Zaman	13	50,0
Yönlendirilmiş Buluş	Hiçbir Zaman	1	1,7	Hiçbir Zaman	1	3,8
	Nadiren	9	15,0	Nadiren	7	26,9
	Ara Sıra	30	50,0	Ara Sıra	9	34,6
	Genellikle	19	31,7	Genellikle	7	26,9
	Her Zaman	1	1,7	Her Zaman	2	7,7
Kişisel Program	Hiçbir Zaman	4	6,7	Hiçbir Zaman	4	15,4
	Nadiren	12	20,0	Nadiren	4	15,4
	Ara Sıra	31	51,7	Ara Sıra	9	34,6
	Genellikle	12	20,0	Genellikle	9	34,6
	Her Zaman	1	1,7			
Öğrencinin Başlatması	Hiçbir Zaman	4	6,7	Hiçbir Zaman	3	11,5
	Nadiren	11	18,3	Nadiren	5	19,2
	Ara Sıra	20	33,3	Ara Sıra	7	26,9
	Genellikle	22	36,7	Genellikle	9	34,6
	Her Zaman	3	5,0	Her Zaman	2	7,7
Kendi Kendine Öğrenme	Hiçbir Zaman	3	5,0	Hiçbir Zaman	4	15,4
	Nadiren	17	28,3	Nadiren	4	15,4
	Ara Sıra	19	31,7	Ara Sıra	6	23,1
	Genellikle	19	31,7	Genellikle	10	38,5
	Her Zaman	2	3,3	Her Zaman	2	7,7

- ✚ “Anlatım” yöntemini çocuk sahibi olan katılımcılar %46,7 ile “Genellikle”, çocuk sahibi olmayan katılımcılar ise %46,2 ile “Her Zaman” kullandıklarını belirten seçenekleri işaretlemişlerdir. %95 güven düzeyinde çocuk sahibi olan katılımcılar ile çocuk sahibi olmayan katılımcılar arasında “Anlatım” yönteminin kullanım oranları bakımından farklılık istatistiksel olarak anlamlı değildir ($\chi^2=3,492$; $p>0.05$).
- ✚ “Tartışma” yöntemini çocuk sahibi olan katılımcılar %55 ile “Ara Sıra”, çocuk sahibi olmayan katılımcılar ise %46,2 ile “Ara Sıra” kullandıklarını belirten seçenekleri işaretlemişlerdir. %95 güven düzeyinde çocuk sahibi olan katılımcılar ile çocuk sahibi olmayan katılımcılar arasında “Tartışma” yönteminin kullanım oranları bakımından farklılık istatistiksel olarak anlamlı değildir ($\chi^2=3000$; $p>0.05$).
- ✚ “Örnek Olay” yöntemini çocuk sahibi olan katılımcılar %51,7 ile “Genellikle”, çocuk sahibi olmayan katılımcılar ise %34,6 ile “Genellikle”, %30,8 ile “Ara Sıra” kullandıklarını belirten seçenekleri işaretlemişlerdir. %95 güven düzeyinde çocuk sahibi olan katılımcılar ile çocuk sahibi olmayan katılımcılar arasında “Örnek Olay” yönteminin kullanım oranları bakımından farklılık istatistiksel olarak anlamlı değildir ($\chi^2=3,503$; $p>0.05$).
- ✚ “Gösterip Yaptırma” yöntemini çocuk sahibi olan katılımcılar %71,7 ile “Her Zaman”, çocuk sahibi olmayan katılımcılar ise %69,2 ile “Her Zaman” kullandıklarını belirten seçenekleri işaretlemişlerdir. %95 güven düzeyinde çocuk sahibi olan katılımcılar ile çocuk sahibi olmayan katılımcılar arasında “Gösterip Yaptırma” yönteminin kullanım oranları bakımından farklılık istatistiksel olarak anlamlı değildir ($\chi^2=0,586$; $p>0.05$).
- ✚ “Problem Çözme” yöntemini çocuk sahibi olan katılımcılar %53,3 ile “Ara Sıra”, çocuk sahibi olmayan katılımcılar ise %42,3 ile “Ara Sıra”, %38,5 ile “Genellikle” kullandıklarını belirten seçenekleri işaretlemişlerdir. %95 güven düzeyinde çocuk sahibi olan katılımcılar ile çocuk sahibi olmayan katılımcılar arasında “Problem Çözme” yönteminin kullanım oranları bakımından farklılık istatistiksel olarak anlamlı değildir ($\chi^2=1,777$; $p>0.05$).

- ✚ “Proje” yöntemini çocuk sahibi olan katılımcılar %41,7 ile “Ara Sıra”, çocuk sahibi olmayan katılımcılar ise %53,8 ile “Ara Sıra” kullandıklarını belirten seçenekleri işaretlemişlerdir. %95 güven düzeyinde çocuk sahibi olan katılımcılar ile çocuk sahibi olmayan katılımcılar arasında “Proje” yönteminin kullanım oranları bakımından farklılık istatistiksel olarak anlamlı değildir ($\chi^2=2,964$; $p>0.05$).
- ✚ “Komut” yöntemini çocuk sahibi olan katılımcılar %50 ile “Genellikle”, çocuk sahibi olmayan katılımcılar ise %53,8 ile “Her Zaman” kullandıklarını belirten seçenekleri işaretlemişlerdir. %95 güven düzeyinde çocuk sahibi olan katılımcılar ile çocuk sahibi olmayan katılımcılar arasında “Komut” yönteminin kullanım oranları bakımından farklılık istatistiksel olarak anlamlı değildir ($\chi^2=3,952$; $p>0.05$).
- ✚ “Alıştırma” yöntemini çocuk sahibi olan katılımcılar %45 ile “Genellikle”, çocuk sahibi olmayan katılımcılar ise %57,7 ile “Her Zaman” kullandıklarını belirten seçenekleri işaretlemişlerdir. %95 güven düzeyinde çocuk sahibi olan katılımcılar ile çocuk sahibi olmayan katılımcılar arasında “Alıştırma” yönteminin kullanım oranları bakımından farklılık istatistiksel olarak anlamlı değildir ($\chi^2=8,107$; $p>0.05$).
- ✚ “Eşli Çalışma” yöntemini çocuk sahibi olan katılımcılar %60 ile “Genellikle”, çocuk sahibi olmayan katılımcılar ise %57,7 ile “Genellikle” kullandıklarını belirten seçenekleri işaretlemişlerdir. %95 güven düzeyinde çocuk sahibi olan katılımcılar ile çocuk sahibi olmayan katılımcılar arasında “Eşli Çalışma” yönteminin kullanım oranları bakımından farklılık istatistiksel olarak anlamlı değildir ($\chi^2=0,862$; $p>0.05$).
- ✚ “Kendini Denetleme” yöntemini çocuk sahibi olan katılımcılar %45 ile “Genellikle”, %38,3 ile “Ara Sıra” çocuk sahibi olmayan katılımcılar ise %34,6 ile “Ara Sıra”, %26,9 “Genellikle” kullandıklarını belirten seçenekleri işaretlemişlerdir. %95 güven düzeyinde çocuk sahibi olan katılımcılar ile çocuk sahibi olmayan katılımcılar arasında “Kendini Denetleme” yönteminin

kullanım oranları bakımından farklılık istatistiksel olarak anlamlı değildir ($\chi^2=6,626$; $p>0.05$).

✚ “Katılım” yöntemini çocuk sahibi olan katılımcılar %58,3 ile “Genellikle”, çocuk sahibi olmayan katılımcılar ise %50 ile “Her Zaman” kullandıklarını belirten seçenekleri işaretlemişlerdir. Çocuk sahibi olan katılımcıların, çocuk sahibi olmayan katılımcılara göre “Katılım” yöntemini daha sık tercih ettikleri gözlemlenmektedir. %95 güven düzeyinde çocuk sahibi olan katılımcılar ile çocuk sahibi olmayan katılımcılar arasında “Katılım” yönteminin kullanım oranları bakımından farklılık istatistiksel olarak anlamlıdır. ($\chi^2=12,192$; $p<0.05$). Çocuk sahibi olan katılımcıların, çocuk sahibi olmayan katılımcılara göre “Katılım” yöntemini daha sık tercih ettikleri gözlemlenmiştir.

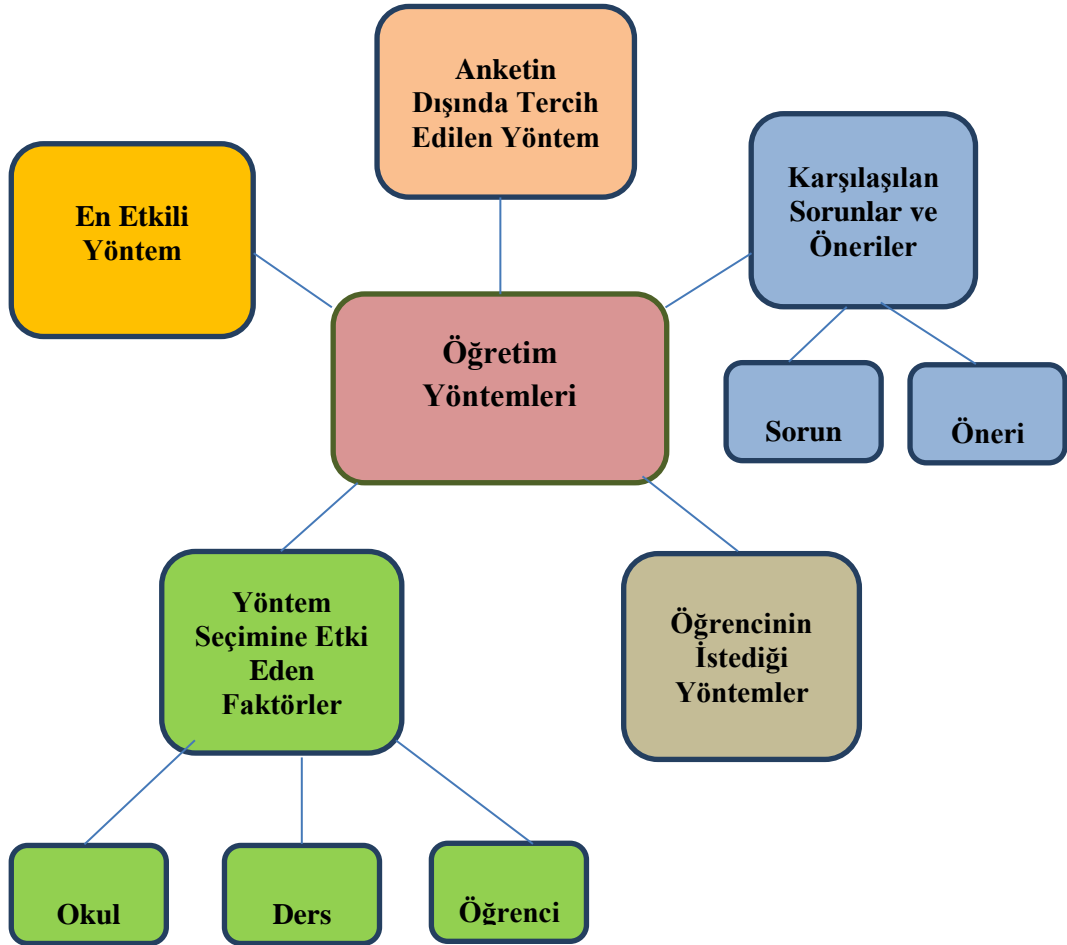
✚ “Yönlendirilmiş Buluş” yöntemini çocuk sahibi olan katılımcılar %50 ile “Ara Sıra”, çocuk sahibi olmayan katılımcılar ise %34,6 ile “Ara Sıra” kullandıklarını belirten seçenekleri işaretlemişlerdir. %95 güven düzeyinde çocuk sahibi olan katılımcılar ile çocuk sahibi olmayan katılımcılar arasında “Yönlendirilmiş Buluş” yönteminin kullanım oranları bakımından farklılık istatistiksel olarak anlamlı değildir ($\chi^2=4,726$; $p>0.05$).

✚ “Kişisel Program” yöntemini çocuk sahibi olan katılımcılar %51,7 ile “Ara Sıra”, çocuk sahibi olmayan katılımcılar %34,6 ile “Genellikle”, %34,6 “Ara Sıra” kullandıklarını belirten seçenekleri işaretlemişlerdir. %95 güven düzeyinde çocuk sahibi olan katılımcılar ile çocuk sahibi olmayan katılımcılar arasında “Kişisel Program” yönteminin kullanım oranları bakımından farklılık istatistiksel olarak anlamlı değildir ($\chi^2=4,844$; $p>0.05$).

✚ “Öğrencinin Başlatması” yöntemini çocuk sahibi olan katılımcılar %36,7 ile “Genellikle”, %33,3 “Ara Sıra” çocuk sahibi olmayan katılımcılar ise %34,6 ile “Genellikle”, %26,9 “Ara Sıra” kullandıklarını belirten seçenekleri işaretlemişlerdir. %95 güven düzeyinde çocuk sahibi olan katılımcılar ile çocuk sahibi olmayan katılımcılar arasında “Öğrencinin Başlatması” yönteminin kullanım oranları bakımından farklılık istatistiksel olarak anlamlı değildir ($\chi^2=1,022$; $p>0.05$).

- ✚ “Kendi Kendine Öğrenme” yöntemini çocuk sahibi olan katılımcılar %31,7 ile “Genellikle”, çocuk sahibi olmayan katılımcılar ise %38,5 ile “Genellikle” kullandıklarını belirten seçenekleri işaretlemişlerdir. %95 güven düzeyinde çocuk sahibi olan katılımcılar ile çocuk sahibi olmayan katılımcılar arasında “Kendi Kendine Öğrenme” yönteminin kullanım oranları bakımından farklılık istatistiksel olarak anlamlı değildir ($\chi^2=5,099$; $p>0.05$).
- ✚ Elde edilen bulgular incelendiğinde çocuk sahibi olan katılımcıların, en sık “Gösterip Yaptırma, Eşli Çalışma ve Katılım” yöntemlerini tercih ettikleri, çocuk sahibi olmayan katılımcıların ise en sık “Gösterip Yaptırma, Alıştırma, Eşli Çalışma ve Katılım” yöntemlerini tercih ettikleri tespit edilmiştir.

4.2. Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenlerinin Derslerde Kullandıkları Öğretim Yöntemlerinin Belirlenmesine Yönelik Nitel Bulgular

Şekil 4,1: Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenlerinin Derslerde Kullandıkları Öğretim Yöntemlerinin Belirlenmesine Yönelik Nitel Bulgular

Araştırmaya katılan beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin kendilerine yöneltilen yarı yapılandırılmış görüşme sorularına verdikleri yanıtlar doğrultusunda düzenlenen kodlamalar ve temalar şekildeki gibidir. Elde edilen nitel veriler doğrultusunda, “Anket Dışında Tercih Edilen Yöntem”, “Karşılaşılan Sorunlar ve Öneriler”, “Öğrencilerin İstedikleri Yöntemler”, “Yöntem Seçimine Etki Eden Faktörler”, “En Etkili Yöntem” olmak üzere 5 ana tema belirlenmiştir. Ayrıca “Karşılaşılan Sorunlar ve Öneriler Teması”; “Sorunlar” ve “Öneriler alt temasıyla, Yöntem Seçimine Etki Eden Faktörler ise; “Okul”, “Öğrenci” ve “Ders” alt temalarıyla son şeklini almış, bulgular her bir tema doğrultusunda ayrı ayrı ele alınarak yorumlanmıştır.

Şekil 4.2: Anket Dışında Tercih Edilen Yöntem Temasına Yönelik Bulgular

Beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin “Anket Dışında Tercih Ettikleri Yöntem” e yönelik vermiş oldukları cevaplar incelendiğinde bu öğretim yöntemlerinin “Medya Yardımlı Öğretim Yöntemi”, “Oyunla Öğretim Yöntemi”, “Soru Cevap Yöntemi” olduğu belirlenmiştir. 15 beden eğitimi ve spor öğretmeninden üçü (K1, K2, K15) ankette bulunan öğretim yöntemleri dışında “Medya Yardımlı Öğretim” yöntemini de derslerde kullandıkları, ikisi (K3, K4) “Oyunla Öğretim” yöntemini kullandıkları, biri (K9) “Soru Cevap Yöntemi”ni kullandığını ifade etmiştir.

K9 “öğrencileri zihinsel olarak da harekete geçirmek istediğim için bu yöntemler dışında soru cevap yöntemini de kullanıyorum” ifadesi ile, K1 “öğretimi görsel olarak desteklemek için sıklıkla medya yardımcı öğretim yönteminden faydalanıyorum, bu sayede

öğrenciler daha kalıcı öğreniyor ve daha istekli oluyorlar” ifadesi ile düşüncelerini dile getirirken K4 “öğrencilerimin hem eğlenmelerini hem de öğrenmelerini istiyorum bu nedenle oyunla öğretim yöntemini sık sık kullanırım” ifadesi ile düşüncelerini dile getirmiştir. (K11, K12, K13, K14) anket dışında tercih edilen yöntemler temasına verdikleri en çok cevap ise“ ankette bulunan yöntemler dışında farklı yöntem kullanmıyorum”dur. K5 “ ankette bulunan öğretim yöntemleri ders işlemem için yeterli oluyor farklı bir yönteme ihtiyaç duymuyorum” ifadesi ile düşüncelerini dile getirmiştir.

Şekil 4.3:En Etkili Yöntem Temasına Yönelik Bulgular

Beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin “En Etkili Yöntem”eyönelik vermiş oldukları cevaplar incelendiğinde en etkili üç yöntemin “Gösterip Yaptırma Yöntemi”, “Katılım Yöntemi” ve “Alıştırma Yöntemi” olduğu belirlenmiştir.15 beden eğitimi ve spor öğretmenin altısı (K1, K2, K7, K9, K10, K11) en etkili öğretim yönteminin “Gösterip Yaptırma Yöntemi” olduğunu, beşi (K4, K5, K6, K13, K14) en etkili öğretim yönteminin “Alıştırma Yöntemi” olduğunu, dördü (K3, K8, K15, K12) en etkili öğretim yönteminin “Katılım Yöntemi” olduğunu ifade etmiştir.

K3 “aslında tüm yöntemleri önemlidir fakat öğrenciler, dinlemekten çabuk sıkıldığı ve derslere aktif olarak katılmak istedikleri için benim için en önemli öğretim yöntemi katılım yöntemidir” ifadesi ile, K15 “ öğrencinin derste aktif olmasını sağlamak benim için önemlidir bu nedenle katılım yöntemi benim için en etkili yöntemdir” ifadesi ile düşüncelerini dile getirirken, K14 “ öğrenciler için daha faydalı olduğunu düşündüğümden bence en etkili yöntem alıştırma yöntemidir” ifadesi ile düşüncelerini dile getirmiştir. K7

ise “ öğrencilerim, gösterip yaptırma yöntemi ile daha iyi anladıklarını belirtiyorlar, bende onların kalıcı öğrenmelerini sağlamak için isteklerini göz önünde bulunduruyorum bu nedenle benim için en etkili öğretim yöntemi öğrencilerimin en aktif derse katıldıkları yöntem olan, gösterip yaptırma yöntemidir” ifadesiyle düşüncelerini dile getirmiştir.

Şekil 4.4:Yöntem Seçimine Etki Eden Faktörler Temasına Yönelik Bulgular

Beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin “Yöntem Seçimine Etki Eden Faktörler” e yönelik vermiş oldukları cevaplar incelendiğinde bu faktörlerin “Bireysel Farklılıklar”, “Öğrencilerin Hazırbulunuşlukları”, “Okulun Fiziki Koşulları ve Donanımı”, “Ders Süresi”, “Öğrencilerin İlgi ve İstekleri”, “Öğrenci Merkezli Yöntem Seçimi”, “Konunun İçeriği” olduğu ve üç temada toplandığı görülmektedir. Bu temalar “Okul”, “Ders”, “Öğrenci” olarak belirlenmiştir.

Katılımcıların yöntem seçiminde birden fazla faktör etkili olabilmektedir.

“Okul” Temasına Yönelik Cevaplar

Katılımcıların sekizi (K1, K2, K3, K4, K6, K9, K14, K15) yöntem seçiminde “Okulun Fiziki Şartları ve Donanımının” çok etkili kendilerine yön veren bir faktör olduğunu belirtmiştir. K2 “okulun fiziki şartları yöntem seçimimin en önemli noktası çünkü okulumuzda salon yok ve hava sürekli yağışlı bizde bu nedenle derslerimizi sınıflarda işliyor yöntemlerimizi de ona göre seçiyoruz” ifadeleri ile düşüncelerini dile getirmiştir.

“Ders” Temasına Yönelik Cevaplar

Katılımcıların ikisi (K3, K4) yöntem seçiminde “Ders Süresi” nin etkili olduğunu belirtirken, (K14, K15) yöntem seçerken, derste işlenecek konuyu göz önünde bulundurduğunu belirtmiş, “dersin konusunun içeriğine göre yöntem seçiyorum o gün bir kavram mı anlatacağım kurallardan mı bahsedeceğim uygulama mı yapacağım, ne yaparsam yöntemime ona göre karar veriyorum” ifadesiyle düşüncelerini dile getirmiştir.

“Öğrenci” Temasına Yönelik Cevaplar

Katılımcılar yöntem seçiminde (K6, K5, K4, K1, K8, K11) “Öğrencilerin Bireysel Farklılıkları” nın etkili olduğunu, (K9, K7, K4, K1, K8, K7, K6, K5, K10, K14) “Öğrencilerin Hazırbuluşlukları” nın etkili olduğunu, (K10, K8, K7, K4, K13, K14, K15) “Öğrencilerin İlgisi ve İstekleri” nin etkili olduğunu belirtirken (K10, K11, K12, K13, K14) “Öğrenci Merkezli Yöntem” seçiminin önemli bir faktör olduğunu, (K14, K15) K4 “Yöntem seçimimde öğrencilerimin ilgi ve isteklerini, konuşmalarını hatta yüz ifadelerini bile önemsiyorum yöntem seçimimde bunları göz önünde bulunduruyorum” ifadesiyle düşüncelerini dile getirirken, K5 “yöntem seçiminde benim için öğrencilerin bireysel farklılıkları oldukça önemli çünkü öğrenciler anlamakta güçlük çekiyorsa, algılama düzeylerine göre yöntem değişikliklerine gidiyorum” ifadesiyle, K11 “öğrencilerimin aktif olmalarını ve kendilerini ifade etmelerini istediğim için özellikler öğrenci merkezli yöntemler kullanmaya dikkat ediyorum” ifadesiyle düşüncelerini dile getirmiştir.

Şekil 4.5:Öğrencilerin İsteddiği Yöntemler Temasına Yönelik Bulgular

Beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin “Öğrencilerin İsteddiği Yöntemler” e yönelik verdiği cevaplar incelendiğinde "Alıştırma Yöntemi”, “Gösterip Yaptırma Yöntemi”, “Eşli Çalışma Yöntemi”, “Katılım Yöntemi”, “Kendi Kendine Öğrenme Yöntemi” ve “ Problem Çözme Yöntemi” olduğu belirlenmiştir.

15 beden eğitimi ve spor öğretmeninden üçü (K1, K6, K7) öğrencilerinin kendilerinden derslerde “Alıştırma Yöntemi” ni kullanmalarını istediklerini, yedisi (K2, K3, K4, K5, K8, K10, K1) “ Gösterip Yaptırma Yöntemi” ni kullanmalarını istediklerini, ikisi (K9, K15) “Eşli Çalışma Yöntemi” ni kullanmalarını istedikleri, biri (K11) “Katılım Yöntemi” ni kullanmalarını istedikleri, bir diğer katılımcı (K12) “ Kendi Kendine Öğrenme Yöntemi”ni kullanmalarını istedikleri belirtmiş, farklı bir katılımcı da (K13) öğrencilerinin kendilerinden “Problem Çözme” yöntemini kullanmasını istediğini belirtmiştir.

K1 “öğrencilerim derste aktif katılmayı bol bol alıştırmayı istiyorlar bu sebeple alıştırmayı kullanarak ders işlemini istediklerini sık sık dile getiriyorlar” ifadesiyle, K4 “öğrencilerim ben gösterip yaptırma yöntemiyle ders işlediğimde daha iyi öğrendiklerini, derslerin onlar için daha verimli geçtiğini söylüyorlar bu sebepten derslerde gösterip yaptırma yöntemini kullanmamı istediklerini söylüyorlar” ifadesiyle K7 “öğrencilerimin komut yöntemini sevmediklerini ifadelerinden anlayabiliyorum, ders süresince hemen alıştırmaya geçmemi istiyorlar” ifadesiyle düşüncelerini dile getirmiştir. K13 “öğrencilerimi güdülemeyi, düşündürmeyi seviyorum onlarda merak uyandırmayı seviyorum ve onların günlük hayatlarında karşılaştıkları problemleri rahatlıkla çözebilmelerini istediğimden problem çözme yöntemini sık sık kullanırım ve bu yöntem onların hoşuna gittiğinden kullanmamı isterler” ifadesiyle düşüncelerini dile getirmiştir.

Şekil 4.6: Karşılaşılan Sorunlar ve Öneriler Temasına Yönelik Bulgular

Beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin “Karşılaşılan Sorunlar ve Öneriler” temasına ilişkin cevapları incelendiğinde öğretim yöntemlerinin seçilmesi ve uygulanması süresince “Karşılaşılan Sorunlar” ın ve “Öneriler” in olduğu ve iki temada toplandığı görülmektedir. Bu temalar “Okul”, “Ders”, “Öğrenci” olarak belirlenmiştir.

Sorunlar

Beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin “Sorunlar” temasına ilişkin cevapları incelendiğinde öğretim yöntemlerinin seçilmesi ve uygulanması süresince “Karşılaşılan

Sorunlar” ın “Dersin Süresinin Az Olması”, “Okulun Fiziki Şartlarının Yetersiz Olması” ve “Araç Gereç Eksikliği” olduğu belirtilmiştir. Katılımcıların üçü (K1, K2, K4) farklı yöntemlerin kullanılabilmesi için “Ders Süresinin Azlığı” nı sorun olarak belirtirken, katılımcıların onu (K3, K6, K8, K9, K10, K11, K12, K13, K14, K15) yöntem seçiminde ve seçilen yöntemin uygulanmasında “Okulun Fiziki Şartlarının Yetersizliği” ve “Araç Gereç Eksikliğinden” olumsuz etkilendiklerini, katılımcıların ikisi (K5, K7) “Sınıf Mevcudunun Fazlalığı” nın yöntemlerin uygulanması hususunda kendileri için bir sorun olduğunu ifade etmişlerdir.

K1 “ derslerin daha verimli olması ve bizlerin yöntem çeşitliliğine gidebilmesi için ders sürelerinin daha fazla olması gerektiğini mevcut şartlar böyle iken kendilerini sınırlı hissettiklerini” ifade ederken, K3 “ okulumuzun salonu yok bu sebeple dersleri sınıfta işliyoruz, benim yöntem çeşitliliğine gidebilmem için öncelikle okulumuzda bir salon olması ve dersleri kaliteli işleyebilmem gerekiyor” ifadesiyle düşüncelerini dile getirmiştir. K6 “biz beden eğitimi ve spor öğretmenleri yöntem seçerken mecburen okul şartlarına göre yöntem belirliyoruz, okulun şartları ne kadar iyi olursa bizler de o kadar çeşitli öğretim yöntemleri kullanabiliriz ve öğrencilerimiz için de daha verimli olabiliriz”, K6 “öğretim yöntemlerimi konuya uygun seçebilmem ve tam anlamı ile uygulayabilmem için okulumda ki araç gereçlerin eksiksiz olması gerekiyor böyle bir durum da söz konusu değil maalesef” ifadeleri ile düşüncelerini dile getirmiştir.

Öneriler

Beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin öneriler “Öneriler” temasına ilişkin verdikleri cevapları incelendiğinde, “Yöntemler Alıştırma Yapmaya Yönelik Olmalı”, “Okulun Fiziki Şartları İyileştirilmeli”, “Hizmet İçi Eğitimler Arttırılmalı”, “Öğrenci Merkezli Yöntemler Kullanılmalı” olduğu belirlenmiştir.

Katılımcıların dördü (K1, K3, K7, K15) öğretim yöntemlerinin etkili olabilmesi hususundaki önerilerini “Yöntemler Alıştırma Yapmaya Yönelik Olmalı”, katılımcılardan altısı (K2, K4, K5, K7, K8, K9) “Okulun Fiziki Şartları İyileştirilmeli”, katılımcılardan ikisi (K6, K13) “Hizmet İçi Eğitimler Arttırılmalı”, katılımcılardan dördü (K11, K12, K14, K10) “Öğrenci Merkezli Yöntemler Kullanılmalı” ifadesiyle düşüncelerini dile getirirken, K1”Öğrencilerin kalıcı öğrenmelerini sağlamak aynı zamanda dersi sıkıcı halden kurtarmak için sık tekrar edilmeli, alıştırma yapabilecekleri yönelik yöntemler kullanılmalıdır” ifadesiyle, K13 “yöntemler verimli kullanılmalı ki amacına ulaşsın bu

nedenle öğretim yöntemleri konularının da dahil olduğu hizmet içi eğitimler çeşitlendirilmeli” ifadesiyle, K10 “öğrenciler öğrenme sürecine aktif olarak katılmalı, verimliliğin artması için öğrenci merkezli yöntemler seçilmelidir” ifadesiyle, K12 “öğrenci merkezli yöntemlerin faydasını çok gördüm bu nedenle öğretim yöntemi seçerken öğrenciyi merkeze almaya özen göstermeliyiz” ifadesiyle, K11 “öğrenci merkezli yöntemler seçerek öğrencilere dersi sevdirmeliyiz, askeri disiplinli yöntemlerden vazgeçmeliyiz” ifadesiyle düşüncelerini dile getirmiştir.

K5 “bizim okulumuzda salon yok biz öğretmenler okul şartlarına göre öğretim yöntemi belirlemek zorunda kalıyoruz bu nedenle yöntem seçiminde özgür olabilmemiz için önce okulumuzun fiziki şartları iyileştirilmeli” , K8 “ öğretmenlerin dersi verimli işleyebilmeleri, öğretim yöntemlerini rahatça seçebilmeleri için Ankara’nın merkezinde ki okulla Hakkari’nin köyünde ki okulu fiziki şartları aynı olmalıdır”, K4 “salonumuz yok hava yağmurlu olduğunda mecburen sınıfta ders işliyorum dolayısı ile öğretim yöntemimi de hava durumuna göre seçmek zorunda kalıyorum, eğitim sistemi içerisinde beden eğitimi ve spor derslerine daha fazla yer verilmeli, okulların fiziki şartları iyileştirilmeli, en azından öğrencilerin ortak kullanacakları spor salonları yapılmalıdır ” ifadeleriyle düşüncelerini dile getirmiştir.

4.3. Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenlerinin Derslerde Kullandıkları Öğretim Yöntemlerinin Belirlenmesine İlişkin Nicel Verilere Ait Bulguların, Nitel Verilere Ait Bulgular ile İlişkilendirilmesi Sonucu Elde edilen Bulgular

✚ Araştırmanın nicel verilerinden elde edilen bulgular incelendiğinde beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin diğer öğretim yöntemlerine göre en sık “Gösterip Yaptırma, Komut, Eşli Çalışma, Katılım ve Alıştırma” yöntemlerini tercih ettikleri, aynı zamanda en az “Proje, Yönlendirilmiş Buluş, Kişisel Program, Öğrencinin Başlatması ve Kendi Kendine Öğrenme” yöntemlerini tercih ettikleri tespit edilmiştir. Araştırmanın nitel verilerinden elde edilen bulgulara göre beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin en etili olduğunu düşündükleri öğretim yöntemleri “Gösterip Yaptırma, Katılım ve Alıştırma” yöntemleridir. Buradan yola çıkılarak beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin etkili olduğunu düşündükleri öğretim yöntemlerinin derslerde en çok tercih ettikleri yöntemleri öğretim yöntemleri olduğu söylenebilmektedir.

- ✚ Nitel verilerden elde edilen bulgular incelendiğinde beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin yöntem seçimine etki eden faktörlerin“Bireysel Farklılıklar, Öğrencilerin Hazırbulunuşlukları, Okulun Fiziki Koşulları ve Donanımı, Ders Süresi, Öğrencilerin İlgi ve İstekleri, Öğrenci Merkezli Yöntem Seçimi, Konunun İçeriği” olduğu tespit edilmiştir bu doğrultuda en çok ve en az tercih edilen öğretim yöntemlerinin seçilmesi hususunda beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin belirttiği bu faktörlerin etkili olduğu düşünülmektedir ve yine öğretmenlerin öğretim yöntemi seçiminde karşılaştıkları sorunlardan olan “Ders Süresinin Az Olması, Okulun Fiziki Şartlarının Yetersiz Olması, Araç Gereç Eksikliği, Sınıf Mevcudunun Fazlalığı” gibi sorunların da öğretmenlerin yöntem seçimlerini doğrudan etkilediği düşünülmektedir.
- ✚ Ayrıca araştırmanın nitel verilerinden elde edilen sonuçlar neticesinde öğrencilerin beden eğitimi ve spor derslerinde, öğretmenlerinden en çok “Gösterip Yaptırma, Eşli Çalışma, Katılım ve Alıştırma” yöntemlerini kullanarak dersi sürdürmelerini istedikleri öğretmenlerinde sıklıkla bu yöntemleri tercih ettiklerini fakat öğrencilerin istedikleri diğer yöntemlerden olan “Kendi Kendine Öğrenme ve Problem Çözme” yöntemlerine derslerde nadiren yer verdiklerini nicel bulgular doğrultusunda söyleyebiliriz.
- ✚ Bunların dışında, beden eğitimi ve spor öğretmenleri “Anlatım, Tartışma, Örnek Olay, Gösterip Yaptırma, Problem Çözme, Proje, Komut, Alıştırma, Eşli Çalışma, Kendini Denetleme, Katılım, Yönlendirilmiş Buluş, Kişisel Program, Öğrencinin Başlatması ve Kendi Kendine Öğrenme” dışında tercih ettiğiniz farklı bir öğretim yöntemi var mıdır? Sorusuna“Medya Yardımlı Öğretim Yöntemi, Oyunla Öğretim Yöntemi, Soru Cevap Yöntemi” cevabını vermiştir.
- ✚ Araştırma kapsamında katılımcıların cinsiyet değişkenine göre öğretim yöntemlerini kullanma sıklıkları, frekans ve yüzde dağılımları incelendiğinde düzeyinde erkek katılımcılar ile kadın katılımcılar arasında “Örnek Olay ve Problem Çözme” yönteminin kullanım oranları bakımından istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık, tespit edilmiştir. Bu tespite göre erkeklerin, kadınlara göre “Örnek Olay ve Problem Çözme” yöntemini daha sık tercih ettikleri, gözlemlenmektedir. Nitel veriler doğrultusunda bu farklılıkların sebebi için;

erkek katılımcılara ait öğrenci grubunun özelliklerinin, bireysel farklılıklarının, ilgi ve isteklerinin, görev yaptığı okulun fiziki şartları ve donanımının bu yöntemi kullanmayı gerektirdiğini söyleyebiliriz.

✚ Araştırma kapsamında katılımcıların yaş değişkenine göre öğretim yöntemlerini kullanma sıklıkları, frekans ve yüzde dağılımları incelendiğinde “Tartışma” yönteminin kullanım oranları bakımından istatistiksel olarak farklılığın anlamlı olduğu tespit edilmiştir. Bu tespite göre 24-28 yaş aralığında olan katılımcıların, 29-33 yaş, 34-38 yaş, 39-43 yaş, 44 yaş ve üzeri aralığında olan katılımcılara göre “Tartışma” yöntemini daha sık tercih ettikleri, 29-33 yaş aralığında olan katılımcıların, 24-28 yaş, 34-38 yaş, 39-43 yaş, 44 yaş ve üzeri aralığında olan katılımcılara göre

✚ “Örnek Olay” yöntemini daha sık tercih ettikleri, 44 yaş ve üzeri aralığında olan katılımcıların, 24-28 yaş, 29-33 yaş, 34-38 yaş, 39-43 yaş aralığında olan katılımcılara göre “Problem Çözme” yöntemini daha sık tercih ettikleri, 39-43 yaş aralığındaki katılımcıların, 24-28 yaş, 29-33 yaş, 34-38 yaş, 44 yaş ve üzeri aralığındaki katılımcılara göre “Kendini Denetleme” yöntemini daha sık tercih ettikleri tespit edilmiştir. Nitel veriler doğrultusunda bu farklılıkların sebebi için; 24-28 yaş aralığı, 29-33 yaş aralığı, 44 yaş ve üzeri aralığı ve 39-43 yaş aralığındaki katılımcılara ait öğrenci grubunun özelliklerinin, bireysel farklılıklarının, ilgi ve isteklerinin, görev yaptığı okulun fiziki şartları ve donanımının bu yöntemi kullanmayı gerektirdiğini söyleyebiliriz.

✚ Hizmet yılı değişkenine göre öğretim yöntemlerini kullanma sıklıkları frekans ve yüzde dağılımları incelendiğinde “Tartışma, Kendini Denetleme, Katılım ve Yönlendirilmiş Buluş” yöntemini kullanım oranları bakımından istatistiksel olarak anlamlı farklılık tespit edilmiştir. Hizmet süresi 19-24 yıl aralığında olan katılımcıların, hizmet süresi 1-6 yıl, 7-12 yıl yaş 13-18 yıl aralığında olan katılımcılara göre “Tartışma” yöntemini daha sık tercih ettikleri, Hizmet süresi 13-18 yıl aralığında olan katılımcıların, hizmet süresi 1-6 yıl, 7-12 yıl yaş, 19-24 yıl aralığında olan katılımcılara göre “Kendini Denetleme” yöntemini daha sık tercih ettikleri, Hizmet süresi 13-18 yıl aralığında olan katılımcıların, hizmet süresi 1-6 yıl, 7-12 yıl yaş, 19-24 yıl aralığında olan katılımcılara göre

“Katılım” yöntemini daha sık tercih ettikleri gözlemlenmiştir. Hizmet süresi 19-24 yıl, 13-18 yıl olan katılımcılara ait öğrenci grubunun özelliklerinin, bireysel farklılıkları ve hazırbulunuşluklarının, ilgi ve isteklerinin, görev yaptığı okulun fiziki şartları ve donanımının da benzer şekilde bu yöntemi kullanmayı gerektirdiğini söyleyebiliriz.

✚ Çocuk sahibi olma değişkenine ve görev yaptığı öğretim kademesine göre öğretim yöntemlerini kullanma sıklıkları, frekans ve yüzde dağılımları incelendiğinde Çocuk sahibi olan katılımcıların, çocuk sahibi olmayan katılımcılara göre “Katılım” yöntemini daha sık tercih ettikleri, ayrıca ortaöğretimde görev yapan katılımcıların lisede görev yapan katılımcılara göre “Anlatım” yöntemini daha sık tercih ettikleri gözlemlenmiştir. Nitel veriler doğrultusunda bu farklılıkların sebebi için; çocuk sahibi olan beden eğitimi ve spor öğretmenleri ile ortaokulda görev yapan beden eğitimi ve spor öğretmenlerine ait öğrenci grubunun özelliklerinin, bireysel farklılıklarının, ilgi ve isteklerinin, hazırbulunuşluklarının, konunun içeriğinin görev yaptığı okulun fiziki şartları ve donanımının bu yöntemi kullanmayı gerektirdiğini söyleyebiliriz.

✚ Yaş grubuna ve hizmet yılına ait istatistiksel olarak anlamlı olan diğer farklılıklar ise “Yönlendirilmiş Buluş” ve “Öğrencinin Başlatması” yönteminde tespit edilmiştir. Farklılıklar incelendiğinde, 39-43 aralığında olan katılımcıların, 24-28 yaş, 29-33 yaş, 34-38 yaş, 39-43 yaş ve 44-48 ve üzeri aralığında olan katılımcılara göre “Yönlendirilmiş Buluş” yöntemini daha sık tercih ettikleri ve 44 yaş ve üzeri aralığında olan katılımcıların da ayrıca 24-28 yaş, 29-33 yaş, 34-38 yaş, 39-43 yaş aralığında olan katılımcılara göre “Öğrencinin Başlatması” yöntemini daha sık tercih ettikleri ayrıca hizmet süresi değişkenine göre farklılıklar incelendiğinde de hizmet süresi 13-18 yıl olan katılımcıların, hizmet süresi 1-6 yıl, 7-12 yıl yaş, 19-24 yıl aralığında olan katılımcılara göre “Yönlendirilmiş Buluş” yöntemini daha sık tercih ettikleri gözlemlenmektedir. Nitel veriler doğrultusunda bu farklılıkların sebebi için; 39-43, 44 yaş ve üzeri aralığında olan beden eğitimi ve spor öğretmenleri ile hizmet süresi 13-18 yıl olan beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin öğretim yöntemi seçerken daha çok öğrenci merkezli yöntem seçimini göz önünde

bulundurduğunu, ve sahip olduğu öğrenci grubunun özelliklerini, bireysel farklılıklarının, ilgi ve isteklerinin de bu yöntemi kullanmayı gerektirdiğini söyleyebiliriz.

BÖLÜM V

TARTIŞMA, SONUÇ VE ÖNERİLER

Araştırmanın bu bölümünde; araştırma neticesinde elde edilen bulguların istatistiksel analiz sonuçları alan yazından faydalanılarak tartışılmış, bulgulara ait yorum, sonuç ve önerilere yer verilmiştir.

5.1. Tartışma

Bu araştırma çeşitli değişkenler açısından, beden eğitimi ve spor derslerinde kullanılan öğretim yöntemlerinin belirlenmesi ve görüşme raporlarından elde edilen sonuçlar açısından yorumlanması amacıyla yapılmış, genel tarama modeline uygun olarak tasarlanmıştır.

Araştırma bulgularına göre beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin; 61' inin (%70,9) erkek, 25' nin (% 29,1) kadın, 9' unun (% 10,5) 24-28 yaş aralığında, 11' inin (%12,8) 29-33 yaş aralığında, 23' ünün (% 26,7) 34-38 yaş aralığında, 15' inin (% 17,4) 39-43 yaş aralığında 28' inin (32,6) 44-48 yaş ve üzeri aralığında olduğu, 18' inin (%20,9) medeni durumunun bekâr, 68' inin evli olduğu, 27' sinin (%31,4) lise, 59' unun (% 68,6) ortaokulda görev yaptığı, 22' sinin (% 25,6) hizmet yılının 1-6 yıl aralığında, 22' sinin (%25,6) hizmet yılının 7-12 yıl aralığında, 11' inin (%12,8) hizmet yılının 13-18 yıl aralığında, 31' inin (%36) hizmet yılının 19 yıl ve üzeri aralığında olduğu, 30' unun (34,9) görev yerinin köy-belde-ilçe olduğu, 56' sının (%65,1) görev yerinin şehir olduğu, 60' ının (%69,8) çocuk sahibi olduğu, 26' sının (%30,2) çocuk sahibi olduğu, 60' ının (%69,8) düzenli spor yaptığı, 26' sının (% 30,2) düzenli spor yapmadığı görülmüştür.

Araştırmanın nicel bulgularından hareketle; Ortaokul ve liselerde görev yapan beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin derslerde kullandıkları öğretim yöntemleri incelendiğinde en çok tercih ettikleri öğretim yöntemlerinin “Gösterip Yaptırma, Komut, Eşli Çalışma Katılım ve Alıştırma” yöntemleri olduğu, en az tercih ettikleri öğretim yöntemlerinin ise “Proje, Yönlendirilmiş Buluş ve Kişisel Program” olduğu tespit edilmiştir. Beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin en çok tercih ettikleri öğretim yöntemlerine bakıldığında bu yöntemlerin başında “Gösterip Yaptırma” yönteminin geldiği görülmektedir.

Nitekim bu yöntem birden fazla duyu organına hitap ettiği ve bu sayede öğrencilerin dikkatini çektiği için beden eğitimi ve spor dersleri için oldukça önemli ve kullanışlı bir yöntem olma özelliğini taşımaktadır (Büyükkaragöz ve Çivi, 1999). Aynı zamanda yöntemlere bakıldığında daha çok öğretmen merkezli yöntemlerin tercih edildiği, “Yönlendirilmiş Buluş ve Kişisel Program” gibi öğrenci merkezli öğretim yöntemlerinin en az tercih edildiği tespit edilmiştir. Beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin bu yöntemleri tercih etmeme sebepleri; öğretmen merkezli yöntemleri tercih etmeleri, sınıf mevcudunun fazla oluşu, daha fazla zaman gerektirmeleri olabilir. En az tercih edilen yöntemlerden biri de “Proje” yöntemidir bu yönteminin tercih edilmeme sebebi olarak zaman zaman maliyeti oluşu, ekonomik olmayışı gösterilebilir. İnce ve Hünük’te (2010) yapmış oldukları çalışma ile beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin kullandıkları öğretim stillerini incelemiş, araştırma neticesinde benzer şekilde öğretmen merkezli öğretim yöntemlerinin öğrenci merkezli öğretim yöntemlerine göre daha sık tercih edildiklerini gözlemlemiştir.

Fakat eğitim sistemimizde 2005-2006 yılından itibaren tüm sınıf düzeyinde öğretim programları yeniden tasarlanmış ve tüm bu programlar “Yapılandırmacı Yaklaşım” temel alınarak tasarlanmıştır (Ünsal, 2013). Yapılandırmacı yaklaşım; öğrencinin öğretmen rehberliğinde geçmiş öğrenmelerinden yararlanarak yeni bilgileri anlamlandırmasını esas alır. Bu yaklaşımda öğretmen bilgiyi öğrenciye doğrudan sunmak yerine, öğrenme aşamasında öğrencilere rehberlik etme rolünü üstlenmelidir (Yapıcı ve Leblebiciler, 2007). Buradan yola çıkılarak beden eğitimi ve spor öğretmenlerini daha çok öğrenci merkezli öğretim yöntemleri seçmeleri gerektiğini söyleyebiliriz.

Çalışmamızla paralellik gösteren diğer araştırmalara bakıldığında; Ünlü (2005) yapmış olduğu çalışmada beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin kullanmış oldukları öğretim yöntemlerini incelemiş araştırma neticesinde; öğretmenlerin derslerde en sık “Gösterip Yaptırma Yöntemini” tercih ettiklerini tespit etmiştir ve yine Koç (2005) ortaöğretim kurumlarında görev yapan beden eğitimi öğretmenlerinin öğretim yöntemlerini kullanma durumlarını ve karşılaştıkları sorunları tespit etmek amacıyla yapmış olduğu çalışma neticesinde araştırmamızla benzer şekilde derslerde en sık “Gösterip Yaptırma” yönteminin kullanıldığını tespit etmiştir. Ertan ve Çiçek (2003) beden eğitimi ve spor dersine ilişkin başarıların değerlendirilmesi amacıyla yapmış oldukları çalışma neticesinde; öğretmenlerin en sık tercih ettikleri yöntemlerden birinin de “Komut” yöntemi olduğunu tespit etmişlerdir. Bu durum araştırmamız ile “Komut” yönteminin en çok kullanılan yöntemlerden biri olması bakımından benzerlik göstermektedir.

Demirhan vd. (2003) öğretim yöntemlerinin kullanım düzeylerini belirlemek amacı ile yapmış oldukları çalışma neticesinde en sık kullanılan öğretim yöntemlerinin “Komut, Katılım ve Gösterip Yaptırma” olduğunu tespit etmiştir ve bu sonuç da araştırmamızın sonuçları ile benzerlik göstermektedir. Yıldız (2012) yapmış olduğu çalışma kapsamında öğretim yöntemlerinin kullanım sıklıklarını belirlemiş araştırmaları neticesinde en sık tercih edilen öğretim yöntemlerinden birinin “Komut” yöntemi olduğunu tespit etmiştir. Bu sonuç “Komut” yönteminin en sık kullanılan yöntemlerden biri olması bakımından araştırmamızla benzerlik göstermektedir. Yıldız ayrıca araştırması neticesinde en az kullanılan öğretim yöntemleri “Kişisel Program, Yönlendirilmiş Buluş” yöntemi olarak tespit etmiştir bu sonuçta araştırmamızın en az kullanılan öğretim yöntemleri olan “Yönlendirilmiş Buluş ve Kişisel Program” bakımından benzerlik göstermektedir.

Kulinna ve Cothran (2003) beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin kullandıkları öğretim yöntemlerini tespit etmek amacıyla yapmış oldukları çalışma neticesinde en sık kullanılan öğretim yöntemlerinin “Komut, Alıştırma ve Eşli Çalışma” olduğunu tespit etmişlerdir. Bu durum araştırmamızla “Komut, Eşli Çalışma ve Alıştırma” yöntemlerinin en sık kullanılan yöntemlerden olması durumuyla benzerlik göstermektedir. Dönmez(2018) yapmış olduğu çalışma kapsamında beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin öğretim yöntemlerini kullanma sıklıklarını tespit etmiş en sık kullanılan öğretim yöntemlerinin “Gösterip Yaptırma, Komut, Alıştırma, Katılım ve Eşli Çalışma” yöntemleri olduğunu en az kullanılan öğretim yöntemlerinin ise “Proje, Kişisel Program, Öğrencinin Tasarımı, Tartışma Kendi Kendine Öğrenme ve Öğrencinin Başlatması” yöntemleri olduğunu tespit etmiştir. Bu çalışma araştırmamızın “Komut, Eşli Çalışma, Katılım Gösterip Yaptırma ve Alıştırma” yöntemlerinin kullanım oranları bakımından benzerlik göstermektedir.

Yine Dönmez’ in en az kullanılan yöntem tespitleri bakımından “Proje ve Kişisel Program” yöntemleri kullanım oranlarıyla araştırmamızla benzerlik göstermektedir. Cinsiyete göre yapılan karşılaştırmalarda beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin “Gösterip Yaptırma ve Eşli Çalışma” yöntemlerini kullanım düzeylerinin aynı olduğu ve en çok bu öğretim yöntemlerini tercih ettikleri tespit edilmiştir. Erkeklerin, kadınlara göre “Örnek Olay ve Problem Çözme” yöntemini daha sık tercih ettikleri tespit edilmiştir. Keske (2007) beden eğitimi ve spor derslerinde kullanılan öğretim yöntemleri ve karşılaşılan sorunları incelemek amacıyla yapmış olduğu çalışma neticesinde kadınların erkeklere göre gösterip yaptırma yöntemini daha sık tercih ettiklerini tespit etmiştir bu durum araştırmamızın

bulguları ile farklılık göstermektedir. Andırıcı (2012) öğretim yöntemlerini kullanma sıklıklarını belirlemek amacı ile yapmış olduğu çalışma kapsamında öğretim yöntemleri kullanımı ile cinsiyet arasında anlamlı bir farklılık olmadığını tespit etmiş ve yöntem kullanımı cinsiyete bağlı bir durum değildir çıkarımını yapmıştır. Tosuntaş (2013) öğretim yöntemlerinin kullanımına yönelik yapmış olduğu çalışma kapsamında erkek ve kadın öğretmenlerin yöntem kullanma sıklıkları arasında anlamlı farklılık bulunamamıştır. Bu açıdan cinsiyetin öğretim yöntemlerinin kullanımında etkili olmadığını belirtmiştir.

Yaşa göre öğretim yöntemlerinin kullanım sıklıkları incelendiğinde 24-28 yaş aralığındaki katılımcıların, “Gösterip Yaptırma, Komut ve Tartışma” yöntemlerini, 29-33 aralığındaki katılımcıların “Problem Çözme, Komut, Örnek Olay ve Kendi Kendine Öğrenme” yöntemlerini, 34-38 yaş aralığındaki katılımcıların, “Eşli Çalışma, Gösterip Yaptırma, Problem Çözme ve Katılım” yöntemlerini, 39-43 yaş aralığındaki katılımcıların, “Gösterip Yaptırma, Yönlendirilmiş Buluş ve Kendini Denetleme” yöntemlerini, 44 yaş ve üzeri katılımcıların ise “Tartışma, Eşli Çalışma ve Gösterip Yaptırma” yöntemlerini en sık kullandıkları tespit edilmiştir. Bu farklılıkların sebebi için; 24-28 yaş aralığı, 29-33 yaş aralığı, 44 yaş ve üzeri aralığı ve 39-43 yaş aralığındaki katılımcılara ait öğrenci grubunun özelliklerinin, bireysel farklılıklarının, ilgi ve isteklerinin, görev yaptığı okulun fiziki şartları ve donanımının bu yöntemi kullanmayı gerektirdiğini söyleyebiliriz. Yıldız (2012) beden eğitimi ve spor derslerinde kullanılan öğretim yöntemlerinin belirlenmesi amacı ile yapmış olduğu çalışma neticesinde; öğretim yöntemlerinin kullanım sıklıkları arasında yaş değişkenine göre istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık tespit etmemiştir.

Hizmet süresine göre yapılan karşılaştırmalarda beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin derslerde “Gösterip Yaptırma” yönteminin her yaş aralığında sıklıkla kullandıkları tespit edilirken yaşa göre kullanılan diğer yöntemler çeşitlilik göstermiştir. Hizmet süresi 1-6 yıl aralığında olan katılımcıların, “Gösterip Yaptırma, Problem Çözme, Eşli Çalışma, Komut” yöntemlerini, 7-12 yıl aralığında olan katılımcıların “Gösterip Yaptırma, Problem Çözme, Eşli Çalışma ve Katılım” yöntemlerini, 13-18 yıl aralığında olan katılımcıların, “Gösterip Yaptırma, Örnek Olay, Problem Çözme ve Katılım, Kendini Denetleme” yöntemlerini, 19 yıl ve üzeri aralığında olan katılımcıların, “Eşli Çalışma, Gösterip Yaptırma, Tartışma ve Kişisel Program” yöntemlerini en sık kullandıkları tespit edilmiştir.

Bu bulgular neticesinde beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin hizmet süresinin değiştikçe yöntem seçiminin farklılık gösterdiği, öğrenci merkezli öğretim yöntemlerini de tercih ettikleri tespit edilmiştir. Yıldız (2012) beden eğitimi ve spor derslerinde kullanılan öğretim yöntemlerinin belirlenmesi amacı ile yapmış olduğu çalışma neticesinde; öğretim yöntemlerinin kullanım sıklıkları arasında hizmet yılı değişkenine göre istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık tespit etmemiştir.

Andırıcı (2012) öğretim yöntemlerini kullanma sıklıklarını belirlemek amacı ile yapmış olduğu çalışma kapsamında öğretim yöntemleri kullanımı ile hizmet yılı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık olduğunu tespit etmiş, hizmet yılı fazla olan öğretmenlerin yöntem bilgisinin hizmet yılı az olanlara göre daha iyi olduğu sonucuna varmıştır. Beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin öğretim yöntemlerini kullanım sıklıkları görev yaptıkları öğretim kademesi değişkenine göre incelendiğinde görev yaptığı öğretim kademesi lise olan katılımcıların, en sık “Gösterip Yaptırma, Örnek Olay, Eşli Çalışma ve Katılım” yöntemlerini tercih ettikleri, görev yaptıkları öğretim kademesi ortaokul katılımcıların ise en sık “Gösterip Yaptırma, Eşli Çalışma, Problem Çözme ve Tartışma” yöntemlerini tercih ettikleri ayrıca Öğretim kademesi ortaokul olan katılımcıların, öğretim kademesi lise olan katılımcılara göre “Anlatım” yöntemini daha sık tercih ettikleri gözlemlenmiştir. Bunun sebebi olarak beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin ortaokul öğrencilerinin bilgiye ulaşmada yetersiz olabileceklerini düşünmeleri ve öğrencilerinin hazırbulunuşluklarını göz önünde bulundurdıkları söylenebilir.

Araştırmamızdan farklı olarak Yıldız (2012) beden eğitimi ve spor derslerinde kullanılan öğretim yöntemlerinin belirlenmesi amacı ile yapmış olduğu çalışma neticesinde; öğretim yöntemlerinin kullanım sıklıkları arasında görev yaptığı öğretim kademesi değişkenine göre istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık tespit etmemiştir. Araştırmanın nitel bulgularından hareketle araştırmanın nitel verilerinden elde edilen bulgulara göre beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin en etili olduğunu düşündükleri öğretim yönteminin “Gösterip Yaptırma” yöntemi olduğu tespit edilmiştir. Araştırmanın nicel verileri neticesinde de beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin en sık “Gösterip Yaptırma” yöntemini tercih ettikleri tespit edilmiştir. Nitekim bu yöntem “bilişsel alanın uygulama basamağı ile devinişsel alan davranışlarının” kazandırmasında oldukça etkili olan bir yöntemdir (Taşpınar, 2014). Beden eğitimi ve spor öğretiminde bu yöntem sıklıkla kullanılmaktadır. Psikomotor davranışların sunulmasında oldukça önemlidir (Tamer ve Pulur, 2001).

Nitel verilerinden elde edilen sonuçlar neticesinde öğrencilerin beden eğitimi ve spor derslerinde, öğretmenlerinden en çok “Gösterip Yaptırma, Eşli Çalışma, Katılım ve Alıştırma” yöntemlerini kullanarak dersi sürdürmelerini istedikleri tespit edilmiştir. Ünlü ve Aydos (2007) öğretmen görüşlerine göre derslerde kullanılan öğretim yöntemlerinin incelenmesi amacı ile yapmış oldukları çalışma kapsamında öğrencilerin beden eğitimi ve spor derslerinde daha çok aktivite içerisinde olmak istediklerini öğretmenlerinde öğrencilerin ilgi ve isteklerini göz önünde bulundurarak yöntem seçimine gittikleri derslerde öğrencilerin istedikleri öğretim yöntemlerine yer verdikleri tespit edilmiştir.

Beden eğitimi ve spor öğretmenleri ankette bulunan öğretim yöntemleri dışında “Medya Yardımlı Öğretim” yöntemini de derslerde imkanlar dahilinde fırsat buldukça kullandıklarını yöntemin öğrencilerin ilgi ve motivasyonlarını olumlu yönde etkilediklerini, okullardaki mevcut imkanların iyileştirilmesini ve bu yöntemi daha çok kullanılmayı istediklerini ifade etmişlerdir. Keske (2007) öğretim yöntemlerinin kullanımı ve karşılaşılan sorunları belirlemek amacı ile yapmış olduğu çalışma kapsamında “Medya Yardımlı” öğretim yönteminin az kullanılan bir yöntem olduğunu bunun sebebinin de maliyetli bir yöntem olması sebebi ile çok yaygın olmaması olduğunu ifade etmişlerdir. Murathan (2011) derslerde kullanılan öğretim yöntemlerinin belirlenmesi amacı ile yapmış olduğu çalışma kapsamında “Medya Yardımlı Öğretim” yönteminin sıklıkla kullanılmadığını belirtmiş, bunun sebebi olarak da okulların yeterli teknolojik imkânlara sahip olmadığını bu yöntemin zaman ve maliyet bakımından ekonomik olmadığını ifade etmiştir. Nitel verilerden elde edilen sonuçlar neticesinde beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin öğretim yöntemlerinin seçilmesi ve uygulanması süresince karşılaştıkları sorunların “Dersin Süresinin Az Olması, Okulun Fiziki Şartlarının Yetersiz Olması ve “Araç Gereç Eksikliği” olduğu tespit edilmiştir.

Keske (2007) derslerde kullanılan öğretim yöntemlerinin ve yöntem kullanımında karşılaşılan sorunların belirlenmesi amacıyla yapmış olduğu çalışma neticesinde öğretim yöntemlerinin kullanımında karşılaştıkları en önemli sorunların; yeterli araç gerecin bulunmaması, spor salonunun olmaması, sınıfların kalabalık olması olduğunu tespit etmiştir. Yıldız (2012) beden eğitimi ve spor derslerinde kullanılan öğretim yöntemleri ve yöntemlerin kullanımında karşılaşılan sorunların belirlenmesi amacı ile yapmış oldukları çalışma neticesinde en çok karşılaşılan sorunların araç gereç yetersizliği, spor salonunun olmaması, ders saatlerinin azlığı olduğunu tespit etmişlerdir. Bu sonuç araştırmamızın sonuçları ile benzerlik göstermektedir.

5.2. Sonuç

Araştırmanın bu kısmında beden eğitimi ve spor derslerinde kullanılan öğretim yöntemlerinin belirlenmesi amacı ile yapılan çalışmanın sonuçlarına yer verilmiştir.

Araştırmanın Nicel Verilerinden Elde Edilen Sonuçlar

- ✚ Beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin diğer öğretim yöntemlerine göre en sık öğretmen merkezli öğretim yöntemlerinden olan “Gösterip Yaptırma, Komut, Eşli Çalışma, Katılım ve Alıştırma” yöntemlerini tercih ettikleri tespit edilmiştir.
- ✚ Beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin en az tercih ettikleri öğretim yöntemlerinin ise “Proje, Yönlendirilmiş Buluş, Kişisel Program, Öğrencinin Başlatması ve Kendi Kendine Öğrenme” yöntemleri olduğu tespit edilmiştir.
- ✚ Erkek beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin en sık “Gösterip Yaptırma, Eşli Çalışma ve Katılım” yöntemlerini tercih ettikleri, kadın beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin ise en sık “Gösterip Yaptırma, Eşli Çalışma ve Yönlendirilmiş Buluş” yöntemlerini tercih ettikleri tespit edilmiştir.
- ✚ Erkek beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin kadın beden eğitimi ve spor öğretmenlerine göre “Örnek Olay ve Problem Çözme” yöntemini daha sık tercih ettikleri gözlemlenmektedir.
- ✚ 24-28 yaş aralığındaki beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin en sık “Gösterip Yaptırma, Komut ve Tartışma” yöntemlerini tercih ettikleri, 29-33 aralığındaki beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin en sık “Problem Çözme, Komut, Örnek Olay ve Kendi Kendine Öğrenme” yöntemlerini tercih ettikleri, 34-38 yaş aralığındaki beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin en sık, “Eşli Çalışma, Gösterip Yaptırma, Problem Çözme ve Katılım” yöntemlerini tercih ettikleri, 39-43 yaş aralığındaki beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin en sık “Gösterip Yaptırma, Yönlendirilmiş Buluş ve Kendini Denetleme” yöntemlerini tercih ettikleri 44 yaş ve üzeri beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin ise “Tartışma,

Eşli Çalışma ve Gösterip Yaptırma” yöntemlerini en sık tercih ettikleri tespit edilmiştir.

- ✚ 24-28 yaş aralığında olan beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin, 29-33 yaş, 34-38 yaş, 39-43 yaş, 44 yaş ve üzeri aralığında olan beden eğitimi ve spor öğretmenlerine göre “Tartışma” yöntemini daha sık tercih ettikleri tespit edilmiştir.
- ✚ 29-33 yaş aralığında olan aralığında olan beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin, 24-28 yaş, 34-38 yaş, 39-43 yaş, 44 yaş ve üzeri aralığında olan beden eğitimi ve spor öğretmenlerine göre “Örnek Olay” yöntemini daha sık tercih ettikleri tespit edilmiştir.
- ✚ 44 yaş ve üzeri aralığında olan beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin, 24-28 yaş, 29-33 yaş, 34-38 yaş, 39-43 yaş aralığında olan beden eğitimi ve spor öğretmenlerine göre “Problem Çözme” yöntemini daha sık tercih ettikleri tespit edilmiştir.
- ✚ 39-43 yaş aralığında olan beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin, 24-28 yaş, 29-33 yaş, 34-38 yaş, 44 yaş ve üzeri aralığında olan beden eğitimi ve spor öğretmenlerine göre “Kendin Denetleme” yöntemini daha sık tercih ettikleri tespit edilmiştir.
- ✚ 39-43 aralığında olan beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin, 24-28 yaş, 29-33 yaş, 34-38 yaş, 39-43 yaş ve 44-48 ve üzeri aralığında olan beden eğitimi ve spor öğretmenlerine göre “Yönlendirilmiş Buluş” yöntemini daha sık tercih ettikleri tespit edilmiştir.
- ✚ 44 yaş ve üzeri aralığında olan beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin 24-28 yaş, 29-33 yaş, 34-38 yaş, 39-43 yaş aralığında olan beden eğitimi ve spor öğretmenlerine göre “Öğrencinin Başlatması” yöntemini daha sık tercih ettikleri tespit edilmiştir.

- ✚ Hizmet süresi, 1-6 yıl aralığında olan beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin, en sık “Gösterip Yaptırma, Problem Çözme, Eşli Çalışma, Komut” yöntemlerini tercih ettikleri, 7-12 yıl aralığında olan beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin en sık “Gösterip Yaptırma, Problem Çözme, Eşli Çalışma ve Katılım” yöntemlerini tercih ettikleri, 13-18 yıl aralığında olan beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin en sık, “Gösterip Yaptırma, Örnek Olay, Problem Çözme ve Katılım, Kendini Denetleme” yöntemlerini tercih ettikleri, 19 yıl ve üzeri aralığında olan beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin en sık, “Eşli Çalışma, Gösterip Yaptırma, Tartışma ve Kişisel Program” yöntemlerini tercih ettikleri tespit edilmiştir.
- ✚ Hizmet süresi 19-24 yıl aralığında olan beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin hizmet süresi 1-6 yıl, 7-12 yıl yaş 13-18 yıl aralığında olan beden eğitimi ve spor öğretmenlerine göre “Tartışma” yöntemini daha sık tercih ettikleri tespit edilmiştir.
- ✚ Hizmet süresi 13-18 yıl aralığında olan beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin hizmet süresi 1-6 yıl, 7-12 yıl yaş, 19-24 yıl aralığında olan beden eğitimi ve spor öğretmenlerine göre “Kendini Denetleme” yöntemini daha sık tercih ettikleri tespit edilmiştir.
- ✚ Hizmet süresi 13-18 yıl aralığında olan beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin hizmet süresi 1-6 yıl, 7-12 yıl yaş, 19-24 yıl aralığında olan beden eğitimi ve spor öğretmenlerine göre “Katılım” yöntemini daha sık tercih ettikleri tespit edilmiştir.
- ✚ Hizmet süresi 13-18 yıl aralığında olan beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin hizmet süresi, 1-6 yıl, 7-12 yıl yaş, 19-24 yıl aralığında olan beden eğitimi ve spor öğretmenlerine göre “Yönlendirilmiş Buluş” yöntemini daha sık tercih ettikleri tespit edilmiştir.
- ✚ Görev yaptığı öğretim kademesi lise olan beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin en sık “Gösterip Yaptırma, Örnek Olay, Eşli Çalışma ve Katılım” yöntemlerini tercih ettikleri, görev yaptıkları öğretim kademesi

- ✚ ortaokul beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin ise en sık “Gösterip Yaptırma, Eşli Çalışma, Problem Çözme ve Tartışma” yöntemlerini tercih ettikleri tespit edilmiştir.
- ✚ Görev yaptığı öğretim kademesi ortaokul olan beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin öğretim kademesi lise olan beden eğitimi ve spor öğretmenlerine göre “Anlatım” yöntemini daha sık tercih ettikleri gözlemlenmiştir.
- ✚ Düzenli spor yapan beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin, en sık “Gösterip Yaptırma, Eşli Çalışma ve Problem Çözme” yöntemlerini tercih ettikleri, düzenli spor yapmayan beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin ise en sık “Gösterip Yaptırma, Eşli Çalışma, Katılım, ardından eşit yüzde ile Anlatım, Tartışma, Örnek Olay ve Komut” yöntemlerini tercih ettikleri tespit edilmiştir.
- ✚ Bekâr beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin, en sık “Gösterip Yaptırma, Proje, Katılım, Komut ve Eşli Çalışma” yöntemlerini tercih ettikleri, evli beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin ise en sık “Gösterip Yaptırma, Eşli Çalışma ve Tartışma” yöntemlerini tercih ettikleri tespit edilmiştir.
- ✚ Görev yeri köy, belde ya da ilçe olan beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin, en sık “Gösterip Yaptırma, Komut, Proje, Alıştırma ve Eşli Çalışma” yöntemlerini tercih ettikleri, görev yeri şehir olan beden eğitim ve spor öğretmenlerinin ise en sık “Gösterip Yaptırma, Eşli Çalışma ve Tartışma” yöntemlerini tercih ettikleri tespit edilmiştir.
- ✚ Çocuk sahibi olan beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin en sık “Gösterip Yaptırma, Eşli Çalışma ve Katılım” yöntemlerini tercih ettikleri, çocuk sahibi olmayan beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin ise en sık “Gösterip Yaptırma, Alıştırma, Eşli Çalışma ve Katılım” yöntemlerini tercih ettikleri tespit edilmiştir.

- ✚ Çocuk sahibi olan beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin, çocuk sahibi olmayan beden eğitimi ve spor öğretmenlerine göre “Katılım” yöntemini daha sık tercih ettikleri tespit edilmiştir.

Araştırmanın Nitel Verilerinden Elde Edilen Sonuçlar

- ✚ Beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin ankette yer alan “Anlatım, Tartışma, Örnek Olay, Gösterip Yaptırma, Problem Çözme, Proje, Komut, Alıştırma, Eşli Çalışma, Kendini Denetleme, Katılım, Yönlendirilmiş Buluş, Kişisel Program, Öğrencinin Başlatması ve Kendi Kendine Öğrenme” yöntemleri dışında ayrıca “Medya Yardımlı Öğretim Yöntemi, Oyunla Öğretim Yöntemi ve Soru Cevap Yöntemini” de derslerde sıklıkla kullanmayı tercih ettikleri tespit edilmiştir.
- ✚ Beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin en etkili öğretim yönteminin “Gösterip Yaptırma, Katılım ve Alıştırma” yöntemi olduğunu düşündükleri tespit edilmiştir.
- ✚ Beden eğitimi ve spor öğretmenlerini yöntem seçimine etki eden faktörlerin “Öğrencilerin bireysel farklılıkları, öğrencilerin hazırbulunuşlukları, okulun fiziki koşulları ve donanımı, ders süresi, öğrencilerin ilgi ve istekleri, öğrenci merkezli yöntem seçimi, konunun içeriği olduğu tespit edilmiştir.
- ✚ Öğrencilerin beden eğitimi ve spor öğretmenlerinden derslerde en çok kullanmasını istedikleri öğretim yöntemlerinin "Alıştırma, Gösterip Yaptırma, Eşli Çalışma, Katılım, Kendi Kendine Öğrenme ve “Problem Çözme ” yöntemi olduğu tespit edilmiştir.
- ✚ Beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin öğretim yöntemlerinin uygulanması hususunda karşılaştıkları sorunların “Dersin Süresinin Az Olması, Okulun Fiziki Şartlarının Yetersiz Olması ve Araç Gereç Eksikliği” olduğu tespit edilmiştir.

- ✚ Beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin öğretim yöntemleri hususunda ki önerilerinin “Yöntemlerin Daha Çok Öğrencilerin Alıştırma Yapmalarına Yönelik Olması Gerektiği, Yöntemlerin Etkin Bir Şekilde Uygulanabilmesi İçin Okulun Fiziki Şartları İyileştirilmesi Gerektiği, Hizmet İçi Eğitimlerin Arttırılması Gerektiği ve Öğrenci Merkezli Yöntemlerin Kullanılması Gerektiği” tespit edilmiştir.

Nicel Veriler İle Nitel Verilerin İlişkilendirmesi Sonuçları

- ✚ Beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin en etkili olduğunu düşündükleri öğretim yöntemleri ile derslerde en çok tercih ettikleri öğretim yöntemlerinin aynı olduğu; beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin derslerde en etkili olduklarını düşündükleri öğretim yöntemlerini kullandıkları tespit edilmiştir.
- ✚ Beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin yöntem seçimi üzerinde; “Öğrencilerin Bireysel Farklılıkları, Öğrencilerin Hazırbulunuşlukları, Okulun Fiziki Koşulları ve Donanımı, Ders Süresi, Öğrencilerin İlgi ve İstekleri, Öğrenci Merkezli Yöntem Seçimi, Konunun İçeriği” faktörlerinin ve karşılaştıkları sorunlardan olan “Ders Süresinin Az Olması, Okulun Fiziki Şartlarının Yetersiz Olması, Araç Gereç Eksikliği, Sınıf Mevcudunun Fazlalığı” gibi sorunların da etkili olduğu, en çok kullanılan ve en az kullanılan yöntemlerin tercih edilmesinde tüm bu faktörlerin doğrudan etkili olduğu tespit edilmiştir.
- ✚ Beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin öğrencilerinin ilgi ve isteklerini dikkate alarak öğretim yöntemi seçimine yön verdiği öğrencilerin en çok istedikleri öğretim yöntemi olan “Gösterip Yaptırma, Eşli Çalışma, Katılım” yöntemlerini derslerde sıklıkla tercih ettikleri tespit edilmiştir.
- ✚ Beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin öğretim yöntemlerinin kullanım sıklıkları cinsiyete göre incelendiğinde “Örnek Olay ve Problem Çözme” yöntemlerinde, yaşa göre incelendiğinde “Tartışma, Örnek Olay, Problem Çözme, Kendini Denetleme, Yönlendirilmiş Buluş ve Kişisel Program” yöntemlerinde, hizmet yılı değişkenine göre incelendiğinde “Tartışma, Kendini Denetleme, Katılım ve Yönlendirilmiş Buluş” yöntemlerinde, görev yaptığı

öğretim kademesine göre incelendiğinde “Anlatım” yönteminde çocuk sahibi olma değişkenine göre ise “Katılım” yönteminde kullanım oranları bakımından anlamlı farklılıklar tespit edilmiştir. Nitel veriler doğrultusunda bu farklılıkların sebeplerinin; farklılıkların ortaya çıktığı değişken gruplarındaki beden eğitimi ve spor öğretmenlerine ait öğrenci gruplarının özelliklerinin, öğrencilerin bireysel farklılıklarının, ilgi ve isteklerinin, hazırbulunuşluklarının ayrıca görev yaptığı görev yaptığı okulun fiziki şartları ve donanımının bu yöntemleri kullanmayı gerektirdiği ve farklılıkların bu nedenlerden kaynaklı ortaya çıkabileceği tespit edilmiştir.

5.3.Öneriler

Araştırmanın bu kısmında beden eğitimi ve spor derslerinde kullanılan öğretim yöntemlerinin belirlenmesi amacı ile yapılan çalışma sonuçlarından yola çıkılarak belirlenen önerilere yer verilmiştir.

- ✚ Beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin en çok tercih ettikleri yöntemlerin ”Gösterip Yaptırma, Komut, Eşli Çalışma ve Katılım” yöntemleri olduğu, en az tercih ettikleri öğretim yöntemlerinin ise “Proje, Yönlendirilmiş Buluş ve Kişisel Program” olduğu tercih ettikleri tespit edilmiştir bu sonuçların ortaya çıkmasının ardındaki etmenler derinlemesine araştırılabilir ve bu araştırmanın verimli olabilmesi için örneklem grubunu genişletilebilir, il bazında, öğretim kademesi bazında kıyaslamalar yapılabilir, demografik değişkenlerin sayısı arttırılabilir.
- ✚ Beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin kullandıkları öğretim yöntemlerinin tespiti için bu çalışmada ölçme aracı olarak öğretim yöntemleri kullanım sıklığı belirleme anketinden faydalanılmıştır, fakat daha güvenilir bir araştırma yapabilmek için beden eğitimi ve spor derslerine doğrudan katılarak gözleme dayalı tespitler yapılabilir.
- ✚ Araştırma kapsamında beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin kullandıkları öğretim yöntemleri konusunda öğrenci görüşleri de alınarak araştırma desteklenebilir.

- ✚ Beden eğitimi ve spor derslerinde kullanılan öğretim yöntemlerinin tespiti için daha kapsamlı bir ölçme aracı geliştirilebilir.
- ✚ Yurtdışında beden eğitimi ve spor derslerinde hangi öğretim yöntemlerin kullanıldığı tespit edilerek araştırma kapsamında kıyaslama yapılabilir.
- ✚ Örneklem grubu içerisinde özel gereksinimli öğrencilerin olup olmadığı ve bu doğrultuda öğretim yöntemi seçiminin nasıl yapıldığı ve hangi yöntemlerin kullanıldığı da tespit edilebilir.
- ✚ Öğretmen; öğrenme öğretme sürecinin en temel öğelerinden biridir bu nedenle öğretim yöntemleri hususunda beden eğitimi ve spor öğretmeni adaylarına lisans eğitimleri süresince ve beden eğitimi ve spor öğretmenlerine de hizmet içi eğitimler ile kullanılabilir öğretim yöntemleri ile ilgili gerekli olabilecek tüm güncel bilgiler verilmeli ve yöntemlerin uygulanmasına dayalı aktiviteler yapılmasına olanak tanınmalı, staj programlarına öğretim yöntemleri uygulamaları dâhil edilmelidir.
- ✚ Beden eğitimi ve sporda kullanılabilir öğretim yöntemleri hususunda, güncel, detaylı ve örnek uygulamalardan oluşan, beden eğitimi ve spor alanına özgü kaynak sayısının artırılması hususunda çalışmalar yapılabilir.
- ✚ Özel gereksinimi olan bireyler için, beden eğitimi ve spor derslerinde kullanılabilir öğretim yöntemlerine kaynak kitaplarda yer verilmelidir.
- ✚ Belirli öğretim yöntemleri ile ilgili yöntem ya da teknik olduğu hususundaki kavram kargaşası giderilmelidir.
- ✚ Beden eğitimi ve spor derslerinde belirli yöntemlere bağlı kalınmamalı öğrenmenin kalıcı olabilmesi için yöntem çeşitliliğine gidilmeli, konu içeriği, öğrenci grubunun özellikleri dikkate alınarak yöntem seçilmelidir..

- ✚ Tüm yöntemlerin kullanılabilmesi için okulların fiziki şartları iyileştirilmeli, araç gereç yetersizliği giderilmelidir.
- ✚ Öğretmen merkezli yöntemler yerine yapılandırmacı yaklaşıma paralel olan öğrenci merkezli öğretim yöntemleri tercih edilmelidir.

KAYNAKÇA

- Açıkgöz, K. (2003).*Etkili öğrenme ve öğretme*. İzmir: Eğitim Dünyası Yayınları.
- Akandere, M.(2003).*Eğitici Okul Oyunları*. Bursa: Nobel Yayıncılık.
- Akgün, Ş. (2000). *Fen ve teknoloji öğretimi*, Ankara: Pegem Akademi.
- Aksakal, N. (2018).*Beden eğitimi öğretmenlerine yönelik hizmet içi eğitim içeriğinin değerlendirilmesi ve kurs program önerisi*. Sağlık Bilimleri Enstitüsü. Doktora Tezi, Eskişehir Anadolu Üniversitesi, Eskişehir.
- Altun,M.(2002).*Matematik Öğretimi*. Bursa: Alfa Yayıncılık..
- Andırıcı, Ö. (2006). *İlköğretimde müzik derslerinde kullanılan öğretim yöntemlerine ilişkin bir inceleme*. Sosyal Bilimler Enstitüsü, Eğitim Bilimleri Anabilim Dalı. Yüksek Lisans Tezi, Uludağ Üniversitesi, Bursa.
- Aracı, H. (2001). *Öğretmenler ve öğrenciler için okullarda beden eğitimi*, 3.Baskı, Ankara: Nobel Yayıncılık.
- Arıcı, H.(2006). *Öğretmenler ve öğrenciler için okullarda beden eğitimi ve spor*. 6. Basım. Ankara: Nobel Yayın Dağıtım Evi.

- Arslantaş,İ.(2011).Öğretim elemanlarının öğretim stratejileri yöntem ve teknikleri, iletişim ölçme ve değerlendirme yeterliliklerine yönelik öğrenci görüşleri. *Mustafa Kemal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, Cilt: 8, Sayı: 15, Yıl :2011, s. 487-506.*
- Atalay,A.(1998). *Spor gazeteciliği*. İstanbul: Filiz Kitabevi.
- Ayan, S. (2007). *İlköğretim 1. ve 2. kademedede beden eğitimi dersinin amaçlarına göre uygulanma durumunun incelenmesi*, Doktora Tezi, G. Ü. Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Aydın, A. (1998). *Sınıf yönetimi*, Ankara: Anı Yayıncılık.
- Aydın, A. (2010). *Sınıf yönetimi*. (12. Baskı). Ankara: Pegem Akademi.
- Aykaç, N. (2016). *Öğretim ilke ve yöntemleri*. (3. Baskı). Ankara: Pegem Akademi.
- Aykaç, N.(2011).Hayat bilgisi dersi öğretim programında kullanılan yöntem ve tekniklerin öğretmen görüşlerine göre değerlendirilmesi (*Sinop İli Örneği*).*Kastamonu Eğitim Dergisi*, 19,113-126.
- Bacanlı, H. (1998). *Duyuşsal davranış eğitimi*. Ankara: Nobel Yayınevi.
- Balcı, A. (2015). *Sosyal bilimlerde araştırma, yöntem, teknik ve ilkeler*, Pegem Akademi Yayıncılık, Ankara.
- Baltacı, A. (2017). Nitel veri analizinde miles-huberman modeli, Ahi Evran Üniversitesi, *Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, 3(1),1-15.*
- Başaran, G. E. (1991). *Eğitim psikolojisi*. Ankara: Kadioğlu Matbaası.
- Başer, S. A. (2009). Öğretmen niteliklerinin beden eğitimi dersi alan öğrencilerin bu derse karşı olan tutumlarına etkisi. Yüksek Lisans Tezi, Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Bolu.
- Beydoğan, Ö.(1999). *Öğretimde planlama ve değerlendirme*. Erzurum: Eser Ofset.
- Bilen M.(1993).*Plandan uygulamaya öğretim*. Ankara: Takav Matbaacılık.
- Bilen, M. (1999).*Plandan uygulamaya öğretim*, Ankara: Anı Yayıncılık.

- Bilen, M. (2002). *Plandan uygulamaya öğretim*. (6. Baskı). Ankara: Anı Yayıncılık.
- Bilen, M. (2006). *Plandan uygulamaya öğretim*. (7. Baskı). Ankara: Anı Yayıncılık.
- Bilge, N.(1989). *Türkiye de beden eğitimi öğretmenlerinin yetiştirilmesi*. Ankara: Kültür Bakanlığı Yayınları.
- Bilgiç, H, M. (2005). *Beden eğitimi öğretmenlerinin tükenmişlik düzeyleri (Güneydoğu Anadolu bölgesi uygulaması)*. Yüksek Lisans Tezi, Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Bostancı, S. (2018). *Muhasebe öğretiminde yöntem: Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi öğrencileri üzerine bir araştırma*, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İşletme Anabilim Dalı. Yayımlanmış Yüksek Lisans Tezi. Sıtkı Koçman Üniversitesi, Muğla.
- Büyükkaragöz S., Çivi, C. (1999). *Genel öğretim metotları*. Beta Yayıncılık. İstanbul.
- Büyükkaragöz, S. , Çini, C. (1994).*Genel öğretim metotları*, Konya: Atlas Yayınevi.
- Büyükkaragöz, S. Çivi, C. (1999). *Genel Öğretim Metotları Öğretimde Planlama Uygulama*. 10. Baskı. İstanbul: Beta Basım Yayım Dağıtım Aş.
- Büyükkaragöz, S. ve Çivi, Ç. (1996). *Genel öğretim yöntemleri*. (6. Baskı). İstanbul: Öz Eğitim Yayınları.
- Büyükkaragöz, S., Çivi, Ç.(1996) *Genel öğretim metotları*. İstanbul: Öz Eğitim Yayınevi.
- Cengiz, C. Serbes,Ş.(2014).Türkiye'deki beden eğitimi öğretmen adaylarının tercih ettikleri öğretim stilleri ve stillerine ilişkin değer algıları. *Pamukkale Journal Of Sport Sciens*. 2014, Vol.5, No.2, Pg:21-34..
- Clark, L. H. ve Starr, I. (1968). *Secondary school teaching method* (2nd End). New York: MacMillan Co. London: Collier-McMillan Lt.
- Çakır.Ö. S.(2000).Öğretmen yetiştirmede teoriyi pratiğe bağlayan mikro öğretimin Türkiyedeki üç üniversitedeki durumu *Hacettepe Üniversitesi. Eğitim Fakültesi Dergisi*,18.62-68.
- Çakmak, Ö. (2008). Eğitimin ekonomiye ve kalkınmaya etkisi., *D. Ü. Ziya Gökalp Eğitim Fakültesi Dergisi* 11, 33-41.

- Çal, E., (2016).*Ortaokul matematik öğretmenlerinin öğretim yöntemlerine karşı düşünce ve önerilerinin değerlendirilmesi*. Eğitim Bilimleri Enstitüsü. Yüksek Lisans Tezi, Atatürk Üniversitesi, Erzurum.
- Çelenk, S. (2016). *Eğitimde program tasarlama ve geliştirme süreci. Öğretim ilke ve yöntemler*. Çelenk, S. (Ed). Ankara: Pegem Akademi.
- Çelik ,Z.(2011).*Basketbol öğretiminde farklı öğretim yöntemlerinin öğrencilerin öğrenme alanları üzerine etkisi*. Yüksek Lisans Tezi, Gazi Üniversitesi, Ankara.
- Çelikten, M., Şanal, M., Yeni, Y.(2005). Öğretmenlik mesleği ve özellikleri, *Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 19 Yıl : 2005/2, 207-237 .
- Çiftçi, F. (2005). *İlköğretim 4. sınıf matematik dersi için oyunla öğretim yöntemiyle düzenlenen öğrenme ortamının altı basamaklı doğal sayılarda dört işlem kazanımına etkisi*. Yüksek Lisans Tezi, Yıldız Teknik Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
- Çilenti, K., Özer, B.(1988). *Özel öğretim yöntemleri, fen bilgisi öğretimi*, Ankara: Anı Yayıncılık.
- Çoban,B.,Ünveren, Alparslan.(2007). *Beden eğitimi ve oyun öğretimi*. 1.Basım. Ankara: Nobel Yayıncılık.
- Çöndü, A. (1999). *Beden eğitimi ve sporda öğretim yöntemleri*. Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.
- Çöndü, A.(2004). *Beden eğitimi ve sporda özel öğretim yöntemleri*.2. Basım.Ankara: Nobel Yayınevi.
- Dalaman, O. (2010). *İlköğretim birinci kademe beden eğitimi dersi öğretim programı beden eğitimi dersi öğretim programlarının kazanımlarının gerçekleşme düzeyine dair öğretmen görüşleri*, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Eğitim Bilimleri Anabilim Dalı, Doktora Tezi, Selçuk Üniversitesi, Konya.
- Demir, E. (2015). *Spor pedagojisi. spor bilimlerine giriş*. Ed: Erdal Demir. Ankara: Nobel Akademi Yayıncılık.

- Demir, S.(2016). *Türkçe öğretmen adaylarının yazma kaygısı düzeyleri ve nedenleri karma yöntemli bir yaklaşım*. Eğitim Bilimleri Enstitüsü. Türkçe Eğitimi Anabilim Dalı.Yüsek Lisans Tezi. Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Van.
- Demirci, A. (2008). *İlköğretimde beden eğitimi etkinlikleri 4-8. sınıflar yeni öğretim programı*. (1. Baskı). Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.
- Demirci, A.(2013).*Beden eğitimi ve spor öğretiminde öğretim teknolojileri ve materyal tasarımı*. 1. Basım. Ankara: Nobel Akademik Yayıncılık.
- Demirel, Ö. (1998). *Kuramdan uygulamaya eğitimde program geliştirme*, Ankara: Usem Yayınları.
- Demirel, Ö. (1999)*Kuramdan uygulamaya eğitimde program geliştirme*, Ankara: Usem Yayınları.
- Demirel, Ö. (2000). *Plandan uygulanmaya öğretme sanatı*, Ankara: Pegem Yayınevi
- Demirel, Ö. (2005). *Eğitimde Program Geliştirme*, Ankara.
- Demirel, Ö. (2008). *Öğretim ilke ve yöntemleri: Öğretme sanatı*.(13. Baskı). Ankara: Pegem Akademi.
- Demirel, Ö. (2010). *Eğitimde program geliştirme*. (12. Baskı). Ankara: Pegem Akademi.
- Demirel, Ö. (2017). *Eğitimde program geliştirme kuramdan uygulamaya*. (25. Baskı). Ankara: Pegem Akademi.
- Demirel, Ö. (2017). *Öğretim ilke ve yöntemleri: öğretme sanatı*. (23. Baskı). Ankara: Pegem Akademi.
- Demirel, Ö.(2004).*Öğrenme sanatı*. Ankara: Pegem Yayıncılık.
- Demirel, Ö., Ün, K.(1987).*Eğitim terimleri*.Ankara : Şafak Matbaası.
- Demirhan, G. (2006). *Spor eğitiminin temelleri*, Ankara: Spor Yayınevi ve Kitapevi-Bağırhan Yayınevi.
- Demirhan, G. Coşkun, H. Altay, F. &Şahin, R. Güvenç, A. Aslan, A. ve Açıkada, C. (2003). Farklı öğretim yöntem ve tekniklerinin beden eğitimi derslerinde kullanım düzeylerine ilişkin görüşler. *3. National Physical Education and*

Sports Teacher Olympic and Sport Culture Symposium (23-24 Mayıs, Uludağ Üniversitesi) Bildiri Kitabı.2003:108-115.

- Demirhan, G.(2006). *Spor eğitiminin temelleri*. Ankara: Spor Yayınevi ve Kitabevi.
- Demirhan, Ş., Bulca, Y., Altay, F. & Şahin, R., Güvenç, A., Aslan, A., Güven, B., Kangalgil, M., Hünük, D., Koca, C. ve Açıkkada, C. (2008). Beden eğitimi öğretim programları ve programların yürütülmesine ilişkin paydaş görüşlerinin karşılaştırılması. *Spor Bilimleri,Dergisi,19(3), 157-180.*
- Dewey, J. (2004). *Demokrasi ve eğitimi* (1. Baskı). Çev. T. Göbekçin. Ankara: Yeryüzü Yayınları
- Dirik, M. Z. (2015). *Eğitim programları ve öğretim: Öğretim ilke ve yöntemleri.*(2. Baskı). Ankara: Pegem Akademi.
- Dirik, M. Z. (2013). *Öğretim ilke ve yöntemleri – Program geliştirme*. Pegem Yayıncılık. Ankara
- Dawson, B. ve Trapp, R.G. (2001).*Research Questions about Two Separate or Independent Groups*. Basic & Clinical Biostatistics. Lange Medical Books, 3rd Edition, 148-50.
- Dönmez, A.(2018).*Beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin kullandıkları öğretim yöntemleri ve kişilik özelliklerinin belirlenmesi (Sakarya İli Örneği)*. Sakarya Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü. Yayımlanmış Yüksek Lisans Tezi. Sakarya.
- Duman, B. (2011).*Eğitimle ilgili temel kavramlar. Öğretim ilke ve yöntemleri*.Ed: Duman, B. 4. Baskı. Ankara: Anı Yayıncılık.
- Ekiz, D. (2009). *Bilimsel araştırma yöntemleri*, 2. Baskı, Ankara: Anı Yayıncılık.
- Erciyeş, G. (2007). *Öğretim yöntem ve teknikleri. öğretim ilke ve yöntemleri*. Tan, Ş. (Ed). (2. Baskı). Ankara: Pegem A Yayıncılık.
- Erden, A., Akman, M., Akman, Y. (2001). *Gelişim ve öğrenme*, Ankara: Arkadaş Yayınevi.
- Erden, M. (1998). *Öğretmenlik mesleğine giriş*. İstanbul: Alkım Yayınevi.

- Erkal, M. (1982). *Sosyolojik açıdan spor*. İstanbul: Filiz Kitabevi.
- Ertan, H. ve Çiçek, D. (2003). Student achievement evaluation approaches in elementary physical education courses in Turkey. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 25(25).
- Ertürk, S. (1984). *Eğitimde program geliştirme*. (5. Baskı). Ankara: Yeditepe Yayınları.
- Eskicumalı, A. (2002). *Eğitim, öğretim ve öğretmenlik mesleği, öğretmenlik mesleğine giriş*, Ankara: Pegem Akademi Yayıncılık.
- Fidan, N.(1985).*Okulda öğrenme ve öğretme*.2. Baskı. Ankara: Alkım Yayınları.
- Fidan, N.(1996).*Okulda öğrenme ve öğretme*. Ankara: Alkım Yayınevi.
- Fidan, T. & Öztürk, İ. (2015). Perspectives and expectations of union member and non-union member teachers on teacher unions. *Eğitim Bilimleri Araştırmaları Dergisi - Journal of Educational Sciences Research*, 5 (2), 191-220.
- Fidan. N.(1986). *Okulda öğrenme ve öğretme*. Ankara: Kadioğlu Matbaası.
- Friedman, D. E. (1983). The pupils image of the physical education teacher and suggestions for changing attitudes in teacher training. *International Journal of Physical Education*, 15-18.
- Gökmen, H.(1988). *Gençlerin gelişiminde beden eğitiminin rolü (fiziksel psikolojik ve sosyal gelişme), orta öğretim kurumlarında beden eğitimi ve sorunları*, Türk Eğitim Derneği VI. Toplantısı, Ankara: T. E. D. Yayınları, Şafak Matbaacılık, S. 59-68.
- Gözütok, F. D. (2006). *Öğretim ilke ve yöntemleri*. Ankara: Siyasal Basın Yayın Dağıtım.
- Gül, M.(2017).*Eğitim programlarının hazırlanmasında eğitim sendikalarının işlevi*. Sosyal Bilimler Enstitüsü. Yüksek Lisans Tezi, Sütçü İmam Üniversitesi, Kahramanmaraş.
- Gülay, H, E. (2006). *Beden eğitimi öğretmenlerinin iş doyum düzeylerinin araştırılması (Kocaeli İli Örneği)*. Yüksek Lisans Tezi, Sakarya Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Sakarya.

- Gülay, H. E. ve Hergüner, G. (2006). Beden eğitimi öğretmenlerinin iş doyum düzeyleri. *Sakarya Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, (12). 25-33.
- Güneş, A.(2004). *Okullarda beden eğitimi ve oyun öğretimi* 4. Baskı. Ankara: Pegem Yayınevi.
- Güneş, Z.(2015). *Spor ve beslenme antrenör ve sporcu el kitabı*. 8. Baskı. Ankara: Nobel Akademik Yayıncılık.
- Hanbaba, L.,Bektaş, M.(2007). Oyunla öğretim yönteminin hayat bilgisi dersi başarısı ve tutumuna etkisi. *Abant İzzet Baysal Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 12(1),131-140.
- Harmandar, H. (2004). *Beden eğitimi ve sporda özel öğretim yöntemleri*. Ankara: Nobel Yayınevi.
- Hazar, M. (1996). *Beden Eğitimi ve Sporda Oyunla Eğitim*. Ankara: Tutibay Ltd. Şti.
- Hekim, M.(2016).Çocuklarda beden eğitimi ve spor ve oyun etkinliklerine katılımın kemik gelişimi üzerine etkilerinin değerlendirilmesi. *Gümüşhane Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Dergisi*, 5(2), 66-71.
- Hergüner, G., Bar, M. ve Yaman, M.S. (2016). Beden eğitimi ve spor etkinliklerine katılan ortaokul öğrencilerinin aile, okul yöneticileri ve öğretmenlerden beklentilerinin belirlenmesi. *Uluslararası İnsan Bilimleri Dergisi*, Cilt 13, Sayı 1, ss: 155-168.
- Hesapçıoğlu, M. (1996). *Öğretim ilke ve yöntemleri*. İstanbul: Beta Yayın ve Dağıtım Evi.
- Hesapçıoğlu, M. (2011). *Öğretim ilke ve yöntemleri: Eğitim programları ve öğretim*. (7. Baskı). Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.
- Hesapçıoğlu, M.(1992).*Öğretim ilke ve yöntemleri, eğitim programları ve öğretim*, İstanbul: Beta Basın Yayın Ve Dağıtım.
- İnce, M. L. ve Hünük, D. (2010). Eğitim reformu sürecinde deneyimli beden eğitimi öğretmenlerinin kullandıkları öğretim stilleri ve stillere ilişkin algıları. *Eğitim ve Bilim*, 35(157).
- Kaptan, F. (1999). *Fen ve teknoloji öğretimi*. Ankara: MEB. Yayınları.

- Karakoç (2003).*öğretme stratejilerinin öğrenme stratejileri kullanımına etkisi. yayınlanmamış. Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi. Ankara Üniversitesi, Ankara.*
- Karasar,N.(2016).*Bilimsel araştırma yöntemi: Kavramlar ve teknikler.*Ankara: Nobel Yayıncılık. Ankara.
- Karslı, M. D. (2005). *Öğretmenlik mesleğine giriş: Alternatif yaklaşım.* (3. Baskı). Ankara: Pegem A Yayınları.
- Karslı, M.D.(2003). *Öğretmenliğin temel kavramları. Öğretmenlik mesleğine giriş alternatif yaklaşım.*Ed: M.D.Karslı.2. Baskı. Ankara: Öğreti-Pegem Yayıncılık.
- Kemertaş, İ. (1997). *Uygulamalı genel öğretim yöntemleri,* İstanbul: Birsen Yayınevi.
- Kemertaş, İ. (1999). *Uygulamalı genel öğretim yöntemleri “öğretimde planlama ve değerlendirme”,* İstanbul: Birsen Yayınevi.
- Kemertaş, İ. (2001). *Uygulamalı genel öğretim yöntemleri: Öğretimde planlama ve değerlendirme.* (Genişletilmiş 4. Baskı). İstanbul: Birsen Yayınevi.
- Keser, H. (1998). *Bilgisayar destekli eğitim için bir model önerisi.* Doktora Tezi, Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.
- Keske, G. (2007). *İlköğretim okullarında görev yapan beden eğitimi öğretmenlerinin kullandıkları öğretim yöntemleri ve karşılaştıkları sorunlar* (Gaziantep İli Örneği), Sosyal Bilimler Enstitüsü, Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı, Yüksek Lisans Tezi.Çukurova Üniversitesi. Adana.
- Kılıç, E. (2016). Ki-kare Testi, *Journal of Mood Disorders*6(3):180-2.
- Kirazoğlu, Z. (2000). *Eğitim fakülteleri, okul öncesi ve sınıf öğretmenleri için ünitelere göre hazırlanmış oyunlar* (1. Baskı). Bursa: Ezgi Kitabevi Yayınları.
- Kocaçınar, M. (1969). *Genel öğretim metodu (bilgisi),* Ankara: Tekisık Matbaası.
- Koç, M.(2005).*Ortaöğretim okullarında görev yapan beden eğitimi öğretmenlerinin öğretim yöntemlerini kullanma durumları ve karşılaştıkları sorunlar.* Yüksek Lisans Tezi,Gazzi Üniversitesi,Ankara.

- Kulinna, P. H. ve Cothran, D. J. (2003). Physical education teachers' self-reported use and perceptions of various teaching styles. *Learning and Instruction*, 13, 597-609.
- Kuran, K. (2002). *Öğretmenlik mesleği (niteliği ve özellikleri). Öğretmenlik mesleğine giriş*. Türkoğlu, A. (Ed). (2. Baskı). Ankara: Mikro Yayınları.
- Küçükahmet, L. (1997). *Eğitim programları öğretim*, Ankara: Baran Ofset.
- Küçükahmet, L. (2001). *Öğretim ilke ve yöntemleri*. (12. Baskı). Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.
- Küçükahmet, L.(1997).*Eğitim programları ve öğretim*, Ankara: Gazi Kitabevi.
- Küçükahmet, L., (2004).*Öğretimde planlama ve değerlendirme*, Nobel Yayın Dağıtım, Ankara.
- Külahçı, Ş.G. (1995).*Mikro öğretim. öğretmen yetiştirme modül serisi*.Ankara: Özışık Matbaacılık.
- Miles, M, B., & Huberman, A. M. (1994). *qualitative data analysis: an expanded sourcebook*. (2nd ed). Thousand Oaks, CA: Sage.
- Mirzeoğlu, D. (2013). *Eğitim (Pedagoji temelleri).Spor bilimlerine giriş*.Ed :Mirzeoğlu N.Ankara. Spor Yayınevi ve Kitabevi
- Mirzeoğlu, N. (2013).*Bilim temelleri. beden eğitimi ve spor bilimlerine giriş*.Ed: Mirzeoğlu,N.Ankara: Spor Yayınevi.
- Mirzeoğlu,D,(2013). *Bilim temelleri .spor bilimlerine giriş* .Ed: Mirzeoğlu N. Ankara: Spor Yayınevi ve Kitabevi.
- Mosston, M. ve Asworth, S. (2009). *Beden eğitimi öğretimi* (Çev: Tüzemen, E.). Ankara: Spor Yayınevi ve Kitapevi.
- Mosston, M., Asworth, S. (2001). *Beden eğitimi öğretimi*. (2. Baskı). Çeviren: Eda Tüzemen. Ankara: Bağrgan Yayınevi.
- Mosston,M.Ashworth,S.(1986).*Teaching physical education*. Macmillan Publishing Company.New York.

- Murathan,T.(2011).*Spor eğitimcilerinin kullandıkları öğretim yöntemlerinin kümeleme analizi ile değerlendirilmesi* (Elazığ İli Örneği).Fırat Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü. Yüksek Lisans Tezi, Fırat Üniversitesi,Elazığ.
- Nebioğlu, D. (2004). *Beden eğitimi dersi (Genel esasları, planlaması ve denetim)* (2.Baskı). Bursa: Alp Yayınevi.
- Nebioğlu, D. (2006). *Beden eğitimi dersi genel esasları & Planlaması denetimi.* (2. Baskı). Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.
- Ocak, G. (2014). *Yöntem ve teknikler. Öğretim ilke ve yöntemleri.* Ankara: Pegem Akademi.
- Okan, K.(1993). *Fen bilgisi öğretimi,* Ankara: Okan Yayınları.
- Okudan, M.(1997).*Genel öğretim metotları ilke ve yöntemleri.* Trabzon.
- Önder,K.(1987).*Öğretimde program ilke ve yöntemler.*2. Baskı, Konya: Arı Basımevi.
- Özbek, O. (2008). *Beden eğitimi öğretmeni meslek etiği,* Ankara: Spor Yayınevi.
- Özden, Y. (1999). *Eğitimde dönüşüm eğitimde yeni değerler,* Ankara: Pegem Yayınları.
- Özden, Y.(1997).*Öğrenme ve öğretme.* Ankara: Pegem Yayıncılık.
- Özden,Y.(1999). *Eğitimde yeni değerler.* Ankara. Pegem Yayıncılık.
- Özkılıç, R. (2011). *Öğretim kuramları.* S. Fer. (Editör). *Öğrenme öğretme kuram ve yaklaşımları.* Ankara: Anı Yayıncılık.
- Özmen, Ö. (1999). *Çağdaş sporda eğitim üçgeni.* Ankara: Bağırğan Yayınevi.
- Özsoy,N.(2003).İlköğretim Matematik Derslerinde Yaratıcı Drama Yönteminin Kullanılması, *Balıkesir Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü Dergisi,* Cilt2, Sayı 5,164-179.
- Patton, M.Q. (2002). *Qualitative Research and Evaluation Methods* (3rd Ed.) London, Sage Publication,Inc.
- Patton, M.Q..(1987). *How to use qualitative methods in evaluation.*CA. Newbury Park.

- Saban, A. (2004). *Öğrenme öğretme süreci yeni teori ve yaklaşımlar* (3. Baskı). Ankara: Nobel Yayın Dağıtım
- Saraç, M., Muştu, E. (2013). Öğretmen adaylarının beden eğitimi öğretim stillerini kullanım düzeyleri ile stillere ilişkin değer algılarının incelenmesi. *Pamukkale Üniversitesi, Pamukkale Spor Bilimleri Dergisi, Cilt 4, Sayı 2, 120-124.*
- Savaş, B. (2008). *Öğretim yöntemleri. Öğretim ilke ve yöntemleri.* Arslan, M. (Ed). (2. Baskı). Ankara: Anı Yayıncılık.
- Senemoğlu, N. (2011). *Gelişim, öğrenme ve öğretim.* (19. Baskı). Ankara: Pegem Akademi.
- Senemoğlu, N. (1997). *Gelişim, öğrenme ve öğretim: Kuramdan uygulamaya,* Ankara: Spor Matbaacılık.
- Serin, U. (2008). *İzmirinde görev yapan fen alanı öğretmenlerinin öğretim stratejisi ve stilleri ve tercih ettikleri öğretim yöntemleri ve çoklu zeka alanları arasındaki ilişki.* Dokuz Eylül Üniversitesi. *Eğitim Bilimleri Enstitüsü. Yayımlanmış Doktora Tezi. İzmir.*
- Sönmez, V. (2011). *Öğretim ilke ve yöntemleri.* (6. Baskı). Ankara: Anı Yayıncılık.
- Sönmez, V. (2015). *Eğitimin tarihsel temelleri. Eğitim bilimlerine giriş.* Ed: Sönmez, V. Ankara: Anı Yayıncılık.
- Sönmez, V. (2015). *Program geliştirmede öğretmen el kitabı.* Ankara: Anı Yayıncılık.
- Sönmez, V. (1994). *Program geliştirmede öğretmen el kitabı,* Ankara: Anı Yayıncılık.
- Sönmez, V. (2003). *Program geliştirmede öğretmen el kitabı.* Ankara: Anı Yayıncılık.
- Sünbül, A.M. (2011). *Öğretim ilke ve yöntemleri.* (5. Baskı). Konya: Eğitim Kitabevi.
- Sünbül, M. (1996). Öğretmen Niteliği ve Öğretimdeki Roller. *Eğitim Yönetimi Dergisi, Sayı –I, 597-607.*
- Şahin, A. E. (2003). *Meslek ve öğretmenlik. Öğretmenlik mesleğine giriş.* 3. Baskı Ankara: Anı Yayıncılık.

- Şentürk, H. (2012). *Beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin ders içi tutum ve davranışları ile kullandıkları özel öğretim yöntemlerinin, ortaöğretim öğrencilerinin beceri öğrenimleri ile spor alışkanlığı kazanımları üzerine etkileri*. Yüksek Lisans Üniversitesi, Sıtkı Koçman Üniversitesi, Muğla.
- Şimşek, H., Hırça, N., Coşkun., S. (2012). İlköğretim fen ve teknoloji öğretmenlerinin öğretim yöntem ve tekniklerini tercih ve uygulama düzeyleri (Şanlıurfa İli Örneği,) *Mustafa Kemal Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, Cilt 9, Sayı 18, 249-268*.
- Tamer, K. ve Pular, A. (2001). *Beden eğitimi ve sporda öğretim yöntemleri*. Ankara: Kozan Ofset Matbaacılık.
- Taşkaya, M. (2002). *Türkçe öğretim yöntemleri ve bu yöntemlerin sınıf öğretmenleri tarafından algılanma düzeyleri*. Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü. İlköğretim Ana Bilim Dalı. Yüksek Lisans Tezi, Selçuk Üniversitesi, Konya.
- Taşpınar, M. (2014). *Kuramdan uygulamaya öğretim ilke ve yöntemleri*. 6. Baskı. Ankara: Edge Akademi Yayıncılık.
- Tekbıyık, A. ve Akdeniz, A. (2008). İlköğretim fen ve teknoloji dersi öğretim programını kabullenmeye ve uygulamaya yönelik öğretmen görüşleri. *Necatibey Eğitim Fakültesi Elektronik Fen ve Matematik Eğitimi Dergisi sayı: 2(2), 23–37*.
- Temel, C., Avşar P. (2011). *Beden eğitimi dersi (1-8. sınıflar) öğretmen kılavuz kitabı*, Ankara: MEB. Yayınevi.
- Temelli, A., Kurt, M. (2011). Biyoloji öğretmenlerinin kullandıkları öğretim yöntemleri ve bu yöntemlerin öğrenci başarısına etkileri hakkındaki görüşleri. *e-Uluslararası Eğitim Araştırmaları Dergisi, Cilt 2, Sayı 2, s.65-76*.
- Tok, Ş. (2005). *Öğretimin yöntemi*. Kıran, H. (Ed). *Etkili sınıf yönetimi*. Ankara: Anı Yayıncılık.
- Tosuntaş, Ş. (2013). *Eğitim bilimleri bölümleri öğretim elemanlarının derslerinde kullandıkları öğretim yöntemlerinin değerlendirilmesi*. Eğitim Bilimleri Enstitüsü. Yüksek Lisans Tezi, Uludağ Üniversitesi, Bursa.

- Tunçel,Z.(2006).*İşbirlikli öğrenmenin beden eğitimi başarısı bilişsel süreçler ve sosyal davranışlar üzerindeki etkileri. Dokuz Eylül Üniversitesi. Eğitim Bilimleri Enstitüsü. Doktora Tezi, Dokuz Eylül Üniversitesi, İzmir.*
- Turner, C E. Selery, C M. Smith, S L. (1971). *Okul sağlığı ve sağlık eğitimi.*
- Ün Açıkgöz, K. (1998). *Etkili öğrenme ve öğretme, 2. Baskı, İzmir: Kanyılmaz Matbaası.*
- Ünal, I. (1985). *Eğitimin ekonomik değeri, Eğitim ve Bilim, İstanbul: Marmara Üniversitesi Yayınları.*
- Ünlü, H., Aydos L. (2007).*İlköğretim Okullarında Görev Yapan Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Kullandıkları Öğretim Yöntemleri, Niğde Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi,Cilt 1, Sayı 1,45-59.*
- Ünsal, H. (2013). Yeni öğretim programlarının uygulanmasına ilişkin sınıf öğretmenlerinin görüşleri. *İlköğretim Online* 12(3),635-658.
- Üstündağ,T. (1993). *Eğlence-dramatizasyon-oyun türü öğretme teknikleri, dramatizasyon yöntemi. Plandan uygulamaya öğretim. Ankara: Takav Matbaacılık.*
- Variş, Ö.(1999). *Planlamadan değerlendirmeye öğretme sanatı.1. Baskı. Ankara: Pegem YayıncılıkYusuf Tunca, İstanbul: Milli Eğitim Basımevi.*
- Variş,F.(1988).*Eğitimde program geliştirme. teori ve teknikler. Ankara:Ankara Üniversitesi Eğitim Fakültesi Yayınları.*
- Variş,F.(1994).*Eğitim bilimlerine giriş. Ankara: Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi Yayını.*
- Varol,G.(2007).*Özel öğretim yöntemleri ve özel öğretim yöntemlerinin görsel sanatlar dersine uygulanması, Yüksek Lisans Tezi. Beykent Üniversitesi, İstanbul.*
- Yaman, M. (1998). *“Türkiye’de orta öğretim kurumlarında biyoloji öğretiminin değerlendirilmesi”.* Yayımlanmamış Bilim Uzmanlığı Tezi, H.Ü. Fen Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Yaman, M., Yaman, Ç. (2008). Beden eğitimi ve spor bölümü öğrencilerinin bilgisayar kullanma yeterlilikleri. *Akademik İncelemeler Dergisi, 3(1). 175-191.*

- Yapıcı, M., Leblebiciler, N.H.(2007). Öğretmenlerin yeni ilköğretim programlarına ilişkin görüşleri, *İlköğretim Online*.6(3),480-490.
- Yavaş, M., İlhan, A. (1996).*Beden eğitimi ve sporda özel öğretim yöntemleri*.Ankara: Melisa Matbaacılık.
- Yazıcıoğlu, Y., Erdoğan, S. (2004). *SPSS uygulamalı bilimsel araştırma yöntemleri*, Ankara: Detay Yayıncılık.
- Yıldırım, A., Şimşek, H. (2006). *Sosyal Bilimlerde Nitel Araştırma Yöntemleri* (6. baskı). Ankara: Seçkin Yayıncılık.
- Yıldırım, A., Şimşek, H. (2016). *Sosyal bilimlerde nitel araştırma yöntemleri*.Ankara: Seçkin Yayıncılık.
- Yıldız,E.(2012).*İlk ve ortaöğretimde görev yapan beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin beden eğitimi ve spor derslerinde kullandıkları öğretim yöntemleri ve karşılaştıkları sorunların incelenmesi*.Sağlık Bilimleri Enstitüsü. Yüksek Lisans Tezi, Cumhuriyet Üniversitesi, Sivas.
- Yıldız,E.,Kangalgil, M.(2014).Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Mesleki Yeterlilikleri ve Kullandıkları Öğretim Yöntemleri ile İlgili Görüşlerinin İncelenmesi. *Pamukkale Journal of Sport Sciens*.Cilt No:5,Sayı No:1, 61-76.
- Yılman, M. (2011). *Öğretmenlik mesleğine giriş*.Ankara: Öncü Basımevi.
- Yılmaz,K.(2012).*Eğitimin temel kavramları. eğitim bilimlerine giriş*. Ed: Kürşat Yılmaz.4.Baskı.Ankara: Pegem Akademi.

EKLER

EK 1. Kişisel Bilgi Formu

1. Yaşınız:

2. Cinsiyetiniz: Kadın () Erkek ()

3. Hizmet Yılıınız:

4. Düzenli Spor Yapıyor musunuz? (Haftada en az 3 gün 30 dk.) Evet () Hayır ()

5. Medeni Durumunuz: Evli () Bekâr ()

6. Görev Yeriniz: Köy-Belde- İlçe () Şehir ()

7. Çocuğunuz var mı ? Evet () Hayır ()

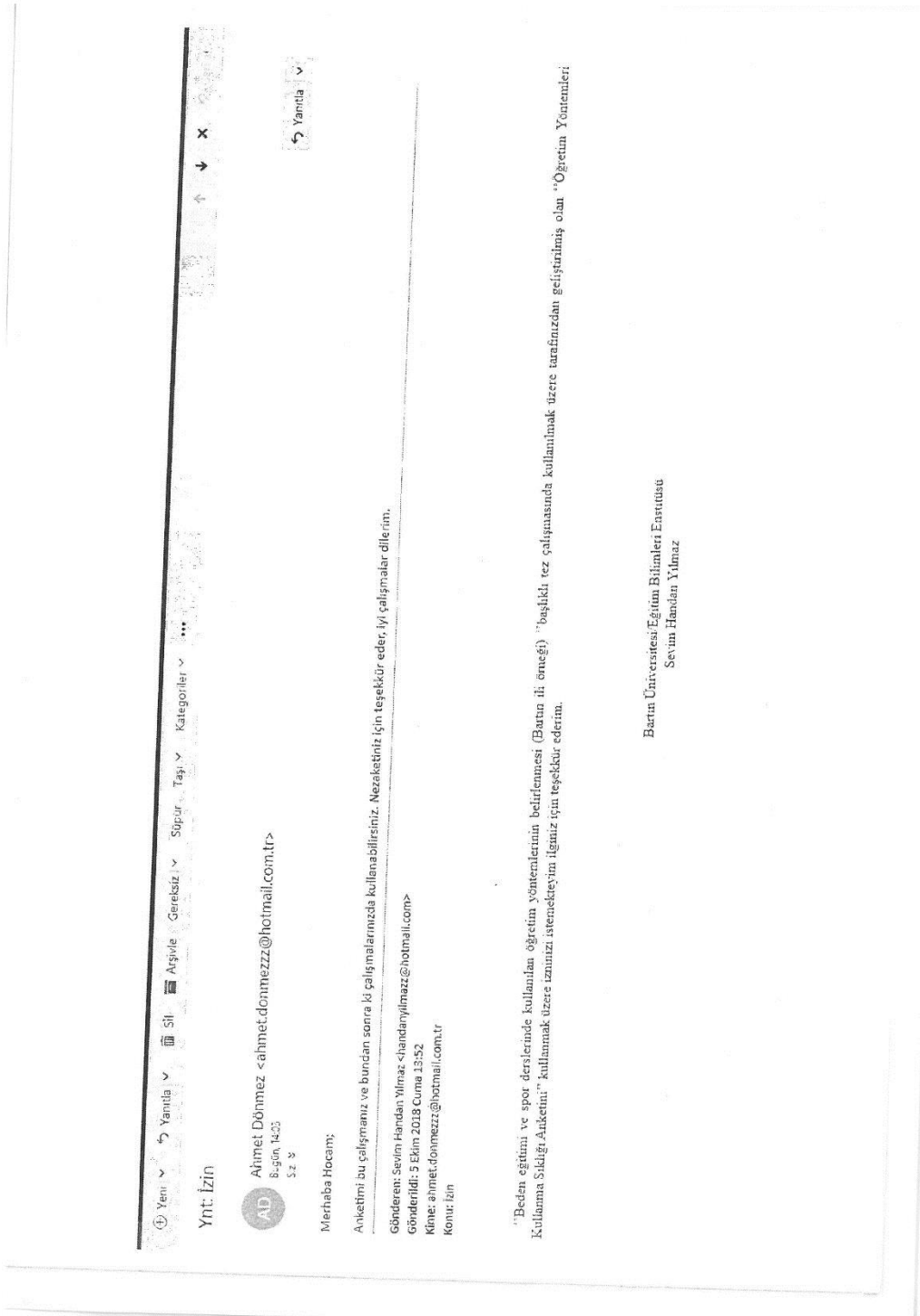
8. Görev Yaptığını Öğretim Kademesi Lise () Ortaokul ()

EK 2.Öğretim Yöntemleri Kullanım Sıklığı Belirleme Anketi

Tabloda Beden Eğitimi ve Spor derslerinde kullanılan öğretim yöntemleri bulunmaktadır. Maddeler halinde sıralanmış olan bu yöntemleri kullanma sıklığınıza göre X ile işaretleyiniz	Hiçbir Zaman	Nadiren	Ara Sıra	Genellikle	Her zaman
1. Derslerinizde anlatma yöntemini hangi sıklıkla kullanıyorsunuz?					
2. Derslerinizde tartışma yöntemini hangi sıklıkla kullanıyorsunuz?					
3. Derslerinizde örnek olay yöntemini hangi sıklıkla kullanıyorsunuz?					

4. Derslerinizde gösterip yaptırma yöntemini hangi sıklıkla kullanıyorsunuz?					
5. Derslerinizde problem çözme yöntemini hangi sıklıkla kullanıyorsunuz?					
6. Derslerinizde proje yöntemini hangi sıklıkla kullanıyorsunuz?					
7. Derslerinizde komut yöntemini hangi sıklıkla kullanıyorsunuz?					
8. Derslerinizde alıştırma yöntemini hangi sıklıkla kullanıyorsunuz?					
9. Derslerinizde işbirliğine dayalı (eşli çalışma) yöntemi hangi sıklıkla kullanıyorsunuz?					
10. Derslerinizde kendini denetleme yöntemini hangi sıklıkla kullanıyorsunuz?					
11. Derslerinizde katılım yöntemini hangi sıklıkla kullanıyorsunuz?					
12. Derslerinizde yönlendirilmiş buluş yöntemini hangi sıklıkla kullanıyorsunuz?					
13. Derslerinizde kişisel program- öğrencinin tasarımı yöntemini hangi sıklıkla kullanıyorsunuz?					
14. Derslerinizde öğrencinin başlatma yöntemini hangi sıklıkla kullanıyorsunuz?					
15. Derslerinizde kendi kendine öğrenme yöntemini hangi sıklıkla kullanıyorsunuz?					

EK 3. Anket Kullanım İzni

T.C.
BARTIN VALİLİĞİ
İl Millî Eğitim Müdürlüğü

Sayı : 64441482-605.01-E.22473455
Konu : Araştırma İzni (Sevim Handan YILMAZ)

23.11.2018

MÜDÜRLÜK MAKAMINA

- İlgi : a) M.E.B Yenilik ve Eğitim Teknolojileri Genel Müdürlüğü'nün 22/08/2017 tarih ve 12607291 sayılı yazı ekindeki 2017/25 No'lu Genelge.
b) Müdürlük Makamından alınan "Araştırma Değerlendirme Komisyonu Kurulması" konulu 15/10/2018 tarih ve 19318472 sayılı Olur.
c) Bartın Üniversitesi Rektörlüğü Yazı İşleri Şube Müdürlüğü'nün 16/11/2018 tarih ve 1800081706 sayılı yazısı.

Bartın Üniversitesi Rektörlüğü Yazı İşleri Şube Müdürlüğü'nün ilgi (c) yazısı ile Eğitim Bilimleri Enstitüsü Beden Eğitimi ve Spor Öğretimi Anabilim Dalı, Beden Eğitimi ve Spor Eğitimi Tezli Yüksek Lisans Programı öğrencisi Sevim Handan YILMAZ'ın "*Beden Eğitimi ve Spor Derslerinde Kullanılan Öğretim Yöntemlerinin Belirlenmesi*" konulu yüksek lisans tez çalışmasına veri sağlamak adına İlimiz Resmî ve Özel Ortaokul/Lise Müdürlüklerinde **03 Aralık 2018 - 31 Aralık 2018** tarihleri arasında uygulama istediği bildirilmektedir.

İlgi (c) yazı gereği yapılmak istenen Anket Uygulama Çalışma İzininin ilgi (a) 2017/25 No'lu Genelge kapsamında "Araştırma ve Değerlendirme Komisyonu"na değerlendirilmiş ve uygun bulunmuştur.

Söz konusu tez çalışmasına veri sağlamak için Resmî ve Özel Ortaokul/Lise Müdürlüklerinde uygulayabilmesi hususunu;

Olur'larınıza arz ederim.

Mehmet ÇELEBİ
Müdür Yardımcısı

OLUR
23.11.2018

Yaşar DEMİR
Millî Eğitim Müdürü

Gölbucacı mah.2 nolu çevre yolu 74000 BARTIN
Elektronik Ağ: <http://bartin.meb.gov.tr>
e-posta : bartinmcm@meb.gov.tr

Ayrıntılı bilgi için: M.AYDOĞDU VHKİ
Tel: (0378) 227 68 93-97(331)
Fax: (0378) 227 16 96

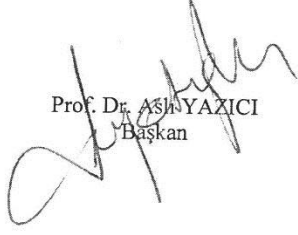
Bu evrak güvenli elektronik imza ile amafanmıştır. <https://evrak.sorgu.meb.gov.tr> adresinden: 10c4-d7b5-3351-b69d-8fc1 kodu ile teyit edilebilir.

EK 5. Etik Kurul Onayı

T.C.
BARTIN ÜNİVERSİTESİ
Sosyal ve Beşeri Bilimleri Etik Kurulu
ONAY BELGESİ

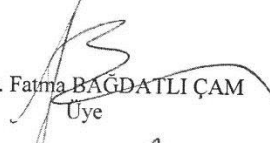
Protokol No:	2018-095
Araştırmanın Başlığı:	"Beden Eğitimi ve Spor Derslerinde Kullanılan Öğretim Yöntemlerinin Belirlenmesi; Bartın İli Örneği"
Proje Yürütücüsü:	Sevim Handan YILMAZ
Başvuru Formunun Geliş Tarihi:	08.10.2018
Karar Tarihi:	16.10.2018

Başvuru dosyasında etik sorun oluşturabilecek sorular/maddeler, süreçler ya da unsurlar bulunmadığından ETİK KURUL ONAY belgesinin verilmesine oy birliği ile karar verilmiştir.

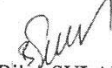

Prof. Dr. Aşlı YAZICI
Başkan

İZİNLİ

Doç. Dr. Ayşe Derya IŞIK
Başkan Vekili

Doç. Dr. Fatma BAĞDATLI ÇAM
Üye

Doç. Dr. Şaban ESEN
Üye

Dr. Öğr. Üyesi Bilge SULAK AKYÜZ
Üye

Dr. Öğr. Üyesi Fethi NAS
Üye

ÖZGEÇMİŞ

Kişisel Bilgiler

Adı Soyadı: Sevim Handan YILMAZ

Doğum Yeri: İstanbul/Bakırköy

Eğitim Durumu

Lisans Öğrenimi: Bartın Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Bölümü

Yüksek Lisans: Bartın Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü Beden Eğitimi ve Spor Öğretimi Anabilim Dalı

Yabancı Dil: İngilizce

İletişim

E-Posta Adresi: handanyilmazz@hotmail.com